

NEMZETI
KÖZZSOLGÁLATI
EGYETEM

ÁLLAMTUDOMÁNYI ÉS
KÖZIGAZGATÁSI KAR

KÖZZSOLGÁLATI JOGI TANSEGÉDLET

JOGESETEK, FELADATOK, JOGSZABÁLYOK

2017

Összeállította:

Dr. Horváth Attila

Dr. Szalai András

Hatályosította:

Ludányi Dávid

TARTALOM

JOGESETEK ÉS FELADATOK

I.	A KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYEK HATÁLYA	3
II.	A JOGOK GYAKORLÁSÁNAK ÉS A KÖTELEZETTSÉGEK TELJESÍTÉSÉNEK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI	5
III.	KÖZSZOLGÁLATI JOGVISZONY LÉTESÍTÉSE	8
IV.	A KÖZSZOLGÁLATI JOGVISZONY MEGSZŰNÉSE	11
V.	ELŐMENETELI RENDSZER	16
VI.	ÖSSZEFÉRHETETLENSÉG ÉS VAGYONNYILATKOZAT	22
VII.	A KÖZSZOLGÁLATI TISZTVISELŐK KÉPZÉSE, TOVÁBBKÉPZÉSE, VALAMINT TELJESÍTMÉNYÉRTÉKELÉSE ÉS MINŐSÍTÉSE	25
VIII.	DÍJAZÁS	29
IX.	MUNKAVÉGZÉS, MUNKA- ÉS PIHENŐIDŐ	34
X.	FEGYELMI ÉS KÁRTÉRÍTÉSI FELELŐSSÉG	38
XI.	KÖZSZOLGÁLATI JOGVITA	42
XII.	ADATKEZELÉS ÉS KÖZSZOLGÁLATI NYILVÁNTARTÁS	44

JOGSZABÁLYOK

2011. évi CXCV. törvény a közszolgálati tisztviselőkről	45
2016. évi LII. törvény az állami tisztviselőkről	109
29/2012. (III. 7.) Korm. rendelet a közszolgálati tisztviselők képesítési előírásairól	119
315/2016. (X. 20.) Korm. rendelet az állami tisztviselők képesítési előírásairól	121
30/2012. (III. 7.) Korm. rendelet a közszolgálati tisztviselők munka- és pihenőidejéről, az igazgatási szünetről, a közszolgálati tisztviselőt és a munkáltatót terhelő egyes kötelezettségekről, valamint a távmunkavégzésről	122
31/2012. (III. 7.) Korm. rendelet a közszolgálati tisztviselőkkel szembeni fegyelmi eljárásról	125
168/2012. (VII. 20.) Korm. rendelet a Kormánytisztviselői Döntőbizottságról	128
249/2012. (VIII. 31.) Korm. rendelet a közszolgálati tisztviselők részére adható juttatásokról és egyes illetménypótlékokról	131
273/2012. (IX. 28.) Korm. rendelet a közszolgálati tisztviselők továbbképzéséről	134
321/2016. (X. 27.) Korm. rendelet az állami tisztviselők képzéséről és továbbképzéséről	140
10/2013. (I. 21.) Korm. rendelet a közszolgálati egyéni teljesítményértékelésről	143

I. A KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYEK HATÁLYA

1. Az alábbi dolgozók – *főszabály szerint* – melyik törvény hatálya alá tartoznak? A Kttv. esetén azt is jelölje, hogy kormánytisztviselőről vagy köztisztviselőről van szó!

- Mt.* – a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény
Kttv. – a közszerológati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCI. törvény
Áttv. – az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi LII. törvény
Kjt. – a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény
Ksztv. – a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény
Bjt. – a bírúk jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény
Üsztv. – a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészégi alkalmazottak jogállásáról és az ügyész életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény
Iasz. – az igazságügyi alkalmazottak szológati viszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény
Hszt. – a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szológati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény
Hjt. – a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény

	Dolgozó	Törvény
1.	VIII. kerületi rendőrkapitányság zászlósa	
2.	Alkotmánybíróság Hivatalának ügyintézője	
3.	szentendrei posta kézbesítője	
4.	alapítványi középiskola matematika tanára	
5.	Szent Imre Kórház belgyógyász szakorvosa	
6.	Balatoni Nyár Kft. könyvelője	
7.	szolnoki szociális otthon ápolónője	
8.	Debreceni Járásbíróság fogalmazója	
9.	Földművelésügyi Minisztérium főosztályvezetője	
10.	MÁV jegyellenőre	
11.	Petőfi Sándor Általános Iskola fűtője	
12.	Legfőbb Ügyészség főosztályvezető ügyésze	
13.	Tesco pénztárosa	
14.	Győri Ítéltábla tanácsvezető bírója	
15.	igazságügyi szakértő	
16.	IX. kerület jegyzője	
17.	Kúria elnöke	
18.	KSH főosztályvezető-helyettese	
19.	siófoki tűzoltókapitány	
20.	Széchenyi István Általános Iskola igazgatója	
21.	Nemzeti Fejlesztési Minisztérium takarítója	
22.	Tóth & Kovács Ügyvédi Iroda ügyvédje	
23.	nemzetgazdasági miniszter	
24.	Kaposvári Járási Ügyészség ügyészégi fogalmazója	
25.	Emberi Erőforrások Minisztériumának ügyintézője	

26.	Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkára	
27.	Szépművészeti Múzeum teremőre	
28.	ÖMV benzinkutasa	
29.	Somogy Megyei Kormányhivatal osztályvezetője	
30.	Vodafone marketing-igazgatója	
31.	Nemzetgazdasági Minisztérium főtanácsosa	
32.	Nemzeti Fejlesztési Minisztérium titkárnője	
33.	Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal osztályvezetője	
34.	Gyertyaláng Alapítvány szociális otthonának gondozója	
35.	Paksi Atomerőmű Zrt. jogtanácsosa	
36.	Belügyminisztérium helyettes államtitkára	
37.	Magyar Honvédség századosa	
38.	ELTE Állam- és Jogtudományi Kar docense	
39.	Köztársasági Elnöki Hivatal főosztályvezetője	
40.	E.ON Hungária Zrt. ügyfélszolgálati munkatársa	
41.	Győr Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatalának gyámügyi előadója	
42.	Gazdasági Versenyhivatal vizsgálója	
43.	Honvédelmi Minisztérium közigazgatási államtitkára	
44.	Fejér Megyei Önkormányzat főjegyzője	
45.	NAV Békés Megyei Adóigazgatóságának ügyintézője	
46.	Vásárosnaményi Járási Ügyészség alügyésze	
47.	Veszprémi Törvényszék írnoka	
48.	Állami Számvevőszék vizsgálója	
49.	NAV Dél-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatóságának pénzügyőre	
50.	Budapest Főváros Kormányhivatalának ügyintézője	

2. Jelölje, hogy igazak (I) vagy hamisak (H) az alábbi állítások!

1.	Közalkalmazott esetében nem alkalmazható az Mt., ha a Kjt. ezt kizárja.	
2.	Ügyészségi fogalmazó esetében nem alkalmazható az Mt.	
3.	Kormánytisztviselő esetében az Mt.-t akkor kell alkalmazni, ha azt a Kttv. kifejezetten elrendeli.	
4.	Köztisztviselő esetében akkor kell alkalmazni az Mt.-t, ha a Kttv. nem szabályozza az adott kérdést.	
5.	Egy rendőr esetében akkor kell alkalmazni az Mt.-t, ha azt a törvény kifejezetten elrendeli.	
6.	Egy bíró esetében soha nem alkalmazzuk az Mt.-t.	
7.	A Kttv. felsorolja az Mt. azon rendelkezéseit, amelyek nem alkalmazhatóak.	
8.	Katonák esetében kizárt az Mt. alkalmazása.	
9.	Bírószági titkár esetében akkor kell alkalmazni az Iasz.-t, ha azt kifejezetten elrendeli a Bjt.	
10.	Az Áttv. felsorolja a Kttv. azon rendelkezéseit, amelyeket az állami tisztviselők esetében is alkalmazni kell.	

II. A JOGOK GYAKORLÁSÁNAK ÉS A KÖTELEZETTSÉGEK TELJESÍTÉSÉNEK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

3. *Egy községi önkormányzat polgármesteri hivatalában alkoholszondát kell megfújnia minden reggel minden köztisztviselőnek, mert panasz érkezett a hivatalba egy ügyféltől, hogy egy alkalommal az egyik ügyintéző ittas állapotban volt.*

Mi a véleménye az esetről?

4. *Atya Aladár főtanácsosi besorolásban határozatlan idejű kormányzati szolgálati jogviszonyban állt az Egyházügyi Minisztériumban. Átszervezés miatt jogviszonyát megszüntették. Ezután a minisztérium különböző időtartamra kötött megbízási szerződésekkel ismételten foglalkoztatta őt. A szerződések szerint ugyanazt a feladatot kellett ellátnia, a munkaidőt a munkáltató határozta meg, a munkavégzés helye a minisztérium, a munkáltató utasításai szerint és ellenőrzése mellett kellett dolgoznia, mint korábban kormánytisztviselőként, de fele annyi díjazásban részesült. Atya Aladár munkaügyi bírósághoz fordult és azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a bérkülönbözet megfizetésére.*

Hogyan dönt a bíróság?

5. *Egy minisztériumi tanácsos lemondott kormányzati szolgálati jogviszonyáról, mert egy kft.-nél vezető tisztséget ajánlottak fel a számára. Másnap viszont meggondolja magát és visszavonja a nyilatkozatát.*

Mi a véleménye az esetről?

6. *Egy központi közigazgatási szervnél a pályázat során a Szegedi Tudományegyetemen végzett jogász végzettségű pályázó a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karát jelöli meg a diploma megszerzésének helyéül. Fogalmazónak kinevezik, majd egy hét múlva fedezik fel a humánpolitikai osztályon, hogy az oklevelet Szegeden állították ki.*

Értékelje az esetet!

7. Az ÁNTSZ egy kormánytisztviselőjének kinevezése utáni napon kiderül, hogy nem rendelkezik magyar állampolgársággal.

- a) Mit tenne, ha Ön lenne a munkáltatói jogkör gyakorlója?
- b) Mi történne abban az esetben, ha honosítási eljárás van folyamatban és valószínű, hogy megkapja a magyar állampolgárságot a kormánytisztviselő?

8. Torfalva köztisztviselőjének kinevezési okmányában 42 órás heti munkaidő szerepel.

- a) Hogyan érinti ez a kinevezés érvényességét, ha a Kttv. 40 órás munkaidőt ír elő?
- b) Mi történne abban az esetben, ha a középiskolát végzett köztisztviselő 17 éves?
- c) Mi történne akkor, ha ez a 17 éves személy érvényes házasságban él?

9. Egy központi szervnél Telek Elek vezető beosztású kormánytisztviselő és a munkáltatói jogkör gyakorlója Szomszéd Szabolcs között szomszédjogi per indul a bíróságon. Másnap Szomszéd Szabolcs a Kttv. 63. § (2) bekezdés e) pontjára hivatkozva visszavonja Telek Elek vezetői megbízását.

Értékelje az esetet!

10. A települési önkormányzatnál a polgármester nem járul hozzá V. B. kinevezéséhez, mert szerinte a hivatalon belüli racionálisabb ügyelosztással is meg lehet oldani ezt a munkaerőhiányt.

- a) Értékelje az esetet!
- b) Mi lenne akkor, ha a polgármester indoka az lenne, hogy másik focicsapat drukkere V. B., mint a polgármester?

11. A köztisztviselő hamisan igazolja, hogy felsőfokú végzettséggel rendelkezik, és tanácsos besorolási fokozatot kap.

Mit tehet a munkáltatói jogkör gyakorlója, ha felfedezi ezt az esetet?

12. Egy központi közigazgatási szerv főmunkatársa, Figyelmes Ferenc írásban felhívja Nexus Nándornak, a szerv vezetőjének figyelmét, hogy a Kttv. 84. § (1) bekezdésének értelmében nem nevezhető ki főosztályvezetőnek felesége, Nexus Nándorné. A következő hónapban átszervezés miatt felmentik a főmunkatársat.

Értékelje az esetet!

13. Egy minisztériumi főtanácsos meghatalmazza feleségét teljes bizonyító erejű magánokiratban, hogy helyette az ő nevében járjon el a kormányzati szolgálati jogviszony megszüntetése vonatkozásában. A feleség bemegy a minisztériumba és férje helyett a kormányzati szolgálati jogviszonyról lemondó nyilatkozatot tesz.

Mi a véleménye az esetről?

14. Ív Béla önkormányzati köztisztviselő betegállományban van. Egy korábbi fegyelmi vétség miatt meghatalmazza kollégáját, Gáz Gézát, hogy a fegyelmi eljárással kapcsolatos jognyilatkozatokat helyette tegye. A munkáltatói jogkör gyakorlója fegyelmi eljárás lefolytatása nélkül megrovást kíván alkalmazni Ív Bélával szemben, amelyet Gáz Géza a meghatalmazás alapján nyilatkozatával elfogad és tudomásul vesz. Egy hét múlva Ív Béla visszatér a munkahelyére és követeli, hogy folytassák le a fegyelmi eljárást.

Mit tenne, ha Ön lenne a munkáltatói jogkör gyakorlója?

15. A Kttv. alapján mikor járnak le a következő határidők?

1.	2016. november 30-tól számított 3 hónapos határidő	
2.	2017. január 11-től (péntek) számított 8 napos határidő	
3.	2017. január 31-től számított 30 napos határidő	
4.	2017. január 28. 14.00-tól számított 3 napos határidő	

16. 2017. február 6-án C. I., a Vas Megyei Kormányhivatal állami tisztviselője e-mailben elküldte lemondását a kormány megbízottnak. Másnap a kormány megbízott felszólította C. I.-t, hogy a lemondását írásban terjessze elő, ne pedig e-mailben, mert így érvénytelen.

Mi a véleménye kormány megbízott eljárásáról?

III. KÖZSZOLGÁLATI JOGVISZONY LÉTESÍTÉSE

17. Milyen alkalmazási (kinevezési) feltételeket rögzít a Kttv. a kormánytisztviselőkkel szemben?

Á – általános alkalmazási (kinevezési) feltétel

K – különös alkalmazási (kinevezési) feltétel

1.	jogi vagy igazgatásszervezői végzettség	
2.	cselekvőképesség	
3.	legalább 2 év gyakorlati idő	
4.	büntetlen előélet	
5.	államilag elismert nyelvvizsga angol, német vagy francia nyelvből	
6.	pszichikai alkalmasság	
7.	nemzetbiztonsági feltételeknek való megfelelés	
8.	vagyonynyilatkozat	
9.	magyar állampolgárság	
10.	közigazgatási szakvizsga	
11.	legalább középiskolai végzettség	
12.	hivatalvesztés hatálya alatt ne álljon a kormánytisztviselő	
13.	gépjárművezetői engedély	
14.	felhasználó szintű számítástechnikai ismeretek	

18. V. G. kormányzati szolgálati jogviszonya Nemzetgazdasági Minisztériummal 2017. március 1-jén jött létre. A munkáltató március 8-án észlelte, hogy V. G. kinevezésekor nem tett esküt, emiatt a munkáltatói jogkör gyakorlója azonnali hatállyal megszüntette a jogviszonyt.

Értékelje a munkáltató eljárását!

19. Egy városi önkormányzatnál jegyzőnek nevezik ki az igazgatásszervező diplomával rendelkező K. K-t, aki 1 évig hivatásos rendőrként dolgozott, majd 1 évig az egyik megyei kormányhivatal állami tisztviselője volt. Az alpolgármester nem ért egyet a kinevezéssel, mert álláspontja szerint ez jogellenes.

Mi a véleménye az alpolgármester álláspontjáról?

20. A 4000 fő lakosú Tótalmáspusztai község képviselő-testülete pályázatot írt ki a jegyzői álláshely betöltésére. Az egyetlen pályázó, R. P. a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Államtudományi és Közigazgatási Kar II. éves közigazgatás-szervező hallgatója volt, aki nem rendelkezett sem állam- és jogtudományi doktori, sem közigazgatás-szervezői képesítéssel. A képviselő-testület felmentést adott az előbbi képesítési követelmények alól, és 2014. július 1-jével R. P.-t kinevezte jegyzőnek azzal, hogy legkésőbb 2016. július 1-ig közigazgatás-szervezői végzettséget kell szereznie. R. P. azonban sikertelen alkotmányjog vizsgálója miatt előbb 1 évet csúszott a diplomaszerzéssel, majd államvizsgán is elégtelen érdemjegyet kapott. Emiatt az előírt határidőre nem szerezte meg diplomáját. Ezt követően a képviselő-testület 2016. július 15-i hatállyal felmentette R. P.-t.

- a) Értékelje a képviselő-testület eljárását!
- b) Mennyiben bírna jelentőséggel az, ha Tótalmáspusztai 6000 fő lakosú község lenne?

21. Milyen esetben lehet egy kormánytisztviselőt határozott időre kinevezni?

22. 2014 nyarán a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium helyébe a Igazságügyi Minisztérium lépett. A jogutódlás miatt valamennyi kormánytisztviselő kinevezését módosították. J. I. tanácsos azonban sérelmezte, hogy kinevezésének módosítása egyoldalúan történt, s véleménye szerint ehhez kellett volna az ő beleegyezése is.

Mi a véleménye J. I. álláspontjáról?

23. Ki főszabály szerint a munkáltatói jogkör gyakorlója az alábbiak esetén?

1.	Külgazdasági és Külügyminisztérium ügyintézője	
2.	Százhalombattai Polgármesteri Hivatal építésügyi előadója	
3.	Alkotmánybíróság Hivatalának ügyintézője	
4.	Heves Megyei Kormányhivatal Jogi és Humánpolitikai Főosztály vezetője	
5.	Vas Megyei Kormányhivatal ügyintézője	
6.	Somogy Megyei Főügyészség ügyésze	
7.	Miniszterelnökség osztályvezetője	
8.	Vác alpolgármestere	
9.	Pásztói Járási Hivatal ügyintézője	
10.	Érd Megyei Jogú Város jegyzője	

24. A. O., közigazgatás-szervező alapszintű szakképzettséggel rendelkező pályakezdő, aki diplomája megszerzését követően adta be pályázatát az Érdi Járási Hivatal által meghirdetett kiírásra. A sikeresen teljesített kiválasztási eljárás után munkáltatója előírta A. O. számára a közigazgatási tanulmányok szakirányú szakképzettség 2 éven belül történő megszerzését. A munkáltató álláspontja szerint ugyanis az állami szolgálati jogviszony létesítéséhez minden esetben szükség van az említett szakirányú szakképzettség teljesítésére, amely alól ez esetben sem lehet kivételt tenni.

Értékelje a jogesetet! Ön szerint helyesen járt el ebben az esetben a munkáltató?

25. E. L. törvényességi felügyeleti feladatkörben, ezen belül pedig felügyeleti munkakörben dolgozik a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatalban. Munkakörének megnevezése azonban 2017. január 18-án megváltozott, ez ugyanakkor nem érintette az általa ellátandó feladatok jellegét, feladatkörének tartalmát. Ennek hatására a munkáltató 2017. február 23-án egyoldalúan módosította E. L. kinevezését. E. L. ezt sérelmezte, illetve felhívta munkáltatója figyelmét arra, hogy ebben az esetben nem szükséges a kinevezés módosítása, valamint egyébként is lejárt már az erre fennálló határidő.

a) Értékelje a munkáltató eljárását!

b) Melyik kérdésben érvelt tévesen, illetve helyesen E. L.?

26. Egy megyei kormányhivatal kormány megbízottja 2017. január 13-án az állami szolgálati jogviszony létesítéséhez előírta G. D. számára – aki pályakezdő – az államtudományi mesterszintű szakképzettség elvégzését. G. D. két tantárgyat eredménytelenül zárt az évek során, s ez mindkét esetben csúszáshoz vezetett. Ezt követően passzíváltatott két félévet, majd végül diplomáját 2025. február 2-án sikerült megszereznie.

Értékelje az esetet! Ön szerint hogyan dönt a kormány megbízott E. D. jogviszonyát illetően?

IV. A KÖZSZOLGÁLATI JOGVISZONY MEGSZÚNÉSE

27. Talán Jolánt hat hónapos próbaidő kikötésével nevezték ki köztisztviselőnek. Fél év elteltével a munkáltatói jogkör gyakorlója egy hónappal meghosszabbította a próbaidőt, mert nem tudta eldönteni, hogy megfelelő-e a feladatai ellátására a köztisztviselő. Három hét múlva viszont azonnali hatállyal megszüntette a dolgozó közszolgálati jogviszonyát.

Értékelje a munkáltató eljárását! Mit tehet Talán Jolán?

28. S. O., az Emberi Erőforrások Minisztériumának kormánytisztviselője 2017. március 4-én az egyik kollégájától arról értesült, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója nem megfelelő munkavégzés miatt fel akarja menteni. Emiatt S. O. másnap betegszabadságra ment. A munkáltató március 7-én hivatalosan értesítette S. O.-t a felmentésről. S. O. március 26-án állt ismét munkába, és közölte a munkáltatói jogkör gyakorlójával, hogy a betegszabadság alatt őt nem lehetett volna felmenteni.

- a) Mi a véleménye S. O. álláspontjáról?
- b) Mikor fog megszűnni S. O. jogviszonya?

29. N. P. fél évet dolgozott kormánytisztviselőként a Belügyminisztériumban, majd lemondott. Ezek után másfél évig a Földművelésügyi Minisztériumban volt kormánytisztviselő, ahonnan közös megegyezéssel távozott. Ezt követően két évet a NAV Központi Hivatalában dolgozott, ahol létszámcsökkentés miatti felmentéssel szüntették meg kormányzati szolgálati jogviszonyát.

- a) Mekkora végkielégítésre jogosult N. P.?
- b) Hogyan alakulna N. P. végkielégítése, ha a BM-ből a FM-be, ill. a FM-ből az NAV-hoz egyaránt áthelyezéssel került volna?

30. Az alábbi körülmények hogyan kapcsolódnak a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnéséhez? Jelölje a helyes választ az alábbi rövidítésekkel!

MSZ – a kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonya megszűnik

FKM – a kormánytisztviselőt fel kell menteni

FLM – a kormánytisztviselőt fel lehet menteni

Ø – az előbbiek közül egyik sem valósul meg

1.	A kormánytisztviselő betölti a 70. életévét.	
2.	A kormánytisztviselő hivatalára méltatlan.	
3.	A kormánytisztviselőt államtitkárnak nevezik ki.	
4.	A kormánytisztviselőt közigazgatási államtitkárnak nevezik ki.	
5.	A kormánytisztviselő próbaideje lejár.	
6.	Kiderül, hogy a kormánytisztviselő munkába lépése előtt nem tett esküt.	
7.	Átszervezés következtében a kormánytisztviselő munkaköre megszűnik.	
8.	Az államigazgatási szerv jogutód nélkül megszűnik.	
9.	A kormánytisztviselő nem szünteti meg összeférhetetlenségét.	
10.	A kormánytisztviselő öregségi nyugdíjra jogosulttá válik.	
11.	A kormánytisztviselő ellen büntetőeljárás indul.	
12.	A kormánytisztviselőt cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezik.	
13.	Létszámcsökkentés miatt a kormánytisztviselő munkaköre megszűnik.	
14.	A kormánytisztviselő vezetőjének bizalmát elveszti.	
15.	A kormánytisztviselő munkavégzése nem megfelelő.	

31. Z. F., a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium főtanácsosa egy országos napilapnak adott interjújában súlyosan becsmérlő kijelentéseket tett a minisztérium működésére. A munkáltatói jogkör gyakorlója erről 2016. április. 6-án értesült, majd április 26-án méltatlanság miatt azonnali hatállyal felmentette Z. F.-t.

a) Értékelje a munkáltató eljárását!

A felmentést követően Z. F. egyrészt azt sérelmezte, hogy a Kttv. 68. § (1) bekezdése alapján járó két hónapos felmentési idő ellenére azonnali hatállyal mentették fel. Előadta továbbá, hogy március óta szülési szabadságon van, így a jogviszonya nem szüntethető meg felmentéssel.

b) Mi a véleménye Z. F. ellenvetéseiről?

32. E. J.-t, a Emberi Erőforrások Minisztériumának helyettes államtitkárát 4,5 év kormányzati szolgálati jogviszony után felmentették.

- a) Ki volt jogosult E. J. felmentésére?
- b) Mennyi lesz E. J. végkielégítése

33. F. H.-t, az Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság kormánytisztviselőjét 2016. május 4-én nem megfelelő munkavégzés miatt felmentették.

- a) Mennyi lesz ebben az esetben a felmentési idő, ha F. H. kormányzati szolgálati viszonya 2003. június 1-je óta állt fent az SZGYF-nál?
- b) Mekkora végkielégítésre számíthat F. H.?

34. Z. K. 2016. március 10-én betöltötte a 70. életévét, így megszűnt a közszolgálati jogviszonya. Z. K. az utolsó munkában töltött napon igényt tartott a március havi illetményére, ám a munkáltató jelezte részére, hogy azt csak a következő illetményfolyósításkor, azaz április 3-án kapja meg.

Mi a véleménye a munkáltató álláspontjáról?

35. R. M.-t, a Külgazdasági és Külügyminisztérium 60 éves vezető-főtanácsosát 35 év kormányzati szolgálati jogviszony után – átszervezés miatti munkakörmegszűnés következtében – felmentették.

- a) Mekkora végkielégítésre jogosult R. M.?
- b) Mennyi lesz a felmentési idő?

36. Egy központi hivatal főosztályvezetője az elnöknél kezdeményezte R. I. felmentését a Kttv. 63. § (2) bekezdés e) pontja alapján, ugyanis a főosztályvezető elvesztette R. I.-be vetett bizalmát. Indokolásként arra hivatkozott az elnöknek, hogy szerinte R. I. nem kellően elhivatott a kormánytisztviselői pálya iránt. Erre hivatkozva az elnök felmentette R. I.-t.

Mi a véleménye a munkáltató eljárásáról?

37. 2016. október 10-én felmentették C. P. kormánytisztviselőt. Az indokolásban a munkáltató arra hivatkozott, hogy C. P. munkaköre megszűnt. C. P. vitatta az indokolásban foglaltakat, – szerinte nem szűnt meg a munkaköre – és a Kormánytisztviselői Döntőbizottsághoz fordult. A munkáltató jelezte a kormánytisztviselőnek, hogy a Döntőbizottság előtt úgysem fogja tudni bizonyítani, hogy a munkaköre ne szűnt volna meg.

Mi a véleménye a munkáltató álláspontjáról?

38. Egy köztisztviselő baleset következtében csökkent munkaképességű lett, ezért egészségügyi alkalmatlanság miatt a munkáltatói jogkör gyakorlója át akarta helyezni egy másik munkakörbe. A köztisztviselő ehhez nem járult hozzá, mert az illetménye az új munkakörben csak háromnegyede lett volna a korábbiénak. A köztisztviselőt felmentették.

- a) Jogszerű volt-e a felmentés?
- b) Mekkora végkielégítésre jogosult ebben az esetben a köztisztviselő, ha 3 éve dolgozik a közigazgatási szervnél?

39. Vác Város Önkormányzatának képviselő-testülete létszámcsökkentést rendelt el a polgármesteri hivatalban, ami miatt G. L. építésügyi előadó munkaköre megszűnt, így a munkáltatói jogkör gyakorlója felmentette. A felmentést követően G. L. jelezte a munkáltatói jogkör gyakorlójának, hogy várandós, így felmentési védelem alatt áll.

- a) Jogosult-e a képviselő-testület létszámcsökkentést elrendelni?
- b) Ebben az esetben ki a munkáltatói jogkör gyakorlója?
- c) Mi a véleménye G. L. álláspontjáról?

40. R. B. jogviszonyát 2016. november 6-án felmentéssel megszüntették. R. B. állami vezető-főtanácsos I. besorolású állami tisztviselő ekkor 10 éve dolgozott a Békés Megyei Kormányhivatalban, illetve annak jogelőd szerveiben. Ezt megelőzően pedig 16 évig állt kormányzati szolgálati jogviszonyban a Központi Statisztikai Hivatallal.

- a) Határozza meg a fentiek alapján, hogy R. B. milyen mértékű végkielégítésre jogosult!
- b) Mekkora végkielégítésre számíthatna az állami tisztviselő abban az esetben, ha jogviszonyát azonnali hatállyal, bizalomvesztés miatt szüntették volna meg?

41. Egy kormányhivatal kormány megbízottja, T. K. agrár- és vidékfejlesztést támogató munkaterületen dolgozó ügyintézőt 2016. május 9-én azonnali hatállyal felmentette, az Áttv. 9. § (2) bekezdésére hivatkozva. A munkáltató T. K. felmentését megelőzően indokolásában részletesen kifejtette, hogy T. K. 2016. április 16-án szombaton, egy hétvégi vadászat alkalmával hivatali helyzetével egyébként visszaélt, azért hogy jogtalan anyagi előnyt szerezzen. Az indokolásban a munkáltató ezeket bizonyítékokkal is képes volt alátámasztani, mégpedig a támogatási dokumentumokban szereplő tényekre hivatkozva. A munkáltató tudomásszerzésére 2016. április 17-én került sor. T. K. megismerhette felmentésének az indokait, s azzal védekezett, hogy a tudomásszerzéstől számított 15 nap már letelt, aminek következtében munkáltatója a jogviszony-megszüntetés jogát jogszerűen már nem gyakorolhatta volna. Védekezésében továbbá azt is hangsúlyozta, hogy szerinte a munkáltató indokolása nem felel meg sem a valóságnak, sem pedig az okszerűség követelményének.

Értékelje a jogesetet! Mi a véleménye T. K. álláspontjáról?

42. C. D.-t, általános ügyintézői osztályba sorolt hatósági ügyintézőt 2016. december 23-án bizalomvesztés miatt, azonnali hatállyal felmentették. Csakhogy C. D.-t rövid idő múltán, 2017. február 25-én újra kinevezték állami tisztviselőnek egy másik járási hivatalban.

Értékelje a jogesetet!

V. ELŐMENETELI RENDSZER

43. A kormánytisztviselők melyik típusú előmenetelére jellemzőek az alábbiak?

horizontális előmenetel – H

vertikális előmenetel – V

mindkettő – M

1.	Egyik fajtája a közigazgatási tanácsadói cím.	
2.	A vezetői munkakörökbe kinevezések is ide tartoznak.	
3.	Illetménynövekedéssel jár.	
4.	A kormánytisztviselőnek alanyi joga van rá.	
5.	Történhet fizetési fokozatokban is.	
6.	A munkáltatónak széles körű mérlegelési joga van.	
7.	A kormánytisztviselő minősítése jelentőséggel bír.	
8.	Kihatással lehet az évi rendes szabadság mértékére.	

44. B. E., a MEKH köztisztviselője jelezte a munkáltatói jogkör gyakorlójának, hogy le kíván mondani közszolgálati jogviszonyáról, tekintve, hogy tanácsosként a töredékét keresi annak, amit a versenyszférában pénzügyi téren megkapna, és számára a Kttv. által garantált illetménynövekedés túl lassú ütemű. A munkáltató nem szívesen válna meg B. E.-től ugyanis kiváló munkaerőnek tartja őt, akit nehezen tudna nélkülözni.

Ön mit tenne a munkáltató helyében a helyzet megoldására?

45. O. L. pályakezdő felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselőként egy évet dolgozott az ajkai polgármesteri hivatalban, majd 8 éven át országgyűlési képviselő volt. Ezt követően ugyanitt ismét köztisztviselői kinevezést kapott és a vezető-tanácsos besorolási fokozat 7. fizetési fokozatába sorolták be. Egyik kollégája levélben figyelmeztette a jegyzőt, hogy az országgyűlési képviselői tisztséget nem lehet közigazgatási gyakorlatnak elismerni, így O. L.-t nem lehetett volna a 7. fizetési fokozatba sorolni.

Kinek van igaza és miért?

46. V. L. és G. J., a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő két kormányzati szolgálati jogviszonyban álló tanácsosa 2015. január 10-én „D”, illetve „C” szintű minősítést kapott. A vezető-tanácsosi besorolási fokozathoz szükséges várakozási idejük 2015. április 1-jén járna le, de a munkáltatói jogkör gyakorlója úgy döntött, hogy – tekintettel a minősítés eredményére – V.L-t csak 2016. június 1-jén, G. J.-t pedig csak 2015. október 1-jén fogja előresorolni.

Mi a véleménye a munkáltató eljárásáról?

47. T. K. a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium Közszolgáltatás Stratégiai Főosztályán dolgozik közlekedésügyi előadóként. 2017. február 1-jén pszichológusi diplomát szerzett az ELTE-n, és kérte a munkáltatóját, hogy a Kttv. 117. § (2) bekezdés c) pontja alapján – tekintettel a 9 év kormányzati szolgálati jogviszonyára – sorolja át az I. besorolási osztályba vezető-tanácsosi besorolási fokozatba. A hivatalvezető ennek eleget is tett.

Értékelje a munkáltató eljárását!

48. K. L.-nek, a Nemzeti Akkreditáló Hatóság fogalmazójának – a kinevezése értelmében – a tanácsosi besoroláshoz 2017. március 1-ig közigazgatási szakvizsgát kell tennie. K. L. 2017. január 3-án sikeres szakvizsgát tett, így január 5-én átsorolták tanácsosnak, holott az előresoroláshoz szükséges várakozási ideje még nem telt le.

Értékelje a munkáltató eljárását!

49. 2014. október 1-jén a Közbeszerzési Hatóságnál osztályvezetői kinevezést kapott S. L, aki a kinevezéskor nem rendelkezett közigazgatási szakvizsgával. S. L. vállalta, hogy 2 éven belül leteszi a szakvizsgát, azonban 2016. október 1-jéig ennek nem tett eleget. Emiatt a munkáltatói jogkör gyakorlója megállapította a közszolgálati jogviszony megszűnését. S. L. arra hivatkozott, hogy 2015. január 5-től április 5-ig kórházi kezelés alatt állt, és ez hátráltatta a szakvizsga megszerzésében.

Helytálló-e S. L. kifogása?

50. T. O., a 2500 fő lakosú Tótalmáspusztá 2,5 év közszolgálati jogviszonnyal rendelkező köztisztviselője osztályvezetői kinevezést kapott.

Értékelje a jogesetet!

51. Milyen közigazgatási szervnél adományozhatóak az alábbi címek / létesíthetők az alábbi munkakörök? Ezek közül melyik minősül címnek és melyik munkakörnek?

		C / MK	Hol adományozható / létesíthető?
1.	szakmai (fő)tanácsadó		
2.	kormány-(fő)tanácsadó		
3.	miniszteri (fő)tanácsadó		
4.	önkormányzati (fő)tanácsadó		
5.	miniszterelnöki (fő)tanácsadó		
6.	(fő)tanácsadó		

52. Az alábbiak közül melyekre igazak az alábbi megállapítások?

főtanácsos – **FT**
 szakmai tanácsadó – **SZT**
 szakmai főtanácsadó – **SZFT**
 közigazgatási tanácsadó – **KT**
 közigazgatási főtanácsadó – **KFT**
 miniszteri tanácsadó – **MT**
 egyik sem – **Ø**

1.	Adományozásához legalább 5 éves szakmai gyakorlat szükséges.	
2.	A középiskolai végzettségű köztisztviselők egyik besorolási fokozata.	
3.	Visszavonható, ha a kormánytisztviselő két egymást követő minősítés alkalmával a korábbinál alacsonyabb teljesítményszintet ér el.	
4.	A vezetői pótlék nélkül számított főosztályvezetői illetményre jogosult.	
5.	Kizárólag jogi egyetemi végzettséggel rendelkezők kaphatják meg.	
6.	Közigazgatási vagy jogi szakvizsga szükséges az adományozásához.	
7.	Tekintet nélkül a kormánytisztviselői jogviszonyban eltöltött idejére vezető-főtanácsosi besorolást kap.	
8.	Vezetői munkakörnek minősül.	

53. Töltse ki az alábbi táblázatot!

	Közigazgatási alapvizsga	Közigazgatási szakvizsga
a) Ki teheti le?		
b) Mik a letétel feltételei?		
c) Mi mentesít alóla?		
d) Milyen következményekkel jár az elmaradása?		
e) Ki viseli a költségeit?		

54. Melyik állítás melyik vizsgára igaz?

közigazgatási alapvizsga – **AV**
közigazgatási szakvizsga – **SZV**
mindkettő – **M**
egyik sem – **Ø**

1.	Az ez alól mentesülő pályakezdő kormánytisztviselőt a fogalmazó besorolási fokozat 2-es fizetési fokozatába kell sorolni.	
2.	A II. besorolási osztályban is kell tenni.	
3.	Pályakezdőknél a tanácsosi besorolás feltétele.	
4.	Elmaradása a jogviszony megszűnéséhez vezet.	
5.	A jogi szakvizsga egyenértékű vele.	
6.	Minimum 5 év közigazgatási gyakorlat által kiváltható.	
7.	A közigazgatási tanácsadói cím elnyerésének feltétele.	
8.	Évi 3 nap pótszabadságra jogosít.	
9.	Díja a munkáltatót terheli.	

55. C. M., kiemelt ügyintézői osztályba sorolt állami szakértő tanácsos a Heves Megyei Kormányhivatal Hatósági Főosztályán. A munkáltatói jogkör gyakorlója 2017. július 17-én C. M. általános ügyintézői osztályba sorolásáról döntött. Ezt azzal indokolta, hogy az állami tisztviselő munkateljesítménye hanyatlásnak indult a döntést megelőző időszakban, amely félévi teljesítményértékelésének eredményében is megmutatkozott. C. M. nehezményezte a döntés irányultságát, és érvelése során felhívta munkáltatója figyelmét arra, hogy csak a következő év elején lenne lehetősége általános ügyintézői osztályba történő visszasorolásra.

Helyes C. M. érvelése? Értékelje a jogesetet!

56. O. P.-t, a Békés Megyei Kormányhivatal Pénzügyi és Gazdálkodási Osztályának vezetőjét munkáltató vezetője 2016. február 22-én végzettsége szerinti, pénzügyi munkakörbe helyezte, fegyelmi vétség elkövetése miatt. Ezt követően O. P. tartósan magas színvonalú munkát végzett és kiemelkedő teljesítményt nyújtott, amelynek eredményeként a kormány megbízott 2017. január 25-én kiemelt ügyintézői osztályba sorolta.

Mi a véleménye a kormány megbízott eljárásáról?

57. Ön hogyan döntene a Pápai Járási Hivatal vezetője helyében E. Z. besorolásáról, ha az alábbi tények állnának rendelkezésére az állami tisztviselővel kapcsolatban?

Ismert tények		Besorolás
11 éves állami szolgálati jogviszony, amelyből 9 évet a hivatalban töltött.	Három éve folyamatosan 'A' szintű a minősítése (valamint minden teljesítményértékelése).	
Kormányzati tanulmányok szakirányú szakképzettséggel rendelkezik.	Munkaköre kiemelkedően nagy felelősségvállalást igényel.	
7 éves állami szolgálati jogviszony.	Minősítése 'C' szintű.	
Közigazgatási tanulmányok szakirányú szakképzettséggel rendelkezik.	Munkakörét tekintve nem rendelkezik jelentős szakmai tapasztalatokkal.	

58. L. F. állami fogalmazó I. besorolású állami tisztviselő minden szükséges feltétellel – 3 év állami szolgálati jogviszonnyal, közigazgatási szakvizsgával, 'A' szintű minősítéssel – rendelkezik a következő előmeneteli fokozatba sorolásához. A munkáltatói jogkör gyakorlója mindezek ellenére nem sorolja át. Érvelése szerint ugyanis L. F. nem felel meg az Áttv.-ben támasztott képzési feltételeknek.

Értékelje a jogesetet! Ön szerint L. F. megfelel az Áttv.-ben támasztott képzési feltételeknek?

59. Határozza meg melyek a legfőbb különbségek a kormánytisztviselők, illetve az állami tisztviselők előmeneteli rendszerének viszonyában!

VI. ÖSSZEFÉRHETETLENSÉG ÉS VAGYONNYILATKOZAT

60. *V. E., a Igazságügyi Minisztérium kormánytisztviselője megbízási szerződés keretében szerda délelőttönként alkotmányjog szemináriumot tart egy egyetemen. A munkáltatói jogkör gyakorlója erről egy hónappal később értesült, és kifogásolta, hogy V. E. nem engedélyeztette vele az oktatást. V. E. előadta, hogy a Kttv. 85. § (2) bekezdése alapján ezt a tevékenységet nem kell engedélyeztetni, ráadásul nem is függ össze munkaköri feladataival.*

Mi a véleménye V. E. álláspontjáról?

61. *S. V., az NMHH osztályvezetője 2017. március 3-án egy részvénytársaság többségi tulajdonosává vált. A munkáltatói jogkör gyakorlója felszólította az összeférhetlenség megszüntetésére.*

Értékelje az esetet!

62. *M. N. minisztériumi tanácsos a Jogért és Igazságért Párt színeiben indul az országgyűlési választásokon. A munkáltatói jogkör gyakorlója tájékoztatta, M. N.-t, hogy a jogviszonya a választásokig szünetel.*

Mi a véleménye az esetről?

63. *A XXI. kerület aljegyzője megbízási szerződés keretében közigazgatási eljárást oktat a Nemzeti Közszerződési Egyetem Államtudományi és Közigazgatási Karán. A jegyző felszólította, hogy szüntesse meg ezt az összeférhetlenséget. Ennek az aljegyző nem tett eleget, és így harminc nap elteltével megszűnt a közszerződési jogviszonya az önkormányzatnál. Az aljegyző munkaügyi bírósághoz fordult.*

Hogyan dönt a bíróság?

64. F. N., a Központi Statisztikai Hivatal osztályvezetője részmunkaidős munkaviszonyt kívánt létesíteni a Project Consulting Bt.-vel. Szándékát jelezte a munkáltatói jogkör gyakorlójának, aki – tekintettel arra, hogy a Bt.-vel létesítendő munkaviszony nem érintené F. N. kormánytisztviselői munkaidejét – engedélyezte részére a munkaszerződés megkötését.

Helyes volt-e az igazgató eljárása?

65. Egy megyei kormányhivatal osztályvezetőjét egy alapítvány kuratóriumának elnökének választották meg. A munkáltatói jogkör gyakorlója felszólította, hogy szüntesse meg ezt az összeférhetetlenséget. Ennek az osztályvezető nem tett eleget, és így harminc nap elteltével megszűnt a kormányzati szolgálati jogviszonya.

Jogszerűen járt-e el a munkáltató?

66. Egy városi jegyző egy politikai pártnak a tagja. A párt taggyűlésén javaslatokat tesz arra, hogyan lehetne népszerűsíteni a pártot a 2 hónap múlva kezdődő kampány során.

Értékelje az esetet!

67. A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal fogalmazóját megválasztották egy község önkormányzati képviselőjének. A fogalmazó felszólítás ellenére nem mondott le a mandátumáról ezért megszűnt a jogviszonya. A kormánytisztviselő a Kormánytisztviselői Döntőbizottsághoz fordult.

Hogyan dönt a KDB?

68. Egy központi hivatal osztályvezetőjét tanszékvezetőnek nevezték ki egy egyetemen.

Összeférhetetlen helyzetbe került-e a kormánytisztviselő?

69. Nokia Noémit, a Budapest Főváros Önkormányzatának köztisztviselőjét a BKV felügyelő bizottságának tagjává választják.

Mi a véleménye az esetről?

70. U. L. egy központi hivatal kormánytisztviselőjeként dolgozik. Munkaidőn kívül közalkalmazotti jogviszonyban egyetemen oktat. Egy év múlva tanszékvezetőnek nevezik ki az egyetemen. A központi hivatalban a munkáltatói jogkör gyakorlója felszólította, hogy szüntesse meg az összeférhetetlenséget.

Összeférhetetlen helyzetbe került-e a U. L.?

71. Kinek kell vagyonnyilatkozatot tennie? Jelölje X-szel!

Siófok Városi Ügyészség ügyésze	
IM közigazgatási államtitkára	
Lepsényi Polgármesteri Hivatal ügykezelője	
Sárbogárdi Városi Bíróság bírása	
XIV. kerületi rendőrkapitányság zászlósa	
Honvédelmi Minisztérium helyettes államtitkára	
Gárdonyi jegyzője	
Oktatási Hivatal osztályvezetője	

VII. A KÖZSZOLGÁLATI TISZTVISELŐK KÉPZÉSE, TOVÁBBKÉPZÉSE, VALAMINT TELJESÍTMÉNYÉRTÉKELÉSE ÉS MINŐSÍTÉSE

72. Z. N. és B. L., a KSH vezető-tanácsosai – munkáltatójuk előírása alapján – 2016. június 1-től hat hónapos nyelvi továbbképzésen vettek részt. Z. N. szeptember 1-jén lemondott kormányzati szolgálati jogviszonyáról, emiatt a munkáltató a továbbképzés háromhavi költségeinek megtérítésére kötelezte. B. L. jogviszonya ugyanezen a napon szűnt meg hivatalvesztés miatt. A munkáltató őt is a költségek megtérítésére kötelezte.

Értékelje a munkáltató eljárását!

73. T. L. és F. H., a Szécsényi Közös Önkormányzati Hivatal igazgatásszervező végzettségű köztisztviselői bejelentették munkáltatójuknak, hogy 2017. szeptembertől szeretnék elkezdni a közigazgatási mesterszakot. T. L. nappali, F. H. pedig levelező tagozaton kívánja folytatni tanulmányait. A munkáltatói jogkör gyakorlója mindkettejük részére megtagadta az engedélyt. A két köztisztviselő ezen felháborodott, ugyanis álláspontjuk szerint joguk van tovább képezni magukat, és ehhez nincs szükségük a munkáltató engedélyére.

Mi a véleménye a felek álláspontjáról?

74. A Belügyminisztérium 2014. szeptember 5-én tanulmányi szerződést kötött G. T.-vel és S. K.-val, amelynek értelmében a munkáltató vállalta, hogy támogatást nyújt a két kormánytisztviselő jogi tanulmányához. 2016. február 1-jén G. T.-t létszámcsökkentés miatti munkakörmegszűnés miatt felmentették, S. K. pedig közös megegyezéssel távozott a minisztériumból. A munkáltató mindkettejüket felszólította 600 ezer forintnyi tandíj visszafizetésére.

Értékelje a munkáltató eljárását!

75. B. T., Hencsepuszta polgármestere miután észlelte, hogy a képviselő-testület több tagja semmilyen jártasságot nem mutat önkormányzati igazgatási ügyekben, a képviselőket egyéves jogi és igazgatási alapképzésre kötelezte, és ennek érdekében javaslatot tett a testületnek, hogy az önkormányzat köztisztviselőinek képzésére szánt keretből jelentős összegeket csoportosítsanak át.

Értékelje a polgármester eljárását!

76. E. G.-t, 2016. szeptember 1-jén a Nógrád Megyei Kormányhivatal Jogi és Humánpolitikai Főosztályának vezetőjévé nevezték ki. Munkáltatója annak ellenére sem kötelezte továbbképzés teljesítésére, hogy E. G. nem rendelkezett a vezetői munkakör betöltésére irányadó szabályokban meghatározott kormányzati tanulmányok szakirányú szakképzettséggel. Ezt a kormány megbízott, a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszterhez intézett mentesítés iránti kérelmében, az ügyben érintett állami tisztviselő emberierőforrás-gazdálkodási, illetőleg közszolgálati jogi területen szerzett jelentősebb ügyintézői tapasztalataival indokolta.

Értékelje a munkáltató eljárását! Véleménye szerint milyen egyedi döntést hozhat a ebben az esetben a miniszter?

77. D. I.-t, a Veszprémi Járási Hivatal Agrárügyi Főosztályának ügyintézőjét a munkáltatója a munkaköréhez szükséges ismeretek mélyebb elsajátítása érdekében iskolarendszeren kívüli továbbképzés teljesítésére kötelezte. A munkáltató D. I.-t emellett a továbbképzés költségeinek megtérítésére is kötelezte, a hivatal szűkös anyagi forrásaira, továbbá a továbbképzéseket finanszírozó fedezet előteremtésének nehézségeire hivatkozva.

Értékelje a munkáltató eljárását!

78. A Nemzetgazdasági Minisztérium Gazdaságtervezési Főosztályán elvégzett minősítés néhány kormánytisztviselőnél felháborodást váltott ki, így sérelmeik orvoslása végett a Kormánytisztviselői Döntőbizottsághoz fordultak.

Penge Lenke azt nehezményezte, hogy a minősítés során elemzőképességére és ítélőképességére is csak „átlag alatti” minősítést kapott, noha meggyőződése, hogy mindkét téren kiemelkedő képességekkel bír.

Atom Antal számára elfogadhatatlan, hogy a minősítési lapján bejegyzésre került, hogy „rendszeresen késik a munkahelyről”. A beléptető rendszer révén pontosan bizonyítható, hogy minden nap legkésőbb 7:50-kor megérkezik.

Hamvas Helén azt sérelmezte, hogy a minősítés indokolásában személyével kapcsolatban a „ronda, mint a világháború” megállapítás is szerepel.

Mely megállapításokat és miért fogja megsemmisíteni nagy valószínűséggel a KDB?

79. Melyik minősítési eredmény milyen következményekkel járhat?

	Minősítési eredmény (Kttv.)	Minősítési szint (Korm. rendelet)	Következmény
1.			A kormánytisztviselő következő besorolási fokozathoz előírt várakozási ideje legfeljebb egy évvel meghosszabbítható.
2.	elfogadhatatlan		
3.			A vezető-főtanácsos, illetve a főmunkatárs besorolási fokozatba sorolt kormánytisztviselő a várakozási idő lejárta előtt eggyel magasabb fizetési fokozatba sorolható.
4.			A közigazgatási (fő)tanácsadói címet vissza kell vonni.
5.	megfelelő		

80. A közszolgálati egyéni teljesítményértékelésről szóló 10/2013. (I. 21.) Korm. rendelet alapján jelölje, hogy az egyes állítások igazak (I) vagy hamisak (H)!

1.	Az értékelés során az értékelő vezető az önértékelést köteles figyelembe venni.	
2.	A teljesítményértékelés ajánlott elemeit belső szabályzatban kell meghatározni.	
3.	A rendelet előírásait a helyettes államtitkárra nem kell alkalmazni.	
4.	Az értékelő vezető mindig a munkáltatói jogkör gyakorlója.	
5.	A munkaköri egyéni teljesítménykövetelmény lehet mérhető vagy értékelhető.	
6.	A minősítés szintjei 'A'-tól 'E' szintig terjedhetnek.	

81. Az Áttv. szabályainak megfelelően jelölje, hogy mely pragmatikai elemek megítélése, alakulása során kell figyelembe venni a teljesítményértékelés vagy minősítés eredményét!

- Az általános és kiemelt ügyintézői osztályok közötti átsorolás alkalmával.
- Az illetmény – a besorolás szerinti előmeneteli fokozatra irányadó határok között történő – módosítása során.
- A hivatali érdekből történő átirányításkor.
- Az állami tisztviselő részére történő tanulmányi ösztöndíj juttatása során.
- A vezetői munkakörbe történő kinevezéshez.
- Az előmenetel lassításának megalapozásához.

82. Jelölje az irányadó szabályok alapján, hogy az alábbi állítások milyen jogkörét képezik a munkáltatói jogkör gyakorlójának / az értékelő vezetőnek!

Mérlegelési jogkör (fakultatív) – MJ

Kógens jogkör (kötelező) – KJ

1.	A teljesítményértékelés ajánlott elemeinek a meghatározása.	
2.	Közigazgatási főtanácsadói cím visszavonása legalacsonyabb szintű minősítés esetén.	
3.	Teljesítményértékelésen alapuló jutalmazás.	
4.	Az önértékelés elrendelése.	
5.	A teljesítményértékelés kötelező elemeinek a meghatározása.	
6.	Az állami tisztviselő rendkívüli teljesítményértékelésének az elrendelése.	
7.	A teljesítményértékelés és minősítés eredményének értékelt személlyel történő ismertetése.	
8.	+20 %-os alapilletmény-eltérítés a félévi teljesítményértékelés eredményeinek a figyelembevételével.	

83. Jelölje, hogy az alábbi kérdések esetében melyik jogszabály áttekintése indokolt!

Kttv.

Korm. rend.

Az önértékelésre vonatkozó szabályok.		A minősítés besorolásban betöltött szerepe.	
A minősítés címadományozásban betöltött szerepe.		Az értékelt személy jogainak katalógusa.	
A teljesítményértékelés szintjei, teljesítményfokozatai, valamint százalékos értékei.		Értékelő lap az egyéni teljesítménykövetelmények meghatározásáról és méréséről.	

VIII. DÍJAZÁS

84. Sorolja be és állapítsa meg a kormánytisztviselők / köztisztviselők / állami tisztviselők illetményét! (Kormánytisztviselő / köztisztviselő esetében az irányadó illetményalap jelenleg 38.650,- Ft.)

	Figyelembe veendő tények	Besorolás	Illetmény
1.	Tanító végzettségű, olasz nyelvből komplex középfokú nyelvvizsgálattal rendelkező pályakezdő kormánytisztviselő az EMMI-ben (munkakörében az olasz nyelv használata szükséges).		
2.	A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal jogász végzettségű ügyintézője, 13 év kormányzati szolgálati jogviszonnyal és angol nyelvből komplex alapfokú nyelvvizsgálattal.		
3.	Középiskolai végzettségű köztisztviselő a Főpolgármesteri Hivatalban, 13 éve fennálló közszolgálati jogviszonnyal.		
4.	Jogász végzettségű, pályakezdő kormánytisztviselő a IM-ben, angol és német nyelvből komplex középfokú nyelvvizsgálattal (munkakörében csak az angol nyelv használata szükséges).		
5.	Tatabánya jegyzője, jogi végzettséggel, 13 év közszolgálati jogviszonnyal.		
6.	Jogász végzettségű ügyintéző a NGM-ben, 6 év kormányzati szolgálati jogviszonnyal, a közgazdaság-tudományok doktora fokozattal angol nyelvből komplex felsőfokú nyelvvizsgálattal.		
7.	Művelődésszervező diplomával és német nyelvből komplex alapfokú nyelvvizsgálattal rendelkező pályakezdő köztisztviselő a győri polgármesteri hivatalban, aki rendszeresen hivatali gépjárművet vezet és maximális illetménykiegészítést kap.		
8.	Gimnáziumi végzettségű, pályakezdő köztisztviselő a kőszegi polgármesteri hivatalban.		
9.	Politológus végzettségű, angol, német és francia nyelvből komplex felsőfokú nyelvvizsgálattal rendelkező köztisztviselő a Köztársasági Elnöki Hivatalnál, 3,5 év közszolgálati jogviszonnyal.		
10.	Az Országos Atomenergia Hivatal igazgatási feladatokat ellátó, pályakezdő igazgatásszervező végzettségű kormánytisztviselő, angol és német nyelvből komplex középfokú nyelvvizsgálattal.		

11.	Jogi végzettségű kormánytisztviselő az Oktatási Hivatalban, 8,5 év kormányzati szolgálati jogviszonnyal, komplex felsőfokú nyelvvizsgálattal angol nyelvből, +20 %-os eltéréssel.		
12.	Nemzeti Fejlesztési Minisztérium főosztályvezetője 24 év kormányzati szolgálati jogviszonnyal.		
13.	Külgazdasági és Külügyminisztérium közigazgatási államtitkára 22 év kormányzati szolgálati jogviszonnyal.		
14.	Az NMHH-nál dolgozó, 20 éves közsolgálati jogviszonnyal rendelkező köztisztviselő, főtanácsadói címmel.		
15.	Közgazdász végzettségű osztályvezető a Magyar Államkincstárnál, 32 év kormányzati szolgálati jogviszonnyal.		
16.	Közgazdász végzettségű kormánytisztviselő BM-nél, 9,5 év kormányzati szolgálati jogviszonnyal, írásbeli német felsőfokú nyelvvizsgálattal, közigazgatási tanácsadói címmel.		

85. Csepp Csaba minisztériumi osztályvezető azt az utasítást kapta munkáltatójától, hogy két héten át helyettesítsen egy másik osztályvezetőt, aki rendes szabadságát tölti. Csepp Csaba a helyettesítést teljesítette, majd felháborodva tapasztalta, hogy nem került elszámolásra a helyettesítésért járó díj.

Értékelje a jogesetet!

86. 2016. március 2-án a keszthelyi polgármesteri hivatalban egész napos áramszünet volt, így a köztisztviselők egy része nem tudott munkát végezni. A jegyző ezt követően tájékoztatta őket, hogy erre a napra nem jogosultak illetményre.

Jogszerűen járt-e el a jegyző?

87. G. M., a GVH főtanácsosának alapilletménye 2016. január 1-től +10 %-kal eltérítésre került. Augusztus 1-jén viszont a hivatali szerv vezetője 20 %-kal csökkentette G. M.

alapilletményét, ugyanis a teljesítményértékelés során nem volt megelégedve munkájának szakmai színvonalával.

- a) Értékelje a hivatali szerv vezetőjének az eljárását!
- b) Más lenne-e a helyzet, ha a csökkentés 30 %-os lett volna?

88. Töltse ki az alábbi táblázatot a kormánytisztviselői juttatásokra vonatkozóan!

K – kötelező juttatás
F – fakultatív juttatás
C – a cafetéria keretében választható juttatás
Ø – nem a Kttv.-ben nevesített juttatás

1.	Széchenyi Pihenő Kártya	
2.	munkába járáshoz szükséges helyi közlekedési bérlet	
3.	albérleti díj hozzájárulás	
4.	nyelvtanulási támogatás	
5.	gyermeknevelési díj	
6.	családalapítási támogatás	
7.	jubileumi jutalom	
8.	Erzsébet utalvány	
9.	lakásépítési támogatás	
10.	illetményelőleg	
11.	önkéntes nyugdíjpénztári hozzájárulás	
12.	gázártámogatás	

89. 2016. április 1-től G. K.-t, az Oktatási Hivatal kormánytisztviselőjét az Emberi Erőforrások Minisztériumához rendelték ki egy hónapra. A kirendelés lejártá után G. K. sérelmezte, hogy erre az egy hónapra ugyanannyi illetményt kapott, mint korábban. Álláspontja szerint erre a hónapra magasabb illetményt kellett volna folyósítani részére.

- a) Mire alapozza G. K. mindezt?
- b) Mennyivel járt volna több illetmény G. K.-nak, ha tudjuk, hogy felsőfokú iskolai végzettségű és 11 év kormányzati szolgálati jogviszonnyal rendelkezik?

90. Ön egy minisztériumban kormánytisztviselő, ahol az éves cafetéria-keret az illetményalap 6-szorosa. Válassza ki az alábbi lehetőségek közül, hogy milyen juttatásokra tart igényt 2017-ben!

	A juttatás maximuma	Az igényelt juttatás nettó összege	Adóteher	Az igényelt juttatás bruttó összege (/év)
Erzsébet étkezési utalvány	korlátozás nélkül		49, 98 %	
Széchenyi Pihenő Kártya – szállás alszámla	225.000,- Ft / év ¹		34, 51 %	
Egészségpénztár, önszegélyező pénztár hozzájárulás	havonta a minimálbér ² 30 %-ig		49, 98 %	
Önkéntes nyugdíjpénztári hozzájárulás	havonta a minimálbér 50 %-ig		49, 98 %	
Munkahelyi étkeztetés	korlátozás nélkül		49, 98 %	
Sportrendezvényre szóló belépő	korlátozás nélkül		0 %	
Éves cafetéria-keret				
Igényelt juttatások adóval növelt összege				

91. Z. D.-t 2017. január 19-én a közigazgatási tanulmányok szakirányú szakképzettség megszerzését követően, valamint 4 év állami szolgálati jogviszonnyal a háta mögött állami tanácsos I. fokozatba sorolta a Soproni Járási Hivatal vezetője. Z. D. illetményét a munkáltatói jogkör gyakorlója az Áttv. által felsorolt szempontok alapján 240.000,- Ft-ban állapította meg. A munkáltató vezető egyetértésével a következő évi felülvizsgálat során, 2018. január 21-én 'C' szintű minősítésre alapozva 210.000,- Ft-ban határozta meg Z. D. illetményét.

Ön szerint helyesen járt el a munkáltatói jogkör gyakorlója?

¹ 200.000 Ft-ig terjedő mértékben kedvezményes az adóteher a közszférában.

² 2017-ben bruttó 127.500 Ft.

92. Jelölje X-szel, hogy mely szempontokat kell figyelembe venni az állami tisztviselők illetményének megállapítása során, az alábbiakban felsoroltak közül!

1.	A közigazgatási szervnél szerzett tapasztalat.	
2.	Az egyes fizetési fokozatokhoz tartozó szorzószámok.	
3.	A munkakör felelősségi foka.	
4.	Az állami szolgálati jogviszonyban eltöltött idő.	
5.	Az alapilletmény, illetménykiegészítés, illetménypótlékok mértéke.	
6.	Az állami költségvetésről szóló törvény által megállapított illetményalap összege.	
7.	A teljesítményértékelés, illetve minősítés alapján végrehajtható munkáltatói intézkedések.	
8.	Az előmeneteli fokozatok alsó és felső határai.	
9.	Személyi illetmény megállapításának a lehetősége.	

93. Milyen feltételek mellett részesül a kormánytisztviselő / állami tisztviselő jubileumi jutalomban?

Kttv.		Áttv.	
Szolgálati jogviszonyban töltött idő	Jutalom összege	Szolgálati jogviszonyban töltött idő	Jutalom összege

IX. MUNKAVÉGZÉS, MUNKA- ÉS PIHENŐIDŐ

94. Egy gyámügyi eljárás során V. P. azt az utasítást kapta a jegyzőtől, hogy tanúként hallgassa meg a súlyosan értelmi fogyatékos E. T.-t. V. P. aggályosnak találta felettese utasítását, és kérte annak írásba foglalását. A jegyző írásba foglalta az utasítást, ám V. P. megtagadta annak végrehajtását.

- a) Mi lehetett V. P. problémája az utasítást illetően?
- b) Jogszerűen járt-e el V. P.?

95. Évi hány nap szabadsággal rendelkeznek az alábbi kormánytisztviselők / köztisztviselők / állami tisztviselők?

1.	Köztársasági Elnöki Hivatal főosztályvezetője, 23 év közzolgálati jogviszonnyal.	
2.	Vezető-tanácsos besorolású köztisztviselő, két 16 éven aluli gyermekkel.	
3.	Pályakezdő, középiskolai végzettségű szociális munkás.	
4.	A Nógrád Megyei Kormányhivatal Népegészségügyi Főosztályának vezetője.	
5.	Középiskolai végzettségű köztisztviselő a Békés Megyei Önkormányzatnál, 1,5 év közzolgálati jogviszonnyal	
6.	Fejér megyei főjegyző 20 év közzolgálati jogviszonnyal.	
7.	Egy megyei kormányhivatalban, kiemelt ügyintézői osztályba sorolt állami szakértő főtanácsos.	
8.	Helyettes államtitkár a Belügyminisztériumban.	
9.	Az Egri Járási Hivatal kormányablakában, általános ügyintézői osztályba sorolt, állami főtanácsos I. besorolású állami tisztviselő.	

96. G. O., Kőszeg Város Önkormányzatának tanácsosa 2016. januárban az éves szabadságolási terv készítésekor jelezte, hogy augusztus 4–8. között szabadságra kíván menni. A munkáltatói jogkör gyakorlója viszont úgy döntött, hogy G. O. évi rendes szabadságát júniusban vagy júliusban veheti ki. G. O. kifogására előadta, hogy a szabadság kiadása a munkáltató döntési jogkörébe tartozik.

Értékelje a jogesetet!

97. A Napi Botrány újságírója telefonon azzal a kéréssel fordul az NAV Közép-magyarországi Regionális Igazgatóságának ügyintézőjéhez, hogy faxolja el részére a legnagyobb jövedelmet bevalló budapesti állampolgárok névsorát.

Ön hogyan döntene az ügyintéző helyében? Válaszát a Kttv. megfelelő rendelkezésével támassza alá!

98. A NAV Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatóságának vezetője, Dollár Dénes 2016. május 16-án – az adóbevallásának előírt határidőn belül való feldolgozása végett – a Magánszemélyek és Egyéni Vállalkozók Ellenőrzési Főosztályának két dolgozója számára május 18–19-re napi 1–1 óra rendkívüli munkavégzést rendelt el.

Jogász Jolán előre megtagadta a túlmunkavégzést arra hivatkozva, hogy a Kttv. pontosan meghatározza a napi munkaidőt, és 16.30 után nem hajlandó munkát végezni.

Berez Elek viszont teljesítette a rendkívüli munkavégzést, így részére Dollár Dénes a hónap végén elrendelte a rendkívüli munkavégzés pénzbeli megváltását.

Értékelje Jogász Jolán és Dollár Dénes eljárását!

99. A Kttv. mely intézményére jelentenek példát az alábbi esetek, illetve melyekre igazak az alábbi állítások?

ÁH – áthelyezés

ÁI – átirányítás

KR – kirendelés

KK – kiküldetés

1.	A Nemzetgazdasági Minisztérium és a NAV megállapodik, hogy U. O., a NGM személyügyi ügyintézője 2012. február 1-től 30 napon át a NAV-nál fog munkát végezni.	
2.	G. B., a II. kerületi okmányiroda tanácsosa, valamint munkáltatója, és a XI. kerületi okmányiroda háromoldalú egyeztetés során megállapodik, hogy G. B. a következő 6 hónapban a XI. kerületi okmányirodánál fog dolgozni.	
3.	H. D.-t, az MBFH pénzügyi ügyintézőjét a munkáltatói jogkör gyakorlója arra, utasítja, hogy a következő 15 napban az eredeti munkaköre helyett a személyzeti ügyintéző munkakörét lássa el.	
4.	D. B.-t, az Igazságügyi Minisztérium kormánytisztviselőjét arra utasítja munkáltatója, hogy a következő két napban a Főpolgármesteri Hivatalban tartson felkészítőt a közigazgatási alapvizsgáztatásról	
5.	Tartamára napidíj jár.	
6.	Legalább 3 munkanappal korábban értesíteni kell róla a	

	köztisztviselőt.	
7.	Kormányzati érdekből is elrendelhető.	

100. Az ÁNTSZ Járványügyi Főosztálya 2016. februárban elkészítette az éves szabadságotlasi tervet, amely szerint Kitoli Zoli főosztályvezető Azúr Vazul ügyintéző szabadságát 2016. július 4–15-re ütemezte. Azúr Vazul májusban a Korall utazási irodánál július 4–13-ra befizetett egy szicíliai nyaralásra 300 ezer Ft értékben. 2016. július 3-án este a főosztályvezető – a madárinfluenza hazai megjelenése miatti kialakult rendkívüli állapotokra tekintettel – Azúr Vazul részére rendkívüli munkavégzést rendelt el, amelynek az ügyintéző eleget is tett. Az utazási irodával kötött szerződése értelmében viszont Azúr Vazul már nem volt jogosult az utazási szerződés felbontására.

Mit tehet Azúr Vazul?

101. A Kormány 2016. augusztusra igazgatási szünetet rendelt el a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatalnál, amely alapján a Hivatal elnöke elrendelte, hogy a kiadandó szabadságok lehetőleg erre a hónapra essenek. L. A., a Hivatal tanácsosa arról értesült, hogy a 2016. évre esedékes 30 nap szabadságából 16 napot az igazgatási szünetben adnak ki részére.

Jogszerűen járt-e el a munkáltató?

102. R. A., a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium Fogasztóvédelmi Főosztályának kormánytisztviselője írásbeli kérelemmel fordult a munkáltatói jogkör gyakorlójához, melyben kérte fizetés nélküli szabadságotlását, mivel felesége 2017. január 15-től egy év külszolgálatot teljesít a Kínai Népköztársaságban. A kérelmét elutasították arra való hivatkozással, hogy a Kttv. nem teszi lehetővé ilyen esetben a fizetés nélküli szabadság engedélyezését.

Értékelje a jogesetet!

103. **Z. F. 2016. január 1-től dolgozott fogalmazóként a Földművelésügyi Minisztériumban, majd június 30-án lemondással szűnt meg a kormányzati szolgálati jogviszonya. Az elszámolás során a munkáltató megállapította, hogy Z. F. a jogviszonya fennállta alatt az évi rendes szabadságából 19 napot vett igénybe, emiatt felszólította a kormánytisztviselőt, hogy 5 napra eső illetményét fizesse meg a minisztériumnak. Z. F. erre nem volt hajlandó, és arra hivatkozott, hogy a szabadság kivétele a munkáltató által megállapított szabadságolási tervnek megfelelően történt.**

Jogszerűen járt-e el a munkáltató?

104. **V. B. vezető-főtanácsosnak a közszolgálati jogviszonya a keszthelyi polgármesteri hivatalban 2016. október 31-én szűnt meg a 70. életév betöltése miatt. A jegyző megállapította, hogy V. B. 2016-ban mindössze 8 napot volt szabadságon, ezért szabadságmegváltás címén elrendelte 100.000 Ft kifizetését V. B. részére.**

Helyesen járt-e el a jegyző?

105. **F. P. a Váci Járási Hivatal kormányablakánál dolgozik ügyintézőként. 2017. februártól a következő munkaidő-beosztást állapították meg részére:**

- **hétfőtől szerdáig 11.00-tól 20.30-ig**
- **csütörtöktől péntekig 07.00-tól 12.45-ig**

Jogszerű-e ez a beosztás?

106. **R. T.-t, a Nagykállói Járási Hivatal Foglalkoztatási Osztályának ügyintézőjét 2016. november 21-én írásban utasította a munkáltatói jogkör gyakorlója arra, hogy jelenlegi munkakörén túl hatósági munkakörbe tartozó feladatokat is végezzen. Utasításában munkaszervezési okokra hivatkozott, s rögzítette, hogy R. T. rendelkezik a munkaköri feladatok ellátásához szükséges szakképzettséggel. R. T. ezt nem is vitatta, ugyanakkor jelezte, hogy az utasításban szereplő két hónapos időtartam meghaladja az átirányítás naptári évben 44 munkanapra kiterjedő, lehetséges maximumát.**

Értékelje az esetet!

X. FEGYELMI ÉS KÁRTÉRÍTÉSI FELELŐSSÉG

107. Jelölje X-szel, hogy mely fegyelmi büntetéseket ismeri a Kttv., a kormánytisztviselők vonatkozásában!

1.	az előmeneteli rendszerben visszavetés egy fizetési fokozattal	
2.	évi rendes szabadság csökkentése legfeljebb 5 nappal	
3.	elbocsátás	
4.	vezető megbízás (beosztás) visszavonása	
5.	az előmeneteli rendszerben a várakozási idő meghosszabbítása	
6.	megrovás	
7.	az alapilletmény 10-25 %-kal való csökkentése 3–12 hónapra	
8.	az előmeneteli rendszerben visszavetés egy besorolási fokozattal	
9.	hivatalvesztés	
10.	egy évig terjedő szabadságvesztés	

108. *Heves Hedvig, a Külgazdasági és Külügyminisztérium kormánytisztviselője a Belügyminisztériumba igyekezett egy értekezletre, amikor észrevette, hogy haragosa Audi A4 típusú gépkocsija a minisztérium előtt parkol. Heves Hedvig egy régi sérelem megtorlása végett letörte a gépkocsi visszapillantó tükrét, ám tettét a munkáltatói jogkör gyakorlója, Szigor Vidor közigazgatási államtitkár észrevette, és fegyelmi eljárást indított Heves Hedvig ellen. A fegyelmi tanács a későbbiekben fegyelmi büntetésként az előmeneteli rendszerben egy fizetési fokozattal visszavetette Heves Hedviget.*

Értékelje az eljárást!

109. *R. G.-nek, az Országgyűlés Hivatala osztályvezetőjének az irodai szekrényéből ellopták a notebookját.*

Milyen körülményeket kell számításba venni a közigazgatási szerv felelősségének megállapításához?

110. *Z. F. és K. P., a Gyulai Járási Hivatal Földhivatali Osztályának két állami tisztviselője szándékosan megrongált egy számítógépet, 50 ezer forintos kárt okozva ezzel a munkáltatónak. Z. F. röviddel az eset után elhunyt, így a munkáltató K. P.-t kötelezte az 50 ezer forintos kár megtérítésére.*

Értékelje a munkáltató eljárását!

111. *Trehány Ajtony, a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal kormánytisztviselője gondatlanságból több esetben a jogszabályi feltételek hiányában adott ki tartózkodási engedélyeket külföldi állampolgároknak. Puha Gyula igazgató értesült a Trehány Ajtony által elkövetett fegyelmi vétségéről, ám mérlegelési jogkörében úgy döntött, hogy – tekintettel Trehány Ajtony tartósan magas színvonalú munkavégzésére – eltekint a fegyelmi eljárás megindításától, és nem szankcionálja a kötelezettségszegést.*

Értékelje Puha Gyula eljárását!

112. *Diszkrét Dia, a Földművelésügyi Minisztérium közigazgatási tanácsadója egy alkalommal megsértette az adatkezelésre vonatkozó szabályokat, ami miatt minősített adatok kerültek nyilvánosságra. Miután a Diszkrét Dia által elkövetett fegyelmi vétség kiderült, a kormánytisztviselő elismerte a kötelezettségszegés tényét. Erre tekintettel Land László közigazgatási államtitkár, mint a munkáltatói jogkör gyakorlója úgy döntött, hogy mellőzi a fegyelmi eljárás megindítását, és fegyelmi büntetésként Diszkrét Diát megfosztja a közigazgatási tanácsadói címétől. Diszkrét Dia egyetértett a büntetéssel.*

Értékelje a jogesetet!

113. *2016. október 28-án Kopi Márk, a Igazságügyi Minisztérium kormánytisztviselője 50.000,- Ft kárt okozott azzal, hogy – az ide vonatkozó szabályzat ellenére – megpróbált lefénymásolni egy muzeális értékű 19. századi törvénygyűjteményt a minisztériumi könyvtárban. A rossz állapotban levő kódex a fénymásolás közben több helyen elszakadt, valamint levált a hátlapja is. A munkáltatói jogkör gyakorlója 2017. február 2-án eljárást indított Kopi Márk kártérítési felelősségének megállapítása iránt.*

Kopi Márk azonban figyelmeztette a munkáltatói jogkör gyakorlóját, hogy az eljárás megindítására 3 hónap állt rendelkezésre, amely viszont már letelt.

Mi a véleménye az esetről?

**114. Mely feltételek szükségesek a leltárhiány miatt való felelősség érvényesítéséhez?
Válaszát jelölje X-szel!**

1.	A köztisztviselő közszolgálati jogviszonya az adott közigazgatási szervvel legalább 6 hónapja folyamatosan fennáll.	
2.	A leltárhiányt a bíróság jogerősen megállapította.	
3.	A leltárhiányt a közigazgatási szerv által meghatározott leltározási rend szerint lebonyolított, a teljes leltári készletet érintő leltárfelvétel során állapítják meg.	
4.	A kormánytisztviselő kinevezési okirata tartalmazza a leltárhiányért való felelősség megnevezését és mértékét.	
5.	A kormánytisztviselő szakirányú, legalább középfokú pénzügyi végzettséggel rendelkezik.	
6.	A leltári készlet szabályszerű átadása és átvétele megtörtént.	

115. Lóvé André aranyhomoki lakos használatbavételi engedélyt kért a korábban megépített lakóházára. A szemle során Fakéz Valér, a Polgármesteri Hivatal Építési Osztályának ügyintézője – a nyílászárók ellenőrzése során – leverte Lóvé André falra felfüggesztett, 340.000,- Ft értékű Smart TV-jét. A készülék összetört és használhatatlanná vált.

- a) Hogyan alakulnak az esetet követően a felelősségi viszonyok?
- b) A Kttv.-n kívül még melyik jogszabály rendelkezésére kell figyelemmel lenni?

**116. Hogyan alakul a fegyelmi eljárás megindításának határideje a Kttv. alapján?
Honnan számíthatódnak ezek a határidők?**

	Határidő számításának kezdete	Határidő
Szubjektív határidő		
Objektív határidő		

117. *Füstös Teca, a bombavári Polgármesteri Hivatal köztisztviselője másodfokú égési sérüléseket szenvedett, amikor másolás közben – műszaki hiba miatt – felrobbant a fénymásoló. A vizsgálat során kiderült, hogy a 2 héttel korábbi műszaki ellenőrzés során nem utalt semmilyen jel a fénymásoló későbbi meghibásodására. Emiatt a munkáltató nem ismerte el kártérítési felelősségét, és nem volt hajlandó Füstös Teca részére kártérítést fizetni. Füstös Teca ezek után bírósághoz fordult.*

Hogyan dönt a bíróság?

118. *Bosszú Klarissza, a Magyar Államkincstár főtanácsosa ellen 2016. június 1-jén fegyelmi eljárás indult, erről a munkáltatói jogkör gyakorlója másnap szóban tájékoztatta. A fegyelmi eljárás megindítója június 8-án szóban kijelölte Pokol Pál vezető tanácsos ügyintézőt vizsgálóbiztosnak a fegyelmi vizsgálat lefolytatására. A vizsgálóbiztos június 28-ára folytatta le a fegyelmi eljárást, de javaslatára már június 11-én felfüggesztették Bosszú Klarisszát állásából. A felfüggesztés hatálya alatt Bosszú Klarissza illetményének 75 %-át visszatartották. Bosszú Klarissza – aki a vizsgálat folyamán jogi képviselőt vett igénybe – végül június 29-én értesült arról, hogy június 30-ára tűzték ki a fegyelmi tanács tárgyalását. A tárgyaláson megállapították, hogy Bosszú Klarissza a terhére rótt fegyelmi vétséget nem követte el, azonban az igénybe vett jogi képviselő költsége címén kötelezték 50.000,- Ft megfizetésére.*

Gyűjtse ki a jogesetben található hibákat!

119. *Egy 117 fős tolna megyei település polgármestere ellen fegyelmi eljárást rendelt el a település jegyzője. A fegyelmi vizsgálatot a képviselő-testület folytatta le, amelynek során megállapították, hogy 2016. szeptember 15-én a polgármester egy munkahelyi vita során megütötte a polgármesteri hivatal egyik köztisztviselőjét. A képviselő-testület október 27-én lefolytatta a fegyelmi eljárást, majd két nappal később elkészítette az esetet összefoglaló jelentését. Ez alapján a képviselő-testület fegyelmi határozatában úgy döntött, hogy 1,5 évre, és 30 %-kal csökkentik a polgármesterük tiszteletdíját.*

Értékelje a jogesetet! Milyen hibákban szenved az eljárás?

XI. KÖZSZOLGÁLATI JOGVITA

120. Jelölje, hogy az alábbi esetekben melyik típusú jogvitának van helye!

K – Közbeszerzési Döntőbizottság

B – bíróság

Ø – egyik sem

1.	A kormánytisztviselő sérelmezi az összeférhetetlenség megszüntetésére irányuló felszólítást.	
2.	A munkáltató eredménytelenül szólítja fel a kormánytisztviselőt a le nem dolgozott lemondási időre járó illetményének visszafizetésére.	
3.	A köztisztviselő vitatja az egyoldalú kinevezés-módosítást.	
4.	A kormánytisztviselő sérelmezi az elmarasztaló fegyelmi határozatot.	
5.	A kormánytisztviselő vitatja a munkáltató fizetési felszólítását.	
6.	A kormánytisztviselő sérelmezi, hogy a munkáltató nem engedélyezte részére a másik munkáltatónál történő munkavégzést.	
7.	A köztisztviselő sérelmezi, hogy a munkáltató kártérítésre szólította fel.	
8.	A Kormánytisztviselői Döntőbizottság határidőn belül nem bírálja el a kormánytisztviselő közszolgálati panaszát.	
9.	Vezetői pótlék csökkentése a képzésen való részvétel elmulasztása miatt.	
10.	A minősítés és a teljesítményértékelés megállapításaival összefüggésben.	

121. *Nehéz Inezt, a Belügyminisztérium kormánytisztviselőjét fegyelmi büntetésként azzal sújtották, hogy az előmeneteli rendszerben való várakozási idejét 3 évvel meghosszabbították. A fegyelmi ügyben hozott határozatot 2016. április 3-án kézbesítették számára. Nehéz Inez a határozatot jogszabálysértőnek találta, így 2016. május 9-én a Kormánytisztviselői Döntőbizottsághoz fordult.*

a) Miért találhatta jogszabálysértőnek Nehéz Inez a fegyelmi határozatot?

b) Hogyan fog dönteni a KDB?

122. *A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2017. április 27-i jogerős ítéletében megállapította, hogy a Budapest Főváros Kormányhivatala 2016. október 4-én felmentési védelem alatt mentette fel G. V. állami tisztviselőt. G. V. ezek után kérte az eredeti munkakörében történő továbbfoglalkoztatását. Dr. M. N., az alperes képviselője előadta, hogy a Kormányhivatalnál nincs üres álláshely, így a bíróságot a visszahelyezés mellőzésére kérte.*

- a) Volt-e G. V.-nek joga a továbbfoglalkoztatás kérésére?
b) Ebben az esetben – minden valószínűség szerint – milyen döntést hoz a bíróság?

123. Hagymás Valér a répahegyi önkormányzatnál dolgozik lakásügyi előadóként. Kinevezését 2016. augusztus 1-jén kapta kézhez, majd 2017. január 24-én észrevette, hogy a kinevezést megelőzően bemutatott, német nyelvből tett középfokú, C típusú államilag elismert nyelvvizsgáját az illetmény megállapításakor a munkáltatója nem vette figyelembe.

Amikor Hagymás Valér felhívta erre a jegyző figyelmét, azt a választ kapta, hogy mivel nem tölt be olyan munkakört, ahol a német nyelv használata szükséges, nem állapítottak meg számára idegennyelv-tudási pótlékot. Hagymás Valér ekkor a bírósági utat helyezte kilátásba igényének érvényesítése végett, ám a jegyző ezúttal arra figyelmeztette, hogy a kereset benyújtására a kinevezés kézbesítésétől számított 30 napon belül lett volna lehetősége, ám ez már régen lejárt.

Kinek milyen szempontból van igaza?

124. Bajos Lajosnak a Nemzetgazdasági Minisztériummal fennállt kormányzati szolgálati jogviszonya 2016. május 1-jén hivatalvesztés miatt megszűnt. 2016. augusztus 24-én – miután a Kormánytisztviselői Döntőbizottság határozatát nem fogadta el – Bajos Lajos keresettel fordult a bírósághoz a munkáltatói intézkedés jogellenességének megállapítása iránt. A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a 2017. február 24-i jogerős ítéletében megállapította, hogy a munkáltató Bajos Lajos kormányzati szolgálati jogviszonyát jogellenesen szüntette meg, ugyanis a fegyelmi eljárás során beszerzett iratokat meghamisították, és minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy a terhére rótt fegyelmi vétséget a kormánytisztviselő nem követte el.

- a) A fentiek alapján mikor szűnt meg ténylegesen Bajos Lajos kormányzati szolgálati jogviszonya?
b) Milyen lehetősége van a bíróságnak Bajos Lajos sérelmeinek kompenzálására?

XII. ADATKEZELÉS ÉS KÖZSZOLGÁLATI NYILVÁNTARTÁS

125. Jelölje, hogy – főszabály szerint – a közigazgatási szerv a kormánytisztviselőről mely adatot köteles nyilvántartani (K), mely adatot tilos nyilvántartani (T), és mely adat nyilvános közérdekből (NY)! (Van, ahol egy adathoz, több jelölés is kapcsolódik.)

	Adat	Jelölés
1.	családi állapot	
2.	hatályos fegyelmi büntetés	
3.	korábbi munkaviszonyban töltött időtartamok	
4.	név	
5.	idegennyelv-ismeret	
6.	felekezeti hovatartozás	
7.	esküokmány száma, kelte	
8.	jelenlegi besorolás	
9.	bűnügyi nyilvántartó szerv által kiállított hatósági bizonyítvány száma, kelte	
10.	legmagasabb iskolai végzettség	
11.	korábbi, hatályukat veszített fegyelmi büntetések	
12.	politikai elkötelezettség	
13.	kormányzati tanulmányok szakirányú szakképzettség bizonyítvány száma, kelte, eredménye	
14.	illetmény	
15.	közigazgatási szakvizsga eredménye	

126. Mi a különbség a *közzszolgálati alapnyilvántartás* és a *Szolgáltatási és Ellátás Alapadat Tár* között?

127. *A Központi Statisztikai Hivatal azzal a megkereséssel fordul a külgazdasági és külügyminiszterhez, hogy küldje meg számára a nem vezető beosztású minisztériumi kormánytisztviselők nyelvismeretére vonatkozó adatokat, ugyanis a KSH felmérést végez a minisztériumokban dolgozó köztisztviselők nyelvtudásáról.*

Ön hogyan döntene a miniszter helyében?

2011. évi CXCV. törvény a közzszolgálati tisztviselőkről

[hatályos: 2017. I. 1. – 2017. III. 31.]

Az erős, de az indokoltnál nem nagyobb, a változásokhoz gyorsan és rugalmasan alkalmazkodni képes - a nemzeti érdekeket előtérbe helyező - állam olyan közzszolgálatra alapozható, amely élvezi a társadalom közmegebecsülését, hatékony és költségtakarékos, demokratikus, pártsemleges, törvényesen működik, tagjai korszerű szakmai ismeretekkel rendelkeznek, Magyarország érdekeit és a közjót pártatlanul és hazaszeretettel szolgálják. Célunk ezért, hogy előmozdítsuk az erős nemzettudatra épülő és értékelvű közzszolgálati tisztviselői hivatás megteremtését, s kiszámítható életpályát nyújtsunk, amelynek szabályai segítik a tisztviselőket a hivatalukhoz méltó, kötelességtudatos magatartás tanúsításában. Ennek érdekében Magyarország Alaptörvénye 17. cikk (5) bekezdésében foglaltak alapján az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

ELSŐ RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. Fejezet

Bevezető rendelkezések

Hatály, értelmező rendelkezések

1. § E törvény hatálya - nemzetközi jogi vagy uniós jogi kötelezettség teljesítése érdekében törvény eltérő rendelkezése hiányában -

a) a minisztérium, a kormányhivatal, a központi hivatal (a továbbiakban: központi államigazgatási szerv),

b) a kormányhivatal és a központi hivatal területi, helyi szerve, továbbá a Kormány által intézményfenntartásra kijelölt szerv,

c) a rendőrség, a büntetés-végrehajtás és a hivatásos katasztrófavédelmi szerv központi, területi és helyi szervei (a továbbiakban a)-c) pont együtt: államigazgatási szerv) kormánytisztviselőjének és kormányzati ügykezelőjének kormányzati szolgálati jogviszonyára, továbbá

d) a minisztérium közigazgatási államtitkárnak és helyettes államtitkárnak kormányzati szolgálati jogviszonyára, valamint

e) a helyi önkormányzat képviselő-testületének polgármesteri hivatala, közterület-felügyelete, a közös önkormányzati hivatala (a továbbiakban: képviselő-testület hivatala) köztisztviselőjének és közzszolgálati ügykezelőjének közzszolgálati jogviszonyára,

f) a polgármesterre, alpolgármesterre a VII/A. Fejezet rendelkezései szerint terjed ki.

2. § Törvény eltérő rendelkezése hiányában a Köztársasági Elnöki Hivatal, az Országgyűlés Hivatala, az Alkotmánybíróság Hivatala, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala, az Állami Számvevőszék, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatala, a Gazdasági Versenyhivatal, a Magyar Tudományos Akadémia Titkársága, a Magyar Művészeti Akadémia Titkársága, az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára, az Egyenlő Bánásmód Hatóság, a Közbeszerzési Hatóság, a Nemzeti

Választási Iroda, az Országgyűlési Őrség és a Nemzeti Emlékezet Bizottságának Hivatala köztisztviselőjének és közzszolgálati ügykezelőjének közzszolgálati jogviszonyára és a fővárosi és megyei kormányhivatal állami tisztviselőjének állami tisztviselői jogviszonyára is e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

3. § (1) Az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumba beosztott bíróra, bírósági titkára, illetve ügyészre, ha törvény másként nem rendelkezik, a kormánytisztviselőkre vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

(2) A 45. § hatálya kiterjed azon magyar állampolgárokra is, akik pályázati eljárásban vesznek részt, illetve felvételüket kéri a toborzási adatbázisba.

(3) A 72. § hatálya kiterjed azon munkáltatókra és a velük munkaviszonyban álló munkavállalókra, amelyek esetében a munkaviszony létesítésére a 72. § alapján kerül sor, továbbá a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény hatálya alá tartozó munkáltatóra és a közalkalmazottra, amelyek esetében a közalkalmazotti jogviszony létesítésére a 72. § alapján kerül sor.

(4) A 230. § hatálya kiterjed a polgármesterre, valamint a helyi önkormányzati képviselőre.

(5) A 80. § (2) és (3) bekezdésének hatálya - az ott meghatározottak szerint - kiterjed a Nemzeti Közzszolgálati Egyetemre.

(6) Az e törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékét a Kormány teszi közzé.

(7) A 258. § hatálya kiterjed a közigazgatási szervnél kormánytisztviselőnek, köztisztviselőnek, kormányzati, illetve közzszolgálati ügykezelőnek nem minősülő munkavállaló munkaviszonyára.

(8) A politikai vezető állami vezetői szolgálati jogviszonyára a 26–50. §, 53. §, 55–73. §, 80–88. §, 98. §, 100. § (1) bekezdése, 101. §, 116–130. §, 133–142. §, 143. § (2) bekezdése, 150. §, 152. § (1) bekezdés a) és b) pontja, 154–159. §, 181–183. §, 190–191. §, 195–225. § kivételével e törvény kormányzati szolgálati jogviszonyra vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. A politikai vezető, valamint a munkáltató az állami vezetői szolgálati jogviszonyból származó igényt a 238. § megfelelő alkalmazásával érvényesítheti.

(9) Törvény eltérő rendelkezése hiányában a nemzeti köznevelésről szóló törvény szerinti oktatási központ mint az oktatásért felelős miniszter egyes köznevelési fenntartói feladatkörébe tartozó feladatainak ellátására kijelölt szerv, valamint a köznevelési közfeladat ellátásában fenntartóként részt vevő tankerületi központ kormánytisztviselőjének, kormányzati ügykezelőjének kormányzati szolgálati jogviszonyára is e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni, azzal, hogy a tankerületi központban foglalkoztatott kormánytisztviselők esetében a 134. § (3) bekezdésében foglaltak az irányadóak, a tankerületi központ vezetőjének az illetményalap huszonhatszorosát meg nem haladó mértékű illetményét az állami intézményfenntartó központ vezetőjének javaslatára a kinevezési jogkör gyakorlója állapítja meg.

4. § E törvény hatálya nem terjed ki

a) törvény eltérő rendelkezésének hiányában a Honvédség, a nemzetbiztonsági szolgálatok és a fegyveres biztonsági őrség szerveire;

b) jogszabály eltérő rendelkezésének hiányában a helyi önkormányzat feladatkörébe tartozó közzszolgáltatások ellátására - polgármesteri hivatalban - foglalkoztatottakra;

c) a közfoglalkoztatás keretében foglalkoztatottra, valamint az egyszerűsített foglalkoztatás céljára létesített munkaviszonyban foglalkoztatottra, illetve alkalmi munkára irányuló egyszerűsített foglalkoztatás keretében foglalkoztatott munkavállalóra.

5. § A köztársasági elnöknek az e törvénnyel a hatáskörébe utalt döntéséhez ellenjegyzés nem szükséges.

6. § E törvény alkalmazásában

1. *alapvető munkáltatói jog*: a kinevezés, jogviszony megszüntetés, áthelyezés, fegyelmi és kártérítési eljárás, valamint sérelemdíj megfizetésére irányuló eljárás megindítása, fegyelmi büntetés, kártérítés, sérelemdíj, összeférhetlenség megállapítása, kinevezés tartalmának módosítása;

1a. *állami tisztviselő*: a fővárosi és megyei kormányhivatalnál az állami tisztviselőkről szóló törvény szerinti jogviszonyban álló személy;

2. *beosztás szerinti heti munkaidő*: a hétre elrendelt rendes munkaidő;

3. *beosztás szerinti napi munkaidő*: a munkanapra elrendelt rendes munkaidő;

4. *egyéb jogviszony*: különösen a munkaviszony, állami vezetői szolgálati jogviszony, fennálló kormányzati szolgálati jogviszony esetén közszolgálati jogviszony (fennálló közszolgálati jogviszony esetében kormányzati szolgálati jogviszony), állami szolgálati jogviszony, közalkalmazotti jogviszony, bírósági szolgálati, igazságügyi alkalmazotti szolgálati, illetve munkaviszony, ügyészségi, hivatásos (szerződéses) szolgálati jogviszony, ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszony, bedolgozói munkaviszony, a munkavégzési kötelezettséget magában foglaló szövetkezeti tagsági viszony, a szakcsoporti tagsági viszony, a vállalkozási és megbízási szerződésen alapuló, valamint a személyes közreműködéssel járó gazdasági és polgári jogi társasági vagy egyéni cég tagjaként végzett tevékenység, az ügyvédi és az egyéni vállalkozói tevékenység, valamint a tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, valamint jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység végzésére irányuló jogviszony, a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony, a közérdekű önkéntes tevékenység végzésére irányuló jogviszony és az állami projektértékelői jogviszony;

5. *éjszakai munka*: a huszonkét és hat óra közötti időszakban teljesített munkavégzés;

6. *éjszakai munkát végző közszolgálati tisztviselő*: aki várhatóan az éves munkaidejének legalább egynegyedében éjszakai munkát végez;

7. *előkészítő vagy befejező tevékenység*: minden olyan feladat ellátása, amelyet a közszolgálati tisztviselő munkaköréhez kapcsolódóan, szokás szerint és rendszeresen, külön utasítás nélkül köteles elvégezni;

7a. *fogyatékos gyermek*: az a gyermek, akire tekintettel a családok támogatásáról szóló törvény szerinti magasabb összegű családi pótlék került megállapításra;

7b. *gyermek*: a családok támogatására vonatkozó szabályok szerinti saját háztartásban nevelt vagy gondozott gyermek;

8. *gyermekét egyedül nevelő közszolgálati tisztviselő*: aki gyermekét saját háztartásában neveli és hajdon, nőtlen, özvegy, elvált, házastársától külön él és nincs élettárs;

9. *hét*: a naptári hét vagy a munkáltató által meghatározott megszakítás nélküli százhatvanöt óra, ha a munkáltató működése miatt a beosztás szerinti napi munkaidő kezdete és befejezése nem azonos naptári napra esik;

10. *heti pihenő- vagy munkaszüneti nap*: a munkanap fogalma megfelelően irányadó a heti pihenő- vagy a munkaszüneti nap meghatározása tekintetében is, azzal, hogy a hét óra és huszonkét óra közötti időtartamot heti pihenő- vagy a munkaszüneti napnak kell tekinteni;

11. *hozzátartozó*: az egyeneságbeli rokon és annak házastársa; az örökbefogadó, mostoha- és a nevelőszülő; az örökbefogadott, mostoha- és a nevelt gyermek; a testvér; a házastárs, az élettárs, a bejegyzett élettárs, a jegyes; a házastársnak, a bejegyzett élettársnak egyeneságbeli rokona, testvére, valamint a testvér házastársa, bejegyzett élettársa;

12. *kompetencia-vizsgálat*: a pályázóval szemben a különböző munkakörökre előírt követelmények és a pályázó tényleges készségeinek és képességeinek összevetése, munkaalkalmasságának felmérése, amely során személyes interjú, alkalmassági teszt, értékelő központ alkalmazható;

13. *kormánytisztviselő, köztisztviselő*: az 1. és 2. §-ban felsorolt szervek (a továbbiakban együtt: közigazgatási szerv) feladat- és hatáskörében eljáró vezető és ügyintéző, aki előkészíti a közigazgatási szerv feladat- és hatáskörébe tartozó ügyeket érdemi döntésre, illetve - felhatalmazás esetén - a döntést kiadmányozza, kivéve, ha ezt a tevékenységet az 1. § c) pontja szerinti rendvédelmi feladatokat ellátó szervnél más jogviszonyban álló személy végzi;

14. *kormányzati vagy közszolgálati ügykezelő*: az, aki a közigazgatási szervnél közhatalmi, irányítási, ellenőrzési és felügyeleti tevékenység gyakorlásához kapcsolódó ügyviteli feladatot lát el, valamint a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvény szerinti adminisztratív és technikai személyzet tagja, kivéve, ha ezt a tevékenységet az 1. § c) pontja szerinti rendvédelmi feladatokat ellátó szervnél vagy a Honvédségnél közalkalmazotti jogviszonyban álló személy végzi;

15.

15a. *kötelező orvosi vizsgálat*: az az orvosi vizsgálat, amelyen a kormánytisztviselőnek jogszabály előírása alapján részt kell vennie, ideértve a várandós állapotra tekintettel előírt orvosi vizsgálatot is;

16. *közigazgatási gyakorlatnak* kell tekinteni a közigazgatási szervnél, illetve annak jogelőd szervénél közszolgálati jogviszonyban, állami szolgálati jogviszonyban, államigazgatási munkaviszonyban töltött időt tekintet nélkül arra, hogy a jogviszony folyamatosan fennállt-e vagy sem; a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény hatálya alá tartozó szervnél szerzett gyakorlatot; továbbá a 247. § (1) bekezdés b) pontja vonatkozásában - jogi előadói vagy más jogi munkakörben megszerzett joggyakorlat kivételével - a jogi szakvizsga megtételéhez szükséges joggyakorlati időt is;

17. *közigazgatási szerv*: az 1. §-ban és a 2. §-ban meghatározott szervek, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatal;

18. *közigazgatási szervnél képviselettel rendelkező szakszervezet*: az a szakszervezet, amelyik alapszabálya szerint a közigazgatási szervnél képviseletre jogosult szervet működtet, illetve tisztségviselővel rendelkezik;

19. *közszolgálati szabályzat*:

a) a közigazgatási szerv hivatali szervezetének vezetője által - a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény alkalmazása szempontjából közjogi szervezetszabályozó eszközként - az e törvényben meghatározott kérdésekben, valamint a hivatali szerv vezetőjének általános munkáltatói szabályozási hatáskörébe tartozó kérdésekben kiadott normatív utasítás, vagy

b) ha a közigazgatási szerv hivatali szervezetének vezetője közjogi szervezetszabályozó eszköz kiadására nem jogosult, az e törvényben meghatározott kérdésekben, valamint a hivatali szerv vezetőjének általános munkáltatói szabályozási hatáskörébe tartozó kérdésekben a hivatali szervezet vezetője által egyéb formában kiadott belső, normatív szabályzat;

20. *közszolgálati tisztviselő*: a kormánytisztviselő, kormányzati ügykezelő, köztisztviselő, közszolgálati ügykezelő;

20a. *levonásmentes illetményrész*: a bírósági végrehajtásról szóló jogszabály alapján teljesíthető levonások után fennmaradó illetményrész;

21. *Magyar Kormánytisztviselői Kar tagozata*: a központi és a területi államigazgatásban foglalkoztatott kormánytisztviselőknek és állami tisztviselőknek a Magyar Kormánytisztviselői Kar alapszabályában meghatározott résztestületei;

22. *Magyar Kormánytisztviselői Kar*: szakmai érdekképviseleti szerv, a kormánytisztviselők és állami tisztviselők önkormányzattal rendelkező szakmai, érdekképviseleti köztestülete;

23. *munkaidő*: a munkavégzésre előírt idő kezdetétől annak befejezéséig tartó idő, valamint a munkavégzéshez kapcsolódó előkészítő és befejező tevékenység időtartama. Nem munkaidő a közszolgálati tisztviselő lakó- vagy tartózkodási helyéről a

tényleges munkavégzés helyére, valamint a munkavégzés helyéről a lakó- vagy tartózkodási helyére történő utazás időtartama;

24. *a munkáltató tevékenysége idényjellegű*, ha a munkáltató tevékenysége munkaszervezéstől függetlenül az év valamely időszakához vagy időpontjához kötődik;

25. *munkanap*: a naptári nap vagy a munkáltató által meghatározott megszakítás nélküli huszonnégy óra, ha a munkáltató működése miatt a beosztás szerinti napi munkaidő kezdete és befejezése nem azonos naptári napra esik;

26. *napi munkaidő*: a felek vagy a törvény által meghatározott teljes napi munkaidő vagy részmunkaidő;

27. *pályakezdő kormánytisztviselő, köztisztviselő*: az, aki a besorolása alapjául szolgáló iskolai végzettségének megszerzését követően egy éven belül első foglalkoztatási jogviszonyként kormányzati szolgálati, illetve közszolgálati jogviszonyt létesít;

28. *pártfogó felügyelő*: aki pártfogó felügyelői véleményt, környezetanulmányt készít, büntetőügyben közvetítői eljárást folytat le, gondoskodik a közérdekű munka végrehajtásáról, az egyéni pártfogó felügyelői terv szerint végrehajtja a pártfogó felügyeletet, pártfogói tevékenységet lát el a büntetés-végrehajtási intézetben, végzi az utógondozást, valamint ellátja a jogszabályban meghatározott más feladatait;

29. *szakmai vezető*: a minisztériumban kinevezett közigazgatási államtitkár, valamint helyettes államtitkár;

30. *szakszervezet*: munkavállalói érdek-képviselői szerv. A közszolgálati tisztviselők minden olyan szervezete, amelynek elsődleges célja a közszolgálati tisztviselők kormányzati szolgálati, illetve közszolgálati jogviszonyával kapcsolatos érdekeinek előmozdítása és megvédése;

31. *személyügyi központ*: e törvény szerinti kormányzati személyügyi igazgatási feladatokat ellátó szerv;

31a. *szülő*:

a) a vér szerinti és az örökbefogadó szülő, továbbá az együttélő házastárs,

b) az, aki a saját háztartásában élő gyermeket örökre kívánja fogadni, és az erre irányuló eljárás már folyamatban van,

c) a gyám,

d) a nevelőszülő és a helyettes szülő;

32. *további jogviszony*: a fennálló kormányzati szolgálati jogviszony (közszolgálati jogviszony esetében a fennálló közszolgálati jogviszony) melletti másik kormányzati szolgálati jogviszony (közszolgálati jogviszony esetében másik közszolgálati jogviszony), valamint az egyéb jogviszony.

7. § (1) E törvény alkalmazásában a kormánytisztviselő, köztisztviselő nyugdíjasként minősül, ha

a) az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte és az öregségi nyugdíjhoz szükséges szolgálati idővel rendelkezik (öregségi nyugdíjra való jogosultság),

b) az öregségi nyugdíjkorhatár betöltése előtt öregségi nyugdíjban részesül,

c) az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte, és a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány által folyósított ellátásokról szóló kormányrendelet alapján folyósított öregségi, rokkantsági nyugdíj segélyben (nyugdíjban), egyházi jogi személytől egyházi, felekezeti nyugdíjban, öregségi járadékban, növelt összegű öregségi, munkaképtelenségi járadékban, rokkantsági ellátásában részesül, vagy

d) a 63. § (2) bekezdés f) pontja alapján a felmentését kéri.

(2) A kormánytisztviselő, köztisztviselő akkor részesül az (1) bekezdés b) vagy c) pontja szerinti ellátásban, ha az ellátást jogerősen megállapították.

(3) A kormánytisztviselő, köztisztviselő köteles tájékoztatni a munkáltatót, ha az (1) bekezdés hatálya alá esik.

(4) A 60. § (1) bekezdés j) pontja és 63. § (1) bekezdés d) pontja alkalmazása szempontjából a köztisztviselő öregségi nyugdíjra az (1) bekezdés a)-c) pontokban szabályozott esetben jogosult.

8. § (1) A közigazgatási szerv közhatalmi, irányítási, ellenőrzési és felügyeleti hatáskörének gyakorlásával

közvetlenül összefüggő, valamint ügyviteli feladat ellátására kizárólag kormányzati szolgálati, illetve közszolgálati jogviszony létesíthető.

(2) Megbízási, vállalkozási, illetve munkaszerződés nem köthető olyan feladat elvégzésére, amelyre csak kormánytisztviselői, köztisztviselői kinevezés adható.

(3) Az (1) bekezdésben nem szereplő feladat ellátására megbízási, illetve vállalkozási szerződés abban az esetben köthető, ha

a) a szolgáltatás - vállalkozás esetében az eredmény - tárgya jogügyletileg korlátozott, és a szerződésben előre pontosan meghatározható, és

b) a feladat jellege lehetővé teszi, hogy a közigazgatási szervet, mint megrendelőt, illetve megbízót kizárólag korrekciós jellegű, az érdekközvetítést szolgáló utasítási jog illesse meg, és

c) a feladat a megbízott, vállalkozó saját anyagainak, illetve eszközeinek felhasználásával teljesíthető, és

d) a feladat teljesítésének helye nem szükséges, hogy a közigazgatási szerv székhelyén, telephelyén legyen, azt a megbízott, illetve a vállalkozó maga választhatja meg, illetve az a feladat ellátásához igazítható.

(4) A közigazgatási szervnél a tárgyévben munkaszerződéssel foglalkoztatott személyek aránya - ide nem értve a fizikai alkalmazottakat - együttesen nem haladhatja meg az éves átlagos statisztikai állományi létszám tíz százalékát. E korlát nem vonatkozik az általános politikai koordinációért felelős miniszter által vezetett minisztériumban foglalkoztatott személyekre. A tíz százalékos mérték alól egyéb esetben a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter indokolt esetben mentesítést adhat.

(5) A közszolgálati tisztviselő besorolásánál (116. §) a munkavégzésre irányuló jogviszonyban, különösen a munkaviszonyban, állami vezetői szolgálati jogviszonyban, kormányzati szolgálati, állami szolgálati, közszolgálati, közalkalmazotti jogviszonyban, bírósági szolgálati, igazságügyi alkalmazotti szolgálati, illetve munkaviszonyban, ügyészégi, hivatásos (szerződéses) szolgálati jogviszonyban, ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszonyban, a 47. §-ban meghatározott ösztöndíjas jogviszonyban, bedolgozói munkaviszonyban, a munkavégzési kötelezettséget magában foglaló szövetségi tagsági viszonyban, a szakcsoporthoz tartozó tagsági viszonyban, a vállalkozási és megbízási szerződésen alapuló, valamint a személyes közreműködéssel járó gazdasági és polgári jogi társasági vagy egyéni cég tagjaként végzett tevékenységre irányuló jogviszonyban, továbbá az ügyvédi és az egyéni vállalkozói tevékenységre irányuló jogviszonyban töltött időt kell alapul venni azzal, hogy a munkavégzési kötelezettséggel nem járó, megszakítás nélkül hat hónapot meghaladó időtartamból hat hónapot kell beszámítani. A sor- és tartalékos katonai, valamint a polgári szolgálat, a tizenéves aluli gyermek ápolására, gondozására, illetve a tartós külszolgálatot teljesítő dolgozó házastársa által igénybe vett fizetés nélküli szabadság teljes időtartamát figyelembe kell venni.

(6) Az (5) bekezdés alkalmazása szempontjából az 1992. július 1-jét megelőzően munkaviszonyban töltött időként jogszabály alapján elismert időtartamból - tekintet nélkül arra, hogy annak ideje alatt munkavégzésre irányuló jogviszony fennállt-e, vagy ilyen jogviszony fennállása esetén érvényesült-e munkavégzési kötelezettség - hat hónapot be kell számítani.

(7) Az országgyűlési, az európai parlamenti, az önkormányzati képviselői, a nemzetiségi szószólói és a polgármesteri megbízatás időtartamát - ha a megbízatás megszűnését követően a köztisztviselő ismételt közszolgálati jogviszonyt, illetve a kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonyt létesít - a közszolgálati, illetve kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött időnek kell tekinteni.

(8) A közszolgálati tisztviselő besorolásánál (116. §) az önkéntes tartalékos tényleges katonai szolgálattaljesítés idejét kétszeres időtartammal kell figyelembe venni.

(9) Az (1)-(4) bekezdésben foglalt szabályokat az Országgyűlés Hivatala és az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára esetében nem kell alkalmazni.

(10) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően, Magyarország diplomáciai és konzuli képviseletein, a nemzetközi szervezetek mellett működő állandó képviseleteken, valamint más állami képviseleteken ügyviteli feladat ellátására nem kizárólag kormányzati szolgálati, illetve közszolgálati jogviszony létesíthető.

(11) A (3) bekezdésben foglaltakon túlmenően abban az esetben is köthető megbízási, illetve vállalkozási szerződés, ha a külpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium folyamatos működéséhez szükséges feladatellátás indokolja.

II. Fejezet

Közös szabályok

Általános magatartási követelmények

9. § (1) A kormányzati szolgálati jogviszonyban és a közszolgálati jogviszonyban (a továbbiakban együtt: közszolgálat) a köz szolgálatának elsődlegessége alapján és a jó közigazgatásba vetett bizalom fenntartásának szem előtt tartásával kell eljárni.

(2) A jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a jóhiszeműség és a tisztesség elvének megfelelően kell eljárni, továbbá kölcsönösen együtt kell működni és nem lehet olyan magatartást tanúsítani, amely a másik fél jogát, jogos érdekét sérti.

(3) Az e törvény hatálya alá tartozók kötelesek egymást minden olyan tényről, adatról, körülményről, vagy ezek változásáról tájékoztatni, amely a közszolgálat létesítése, valamint az e törvényben meghatározott jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése szempontjából lényeges.

(4) E törvény rendelkezéseitől csak abban az esetben lehet eltérni, ha azt a törvény kifejezetten megengedi.

10. § (1) Tilos a joggal való visszaélés. E törvény alkalmazásában joggal való visszaélés különösen, ha az mások jogos érdekeinek csorbítására, érdekvényesítési lehetőségeinek korlátozására, zaklatására, véleménynyilvánításának elfojtására irányul vagy ehhez vezet.

(2) A közszolgálati tisztviselő a munkaidején kívül sem tanúsíthat olyan magatartást, amely - különösen munkakörének jellege, a munkáltató szervezetében elfoglalt helye alapján - közvetlenül és ténylegesen alkalmas munkáltatója helytelen megítélésére, az általa betöltött beosztás tekintélyének, a munkáltató jó hírnevének, a jó közigazgatásba vetett bizalomnak, valamint a közszolgálat céljának veszélyeztetésére.

(3) A közszolgálati tisztviselő köteles megtartani a minősített adatot. Ezen túlmenően illetéktelen személynek és szervnek nem adhat tájékoztatást olyan tényekről, amelyek tevékenysége során jutottak tudomására és kiszolgáltatásuk az állam, a közigazgatási szerv, munkatársa vagy az állampolgár számára hátrányos vagy jogellenesen előnyös következményekkel járna.

(4) Ha a joggal való visszaélés e törvény vagy e törvény végrehajtására kiadott jogszabály által megkívánt jognyilatkozat megtagadásában áll és ez a magatartás a közszolgálat nyomás érdekét vagy a másik fél különös méltánylást érdemlő érdekét sérti, a bíróság a jognyilatkozatot ítéletével pótolhatja, feltéve, hogy az érdeksérelem másképpen nem hárítható el.

A személyiségi jogok védelme

11. § (1) Az e törvény hatálya alá tartozók személyiségi jogait tiszteletben kell tartani.

(2) A közszolgálati tisztviselő személyiségi joga akkor korlátozható, ha a korlátozás a közszolgálat rendeltetésével közvetlenül összefüggő okból feltétlenül szükséges és a cél elérésével arányos. A személyiségi jog korlátozásának módjáról,

feltételeiről és várható tartamáról a közszolgálati tisztviselőt előzetesen tájékoztatni kell.

(3) A közszolgálati tisztviselő a személyiségi jogáról általános jelleggel előre nem mondhat le. A közszolgálati tisztviselő személyiségi jogáról rendelkező jognyilatkozatot érvényesen csak írásban tehet.

(4) Az e törvény hatálya alá tartozók személyiségi jogainak megsértése esetén jogkövetkezményként a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.)

a) 2:51. § (1) bekezdését, 2:52. § (1) bekezdését kell alkalmazni, továbbá

b) 2:52. § (2) és (3) bekezdését, valamint 2:53. §-át azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy e rendelkezések alkalmazásakor e törvény kártérítési felelősségre vonatkozó szabályai az irányadók.

(5) A közszolgálati tisztviselő sérelemdíj megfizetésére kötelezésére a fegyelmi eljárásra kormányrendeletben meghatározott szabályokat kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy az eljárás megindítására az elévülésre vonatkozó rendelkezések az irányadók.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérően, ha a közszolgálati tisztviselő jogviszonya megszűnik, a munkáltató a közszolgálati tisztviselő sérelemdíj megfizetésére kötelezése érdekében közvetlenül bírósághoz fordulhat.

12. § (1) A közszolgálati tisztviselőtől csak olyan nyilatkozat megtétele vagy adat közlése kérhető, illetve vele szemben csak olyan alkalmassági vizsgálat alkalmazható, amely személyiségi jogait nem sérti, és a közszolgálat létesítése, teljesítése vagy megszűnése szempontjából lényeges.

(2) A munkáltató a közszolgálati tisztviselőt csak a közszolgálattal összefüggő magatartása körében ellenőrizheti. A munkáltató ellenőrzése és az annak során alkalmazott eszközök, módszerek nem járhatnak az emberi méltóság megsértésével. A közszolgálati tisztviselő magánélete nem ellenőrizhető.

(3) A munkáltató előzetesen tájékoztatja a közszolgálati tisztviselőt azoknak a technikai eszközöknek az alkalmazásáról, amelyek a közszolgálati tisztviselő ellenőrzésére szolgálnak.

Az egyenlő bánásmód követelménye

13. § (1) A közszolgálati tisztviselő, így különösen az illetményel kapcsolatban az egyenlő bánásmód követelményét meg kell tartani. E követelmény megsértésének orvoslása nem járhat más közszolgálati tisztviselő jogának megsértésével, vagy csorbításával.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában illetménynek minősül minden, a közszolgálat alapján közvetlenül vagy közvetve nyújtott pénzbeli és természetbeni juttatás.

(3) A munka egyenlő értékének megállapításánál különösen az elvégzett munka természetét, minőségét, mennyiségét, a munkakörülményeket, a szükséges szakképzettséget, fizikai vagy szellemi erőfeszítést, tapasztalatot, felelősséget, a munkaerő-piaci viszonyokat kell figyelembe venni.

A jognyilatkozatok

Az egyoldalú jognyilatkozat, nyilatkozat

14. § (1) Egyoldalú jognyilatkozatból csak az e törvényben, e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban és közszolgálati szabályzatban meghatározott esetben származhatnak jogok vagy kötelezettségek.

(2) Az egyoldalú jognyilatkozat a címzettrel való közléssel válik hatályossá, és - e törvény eltérő rendelkezésének hiányában - csak a címzett hozzájárulásával módosítható, vagy vonható vissza.

(3) A jogról lemondó vagy abból engedő nyilatkozatot nem lehet kiterjesztően értelmezni.

(4) Az egyoldalú jognyilatkozatra a megállapodásra vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni. A

megállapodás teljesítése során tett, jognyilatkozatnak nem minősülő nyilatkozat, továbbá a munka irányításával összefüggő munkáltatói jognyilatkozat tekintetében a 17-22. §-okban foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

A tájékoztatás

15. § (1) Amennyiben e törvény valamely fél számára tájékoztatási kötelezettséget ír elő, a tájékoztatást közöltnak kell tekinteni, ha azt a helyben szokásos és általában ismert módon közzéteszik.

(2) A tájékoztatást olyan időben és módon kell megtenni, hogy az lehetővé tegye a jog gyakorlását és kötelezettség teljesítését.

A feltétel

16. § (1) A felek a megállapodás létrejöttét, módosítását vagy megszűnését jövőbeli, bizonytalan eseménytől (feltétel) is függővé tehetik. Nem köthető ki olyan feltétel, amelynek alapján a közszolgálat a közszolgálati tisztviselő hátrányára módosulna, vagy a közszolgálat megszűnését eredményezné.

(2) Az ellentmondó, lehetetlen vagy értelmezhetetlen feltétel érvénytelen. A megállapodást ilyen esetben úgy kell elbírálni, mintha a felek az adott feltételt nem kötötték volna ki.

(3) A felek, amíg a feltétel bekövetkezése függőben van, kötelesek tartózkodni minden olyan magatartástól, amely a másik fél feltételhez kötött jogát csorbítaná. A feltétel bekövetkezésére vagy meghiúsulására nem hivatkozhat a fél, ha azt vétkesen maga okozta.

A jognyilatkozatok megtételének módja

A képviselő

17. § A munkáltató képviselőjében jognyilatkozat tételére a munkáltatói jogkör gyakorlója jogosult.

18. § (1) A közszolgálati tisztviselő a kinevezés elfogadásával, a megállapodás megkötésével, módosításával, a közszolgálat megszüntetésével és a munkavégzéssel összefüggő jognyilatkozatát csak személyesen teheti meg.

(2) A közszolgálati tisztviselő az egyéb jognyilatkozatot meghatalmazott képviselője útján is megteheti, az erre irányuló meghatalmazást írásba kell foglalni. A meghatalmazás visszavonásig, vagy határozott időre szóló meghatalmazás esetén a határozott idő elteltéig érvényes. A meghatalmazás visszavonása jóhiszemű harmadik személy irányában csak akkor hatályos, ha azt vele közölték. A visszavonás jogáról érvényesen nem lehet lemondani.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott meghatalmazás hiányában is eljárhat a közszolgálati tisztviselő képviselőjében hozzátartozója, amennyiben a jognyilatkozat megtételében a közszolgálati tisztviselő akadályozva van. Vita esetén az akadályoztatás tényét igazolnia kell.

(4) A munkáltatónak a közszolgálati tisztviselő személyesen tett jognyilatkozatát kell figyelembe vennie, ha a közszolgálati tisztviselő és az (2)-(3) bekezdésben említett képviselő jognyilatkozatai eltérnek.

(5) A közszolgálati tisztviselő - kivéve, ha a képviselő tartalma egyértelműen korlátozott - nem hivatkozhat arra, hogy képviselője jogkörét túllépve járt el.

Az alaki kötöttség

19. § (1) A közszolgálatot érintő minden lényeges megállapodást és jognyilatkozatot írásba kell foglalni. A közszolgálati tisztviselő kérésére a munkáltatónak a jognyilatkozatát akkor is írásba kell foglalnia, ha az egyébként nem kötelező.

(2) A megállapodást, ha írásba kellett foglalni, módosítani vagy megszüntetni csak írásban lehet.

(3) Az alaki kötöttség megsértésével tett jognyilatkozat - ha e törvény eltérően nem rendelkezik - érvénytelen. Az érvénytelenség jogkövetkezménye nem alkalmazható, ha a jognyilatkozat a felek egyező akaratából teljessébe ment, és ez nem jár a közérdek sérelmével.

(4) A munkáltató az egyoldalú jognyilatkozatát az e törvényben meghatározott esetben köteles írásban indokolni, valamint az igény érvényesítésének módjáról - és ha az elévülési időnél rövidebb -, annak határidejéről a közszolgálati tisztviselőt ki kell oktatni. A határidőről való kioktatás elmulasztása esetén hat hónap elteltével az igény nem érvényesíthető.

20. § (1) A munkáltató köteles a megállapodás írásba foglalásáról gondoskodni és ennek egy példányát a közszolgálati tisztviselőnek átadni.

(2) A megállapodásban meg kell jelölni a felek nevét, továbbá a megállapodás teljesítése szempontjából lényeges adatait.

(3) Az (5) bekezdésben foglaltak kivételével írásbelinek kell tekinteni a jognyilatkozatot, ha annak közlése a jognyilatkozatban foglalt információ változatlan visszaidézésére, a nyilatkozattevő személyének és a jognyilatkozat megtétele időpontjának azonosítására alkalmas elektronikus dokumentumban (a továbbiakban: elektronikus dokumentum) kerül sor.

(4) A nyilatkozattevő személyének (3) bekezdés szerinti azonosításához nem szükséges a nyilatkozattevő elektronikus aláírása vagy minősített elektronikus aláírása.

(5) A kinevezés és annak elfogadása, a kinevezés módosítása, a közszolgálat megszüntetésével kapcsolatos jognyilatkozat, a fegyelmi, kártérítési ügyben hozott határozat, a sérelemdíj megfizetése ügyében hozott határozat, az összeférhetetlenség megszüntetésére irányuló felszólítás és a fizetési felszólítás a munkáltatói jogkör gyakorlója részéről elektronikus legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással kiadmányozható.

(6) Az (5) bekezdés szerint elektronikus kiadmányozott jognyilatkozatról a munkáltatói jogkör gyakorlója által írásban kijelölt, vagy a szervezeti és működési szabályzatban erre feljogosított személy öt napon belül záradékolással hiteles papír alapú kiadmányt készít. A záradéknak tartalmaznia kell a záradékolásra jogosult személy aláírását, a záradékolás keltét és szöveges utalást arra, hogy a papír alapú kiadmány az alapul szolgáló elektronikus hitelesített irattal megegyezik. A közszolgálati tisztviselővel a papír alapú kiadmányt kell közölni.

(7) Többoldalú jognyilatkozat esetén, ha a munkáltatói jogkör gyakorlója az iratot az (5) bekezdés szerint elektronikus írással aláírja, az akarategységet hitelesen tükröző kiadmány az a papír alapú kiadmány, amely a munkáltatói jogkör gyakorlójának legalább fokozott biztonságú aláírását tartalmazó elektronikus iratról - a (6) bekezdés rendelkezései alapján - készült és egyidejűleg tartalmazza az iratot nem elektronikus aláíró személy aláírását is.

(8) Az írásbeli jognyilatkozatokat az államigazgatási szerveknél foglalkoztatott közszolgálati tisztviselők esetében a (3) bekezdés szerinti elektronikus dokumentumban kell kiadni vagy az (5) és (6) bekezdés szerint kell kiadmányozni.

A jognyilatkozat közlése

21. § (1) Az írásbeli jognyilatkozat akkor tekinthető közöltnek, ha azt a címzettnek vagy az átvételre jogosult más személynek átadják, illetve az elektronikus dokumentum részükre hozzáférhetővé válik. A közlés akkor is hatályos, ha a címzett vagy az átvételre jogosult más személy az átvételt megtagadja vagy szándékosan megakadályozza.

(2) Az elektronikus dokumentum akkor válik hozzáférhetővé, amikor a címzettnek vagy az átvételre jogosult más személynek lehetősége nyílik arra, hogy annak tartalmát a közszolgálatból eredő kötelezettsége teljesítésével összefüggésben megismerje.

(2a) Ha a munkáltató a jognyilatkozatot az elektronikus dokumentum hozzáférhetővé tétele útján közölte, és a címzett vagy az átvételre jogosult más személy az elektronikus dokumentum átvételét öt napon belül nem igazolja vissza, a munkáltató másik írásbeli formában közli vele a jognyilatkozatot. Ilyen esetben a jognyilatkozat közlésének napja a második közlés napja.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően a postai szolgáltatásokról szóló jogszabály szerint tértivevény külszolgáltatással feladott küldeményként kézbesített jognyilatkozatot,

a) ha a címzett vagy az átvételre jogosult más személy a küldemény átvételét megtagadta, vagy a címzett által bejelentett elérhetőségi címen a kézbesítés a címzett ismeretlensége vagy elköltözése miatt meghiúsult, a kézbesítés megkísérlésének napján,

b) egyéb esetekben az eredménytelen kézbesítési kísérlet, valamint az értesítés elhelyezésének napját követő ötödik munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni.

(4) Az olyan jognyilatkozattal kapcsolatban, amely tekintetében e törvény alapján bírósági eljárásnak van helye, a (3) bekezdésben szabályozott kézbesítési vélelem megdöntése iránt az eljárás kezdeményezésével egyidejűleg, a kézbesítési vélelem beálltáról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon, de legkésőbb a vélelem beálltától számított hat hónapon belül terjeszthető elő kérelem a bíróságnál. A kézbesítési vélelem megdöntésére egyebekben a polgári perrendtartásról szóló törvény rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. A vélelem megdöntése esetén a bírósági eljárás kezdeményezésére előírt határidőt megtartottnak kell tekinteni.

(5) Vita esetén a jognyilatkozatot tevő felet terheli annak bizonyítása, hogy a közlés szabályszerűen megtörtént.

A határidő és az időtartam számítása

22. § (1) A határidő számítására a (2)-(6) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni, ha jogszabály vagy a felek megállapodása valamely jognyilatkozat megtételére vagy egyéb magatartás tanúsítására határidőt ír elő.

(2) Napon - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - naptári napot kell érteni.

(3) A határidő számítása a határidő megkezdésére okot adó intézkedést (eseményt) követő napon kezdődik.

(4) A hetekben megállapított határidő azon a napon jár le, amely elnevezésénél fogva a kezdő napnak megfelel. Hónapokban vagy években megállapított határidő lejártának napja az a nap, amely számánál fogva a kezdő napnak megfelel, ha ez a nap a lejárat hónapjában hiányzik, a hónap utolsó napja.

(5) A határidő az utolsó napjának végén jár le. A határidő az általános munkarend szerinti következő munkanap végén jár le, ha az utolsó nap az általános munkarend szerint heti pihenőnap vagy munkaszüneti nap.

(6) A határidőt - e törvény eltérő rendelkezése hiányában - akkor kell megtartottnak tekinteni, ha a lejárat napjának végéig a jognyilatkozatot közlik, vagy ezen időpontig az egyéb magatartás tanúsítása megtörténik.

(7) A határidő elmulasztása akkor menthető ki, ha a határidőt megállapító jogszabály ezt kifejezetten megengedi.

(8) A jognyilatkozatot, egyéb magatartást késedelem nélkül, szükség esetén az egyébként nem a kötelezett által viselendő költségek megelőlegezésével kell megtenni vagy tanúsítani, ha jogszabály a jognyilatkozat megtételére vagy az egyéb magatartás tanúsítására haladéktalanul kötelezi a felet.

(9) A jogszabályban vagy a felek megállapodásában meghatározott, határidőnek nem minősülő időtartam számítására a (4)-(8) bekezdés nem alkalmazható, az ilyen időtartam számításánál a naptár az irányadó.

Az érvénytelenség

A semmisség

23. § (1) Semmis az a megállapodás, amely jogszabályba vagy jó erkölcsbe ütközik, valamint amely jogszabály megkerülésével jött létre.

(2) A színlelt megállapodás semmis, ha pedig más megállapodást leplez, azt a leplezett megállapodás alapján kell megítélni.

(3) A semmis megállapodás érvénytelen, kivéve, ha ahhoz a rendelkezést megállapító jogszabály más jogkövetkezményt fűz. A semmisségre az érdekelt határidő nélkül hivatkozhat, a megállapodás semmisségét a bíróság hivatalból észleli.

A megtámadhatóság

24. § (1) A megállapodás megtámadható, ha a fél a megállapodás megkötésekor lényeges tényben vagy körülményben tévedett, feltéve, hogy a tévedését a másik fél okozta vagy azt felismerhette, vagy ha a felek a megállapodás megkötésekor lényeges tényben vagy körülményben ugyanabban a téves feltevésben voltak, vagy ha a megállapodás megkötésére a felet megtévesztéssel vagy jogellenes fenyegetéssel vették rá.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában lényeges tényre vagy körülményre vonatkozik a tévedés, illetve téves feltevés akkor, ha annak ismeretében a fél nem vagy más tartalommal kötötte volna meg a megállapodást.

(3) A megállapodást megtámadhatja, aki a megállapodás megkötésekor tévedésben vagy téves feltevésben volt.

(4) A megtévesztés hatására kötött megállapodást megtámadhatja, akit a másik fél szándékos magatartásával tévedésbe ejt vagy tévedésben tart.

(5) A megállapodást megtámadhatja, akit a másik fél jogellenes fenyegetéssel vett rá a megállapodás megkötésére.

(6) A (4) és (5) bekezdésben foglalt szabályokat kell alkalmazni, ha a megtévesztés vagy jogellenes fenyegetés harmadik személy részéről történt és erről a másik fél tudott vagy tudnia kellett.

(7) A megtámadás határideje harminc nap, amely a tévedés, megtévesztés, téves feltevés felismerésétől, vagy jogellenes fenyegetés esetén a kényszerhelyzet megszűnésétől kezdődik. A megtámadási határidőre az elévülés szabályai megfelelően irányadók azzal, hogy hat hónapon elteltével a megtámadás joga nem gyakorolható.

(8) A megtámadásra irányuló jognyilatkozatot a (7) bekezdésben meghatározott határidőn belül írásban kell a másik féllel közölni.

(9) A sikeresen megtámadott megállapodás érvénytelen.

(10) A fél titkos fenntartása vagy rejtett indoka a megállapodás érvényességét nem érinti.

Az érvénytelenség jogkövetkezménye

25. § (1) Az érvénytelen megállapodás alapján létrejött jogviszonyból származó jogokat és kötelezettségeket úgy kell tekinteni, mintha azok érvényes megállapodás alapján állnának fenn. Az érvénytelen megállapodás alapján létrejött jogviszonyt - ha e törvény eltérően nem rendelkezik - a munkáltató köteles haladéktalanul, azonnali hatállyal megszüntetni, feltéve, hogy az érvénytelenség okát a felek a közérdek sérelme nélkül rövid időn belül nem hárítják el.

(2) A munkáltató köteles a közszolgálati tisztviselőnek annyi időre járó illetményt megfizetni, amennyi a munkáltató részéről történő felmentés esetén járna, továbbá megfelelően alkalmazni kell a végkielégítés szabályait is, ha a kinevezés a munkáltató oldalán felmerült okból érvénytelen, és azt az (1) bekezdés alapján meg kell szüntetni.

(3) Ha a megállapodás valamely része érvénytelen, helyette a jogszabályt kell alkalmazni, kivéve, ha a felek az érvénytelen rész nélkül nem állapodtak volna meg.

(4) Az egyoldalú jognyilatkozat érvénytelensége esetén e jognyilatkozatból jogok és kötelezettségek nem származnak.

(5) A közszolgálat megszüntetésére irányuló jognyilatkozat érvénytelensége esetén - a munkáltató saját jognyilatkozatának sikeres megtámadását kivéve - a 193-194. §-ban foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

(6) A megállapodás érvénytelenségéből származó kár megtérítésére az e törvény szerinti kártérítési felelősség szabályait kell megfelelően alkalmazni.

MÁSODIK RÉSZ

III. Fejezet

Közszolgálati személyzeti igazgatás

A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter és a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter

26. § (1) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter felel a Kormány közigazgatási személyzeti politikájának érvényesítésért. E feladatkörében

a) összehangolja, koordinálja a közigazgatás szervek személyzeti tevékenységét,

b) kidolgozza a közigazgatási személyzetpolitika irányait és elveit és gondoskodik azok megvalósításáról.

(2) A közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter módszertani koordinációs feladatkörében támogatást nyújt a közszolgálatra vonatkozó szabályozás egységes alkalmazásának elősegítésére, a feladatok végrehajtásának összehangolására.

(3) A közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter statisztikai célú adatgyűjtést végezhet, adatszolgáltatást kérhet a közigazgatási szervtől a kormányzati személyzetpolitika összehangolásának biztosítása érdekében.

(4) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter ellenőrzi - a fővárosi és megyei kormányhivatalok közreműködésével - a kormányzati szolgálati és a közszolgálati jogviszonyra vonatkozó jogszabályok végrehajtását.

(5) A közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter felel az egységes alapokon megvalósuló személyügyi nyilvántartás és integrált emberi erőforrás-gazdálkodási rendszer működéséért a minisztériumokban.

(6) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter képviseli a Kormányt a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórumban.

(7) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter nevezi ki a Kormánytisztviselői Döntőbizottság elnökét és helyettesét, valamint tagjait.

(8) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter dönt az 55. §-ban meghatározott kormányzati kirendelés elrendeléséről.

(9) A közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter irányítja a kormányzati szolgálati, illetve közszolgálati jogviszonyban állók képzését, továbbképzését, átképzését, ellátja a közigazgatási vezetőképzéssel kapcsolatos feladatokat.

(10) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter látja el az e törvényben a közszolgálati ellenőrzéssel kapcsolatos feladatokat.

A kormányzati személyügyi igazgatási feladatokat ellátó szerv

27. § A személyügyi központ ellátja a 45. §-ban meghatározott pályázati eljárással kapcsolatos feladatokat, valamint kezeli a toborzási adatbázist.

IV. Fejezet

A Magyar Kormánytisztviselői Kar

A Magyar Kormánytisztviselői Kar jogállása, feladata és hatásköre

28. §

29. § (1) A Magyar Kormánytisztviselői Kar (a továbbiakban: MKK) a kormánytisztviselők és állami tisztviselők önkormányzattal rendelkező, közigazgatási szakmai, érdek-képviselői köztestülete.

(2) Az MKK kötelező tagsági viszony alapján működik.

(3) Az MKK a feladatait az országos, valamint a fővárosban és a megyékben (a továbbiakban: területi szint) működő szervezete útján látja el.

(4) Az MKK tagjai e törvényben és az MKK Alapszabályában (a továbbiakban: Alapszabály) meghatározott módon és feltételek szerint tagozatokat alakíthatnak, amelyek ellátják az Alapszabályban, illetve a 30. §-ban meghatározott szervezet által átruházott feladatokat.

(5) Az MKK jogi személy.

(6) Az MKK

a) ellátja a kormánytisztviselői hivatás gyakorlásával összefüggő ügyekben az általános érdekképviselőket;

b) védi a Kormánytisztviselői Kar tekintélyét, testületeinek és tagjainak érdekeit, valamint a kormánytisztviselő jogait;

c) megalkotja a hivatásetikai részletszabályokat, kialakítja az e törvényben meghatározott keretek között az etikai eljárás rendszerét, valamint lefolytatja az etikai eljárásokat;

d) konzultációs joggal közreműködik a kormánytisztviselők foglalkoztatását és hivatásgyakorlásának feltételeit befolyásoló, a kormánytisztviselő számára előírt szakmai vizsgákkal kapcsolatos, valamint az MKK-t érintő jogszabályok megalkotásában;

e) véleményét ki kell kérni

ea) a kormányzati szolgálati jogviszonnyal összefüggő kérdésekben,

eb) a központi és a társadalombiztosítási költségvetésnek a kormányzati szolgálati jogviszonyban állókat érintő rendelkezéseivel összefüggésben, valamint

ec) az igazgatási munkaerővel és személyi juttatásokkal való gazdálkodás elvi kérdéseiben;

f) kezdeményezheti a Kormánytól a kormánytisztviselők élet- és munkakörülményeit, valamint foglalkoztatási feltételeit és a hivatás gyakorlását érintő jogszabályok megalkotását, illetve módosítását;

g) a feladat- és hatáskörét érintő bármely kérdésben felterjesztési jogot gyakorol;

h) kezdeményezheti az igazságügyért felelős miniszternél a kormányzati szolgálati jogviszonnyal kapcsolatos jogszabálysértő gyakorlat megváltoztatását;

i) megalkotja működési szabályait;

j) tagjairól és szerveiről nyilvántartást vezet;

k) a kiváló munka elismeréseként díjakat alapíthat és adományozhat;

l) a Kormánytól, a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszternél, illetve az illetékes szerv vezetőjénél kezdeményezheti kitüntetés vagy más elismerés adományozását;

m) szakmai konferenciákat, tudományos tanácskozásokat, felkészítő továbbképzéseket szervezhet;

n) pályázatokat írhat ki és bírálhat el, illetve kiadványokat jelentethet meg a közigazgatás fejlesztésére, gyakorlatának egységesítésére, a közigazgatási példaadó munkamódszerek megismertetésére, hagyományainak ápolására;

o) a kormányzati szolgálati jogviszony tekintetében meghatalmazás alapján képviseli tagját a bíróság vagy más hatóság előtti eljárásban;

p) tagjai számára jóléti, szociális és egyéb kedvezményes szolgáltatásokat nyújthat;

q) megfigyelőként részt vesz a kormánytisztviselők vizsgáztatásában és továbbképzésében, indokolt esetben törvényességi és egyéb intézkedést kezdeményez;

r) tagot delegál a Közigazgatási Továbbképzési Kollégiumba;

s) megalkotja éves költségvetését, elfogadja az éves költségvetés végrehajtásáról szóló a számviteli törvény szerinti beszámolót;

t) ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket törvény vagy kormányrendelet határoz meg.

(7) A fővárosi, megyei illetékességű államigazgatási szerv vezetője köteles kikérni a területi szinten működő MKK véleményét a kormánytisztviselők munkavégzésére, munka- és pihenőidejére, jutalmazására, valamint juttatásaira vonatkozó, a munkáltató hatáskörébe utalt szabályozásról. A területi szinten működő MKK jogosult véleményezni a kormánytisztviselők csoportját érintő fővárosi, megyei illetékességű államigazgatási szerv által hozott munkáltatói intézkedést vagy annak tervezetét, ezzel összefüggésben konzultációt kezdeményezni.

(8) Az államigazgatási szerv nem köteles tájékoztatást adni vagy konzultációt folytatni, ha ez olyan tény, információ, megoldás vagy adat nyilvánosságra kerülésével járhat, amely a közszolgálat érdekeit, illetve működését vagy az államigazgatási szerv jogos érdekeit, illetve működését veszélyeztetné.

(9) Az MKK-tagja olyan tény, információt, megoldást vagy adatot, amelyet az államigazgatási szerv jogos érdekei, illetve működése, valamint a közszolgálat érdekei, illetve működése védelmében kifejezetten bizalmasan vagy minősített adatként való kezelésre történő utalással hozott tudomására, semmilyen módon nem hozhatja nyilvánosságra és azt az e törvényben meghatározott célok elérésén kívüli tevékenységben semmilyen módon nem használhatja fel.

(10) Az MKK-tagja a tevékenysége során tudomására jutott információkat csak az államigazgatási szerv jogos érdekeinek, illetve működésének, valamint a közszolgálat érdekeinek, illetve működésének veszélyeztetése, valamint a személyiségi jogok megsértése nélkül hozhatja nyilvánosságra.

Az MKK szervezete, működése

30. § Az MKK szervezete képviseleti, ügyintézői testületekből, valamint tisztségviselőkből és ügyintézői szervből áll.

31. § (1) Az MKK legfőbb képviseleti, döntéshozó szerve az Országos Közgyűlés.

(2) Az Országos Közgyűlést szükség szerint, de évente legalább egy alkalommal össze kell hívni. Az Országos Közgyűlés kötelező összehívásának más eseteit, továbbá a működés rendjét az Alapszabály állapítja meg.

(3) Az Országos Közgyűlés:

a) saját tagjai közül megválasztja az elnökét, alelnökeit, az Országos Pénzügyi Ellenőrző Bizottság, valamint az Országos Etikai Bizottság elnökét és tagjait;

b) megalkotja az Alapszabályt és a Választási Szabályzatot;

c) gyakorolja az MKK-nak az e törvényben, valamint az Alapszabályban meghatározott feladat- és hatásköreit;

d)

(4) Az Országos Közgyűlés feladat- és hatásköreinek gyakorlását - ha e törvény vagy az Alapszabály nem rendelkezik másképp - átruházhatja az MKK országos és területi szerveire és tisztségviselőire.

(5) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter az Országos Közgyűlés ülésein tanácskozási joggal vesz részt.

(6) Az MKK legfőbb ügyintézői testülete az Országos Elnökség (a továbbiakban: Elnökség).

(7) Az Elnökség tagjai:

a) az elnök, az alelnökök;

b)

c) az Országos Pénzügyi Ellenőrző Bizottság elnöke;

d) az Országos Etikai Bizottság elnöke.

(8) Az Országos Pénzügyi Ellenőrző Bizottság (a továbbiakban: Pénzügyi Ellenőrző Bizottság) öt tagból áll. A Pénzügyi Ellenőrző Bizottság tagjait, elnökét az Országos Közgyűlés választja meg.

(9) Az Országos Etikai Bizottság (a továbbiakban: Etikai Bizottság) tagjait és elnökét az Országos Közgyűlés választja meg. Az Etikai Bizottság tagjainak számát az Alapszabály határozza meg. Az Etikai Bizottság az Alapszabályban meghatározott módon háromtagú tanácsban jár el. Feladata a másodfokú etikai eljárás lefolytatása. A másodfokú határozat a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint bíróság előtt megtámadható.

(10) Az elnök az MKK képviseletét önállóan gyakorolja, jogkörét az Alapszabályban meghatározott módon átruházhatja. Az elnök munkáját az Országos Közgyűlés által megválasztott legfeljebb öt alelnök segíti. Az elnök e tisztségében államtitkári illetményre és juttatásra jogosult. Az elnök kormányzati szolgálati jogviszonyában mentesül a munkavégzési és a rendelkezésre állási kötelezettsége alól, erre tekintettel e jogviszonyában illetményre és egyéb juttatásra nem jogosult.

(10a) Az elnök irányítja az MKK Országos Irodáját.

(11) A főtitkár ellátja az Alapszabályban meghatározott feladatokat. A főtitkár az MKK-val munkajogviszonyban áll. A munkáltatói jogkört a főtitkár felett az elnök gyakorolja. A főtitkára nem alkalmazható a 34. § (1) és (2) bekezdése.

(12) Az Elnökség, az Elnökség tagjainak, valamint a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság és az Etikai Bizottság feladat- és hatáskörét, annak átruházási módját, működésük rendjét és választásuk részletes szabályait az Alapszabály határozza meg.

(13) A területi szinten a Területi Közgyűlés által megválasztott Területi Elnökséget és Területi Etikai Bizottságot kell alakítani. A Területi Elnökség elnökből, alelnökből, és a Területi Etikai Bizottság elnökeiből áll. A Területi Elnökség, a Területi Elnökség tagjainak, valamint a Területi Etikai Bizottság feladat- és hatáskörét, és annak átruházási módját, működésük rendjét az Alapszabály határozza meg.

(14) A Területi Etikai Bizottság Becsületbírósággént jár el, amelynek feladata az első fokú etikai eljárás lefolytatása. Etikai vétség gyanúja esetén az MKK a tagja ellen etikai eljárást folytat le. Amennyiben az etikai vétség gyanúját megalapozó bejelentés kivizsgálásához olyan adatokra, információkra van szükség, amelyek kizárólag a munkáltató számára hozzáférhetők, felkéri a munkáltatót - utólagos tájékoztatási kötelezettség mellett - a bejelentés kivizsgálására. A kivizsgálás eredményétől függően dönt az etikai eljárás megindításáról. Nem kell az eljárást megindítani, ha a bejelentés nyilvánvalóan megalapozatlan vagy az a kormánytisztviselő munkájának ellehetetlenítésére irányul.

(15) Az etikai vétséget elkövető MKK taggal szemben kiszabható büntetés a figyelmeztetés vagy a megrovás. Ha az etikai eljárás során fegyelmi vétség elkövetésének gyanúja merül fel, az eljáró szerv erről köteles értesíteni az eljárás alá vont kormánytisztviselő munkáltatóját.

(16) Etikai vétséget követ el az, aki a 83. § és a 83/A. § (1) bekezdésének, a Kormánytisztviselői Hivatásetikai Kódex, valamint az Alapszabály rendelkezéseit megszegi. Az etikai eljárásról e törvény, valamint a Kormánytisztviselői Hivatásetikai Kódex rendelkezik.

Az MKK Országos Közgyűlésének és Területi tisztségviselők és bizottságok megválasztása

32. § (1) Az Országos Közgyűlés tagjait, a Területi Elnökséget, a Területi Etikai Bizottságot és elnökét egy időben, két külön jelölőlista alapján öt évre, titkos szavazással a Választási Szabályzat szerint választják meg. Nem lehet az Országos Közgyűlés tagja, tisztségviselő, valamint ügyintézői testület nem tisztségviselő tagja az a kormánytisztviselő, aki a választás kitűzésének időpontjában fegyelmi büntetés hatálya alatt áll. Az Országos Közgyűlés tagja, tisztségviselő, valamint ügyintézői

testület nem tisztségviselő tagja ellen indított fegyelmi eljárás alatt a tagsági jogviszony szünetel.

(2) Az Országos Közgyűlés nyolcvan tagból, a Területi Közgyűlés a területi szinten foglalkoztatott valamennyi kormánytisztviselőből áll.

Tagsági viszony

33. § (1) Az MKK tagja az a magyar állampolgár, aki államigazgatási szervnél kormánytisztviselői kinevezést kapott.

(2) A munkáltató a kormányzati szolgálati jogviszony létesítéséről és megszűnéséről legkésőbb tizenöt napon belül tájékoztatja az Országos Irodát.

(3) Megszűnik a MKK-tagsági viszonya annak, akinek a kormányzati szolgálati jogviszonya megszűnt.

(4)

(5) Az MKK-tag a nyilvántartásba vétel, annak elmulasztása, illetve a nyilvántartásból való törlés ellen az Elnökséghez benyújtandó fellebbezéssel élhet. A nyilvántartással kapcsolatos döntésekkel, illetve mulasztással szembeni jogorvoslatra és döntés-felülvizsgálatra a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(6) Az MKK-tagság nem zár ki más kamarai tagsági viszonyt.

(7) Az MKK tagjának joga, hogy

a) az Alapszabályban meghatározottak szerint az Országos Közgyűlés tagjának, tisztségviselőjének, valamint a Területi Közgyűlés tisztségviselőjének megválasszák;

b) részt vegyen az MKK rendezvényein, valamint a tagozat munkájában;

c) igénybe vegye az MKK tagjai részére nyújtott szolgáltatásokat.

(8) Az MKK tagjának kötelezettsége, hogy megtartsa az MKK működésére vonatkozó szabályokat.

(9) Az Országos Iroda a tagnyilvántartási adatok körében az MKK 29. § (6) bekezdésében meghatározott feladatainak ellátása céljából kezeli az e törvény 2. melléklete szerinti közszolgálati alanynyilvántartás adatköréből az I/A. 1-4., 9-11., I/B. 1-2., II.1., a III.1. és kizárólag a korábban fennálló kormányzati szolgálati és közszolgálati jogviszony tekintetében a III.6., a IV.1., a V.1-2., 5. és 8. pontban foglalt, valamint a tagsági viszonyból eredő jogokkal és kötelezettségekkel összefüggésben keletkezett adatokat. Az MKK által kezelt adatokat a munkáltató a (2) és (4) bekezdésben meghatározott időpontokban adja át az MKK részére. A kezelt adatokat a tagsági viszony megszűnését követő öt év elteltével törölni kell.

(10) Az MKK-tagsághoz tagdíjfizetési kötelezettség nem kapcsolódik.

Az MKK tisztségviselőire, ügyintézői testületeinek nem tisztségviselő tagjaira vonatkozó közös szabályok

34. § (1) Az MKK tisztségviselője, ügyintézői testületeinek nem tisztségviselő tagja legalább öt éves közigazgatási gyakorlattal rendelkező kormánytisztviselő lehet. Az MKK tagja azonos tisztségre legfeljebb két egymást követő alkalommal választható meg.

(2) A tisztségviselő és az MKK ügyintézői testületeinek nem tisztségviselő tagja megbízatása megszűnik:

a) az MKK-tagsági jogviszony megszűnésével,

b) lemondással,

c) összeférhetlenség kimondásával,

d) a megválasztásakor meghatározott időtartam lejártával,

e) ha vele szemben a munkáltató hatályos fegyelmi büntetést szab ki,

f) ha a megválasztásakor nem rendelkezett az (1) bekezdésben előírt közigazgatási gyakorlattal,

g) az Alapszabályban meghatározott más okból.

(2a) A tisztségviselővel és az MKK ügyintézői testületeinek nem tisztségviselő tagjával szemben alkalmazott fegyelmi

büntetésről a munkáltató a büntetés kiszabásától számított tizenöt napon belül értesíti az MKK elnökét.

(3) Az MKK tisztségviselője, az ügyintézői testületek nem tisztségviselő tagja nem lehet:

a) politikai párt tagja;

b) a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló törvény szerinti állami vezető, valamint a hivatali szerv vezetője;

c) más kamara tagja.

(3a) Ha a (3) bekezdésben meghatározott személyek más kamarai tagsággal is rendelkeznek, akkor e kamarai tagsági viszonyt fel kell függeszteni.

(4) Az Országos és a Területi Elnökség, az Országos Pénzügyi Ellenőrző Bizottság és az Országos és a Területi Etikai Bizottság tagjai nem lehetnek egymás hozzátartozói.

(5) A (3) és (4) bekezdésben megjelölt Összeférhetlenségi okot a kormánytisztviselő a megválasztásakor - illetve annak későbbi keletkezésekor, az ok bekövetkezésétől számított tizenöt napon belül - köteles bejelenteni és azt megválasztásától - illetve a bejelentéstől - számított tizenöt napon belül megszüntetni. A megszüntetésről az érintett a választására jogosult testületet haladéktalanul tájékoztatja. Amennyiben az összeférhetlenséget nem szünteti meg, az ellátott tisztség, az ügyintézői testületi tagság megszűnik.

(6) Az Alapszabály az összeférhetlenség más eseteit is megállapíthatja.

(7) Ha a tisztségviselő és az ügyintézői testületek nem tisztségviselő tagjának a megbízatása a (2) bekezdés e) vagy f) pontja alapján szűnik meg, a kormánytisztviselő öt évig nem választható újra tisztségviselőnek vagy ügyintézői testület nem tisztségviselő tagjának.

Az MKK és az állami szervek kapcsolata

35. § (1) Az MKK a feladat- és hatáskörét érintő bármely kérdésben az adott kérdésben hatáskörrel rendelkező állami szerv vezetőjéhez fordulhat, és

a) tájékoztatást, adatot, szakmai és jogértelmezési kérdésben állásfoglalást (a továbbiakban együtt: tájékoztatás) kérhet;

b) javaslatot tehet, intézkedés megtételét kezdeményezheti;

c) az általa irányított szerv működésével, illetőleg az általa kibocsátott jogszabállyal, közjogi szervezetszabályozó eszközzel és egyéb döntésével kapcsolatban véleményt nyilváníthat, kezdeményezheti annak megváltoztatását vagy visszavonását.

(2) A megkeresett szerv a megkeresésre harminc napon belül köteles érdemben válaszolni. Ha a tájékoztatás, illetőleg a válaszadás vagy az intézkedés nem a megkeresett szerv hatáskörébe tartozik, az köteles a megkeresést nyolc napon belül áttenni a hatáskörrel rendelkező szervhez, és erről a jog gyakorlóját egyidejűleg tájékoztatni.

(3) Az MKK felett a törvényességi ellenőrzést az ügyészség gyakorolja. A törvényességi ellenőrzés nem terjed ki az olyan ügyekre, amelyekben munkaügyi vitának, illetve egyébként bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárásnak van helye.

(4) A törvényességi ellenőrzést gyakorló ügyészség ellenőrzi, hogy az MKK

a) Alapszabálya és más önkormányzati szabályzatai, illetve azok módosításai megfelelnek-e a jogszabályoknak;

b) működése, határozatai nem sértik-e a jogszabályokat, az Alapszabályt vagy az egyéb önkormányzati szabályzatokat.

(5) Ha az MKK működésének törvényessége másképpen nem biztosítható, az ügyész törvényességi ellenőrzési jogkörében eljárva keresettel bírósághoz fordulhat. A bíróság

a) hatályon kívül helyezi az MKK törvényesítő határozatát, és szükség szerint új határozat meghozatalát rendeli el;

b) a működés törvényességének helyreállítása érdekében összehívja az Országos Közgyűlést és a Területi Közgyűlést;

c) ismételt vagy súlyos törvényesítés esetén az MKK egyes szerveinek működését felfüggeszti.

(6) Az ügyészség és a bíróság a (5) bekezdés szerinti jogsértés megállapításával és intézkedések megtételével egyidejűleg értesíti a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős minisztert és az igazságügyért felelős minisztert.

(7) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter, illetve egyéb államigazgatási szerv vezetője az MKK-val, illetve annak területi szervezetével kötött megállapodás alapján az MKK, illetve területi szervezete működéséhez támogatást (pénzbeli, nem pénzbeli) nyújthat. A megállapodás irányulhat helyiséghasználat biztosítására is. A megállapodás nyilvános, azt a támogatást nyújtó államigazgatási szerv és az MKK honlapján közzé kell tenni.

HARMADIK RÉSZ

A kormányzati szolgálati jogviszonyban állók

V. Fejezet

A kormánytisztviselők

A kormányzati szolgálati jogviszony alanyai, jellege

36. § (1) A kormányzati szolgálati jogviszony az állam, valamint az állam nevében foglalkoztatott kormánytisztviselő között a köz szolgálat és munkavégzés céljából létesített különleges jogviszony, amely alapján a munkavégzéssel szükségszerűen együtt járó kötelezettségeken és jogosultságokon túlmenően mindkét felet többletkötelezettségek terhelik és jogosultságok illetik meg.

(2) A kormányzati szolgálati jogviszony alapján a kormánytisztviselő az MKK tagjává válik.

A munkáltatói jogkör gyakorlása

37. § (1) A kormánytisztviselők felett a munkáltatói jogokat - törvény vagy az igazságügyért felelős miniszter rendeletének eltérő rendelkezése hiányában - az államigazgatási szerv hivatali szervezetének vezetője, vagy testület gyakorolja. Törvény eltérő rendelkezése hiányában a munkáltatói jogkör gyakorlása állami vezetőre vagy vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselőre írásban átruházható. Az átruházott munkáltatói jogkör nem ruházható tovább.

(2) Az államigazgatási szerv hivatali szervezetének vezetőjén a minisztériumok esetében a közigazgatási államtitkárt kell érteni.

(3) Ha a kormánytisztviselő kinevezése testület hatáskörébe tartozik, a kinevezést, a felmentést és az összeférhetlenség megállapítását, továbbá a fegyelmi eljárás megindítását és a fegyelmi büntetés kiszabását - kivéve a 156. § (2) bekezdését - a testület nem ruházhatja át.

(4) Ha a munkáltatói jogkört nem az arra jogosított személy (szerv, testület) gyakorolta, eljárása érvénytelen, kivéve, ha a jogkör gyakorlója a jognyilatkozatot hat hónapon belül írásban jóváhagyta. Jóváhagyás hiányában is érvényes a jognyilatkozat, ha a kormánytisztviselő a körülményekből alappal következtethetett az eljáró jogosultságára.

(5) A munkáltató akkor hivatkozhat arra, hogy képviselője jogkörét túllépve járt el, ha a kormánytisztviselő a körülményekből nem következtethetett alappal az eljáró jogosultságára.

(6)

(7) Ahol e törvény „munkáltatót” említ, azon „államigazgatási szervet” kell érteni.

A kormányzati szolgálati jogviszony létesítése

A kinevezés időtartama

38. § (1) A kormányzati szolgálati jogviszony kinevezéssel és annak elfogadásával jön létre. Eltérő rendelkezés hiányában a kormányzati szolgálati jogviszony határozatlan időre és teljes munkaidőre jön létre. A kinevezést és annak elfogadását írásba kell foglalni. Az írásba foglalás elmulasztása miatt a kinevezés érvénytelenségére csak a kormánytisztviselő - a munkába lépést követő harminc napon belül - hivatkozhat.

(2) Kormányzati szolgálati jogviszony - ha törvény eltérően nem rendelkezik - tartósan távollevő kormánytisztviselő helyettesítése céljából vagy esetenként szükségessé váló feladat elvégzésére, illetve tartós külszolgálat ellátására létesíthető határozott időre.

(3) A határozott idejű kormányzati szolgálati jogviszony időtartamát naptárilag vagy más alkalmas módon - így különösen meghatározott munka elvégzéséhez, feladat ellátásához vagy esemény bekövetkeztéhez kötődően - kell meghatározni. A kormányzati szolgálati jogviszony megszűnésének időpontja - tartós külszolgálat megszüntetése kivételével - nem függhet kizárólag az államigazgatási szerv, illetve a kormánytisztviselő akaratától, ha a felek a kormányzati szolgálati jogviszony időtartamát nem naptárilag határozták meg. Ez utóbbi esetben a munkáltatói jogkör gyakorlója tájékoztatja a kormánytisztviselőt a kormányzati szolgálati jogviszony várható időtartamáról.

(4) A kormányzati szolgálati jogviszonyt határozatlan idejűnek kell tekinteni, ha a határozott időre történő kinevezés nem felel meg a (2) bekezdésben foglaltaknak.

(5) A határozott időre kinevezett kormánytisztviselőt a 116. § szerint be kell sorolni, illetményét a 131-142. §-ok alapján kell megállapítani. Ha a kinevezés időtartama az egy évet nem haladja meg, a kormánytisztviselő előmenetelére e törvény rendelkezéseit nem kell alkalmazni.

A kinevezés feltételei

39. § (1) Kormányzati szolgálati jogviszony

a) büntetlen előéletű,

b) cselekvőképes,

c) legalább érettségi végzettséggel rendelkező

magyar állampolgárral létesíthető és tartható fenn. Nem létesíthető kormányzati szolgálati jogviszony azzal, aki állam elleni bűncselekmény [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) XXIV. Fejezet, illetve a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1978. évi IV. törvény) X. fejezet], igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény (Btk. XXVI. Fejezet, illetve az 1978. évi IV. törvény XV. fejezet VI. cím), korrupciós bűncselekmény (Btk. XXVII. Fejezet) vagy közélet tisztasága elleni, valamint a nemzetközi közélet tisztasága elleni bűncselekmény (1978. évi IV. törvény XV. fejezet VII. és VIII. cím), hivatali bűncselekmény (Btk. XXVIII. Fejezet, illetve az 1978. évi IV. törvény XV. fejezet IV. cím), illetve közbizalom elleni bűncselekmény (Btk. XXXIII. Fejezet, illetve az 1978. évi IV. törvény XVI. fejezet III. cím) miatt indult büntetőeljárás hatálya alatt áll.

(1a) Ha az államigazgatási szerv feladatkörébe tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelése, felügyelete, gondozása vagy gyógykezelése tartozik, a kormányzati szolgálati jogviszony létesítésének és fenntartásának feltétele az (1) bekezdésben meghatározottakon túl az (1b) és (1c) bekezdésben meghatározott követelményeknek való megfelelés.

(1b) Kormányzati szolgálati jogviszony nem létesíthető

a) a büntetőeljárás jogerős befejezéséig azzal, aki

aa) a 2013. június 30-ig hatályban volt emberölés [az 1978. évi IV. törvény 166. § (2) bekezdés i) pont], öngyilkosságban való közreműködés [1978. évi IV. törvény 168. § (2) bekezdés], személyi szabadság megsértése [1978. évi IV. törvény 175. § (3) bekezdés e) pont], emberkereskedelem [1978. évi IV. törvény

175/B. § (2) bekezdés a) pont és (5) bekezdés], családi állás megváltoztatása [1978. évi IV. törvény 193. § (2) bekezdés b) pont], kiskorú veszélyeztetése [1978. évi IV. törvény 195. § (1)-(3) bekezdés], erőszakos közöszlész [1978. évi IV. törvény 197. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés], szemérem elleni erőszak [1978. évi IV. törvény 198. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés], megrontás [1978. évi IV. törvény 201-202/A. §], tiltott pornográf felvétellel visszaélés [1978. évi IV. törvény 204. §], üzletszerű kéjelgés elősegítése [1978. évi IV. törvény 205. § (3) bekezdés a) pont], visszaélés kábítószerrel [1978. évi IV. törvény 282/B. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és c) pont, 282/B. § (5) bekezdés és (7) bekezdés a) pont],

ab) tiltott toborzás [Btk. 146. § (3) bekezdés], emberölés [Btk. 160. § (2) bekezdés i) pont], öngyilkosságban közreműködés [Btk. 162. § (2) bekezdés], emberi test tiltott felhasználása [Btk. 175. § (3) bekezdés a) pont], kábítószer-kereskedelem [Btk. 177. § (1) bekezdés a) és b) pont], kábítószer birtoklása [Btk. 179. § (1) bekezdés a) pont és (2) bekezdés], kóros szenvedélykeltés [Btk. 181. §], teljesítményfokozó szerrrel visszaélés [Btk. 185. § (3) és (5) bekezdés], emberrablás [Btk. 190. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés a) pont], emberkereskedelem [Btk. 192. § (4) bekezdés a) pont, (5) és (6) bekezdés], kényszermunka [Btk. 193. § (2) bekezdés c) pont], személyi szabadság megsértése [Btk. 194. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés], szexuális kényszerítés [Btk. 196. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés], szexuális erőszak [Btk. 197. § (2) bekezdés, (3) bekezdés a) pont és (4) bekezdés], szexuális visszaélés [Btk. 198. §], kerítés [Btk. 200. § (2) bekezdés és (4) bekezdés a) pont], prostitúció elősegítése [Btk. 201. § (1) bekezdés c) pont és (2) bekezdés], gyermekprostitúció kihasználása [Btk. 203. §], gyermekpornográfia [Btk. 204. §], szeméremcsúszás [Btk. 205. § (2) bekezdés], kiskorú veszélyeztetése [Btk. 208. §], gyermekmunka [Btk. 209. §], családi jogállás megsértése [Btk. 213. § (2) bekezdés b) pont] bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárás hatálya alatt áll,

b) azzal, aki a Btk. 52. § (3) bekezdése szerinti foglalkozástól eltiltás hatálya alatt áll, és

c) azzal, aki az a) pontban meghatározott bűncselekmények elkövetése miatt kényszergyógykezelés alatt áll.

(1c) Kormányzati szolgálati jogviszony nem létesíthető azzal, akivel szemben az (1b) bekezdés a) pontjában meghatározott

a) szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztést szabtak ki,

aa) öt évet el nem érő szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított öt évig,

ab) öt évi vagy azt meghaladó szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított nyolc évig;

b) szándékos bűncselekmény miatt közérdekű munkát vagy pénzbüntetést szabtak ki, a mentesítés beálltától számított két évig;

c) szándékos bűncselekmény miatt végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést szabtak ki, a mentesítés beálltától számított három évig.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon túl pártfogó felügyelőnek nem lehet kinevezni továbbá azt,

a) aki büntetlen előéletű, de a bíróság bűncselekmény elkövetése miatt büntetőjogi felelősségét jogerős ítéletben megállapította,

aa) szándékos bűncselekmény miatt kiszabott, öt évi vagy azt meghaladó végrehajtandó szabadságvesztés büntetés esetén a mentesítés beálltától számított tizenkét évig,

ab) szándékos bűncselekmény miatt kiszabott, öt évet el nem érő végrehajtandó szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított tíz évig,

ac) szándékos bűncselekmény miatt kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított nyolc évig,

ad) szándékos bűncselekmény miatt kiszabott közérdekű munka vagy pénzbüntetést esetén a mentesítés beálltától számított öt évig,

ae) szándékos bűncselekmény miatt kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett pénzbüntetést esetén a mentesítés beálltától számított három évig,

af) gondatlan bűncselekmény miatt kiszabott, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés esetén a mentesítés beálltától számított nyolc évig,

ag) gondatlan bűncselekmény miatt kiszabott, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított öt évig,

ah) gondatlan bűncselekmény miatt kiszabott közérdekű munka esetén a mentesítés beálltától számított három évig,

b) akivel szemben a bíróság kényszergyógykezelést alkalmazott, a kényszergyógykezelést megszüntető végzés jogerőre emelkedésétől számított három évig,

c) akivel szemben a bíróság próbára bocsátást alkalmazott, a próbaidő, annak meghosszabbítása esetén a meghosszabbított próbaidő elteltétől számított három évig, vagy

d) akivel szemben büntetőeljárás - ide nem értve a magánvádas vagy pótmagánvádó vádindítványa alapján indult eljárást - van folyamatban, a büntetőeljárás jogerős befejezéséig,

e) aki a kormányzati szolgálati jogviszony alapján végzett tevékenység folytatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt áll.

(3) A jogszabály alapján nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső kormányzati szolgálati jogviszony nem létesíthető azzal,

a) aki nemzetbiztonsági ellenőrzéséhez nem járul hozzá,

b) akinek nemzetbiztonsági ellenőrzése során nemzetbiztonsági kockázatot állapítottak meg, kivéve, ha a külön törvény szerint arra feljogosított személy, szerv vagy testület a kormányzati szolgálati jogviszony létesítését jóváhagyta.

(4) Ha a nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső kormányzati szolgálati jogviszonyba jelölt személy

a) nemzetbiztonsági ellenőrzéséhez nem járul hozzá vagy

b) nemzetbiztonsági ellenőrzése során nemzetbiztonsági kockázatot állapítottak meg és a kormányzati szolgálati jogviszony létesítését a külön törvény szerint arra feljogosított személy, szerv vagy testület nem hagyta jóvá, az államigazgatási szerv a kormányzati szolgálati jogviszonyt létesíteni szándékozó személy részére más, nemzetbiztonsági ellenőrzés alá nem eső kormányzati szolgálati jogviszonynak minősülő munkakört ajánlhat fel. Felajánlható munkakör hiányában vagy ha a kormányzati szolgálati jogviszonyt létesíteni szándékozó személy a felajánlott munkakört nem fogadja el, kormányzati szolgálati jogviszony nem létesíthető.

(4a) Ha a kormánytisztviselő a kormányzati szolgálati jogviszonya fennállása alatt válik nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső személlyé, és

a) a nemzetbiztonsági ellenőrzéséhez nem járul hozzá vagy

b) nemzetbiztonsági ellenőrzése során nemzetbiztonsági kockázatot állapítottak meg és a kormányzati szolgálati jogviszony fenntartását a külön törvény szerint arra feljogosított személy, szerv vagy testület nem hagyta jóvá, a munkáltató a kormánytisztviselő részére más, nemzetbiztonsági ellenőrzés alá nem eső kormányzati szolgálati jogviszonynak minősülő munkakört ajánlhat fel. Felajánlható munkakör hiányában, vagy ha a kormánytisztviselő a felajánlott munkakört nem fogadja el a kormányzati szolgálati jogviszonyt azonnali hatállyal meg kell szüntetni.

(4b) A kormányzati szolgálati jogviszonynak a (4a) bekezdés szerinti megszüntetése esetén a kormánytisztviselőt felmentési idő és végkielégítés nem illeti meg. A megszüntetés okát és jogkövetkezményeit közölni kell a kormánytisztviselővel.

(5) Ha a rendőrségről szóló törvény az e törvényben meghatározott munkavégzési szabályra külön ellenőrzési lehetőséget teremt az államigazgatási szerv kormánytisztviselői

tekintetében, a kormányzati szolgálati jogviszony létesítésének és fenntartásának feltétele az ellenőrzéshez való hozzájárulás.

(6) Jogszabály vagy jogszabály által meghatározott esetben a munkáltatói jogkör gyakorlója

a) a kormányzati szolgálati jogviszony létesítését az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően meghatározott iskolai végzettséghez és szakképzettséghez, szakképesítéshez, munkaköri követelményhez, illetve gyakorlati idő letöltéséhez, valamint egészségi és pszichikai alkalmassághoz, továbbá képességhez kötheti,

b) a kizárólag helyszíni hatósági ellenőrzési tevékenység ellátására irányuló kormányzati szolgálati jogviszony létesítéséhez követelményként - a 40. § (2) bekezdésétől eltérően - érettségi végzettséget is megállapíthat.

(6a) Nem nevezhető ki kormánytisztviselőnek a 7. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott öregségi nyugdíjra való jogosultsággal rendelkező személy, kivéve ha a Kormány a munkáltató kérelmére hozzájárul a kormánytisztviselő foglalkoztatásához.

(7) Az e törvényben meghatározott alkalmazási feltételek alól - a 41. § (1) bekezdés a) pontja kivételével - felmentés nem adható. A kormánytisztviselőnek a kormányzati szolgálati jogviszony teljes időtartama alatt meg kell felelnie az e törvényben meghatározott alkalmazási feltételeknek.

40. § (1) Ha a központi államigazgatási szerv alaptevékenysége körében felsőfokú iskolai végzettségű pályakezdő kormánytisztviselőt kíván alkalmazni, a kormányzati szolgálati jogviszony létesítéséhez a 39. §-ban meghatározott feltételeken túlmenően a kormánytisztviselőnek angol, francia vagy német nyelvből államilag elismert nyelvvizsgával kell rendelkeznie. Ha a központi államigazgatási szervnél betöltendő munkakör ellátásához az előbbiekben felsoroltakon kívül más idegen nyelv használata szükséges, akkor az e nyelvből meglévő, államilag elismert nyelvvizsgát az angol, francia vagy német nyelvből meglévő nyelvvizsga helyett alkalmazási feltételnek kell tekinteni.

(2) Központi államigazgatási szerv alaptevékenysége keretében - ide nem értve a funkcionális tevékenységet - érettségi végzettségű kormánytisztviselőt nem alkalmazhat. Az államigazgatási szerv alaptevékenységének az alkalmazási és a képesítési követelmények szempontjából az minősül, amit jogszabály a szerv feladatkörébe utal, továbbá amit a miniszter, kormányhivatal vagy központi hivatal vezetője e körben alaptevékenységként határoz meg.

41. § (1) A hivatásos szolgálati, illetve katonai szolgálati jogviszonyban állók a tartalékalállomány (73. §) útján kormányzati szolgálati jogviszonyt létesíthetnek

a) a munkakör betöltéséhez előírt képesítési feltétel hiányában is, ha a képesítés megszerzésére irányuló tanulmányaikat legkésőbb a kormányzati szolgálati jogviszony létesítésére vonatkozó kinevezésükkel egyidejűleg megkezdik és vállalják, hogy azokat két éven belül befejezik,

b) próbaidő kikötése nélkül.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott kétéves határidőbe nem számít be a harminc napot meghaladó fizetés nélküli szabadság, a keresőképtelenség, továbbá a harminc napot meghaladó hivatalos kiküldetés időtartama.

(3) Ha a kormánytisztviselő az (1) bekezdés a) pontja szerinti képesítést határidőn belül nem szerzi meg, kormányzati szolgálati jogviszonya a törvény erejénél fogva megszűnik.

(4) Ha a munkakör betöltéséhez szükséges képesítés megszerzésére irányuló képzés a kormányzati szolgálati jogviszony létesítésének időpontjához képest csak később indul, az (1) bekezdés a) pontja szerinti két évet a képzés indulásának időpontjától kell számítani.

41/A. § (1) A betöltetlen álláshely betöltése céljából az államigazgatási szervnek a kiválasztási eljárás lefolytatását megelőzően - a vezetői munkakör betöltésére irányuló kiválasztási eljárást, valamint a (8) bekezdést kivéve - meg kell vizsgálnia, hogy a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) 46. § (1) bekezdés r) pontjában

meghatározott rendelkezési állományba tartozó, hivatásos állomány legalább százados vagy legalább főtörzsőrmesteri rendfokozattal rendelkező tagja, akinek maximális várakozási ideje letelt és annak meghosszabbítására a Hjt. 86. § (3) bekezdése szerint nem került sor (a továbbiakban: rendelkezési állományú katona) számára felajánlható-e a betöltetlen álláshely (a továbbiakban: felajánlható munkakör).

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában felajánlható munkakörnek azt kell tekinteni, ha

a) a rendelkezési állományú katona megfelel az e törvényben - ideértve a 41. §-t is -, illetve e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban a munkakör betöltéséhez előírt képesítési feltételeknek, valamint

b) az új munkahely és a lakóhely között - tömegközlekedési eszközzel - történő oda-és visszautazás ideje naponta a három órát nem haladja meg.

(3) Amennyiben a rendelkezési állományú katona végzettsége nem felel meg a munkakör betöltéséhez előírt képesítési feltételeknek, a 41. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott tanulmányait a Magyar Honvédség költségére végzi.

(4) A (3) bekezdés szerinti képzés költségeit a kormányzati szolgálati jogviszonyt létesített rendelkezési állományú katona köteles megtéríteni a Magyar Honvédség részére, ha neki felróható okból a képzést elmulasztja, illetve az előírt követelményeket nem teljesíti, vagy ha hivatalvesztés fegyelmi büntetéssel, méltatlanság jogcímén alapuló felmentéssel szűnt meg a kormányzati szolgálati jogviszonya, valamint a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 71/A. § (1) bekezdésére tekintettel kell megszüntetni a jogviszonyát.

(5) A kormányzati szolgálati jogviszonyt létesített rendelkezési állományú katona kötelezi magát, hogy a képesítés megszerzése után legalább a képzés időtartamával azonos időtartamon keresztül kormányzati szolgálati jogviszonyát lemondással nem szünteti meg. Amennyiben a rendelkezési állományú katona ezt a kötelezettségét megszegi, a (3) bekezdés szerinti képzés időarányos költségeit köteles megtéríteni a Magyar Honvédség részére.

(6) Az államigazgatási szervnek a rendelkezési állományú katona részére a (2) bekezdés szerint felajánlható munkakört a Kormány által meghatározott módon fel kell ajánlania.

(7) Ha a rendelkezési állományú katonát a munkakört felajánló államigazgatási szerv továbbfoglalkoztatja, de a Hjt. 59. § (2) bekezdés c) pontja szerinti áthelyezés időpontjában az illetménye magasabb, mint a kormányzati szolgálati jogviszonya alapján járó illetménye lenne, a kormányzati szolgálati jogviszonya létesítéstől számított egy éven át jogosult az illetménykülönbözetre.

(8) E §-ban foglaltakat nem kell alkalmazni arra a rendelkezési állományú katonára, aki a részére korábban felajánlott, a (2) bekezdés szerint felajánlható munkakört nem fogadta el.

41/B. § Vezetői munkakör betöltésére irányuló pályázati eljárás esetén előnyben kell részesíteni azt a rendelkezési állományú katonát, aki a pályázati feltételeknek - ideértve a képesítési követelményeket is - teljes körűen megfelel.

42. § (1) A kormányzati szolgálati jogviszonyt létesíteni szándékozó személy a kinevezést megelőzően hatósági bizonyítvánnyal igazolja, hogy büntetlen előéletű, továbbá nem áll a 39. § (1) bekezdése szerinti büntetőeljárás hatálya alatt.

(1a) Az, aki a 39. § (1a) bekezdése szerinti államigazgatási szervnél kíván kormányzati szolgálati jogviszonyt létesíteni, az (1) bekezdésben foglaltakon túl azt is igazolja, hogy a 39. § (1b) és (1c) bekezdésében foglalt kizáró feltételek nem állnak fenn vele szemben.

(2) A pártfogó felügyelőként kormányzati szolgálati jogviszonyt létesíteni szándékozó személy az (1) bekezdésben foglaltakon túl hatósági bizonyítvánnyal azt is igazolja, hogy a 39. § (2) bekezdésében foglalt kizáró feltételek nem állnak fenn vele szemben.

(3) A munkáltatói jogkör gyakorlója felhívására a kormányzati szolgálati jogviszonyt létesíteni szándékozó személy hatósági bizonyítvánnyal igazolja, hogy nem áll olyan foglalkozástól eltiltás hatálya alatt, amely a kormányzati szolgálati jogviszony létesítését nem teszi lehetővé.

(4) Indokolt esetben a munkáltatói jogkör gyakorlója írásban felszólíthatja a kormánytisztviselőt, hogy a felhívástól számított tizenöt munkanapon belül - ha e határidőn belül menthető ok miatt nem lehetséges, annak megszűnését követően haladéktalanul - hatósági bizonyítvánnyal igazolja, hogy

a) büntetlen előéletű, illetve

b) nem áll a munkakörének megfelelő vagy a munkakörének részét képező foglalkozástól eltiltás hatálya alatt, továbbá

c) az a) pontban foglaltakon túlmenően, pártfogó felügyelő esetén, hogy a 39. § (2) bekezdésében foglalt kizáró feltételek nem állnak fenn vele szemben,

d) az a) pontban foglaltakon túlmenően, a 39. § (1a) bekezdése szerinti államigazgatási szervvel fennálló kormányzati szolgálati jogviszony esetén nem áll fenn vele szemben a 39. § (1b) és (1c) bekezdésében foglalt kizáró feltétel.

(5) Ha a kormánytisztviselő igazolja, hogy

a) büntetlen előéletű és nem áll a 39. § (1) bekezdése szerinti büntetőeljárás hatálya alatt,

b) nem áll a (4) bekezdés b) pontjában meghatározott foglalkozástól eltiltás hatálya alatt, továbbá

c) a pártfogó felügyelő azt is igazolja, hogy a 39. § (2) bekezdésében foglalt kizáró feltételek nem állnak fenn vele szemben

az államigazgatási szerv a bünyügyi nyilvántartó szerv által az igazolás céljából kiállított hatósági bizonyítvány kiadása iránti eljárásért megfizetett igazgatási szolgáltatási díjat a kormánytisztviselő részére megtéríti.

(5a) Ha a 39. § (1a) bekezdése szerinti államigazgatási szervnél foglalkoztatott kormányzati szolgálati jogviszonyban álló személy igazolja, hogy

a) büntetlen előéletű és nem áll a 39. § (1) bekezdése szerinti büntetőeljárás hatálya alatt,

b) nem áll a (4) bekezdés b) pontjában meghatározott foglalkozástól eltiltás hatálya alatt, és

c) a 39. § (1b) és (1c) bekezdésében foglalt kizáró feltételek nem állnak fenn vele szemben,

az államigazgatási szerv a bünyügyi nyilvántartó szerv által kiállított hatósági bizonyítvány kiadása iránti eljárásért megfizetett igazgatási szolgáltatási díjat a kormánytisztviselő részére megtéríti.

(6) Az államigazgatási szerv a foglalkoztatást kizáró és az (1)-(3) bekezdés alapján vizsgálendő ok ellenőrzése céljából kezeli

a) a kormánytisztviselőként kormányzati szolgálati jogviszonyt létesíteni szándékozó személy,

b) a kormánytisztviselő

azon személyes adatait, amelyeket a bünyügyi nyilvántartó szerv által kiállított hatósági bizonyítvány tartalmaz.

(7) Az (1)-(5a) bekezdésben foglaltak alapján megismert személyes adatokat az államigazgatási szerv a kormányzati szolgálati jogviszony létesítéséről meghozott döntés időpontjáig vagy - kormányzati szolgálati jogviszony létesítése és fennállása esetén - a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnéséig (megszüntetéséig) kezeli.

(8)-(9)

A kinevezéssel kapcsolatos egyéb rendelkezések

43. § (1) A kinevezési okmányban tartalmaznia kell a kormánytisztviselő

a) besorolásának alapjául szolgáló besorolási osztályt, besorolási és fizetési fokozatot,

b) illetményét, annak a besorolása szerinti alapilletményéhez viszonyított beállási szintjét,

c) munkakörét és meghatározott feladat körét,

d) munkavégzésének a helyét,

e) előmeneteléhez előírt kötelezettségeket, valamint

f) kormányzati szolgálati jogviszonya kezdetének napját.

(2) Ha a kinevezési okmány nem tartalmaz az (1) bekezdés f) pontjában foglalt napra vonatkozóan rendelkezést, a jogviszony kezdete a kinevezés elfogadását követő nap.

(3) A kinevezési okmány a kormányzati szolgálati jogviszonyt érintő egyéb kérdésekről is rendelkezhet.

(4) A kinevezési okmányhoz csatolni kell a kormánytisztviselő munkaköri leírását.

(5) A kormánytisztviselő és a munkáltató a kinevezés elfogadása és a kormányzati szolgálati jogviszony kezdetének napja közötti időszakban nem tanúsíthatnak olyan magatartást, amely a kormányzati szolgálati jogviszony létrejöttét meghiúsítaná.

(6) Ha a kinevezés érvénytelenségét a munkába lépés előtt állapítják meg, akkor az érvénytelenséget előidéző ok megszüntetéséig a kormánytisztviselő nem állítható munkába. Ha az érvénytelenség oka a munka megkezdése után jut a kinevezési jogkört gyakorló tudomására, a kormánytisztviselőt az érvénytelenség orvoslásáig a munkavégzéstől el kell tiltani.

Eskü

44. § (1) A kormánytisztviselőnek kinevezésekor esküt kell tennie.

(2) Az eskü szövege a következő:

„Én, becsületemre és lelkiismeretemre fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek; jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; tisztességemet a magyar nemzet javára gyakorlom.”

(Az eskütevő meggyőződése szerint:)

„Isten engem úgy segítjen!”

(3) Az eskütételt az államigazgatási szerv köteles a kormánytisztviselői kinevezés előtt megszervezni. Az eskütételre a munkáltatói jogkör gyakorlója és a munkatársak előtt kerülhet sor. Az esküt szóban kell elmondani és írásban megerősíteni.

(4) Az eskütétel elmaradása érvénytelenségi ok. Eskütétel hiányában a kormánytisztviselő nem állítható szolgálatba, erre bárki hivatkozhat.

Kiválasztási eljárás

45. § (1) Jogszabály vagy az államigazgatási szerv döntése alapján a kinevezés meghívásos vagy pályázati eljárás alapján történhet. Pályázati eljárás esetén kinevezést adni csak olyan személynek lehet, aki a pályázaton részt vett és a pályázati feltételeknek megfelelt.

(2) A személyügyi központ toborzási adatbázist működtet a kiválasztás, a lehetséges pályázók tájékoztatásának elősegítésére. A toborzási adatbázisba az a magyar állampolgár kérheti felvételét, aki büntetlen előéletű, cselekvőképes és legalább érettségi végzettséggel rendelkezik. A 4. melléklet határozza meg azokat az adatokat, amelyeket a toborzási adatbázisba felvételét kérő személynek kötelezően kell, illetve választhatóan lehet megadnia.

(3) Az államigazgatási szerv vezetője a betöltetlen álláshely betöltése céljából a toborzási adatbázisban nyilvántartott személyek egyéni azonosításra alkalmas módon nyilvántartott adataihoz közvetlenül hozzáférhet.

(4) Az önéletrajz tartalmazza az 5. mellékletben meghatározott kötelező adatköröket, valamint az önéletrajzhoz csatolandó, az önéletrajzban foglaltakat igazoló mellékleteket, illetve tartalmazhat egyéb kiegészítő információkra vonatkozó adatokat.

(5) A (4) bekezdés alapján megismert személyes adatokat az államigazgatási szerv a kormányzati szolgálati jogviszony létesítéséről meghozott döntés időpontjáig vagy - kormányzati szolgálati jogviszony létesítése és fennállása esetén - a

kormányzati szolgálati jogviszony megszűnéséig (megszüntetéséig) kezeli.

(6) A kiválasztás során, a munkakör betöltéséhez előírt szakmai végzettséggel, szakképzettséggel, szakképesítéssel, tapasztalattal, képességgel egyformán rendelkező jelöltek esetén - a Kormány rendeletében meghatározottak szerint - előnyben lehet részesíteni azt a személyt, aki több gyermeket nevel.

46. § (1) A kinevezésben - a 41. § (1) bekezdés *b)* pontjában, a 47. § (4) bekezdésében, az 59. §-ban meghatározott eset, valamint a (4) bekezdés kivételével - a kormányzati szolgálati jogviszony létesítésekor legalább három, de legfeljebb hat hónapig terjedő próbaidőt kell kikötni.

(2) A próbaidő nem hosszabbítható meg. A próbaidő tartamát a pályakezdőnél a gyakornoki időbe be kell számítani.

(3) A próbaidő alatt a kormányzati szolgálati jogviszonyt bármelyik fél indokolás nélkül azonnali hatállyal megszüntetheti.

(4) A három hónapnál rövidebb idejű kinevezés esetén a felek megállapodhatnak a próbaidő kikötéséről azzal, hogy a próbaidő legfeljebb a határozott idejű kinevezés időtartamának a fele lehet.

Ösztöndíj

47. § (1) A Kormány a közigazgatási szakmai gyakorlat támogatására ösztöndíjat alapíthat.

(2) Az ösztöndíjat elnyert személy (a továbbiakban: ösztöndíjas) az államigazgatási szervvel ösztöndíjas jogviszonyban áll.

(3) Az ösztöndíjas jogviszony beszámít

a) a kormánytisztviselő besorolásánál a kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött időtartamba [8. § (5) bekezdése],

b) a jubileumi jutalomhoz szükséges időtartamba (150. §),

c) a közigazgatási szakvizsgához szükséges gyakorlati időbe [118. § (8) bekezdése], valamint

d) a 6. § 16. pontja szerinti közigazgatási gyakorlatba.

(4) Az ösztöndíjas jogviszonyt létrehozó szerződésben meghatározott feltételek sikeres teljesítését követően az ösztöndíjassal első munkavégzésre irányuló jogviszonyként az ösztöndíjas jogviszony megszűnését követő egy éven belül elsőként kormányzati szolgálati jogviszonyt létesítő államigazgatási szerv próbaidőt nem köthet ki.

(5) Az ösztöndíjas jogviszonyra

a) megfelelően alkalmazni kell e törvény 9. §-át, 10. § (1) és (3) bekezdését, 11. §-át, 12. § (1) bekezdését, 13. § (1) bekezdését, 14. §-át, 15. §-át, 18. §-át, 19-25. §-át, 43. § (1) bekezdés *b)*, *d)* és *f)* pontját, 49. § (1) bekezdését, 58. §-át, 74. §, 75. § (1) bekezdés *a)-b)* és *e)-j)* pontját, valamint (2)-(5) bekezdését, 76. § (1) bekezdését, 78-79. §-át, 89. § (1) bekezdését, 91. § (1) és (3) bekezdését, 92. § (1), (3) és (8) bekezdését, továbbá (2) bekezdés *a)* pontját, 93. §-át, 94. § (1) bekezdését, 95. § (1) és (4) bekezdését, 99. §-át, 101. § (1) és (6)-(7) bekezdését, 102. §-át, 103. § (6) bekezdését, 104. § (1) bekezdését, 105-106. §-át, 115. § (1) bekezdés *a)* pontjából a rendes munkaidő nyilvántartására vonatkozó és *c)* pontjában foglalt szabályokat, 143. §-át, 144. § (3) bekezdés *a)* és *d)* pontját, 145. §-át, 146. § (4)-(7) bekezdését, 147. §-át, 149. §-át, 160-161. §-át, 163-175. §-át, 192. §-át, 238. §-át,

b) ahol e törvény

ba) illetményt említ, azon ösztöndíjat;

bb) kinevezést vagy kinevezési okmányt említ, azon ösztöndíjas jogviszonyt létrehozó szerződést;

bc) kormányzati szolgálati vagy közszolgálati jogviszonyt említ, ott ösztöndíjas jogviszonyt;

bd) kormánytisztviselőt, köztisztviselőt vagy közszolgálati tisztviselőt említ, ott ösztöndíjast;

be) munkáltatót említ, azon befogadó intézményt;

bf) munkát, munkavégzést, munkakört említ, azon szakmai gyakorlatot;

bg) szabadságot említ, azon távollétet

kell érteni.

(6) Az (1) bekezdésben meghatározott ösztöndíj a Kormány által rendeletben meghatározottak szerint kormánytisztviselő, közigazgatási szervnél foglalkoztatott munkavállaló részére is adható.

A kinevezés módosítása

48. § (1) A kinevezés tartalmát módosítani csak az államigazgatási szerv és a kormánytisztviselő közös megegyezésével lehet. A kinevezés tartalmának módosítására a kinevezésre és annak elfogadására vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem kell a kormánytisztviselő beleegyezése

a) a fizetési fokozatban történő előrelépése, illetményének e törvény szerinti megállapításakor,

b) a kormánytisztviselő előmeneteléhez előírt vizsgakötelezettség e törvény szerinti megállapításakor,

c) a munkavégzés helyének kizárólag a település területén belüli megváltoztatásakor,

d) ha a munkakör megváltoztatása indokolja a kinevezés módosítását, valamint

e) az e törvényben meghatározott esetekben.

(3) A (2) bekezdés *c)* pontjában meghatározott okból a kinevezést abban az esetben módosíthatja a munkáltató a kormánytisztviselő beleegyezése nélkül, ha az új munkahely és a lakóhely között - tömegközlekedési eszközzel - történő oda- és visszautazás ideje naponta a három órát, tíz éven aluli gyermeket nevelő kormánytisztviselő esetében a két órát nem haladja meg.

(4) A (2) bekezdés *d)* pontjában meghatározott okból a kinevezést abban az esetben módosíthatja a munkáltató a kormánytisztviselő beleegyezése nélkül, ha az új munkakör megfelel a kormánytisztviselő iskolai végzettségének, szakképzettségének vagy szakképesítésének, szakmai tapasztalatának.

(5) A (2) bekezdés *c)-d)* pontjában meghatározott okból a kinevezést abban az esetben módosíthatja a munkáltató a kormánytisztviselő beleegyezése nélkül, ha a kormánytisztviselőre nézve - különösen egészségi állapotára vagy családi körülményeire tekintettel - aránytalan sérelemmel nem jár.

(6) A vezetőre az (5) bekezdés nem alkalmazandó.

(7) A kormánytisztviselőt a (2) bekezdés *d)* pontjában meghatározott okból történő kinevezés-módosítás közlésétől számított négy munkanapon belül írásban benyújtott kérelmére a 63. § (2) bekezdés *d)* pontja alapján - a nyilatkozattétel időpontjával kezdődően - fel kell menteni, ha

a) az új munkaköre szerinti illetmény összege nem éri el a korábbi illetménye 80%-át, illetve

b) vezetői munkakörből nem vezetői munkakörbe történő helyezésre kerül sor.

(8) A kormánytisztviselő (7) bekezdés szerinti felmentése esetén a kinevezés-módosítást megelőzően betöltött korábbi munkakörében megállapított illetményét kell alapul venni a felmentési időre járó illetmény, a végkielégítés, valamint az egyéb kifizetések összegének meghatározásakor.

49. § (1) A nő várandóssága megállapításától gyermeke egyéves koráig az állapotának egészségügyi szempontból megfelelő munkakörbe kell ideiglenesen áthelyezni vagy meglévő munkakörében a munkafeltételeket kell megfelelően módosítani, ha munkaköri alkalmasságára vonatkozó orvosi vélemény bemutatása alapján a munkakörében nem foglalkoztatható.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kormánytisztviselőt a munkavégzési kötelezettség alól mentesíteni kell, ha az egészségi állapotának megfelelő foglalkoztatása a munkáltatónál nem lehetséges.

(3) A kormánytisztviselő a felajánlott munkakörnek megfelelő illetményre jogosult, ami a korábbi munkaköre szerinti illetménynél kevesebb nem lehet. A munkavégzés alóli felmentés idejére illetménye illeti meg, kivéve, ha a felajánlott munkakört alapos ok nélkül nem fogadja el.

Kötelező részmunkaidő kikötése

50. § (1) A teljes munkaidőben foglalkoztatott kormánytisztviselő írásbeli kérelmére a munkáltató köteles a kinevezésben heti húszórás részmunkaidőt kikötni, ha a kormánytisztviselő a kérelem benyújtásakor a 111. §-ban foglalt fizetés nélküli szabadságot vesz igénybe.

(2) A munkáltató a kormánytisztviselőnek a munkaidő egyenlőtlen beosztására vonatkozó kérelmét csak abban az esetben tagadhatja meg, ha az számára lényegesen nagyobb munkaszervezési terhet jelentene. A munkáltató köteles írásban megindokolni a kérelem megtagadását.

(3) A részmunkaidő kikötése

a) a fizetés nélküli szabadság megszűnését követő naptól,

b) ha a kormánytisztviselőnek betegsége vagy a személyét érintő más elháríthatatlan akadály esetén az akadályoztatás megszűnésétől számított harminc napon belül ki kell adni rendes szabadságát, a szabadság leteltét követő naptól hatályos. A b) pontban foglaltak alkalmazása esetén - a felek eltérő megállapodása hiányában - a rendes szabadság kiadását a fizetés nélküli szabadság lejártát követő első munkanapon meg kell kezdeni. Eltérő megállapodás esetén a rendes szabadság kiadását a fizetés nélküli szabadság lejártát követő harminc napon belül meg kell kezdeni.

(4) A kérelmet az (1) bekezdés szerinti fizetés nélküli szabadság igénybevételenek megszűnése előtt legalább hatvan nappal kell a munkáltatóval közölni. A kérelemben a kormánytisztviselő köteles tájékoztatni a munkáltatót

a) a fizetés nélküli szabadság igénybevételére jogosító gyermeke harmadik életéve betöltésének időpontjáról, továbbá

b) ha egyenlőtlen munkaidő-beosztásban kíván dolgozni, a munkaidő-beosztásra vonatkozó javaslatáról.

(5) Az (1) bekezdés szerinti kérelem alapján kikötött részmunkaidőben a munkáltató a kormánytisztviselőt

a) a kérelem szerinti időpontig, de

b) legfeljebb a gyermek hároméves koráig, három vagy több gyermeket nevelő kormánytisztviselő esetén a gyermek ötéves koráig köteles foglalkoztatni. Ezt követően a kormánytisztviselő munkaidejét a kérelem benyújtása előtti mérték szerint kell megállapítani.

(6) Az (1)-(5) bekezdés nem alkalmazható a vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő tekintetében.

Kinevezéstől eltérő ideiglenes foglalkoztatás

Közös szabályok

51. § (1) A kormánytisztviselő átirányítással, kirendeléssel - ideértve a kormányzati érdekből történő kirendelést - és kiküldetéssel ideiglenesen a kinevezéstől eltérően is foglalkoztatható.

(2) A kinevezéstől eltérő ideiglenes foglalkoztatás elrendelése a kormánytisztviselőre nézve - különösen beosztására, korára, egészségi állapotára vagy egyéb körülményeire tekintettel - aránytalan sérelemmel nem járhat. Átirányítás, kirendelés - ideértve a kormányzati érdekből történő kirendelést - abban az esetben rendelhető el, ha a másik munkakörbe tartozó feladat ellátása megfelel a kormánytisztviselő végzettségének, szakképzettségének vagy szakképesítésének.

(3) A kormánytisztviselőt legkésőbb tíz munkanappal - átirányítás esetén három munkanappal - korábban írásban kell tájékoztatni a kinevezéstől eltérő ideiglenes foglalkoztatás - ide

nem értve a kiküldetés - elrendeléséről, valamint annak várható időtartamáról.

(4) Az átirányítás, kirendelés, kiküldetés alapján történő munkavégzés időtartama külön-külön nem haladhatja meg - a munkáltatói jogkör gyakorlója és a kormánytisztviselő eltérő megállapodása hiányában - naptári évenként a negyvennégy munkanapot. Ha az átirányítás, kirendelés, kiküldetés időtartama egy munkanapon belül a négy órát meghaladja, azt egy munkanapként kell számításba venni.

(5) Egy naptári éven belül az átirányítás, a kirendelés, valamint a kiküldetés időtartamát össze kell számítani, és ezek együttes időtartama - a munkáltatói jogkör gyakorlója és a kormánytisztviselő eltérő megállapodása hiányában - a százötz munkanapot nem haladhatja meg.

(6) Nem rendelhető ki - ideértve a kormányzati érdekből történő kirendelést -, kiküldetés keretében - beleegyezése nélkül - nem kötelezhető más helységben történő munkavégzésre

a) a kormánytisztviselő várandóssága megállapításától gyermeke hároméves koráig,

b) kiskorú gyermekét egyedül nevelő kormánytisztviselő,

c) tartósan ápolásra szoruló közeli hozzátartozóját gondozó kormánytisztviselő,

d) a kormánytisztviselő, akinek legalább ötvenszázalékos mértékű egészségkárosodását rehabilitációs szakértői szerv megállapította.

(7) Ha az (6) bekezdésben meghatározott okok bármelyike a kinevezéstől eltérő ideiglenes foglalkoztatás ideje alatt következik be, akkor

a) a tudomásszerzést követően haladéktalanul meg kell szüntetni a kirendelést - ideértve a kormányzati érdekből történő kirendelést -,

b) a kormánytisztviselő erre irányuló kérelmére kell megszüntetni a kiküldetést.

Átirányítás

52. § (1) Nem minősül a kinevezés módosításának, ha a kormánytisztviselő - az államigazgatási szerv hatékony működéséhez szükséges munkaszervezési okból, ideiglenesen - a munkáltatói jogkör gyakorlójának írásbeli utasítása alapján eredeti munkaköre helyett, vagy eredeti munkaköre mellett más munkakörbe tartozó feladatokat lát el (átirányítás).

(2) Ha a kormánytisztviselő a munkáltató intézkedése alapján munkakörébe nem tartozó munkát végez, s az eredeti munkakörét is ellátja, illetményén felül külön díjazás (helyettesítési díj) is megilleti.

(3) A helyettesítési díj mértéke időarányosan a helyettesített kormánytisztviselő illetményének 25-50%-áig terjedhet. A helyettesítési díj mértékét a hivatali szervezet vezetője állapítja meg. A helyettesítési díj a helyettesítés első napjától jár.

(4) A kormánytisztviselő akkor is jogosult a helyettesítési díjra, ha tartósan távol lévő kormánytisztviselőt helyettesít, illetve részben vagy egészben többletfeladatként betöltetlen munkakört lát el. Ha a kormánytisztviselő részben vagy egészben többletfeladatként betöltetlen munkakört lát el, a helyettesítési díj mértéke a helyettesítő kormánytisztviselő illetményének 25-50%-áig terjedhet.

(5) Nem jár helyettesítési díj, ha

a) a helyettesítés a kormánytisztviselő munkaköri kötelezettsége,

b) a helyettesítés rendes szabadság miatt szükséges.

(6) A (5) bekezdés a) pontjában meghatározott tilalom nem vonatkozik arra az esetre, amikor a helyettesítésre azért van szükség, mert a helyettesítésre okot adó munkakör nincs betöltve, feltéve, ha a helyettesítés időtartama a harminc napot meghaladja.

Kirendelés

53. § (1) A kormánytisztviselő az államigazgatási szervek között létrejött megállapodás alapján más munkáltatónál történő munkavégzésre is kötelezhető (kirendelés).

(2) Az 51. § (4) bekezdésétől eltérően a más helységbe történő kirendelés esetén a kirendelés időtartama nem haladhatja meg naptári évenként a huszonnégy munkanapot.

(3) A kirendelés a kormányzati szolgálati jogviszonyt nem érinti. A kirendelés időtartama alatt a kormánytisztviselő a kirendelés időpontjában érvényes illetményére jogosult, de ha a kirendelés helye szerinti államigazgatási szervnél kedvezőbb illetményre lenne jogosult, akkor illetményét ennek megfelelően kell megállapítani. Hasonlóan kell eljárni a külön és egyéb juttatások tekintetében is. A kormánytisztviselő illetményét, külön és egyéb juttatását, az ezzel járó közterheket és a kirendeléssel felmerülő költségeket - az érintett államigazgatási szervek eltérő megállapodása hiányában - az az államigazgatási szerv viseli, ahova a kormánytisztviselőt kirendelték.

(4) Az alapvető munkáltatói jogok kivételével a kirendelt kormánytisztviselő felett a munkáltatói jogokat azon államigazgatási szerv hivatali szervezetének vezetője gyakorolja, amelyhez a kormánytisztviselőt kirendelték.

(5) A kormánytisztviselő az (1)-(4) bekezdésben foglaltaknak megfelelően a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény hatálya alá tartozó munkáltatóhoz is kirendelhető.

A fővárosi és megyei kormányhivatalok közötti kirendelés

53/A. § (1) A kormánytisztviselő a munkáltatói jogkört gyakorló fővárosi és megyei kormányhivaltól (a továbbiakban: kirendelő) másik fővárosi és megyei kormányhivaltól történő munkavégzésre kirendelhető akkor, ha a kirendelés helye szerinti fővárosi és megyei kormányhivatal valamely szakkérdéssel összefüggő hatósági feladatát más módon nem tudja hatékonyan ellátni. A kirendelés során a munkavégzés helye csak akkor változhat, ha az a kirendelés helye szerinti fővárosi és megyei kormányhivatal feladatának ellátásához elengedhetetlenül szükséges. A fővárosi és megyei kormányhivatalok közötti kirendeléshez a kormánytisztviselő beleegyezése nem szükséges.

(2) A kirendelés a fővárosi és megyei kormányhivatalok közötti megállapodás alapján, az 53. § megfelelő alkalmazásával történik azzal, hogy

a) az alapvető munkáltatói jogokat a kirendelő hivatali szervezetének vezetője gyakorolja a (3) bekezdésben foglalt eltérésekkel,

b) a megállapodás alapján a kirendelés a feladat ellátásáig, de legfeljebb naptári évenként hat hónapig tarthat, ha a munkavégzés helye nem változik; ha a szakkérdéssel összefüggő hatósági feladat ellátása hosszabb idő alatt biztosítható, a kirendelés a feladatkör ellátásáig meghosszabbodik,

c) ha a szakkérdéssel összefüggő hatósági feladat ellátása más helységben lévő fővárosi és megyei kormányhivaltól történő munkavégzéssel oldható csak meg, a kirendelés időtartama - az 51. § (4) bekezdésétől eltérően - nem haladhatja meg a naptári évenkénti ötven munkanapot. A fővárosi és megyei kormányhivatalok közötti kirendelés történhet keretmegállapodás formájában is.

(3) A fővárosi és megyei kormányhivatalok közötti kirendelés során az alapvető munkáltatói jogokat a kirendelő hivatali szervezetének vezetője és a kirendelés helye szerinti fővárosi és megyei kormányhivatal az alábbiak szerint gyakorolja:

a) ha a kormánytisztviselő a kirendelés alatt olyan magatartást tanúsít, amely fegyelmi, kártérítési vagy sérelemdíj megfizetésére irányuló eljárás megindítását alapozza meg, a kirendelés helye szerinti fővárosi és megyei kormányhivatal hivatali szervezetének vezetője jogosult a kirendelő hivatali szervezetének vezetőjénél az eljárás megindítását kezdeményezni,

b) ha a kirendelés helye szerinti fővárosi és megyei kormányhivatal hivatali szervezetének vezetője tudomást szerez a foglalkoztatást kizáró okról, köteles kezdeményezni a kirendelő hivatali szervezetének vezetőjénél a 63. § (2) bekezdés g) pontja szerinti megszüntetést,

c) ha a kormánytisztviselő a 83/A. § (1) bekezdése alapján a kirendelés helye szerinti fővárosi és megyei kormányhivatal hivatali szervezetének vezetőjét tájékoztatja, e vezető köteles - a kormánytisztviselő egyidejű tájékoztatása mellett - a tudomására jutott adatokat a kirendelő hivatali szervezete vezetőjének haladéktalanul továbbítani,

d) a kirendelés helye szerinti fővárosi és megyei kormányhivatal hivatali szervezetének vezetője az (1) bekezdés szerinti feladat ellátásával kapcsolatban jogosult utasítást adni,

e) ha a kirendelés időtartama meghaladja a két hónapot, a szabadság kiadására a kirendelés helye szerinti fővárosi és megyei kormányhivatal hivatali szervezetének vezetője jogosult,

f) rendkívüli munkavégzés elrendelésére a kirendelés időtartama alatt a kirendelés helye szerinti fővárosi és megyei kormányhivatal hivatali szervezetének vezetője jogosult.

(4) A fővárosi és megyei kormányhivatalok közötti megállapodásnak tartalmaznia kell

a) az (1) bekezdésnek megfelelő, a kirendelést megalapozó feladatot,

b) a kirendelés időtartamát,

c) a munkavégzés helyét (ha ez nem állandó, akkor ennek feltüntetését),

d) az (1) bekezdés szerinti feladattal kapcsolatban felmerülő bér- és egyéb költségek viselésének részletes szabályait.

(5) A fővárosi és megyei kormányhivatalok közötti megállapodásban a (3) bekezdésben foglalt szabályoktól eltérően nem rendelkezhetnek, a (4) bekezdésben foglaltak hiányában a kirendelésről szóló megállapodás semmis. Vita esetén vagy megállapodás hiányában a munkáltatói jogok és a jogviszonnyal kapcsolatos kötelezettségek teljesítése a kirendelő hivatali szervezetének vezetőjét illeti meg és terhelik.

Kiküldetés

54. § (1) Az államigazgatási szerv a szokásos munkavégzési hely szerinti településen kívüli munkavégzésre kötelezheti a kormánytisztviselőt (kiküldetés). Ennek feltétele, hogy a kormánytisztviselő a kiküldetés időtartama alatt is a munkáltató irányítása és utasítása alapján végezze a munkát.

(2) Nem minősül kiküldetésnek, ha a kormánytisztviselő a munkáját - a munka természetéből eredően - szokásosan az államigazgatási szerv székhelyén kívül végzi, valamint, ha olyan településen végzi, amely az államigazgatási szerv szervezetszerű működéséhez tartozik.

(3) A kiküldetésben lévő kormánytisztviselőnek az élelmezésével kapcsolatos többletköltségei fedezetére a kiküldetés tartamára élelmezési költségtérítés (napidíj) jár.

(4) A napidíj mértéke a költségvetési törvényben meghatározott illetményalap egy munkanapra eső összegének 25%-a. A napidíj átalányként is elszámolható, ha a kormánytisztviselő havonta, rendszeresen kiküldetésben végez munkát. Az átalányt a napidíj és a havi átlagban kiküldetésben töltött naptári napok figyelembevételével kell meghatározni.

(5) A napidíj kiszámításánál havonta huszonegy munkanapot lehet figyelembe venni és annak összegét tíz forintra felkerekítve kell megállapítani. Nem számolható el napidíj, ha a kiküldetésben töltött idő a négy órát nem éri el. A napidíj fele számolható el, ha a kiküldetésben töltött idő a nyolc órát nem éri el.

(6) Kiküldetés esetén a napidíjon túlmenően a munkáltató köteles a kormánytisztviselő számára megfizetni a kiküldetés során felmerülő szükséges és igazolt többletköltségeit.

(7) Az ideiglenes (három hónapot meg nem haladó) külföldi kiküldetés e §-tól eltérő szabályait a Kormány rendeletben állapítja meg.

54/A. § (1) A külpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium kormánytisztviselője - ideértve az ágazati szakmai feladat ellátására e szervhez meghatározott időre áthelyezett kormánytisztviselőt is - a munkáltatói jogok gyakorlójának döntése alapján - a munkakörébe tartozó feladatai alapján kizárólag vagy elsődlegesen európai uniós kérdésekért felelős diplomata esetében az európai uniós ügyek koordinációjáért felelős miniszter egyetértésével -, kihelyezhető külképviseleten teljesített közszolgálatra (a továbbiakban: tartós külszolgálat). A tartós külszolgálat tervezett időtartama - megszakítás nélkül - a három hónapot meghaladja.

(2) A kormánytisztviselő tartós külszolgálatra hozzájárulásával helyezhető ki.

(3) Nem kell a kormánytisztviselő beleegyezése a kinevezés módosításához, ha a munkakör megváltoztatását a tartós külszolgálatra történő kihelyezés visszavonása indokolja.

(4) Ha a tartós külszolgálatra kihelyezés visszavonására vonatkozó döntés közlésétől számított öt napon belül a kormánytisztviselő írásban úgy nyilatkozik, hogy nem kíván a megváltoztatott feltételek szerint munkát végezni, a nyilatkozatát lemondásnak kell tekinteni azzal, hogy a lemondási idő tartamára a munkavégzés alól mentesíteni kell. A lemondási időre járó illetmény összegének, valamint az egyéb kifizetések összegének meghatározása szempontjából a munkakör megváltoztatása előtti illetményt kell figyelembe venni.

54/B. § (1) Ha a tartós külszolgálat megszűnése esetén a kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonya nem szűnt meg, a kormánytisztviselő a kihelyező szerv vagy a kihelyező szerv irányítása vagy felügyelete alá tartozó központi költségvetési szerv állományába - annak vezetője egyetértésével - is visszahelyezhető.

(2) Az (1) bekezdés szerinti esetben a 48. § (4)-(6) bekezdését alkalmazni kell.

54/C. § (1)-(6)

(7) A Magyarország Európai Unió melletti Állandó Képvisletére (a továbbiakban: EU ÁK) diplomataként, szakdiplomataként tartós külszolgálatra való kihelyezés céljából az európai uniós ügyek koordinációjáért felelős miniszter által vezetett minisztériumba kormánytisztviselőként kinevezett vagy az ágazati szakmai feladat ellátására e szervhez meghatározott időre áthelyezett kormánytisztviselő, az EU ÁK-ra kihelyezésre kerülő további kormánytisztviselő és kormányzati ügykezelő felett a munkáltatói jogokat az európai uniós ügyek koordinációjáért felelős miniszter gyakorolja.

Kormányzati érdekből történő kirendelés

55. § (1) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter döntése alapján - az érintett hivatali szervezet vezetője véleményének kikérését követően - kormányzati érdekből a központi államigazgatási szerv kormánytisztviselője határozott időre kirendelhető másik központi államigazgatási szervhez.

(2) A kormányzati érdekből történő kirendelés időtartama nem haladhatja meg az egy évet. A kirendelés ugyanarra a feladatra egy alkalommal, legfeljebb egy évvel meghosszabbítható. A kirendelés lejártát követően a kormánytisztviselőt a kinevezése szerinti központi államigazgatási szerv köteles eredeti munkakörében továbbfoglalkoztatni.

(3) Jelen §-ban nem szabályozott kérdésekben a kirendelésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

Határozott idejű áthelyezés

56. § (1) Az államigazgatási szerv, a kormánytisztviselő és egy másik államigazgatási szerv megállapodhat a

kormánytisztviselőnek a másik államigazgatási szervhez történő határozott idejű áthelyezésében. A kormánytisztviselő határozott idejű áthelyezésekor a kinevezést az áthelyezés idejére közös megegyezéssel módosítani kell. A határozott idő elteltével a kormánytisztviselőt az előmeneteli szabályok figyelembevételével vissza kell helyezni ahhoz az államigazgatási szervhez, ahonnan áthelyezték (a továbbiakban: áthelyező államigazgatási szerv).

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása szempontjából államigazgatási szervnek kell tekinteni az e törvény 1-2. §-aiban meghatározott szerveket.

(3) A határozott idejű áthelyezésre megfelelően kell alkalmazni az 53. § (3) bekezdésében foglaltakat.

Európai Unió vagy nemzetközi szervezetek által finanszírozott fejlesztési programokban történő szakértői részvétel, Európai Unió Intézményeiben és nemzetközi szervezeteknél foglalkoztatott nemzeti szakértő

57. § (1) Az államigazgatási szerv és a kormánytisztviselő megállapodhat abban, hogy a kormánytisztviselő határozott ideig az Európai Unió vagy nemzetközi szervezetek által finanszírozott fejlesztési programok keretében szakértői tevékenységet lát el. A kormánytisztviselő és a fejlesztési programok végrehajtásáért felelős szerv között a szakértői tevékenység gyakorlásával kapcsolatban kötött megállapodás nem hoz létre e törvény szerinti további jogviszonyt.

(2) A nemzeti szakértőként történő foglalkoztatásról valamely európai uniós intézmény vagy nemzetközi szervezet és a küldő államigazgatási szerv közötti megállapodás rendelkezik. A kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonya a küldő államigazgatási szervnél a nemzeti szakértőként történő foglalkoztatás ideje alatt folyamatosan fennáll.

(3) A kormánytisztviselő kinevezését az (1)-(2) bekezdésekben foglalt tevékenység ellátásának időtartamára közös megegyezéssel módosítani kell. A határozott idő elteltével a kormánytisztviselőt az előmeneteli szabályok figyelembevételével vissza kell helyezni a szakértői tevékenységet megelőzően általa betöltött beosztásba.

(4) Az (1)-(2) bekezdésekben foglalt tevékenység ellátásának ideje alatt a kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonya - a 63. § (2) bekezdésében foglalt kivétellel - nem szüntethető meg felmentéssel.

(5) Az (1) bekezdés szerinti programban egyes részfeladatok végrehajtásáért felelős szakértőként részt vevő, a megvalósítás időtartama alatt esetleg a kedvezményezett országban tartózkodó kormánytisztviselőre a (3) bekezdést nem kell alkalmazni.

A munkáltató személyében bekövetkező jogutódlás

58. § (1) Nem kell a kormánytisztviselő beleegyezése, ha - a kormányzati szolgálati jogviszony és a munkavégzés helye szerinti település megváltozása nélkül - az államigazgatási szerv személyében jogutódlás miatt bekövetkezett változás indokolja a kinevezés módosítását.

(2) Jogutódlás esetén az annak időpontjában fennálló jogviszonyból származó jogok és köteleességek a jogutódlás időpontjában a jogelődről (átadó) a jogutód (átvevő) munkáltatóra szállnak át.

(3) Az átadó munkáltató az átszállást megelőzően köteles tájékoztatni az átvevő munkáltatót az átszállással érintett jogviszonyokból, valamint a tanulmányi szerződésekből származó jogokról és kötelezettségekről. A tájékoztatás elmaradása az átvevő munkáltatóval szemben e jogviszonyokból származó igények érvényesítését nem érinti.

(4) Az átvevő munkáltató az átszállást követő harminc napon belül a munkáltató azonosító adatainak közlésével köteles írásban tájékoztatni a kormánytisztviselőt a munkáltató személyében bekövetkezett változásról.

(5) Ha a jogutódlás következtében a kormánytisztviselő feladatköre, munkaköre, illetménye vagy - az (1) bekezdésben foglaltak szerint - munkavégzésének helye megváltozik, az átvévő munkáltató az átszállást követő negyvenöt napon belül módosítja a kormánytisztviselő kinevezését.

(6) A kormánytisztviselőt az (5) bekezdésben meghatározott okból történő kinevezés-módosítás közlésétől számított négy munkanapon belül írásban benyújtott kérelmére a 63. § (2) bekezdés d) pontja alapján - a nyilatkozattétel időpontjával kezdődően - fel kell menteni, ha

a) az új munkaköre szerinti illetmény összege nem éri el a korábbi illetménye 80%-át, illetve

b) vezetői munkakörből nem vezetői munkakörbe történő helyezésre kerül sor.

Végleges áthelyezés

59. § (1) A kormányzati szolgálati jogviszony megszüntethető végleges áthelyezéssel közigazgatási szervekhez.

(2) A közigazgatási szerv, a kormánytisztviselő és egy másik közigazgatási szerv megállapodhat a kormánytisztviselőnek a másik közigazgatási szervhez történő végleges áthelyezésében. Végleges áthelyezés esetén az áthelyező közigazgatási szerv a hozzájárulást nem tagadhatja meg, feltéve, hogy a megkeresés kézhezvétele és az áthelyezés kért időpontja közötti időtartam a két hónapot meghaladja.

(3) Végleges áthelyezésre a kormánytisztviselő az áthelyezést kezdeményező szervnél új kinevezést kap.

(4) Végleges áthelyezés esetén a közszolgálati igazolást, valamint a kormánytisztviselő illetményét és egyéb járandóságait ki kell adni.

(5) Végleges áthelyezés esetén a kormánytisztviselő jogviszonyát folyamatosnak kell tekinteni.

A kormányzati szolgálati jogviszony megszűnése

A megszűnés

60. § (1) A kormányzati szolgálati jogviszony megszűnik:

a) a kinevezésben foglalt határozott idő lejártával,

b) a kormánytisztviselő halálával,

c) e törvény erejénél fogva az e törvényben meghatározott esetekben,

d) az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumba beosztott bírósági titkár, illetve ügyész minisztériumi beosztásának megszűnésével,

e) a 70. életév betöltésével,

f) a prémiumévek programban történő részvétel, illetőleg különleges foglalkoztatási állományba helyezés esetén az erre vonatkozó külön törvény szabályai szerint,

g) az államigazgatási szerv jogutód nélküli megszűnésével,

h) a kormánytisztviselő politikai vezetővé történő megválasztásával, illetve kinevezésével,

i) a hivatalvesztés fegyelmi büntetéssel,

j) ha a kormánytisztviselő a társadalombiztosítási szabályok alapján az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte és az öregségi teljes nyugdíjhoz szükséges szolgálati időt megszerezte, kivéve, ha a kormánytisztviselő kérelmére és hivatali érdek alapján a munkáltató a jogviszonyt fenntartja.

(2) A kormányzati szolgálati jogviszony megszüntethető:

a) a felek közös megegyezésével,

b) áthelyezéssel a közigazgatási szervek között, illetve a közalkalmazotti vagy hivatásos szolgálati jogviszonyt szabályozó jogszabályok hatálya alá tartozó szervekhez,

c) lemondással,

d) felmentéssel,

e) azonnali hatállyal a próbaidő alatt.

(3) Ha a kormányzati szolgálati jogviszony az (1) bekezdés g) pontjában foglaltak alapján szűnik meg, a kormánytisztviselő részére annak megfelelő összeget kell kifizetni, amely

felmentése esetén a munkavégzési kötelezettség alóli mentesítés idejére járó illetményének felel meg, kivéve, ha felmentés esetén a munkavégzés alóli mentesítés időtartamára a kormánytisztviselő illetményre nem lenne jogosult.

(4) Az (1) bekezdés e) pontjában meghatározott életkori korlát alól a miniszterelnök felmentést adhat, ha a kormánytisztviselői kinevezés a külszolgálatához kapcsolódó képviselő-vezetői megbízáshoz szükséges.

(5) A 38. § (2) bekezdés alapján létrejött tartós külszolgálat hatvan napos hatállyal megszüntethető.

(6) A kormánytisztviselő a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltését egy évvel megelőzően az (1) bekezdés j) pontja szerinti feltétel ellenőrzése céljából a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnél a megszerzett szolgálati idejéről hatósági bizonyítvány vagy más határozat másolatát - a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltését legalább három hónappal megelőzően - benyújtja a munkáltatónak. A munkáltató az így tudomására jutott személyes adatokat az (1) bekezdés j) pontjában meghatározott feltétel teljesülésének ellenőrzése céljából, legfeljebb a 184. § (4) bekezdésében meghatározott ideig kezelheti.

(7) A kormánytisztviselő az (1) bekezdés j) pontjában meghatározott kérelmét a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltésének napját megelőző harmadik hónap utolsó napjáig írásban nyújthatja be a munkáltatóhoz. A határidő elmulasztása miatt igazolás benyújtásának nincs helye, ebben az esetben a kormánytisztviselő jogviszonya annak a hónapnak az utolsó napján szűnik meg, amikor a kormánytisztviselő a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte és az öregségi teljes nyugdíjhoz szükséges szolgálati időt megszerezte.

(8) Ha a munkáltató egyetért a kormánytisztviselő jogviszonyának fenntartásával, a munkáltató kikéri a Kormány véleményét a kormánytisztviselő jogviszonyának fenntartásáról.

(9) Az (1) bekezdés j) pontjában meghatározottak szerint a munkáltató akkor tarthatja fenn a jogviszonyt, ha a Kormány egyetért a jogviszony fenntartásával. A Kormány véleménye köti a munkáltatót a döntésének meghozatalában.

(10) Ha a munkáltató a kormánytisztviselő jogviszonyát nem tartja fenn, a kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonya az erről hozott döntés kézhezvétele hónapjának vagy - ha az későbbi időpontra esik - annak a hónapnak az utolsó napján szűnik meg, amikor a kormánytisztviselő a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte és az öregségi teljes nyugdíjhoz szükséges szolgálati időt megszerezte.

61. § (1) A kormánytisztviselő a kormányzati szolgálati jogviszonyról bármikor lemondhat.

(2) A kormánytisztviselő lemondási ideje két hónap. A felek ennél rövidebb időben is megállapodhatnak. Határozott idejű kormányzati szolgálati jogviszony esetén a lemondási idő nem terjedhet túl a kinevezésben meghatározott időtartamon.

62. § Ha a határozatlan időre kinevezett kormánytisztviselő

a) állam- vagy kormányközi nemzetközi szervezetnél,

b) az Európai Unió szerveinél

jogviszonyt létesít, kormányzati szolgálati jogviszonya az a) vagy b) pont szerinti jogviszony kezdete előtti napon megszűnik. A megszűnés időpontját a felek ettől eltérően is meghatározhatják.

A megszüntetés

63. § (1) A kormányzati szolgálati jogviszony felmentéssel akkor szüntethető meg, ha

a) az Országgyűlés, a Kormány, a költségvetési fejezetet irányító szerv vezetője, az államigazgatási szerv vezetője döntése alapján az államigazgatási szerv hivatali szervezetében

létszámcsökkentést kell végrehajtani, és emiatt a kormánytisztviselő munkaköre megszűnik;

b) megszűnt az államigazgatási szervnek az a tevékenysége, amelynek körében a kormánytisztviselőt foglalkoztatták;

c) átszervezés következtében munkaköre megszűnik;

d) a kormánytisztviselő nyugdíjasként minősül [kivéve, ha a jogviszony a 60. § (1) bekezdés j) pontja alapján megszűnt].

(2) A kormányzati szolgálati jogviszonyt felmentéssel meg kell szüntetni, ha

a) a kormánytisztviselő hivatalára méltatlan;

b) a kormánytisztviselő munkavégzése nem megfelelő;

c) a kormánytisztviselő egészségügyi okból feladatai ellátására alkalmatlan;

d) az 48. § (2) bekezdés d) pontjában, valamint az 58. § (6) bekezdésében meghatározott kinevezés-módosítás esetén a kormánytisztviselő azt kérelmezi;

e) a kormánytisztviselő vezetőjének bizalmát elveszti;

f) a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 18. § (2a) bekezdés a) pontjában foglalt feltételt a felmentési idő leteltekor teljesítő kormánytisztviselő kérelmezi;

g) a foglalkoztatást kizáró ok jut a munkáltató tudomására;

h) azt a kormánytisztviselő a 64/A. § (2) bekezdése vagy a 155/A. § (2) bekezdése alapján kéri.

(2a) A (2) bekezdés g) pontja alapján az államigazgatási szerv a kormányzati szolgálati jogviszonyt - a (2b) bekezdésben foglalt kivétellel - azonnali hatállyal megszünteti.

(2b) A (2) bekezdés g) pontja alapján az államigazgatási szerv a kormányzati szolgálati jogviszonyt a 25. § (1) bekezdése alapján azonnali hatállyal megszünteti és az érvénytelenség jogkövetkezményeit alkalmazza,

a) ha a kormánytisztviselő a 42. § (4) bekezdésében foglalt kötelezettségének ismételt szabályszerű felhívásra sem tesz eleget és nem bizonyítja, hogy a kötelezettség elmulasztása menthető okból történt, vagy

b) ha a foglalkoztatást kizáró és a 42. § (1)-(3) bekezdése alapján vizsgálанд követelményeknek való megfelelést a kormánytisztviselő a bünyügyi nyilvántartó szerv által kiállított hatósági bizonyítvánnyal nem tudja igazolni vagy a foglalkoztatást kizáró ok egyéb módon a munkáltatói jogkör gyakorlójának a tudomására jut.

(2c) A kormányzati szolgálati jogviszonynak a (2a) bekezdésben meghatározott okból történő megszüntetése esetén a kormánytisztviselőt felmentési idő és végkielégítés nem illeti meg. A megszüntetés okát és jogkövetkezményeit közölni kell a kormánytisztviselővel.

(3) A munkáltató a felmentést köteles megindokolni. Az indokolásból a felmentés okának világosan ki kell tűnnie és a munkáltatónak kell bizonyítania, hogy a felmentés indoka valós és okszerű.

(4) A (2) bekezdés c) pontjában meghatározott egészségügyi okból bekövetkező alkalmatlanság esetén a kormánytisztviselő akkor menthető fel, ha a hivatali szervezetben a képzettségének, besorolásának és egészségi állapotának megfelelő betöltetlen munkakör nincs, vagy ha az ilyen munkakörbe való áthelyezéséhez a kormánytisztviselő nem járul hozzá.

(5) Ha az államigazgatási szerv jogutód nélkül szűnik meg, akkor a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnésével, valamint a 73. §-ban meghatározott feladatokkal kapcsolatos munkáltatói intézkedéseket - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - az államigazgatási szerv felügyeleti szerve hozza meg.

(6) A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 18. § (2a) bekezdés a) pontjában foglalt feltétel megállapításához szükséges jogosultsági időt a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv külön jogszabály szerinti határozatával kell igazolni.

(7) A munkáltató a határozatlan időtartamú jogviszony felmentéssel történő megszüntetését nem köteles indokolni, ha a kormánytisztviselő nyugdíjasként minősül.

64. § (1) Hivatalára az a kormánytisztviselő méltatlan, aki olyan magatartást tanúsít - akár a hivatali munkájával (munkavégzésével), akár a kormánytisztviselői jogviszonyából adódó kötelezettség megszegésével összefüggésben, akár munkahelyén kívül -, amely alkalmas arra, hogy az általa betöltött beosztás tekintélyét vagy a munkáltató jó hírnevét, illetve a jó közigazgatásba vetett bizalmat súlyosan rombolja, és emiatt nem várható el, hogy a munkáltató a jogviszonyt fenntartsa.

(2) A méltatlanság címén való felmentés közlése előtt lehetőséget kell adni a kormánytisztviselőnek a felmentés indokainak megismerésére és az azokkal szembeni védekezésre, kivéve, ha az eset összes körülményeiből következően ez a munkáltatótól nem várható el.

(3) A méltatlanság jogcímén történő felmentés jogát az ennek alapjául szolgáló okról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül, legfeljebb azonban az ok bekövetkeztétől számított egy éven belül, büncselekmény elkövetése esetén a büntethetőség elévüléséig lehet gyakorolni. Ha a méltatlanság jogcímén történő felmentés jogát testület jogosult gyakorolni, a tudomásszerzés időpontjának azt kell tekinteni, amikor a felmentés okáról a testületet - mint a munkáltatói jogkört gyakorló szervet - tájékoztatják. A hivatalára méltatlanná vált kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonyát felmentési idő nélkül (azonnali hatállyal) kell megszüntetni.

(4) A sérelmezett munkáltatói intézkedés végrehajtására a közszolgálati panasz benyújtásának nincs halasztó hatálya.

(5) A méltatlanság jogcímén történő felmentés esetében a 70. és 71. § nem alkalmazható.

64/A. § (1) Ha a kormánytisztviselő a 83/A. § (1) bekezdése szerinti tájékoztatás során arról értesíti a munkáltatói jogkör gyakorlóját, hogy az ott megjelölt büncselekményi körben indult büntetőeljárás és a megalapozott gyanút közölték a kormánytisztviselővel, akkor a munkáltatói jogkör gyakorlója köteles méltatlansági eljárást indítani.

(2) A kormánytisztviselő a méltatlansági eljárás megindulásától kezdődően - a (6) bekezdés szerinti felfüggesztés esetén annak időtartama alatt - kérheti azonnali hatályú felmentését. Ebben az esetben végkielégítés nem illeti meg a kormánytisztviselőt.

(3) A méltatlansági eljárás során a 64. § (3) bekezdésében meghatározott határidőt a 83/A. § (1) bekezdése szerinti tájékoztatást követő naptól kell számítani. A méltatlansági eljárást annak megindításától számított harminc napon belül kell lefolytatni.

(4) Nincs helye a méltatlansági eljárás megindításának, ha a cselekményt korábbi méltatlansági eljárás során már elbírálták, a cselekmény elévült vagy fegyelmi vétségnek minősül.

(5) A méltatlansági eljárás célja annak megállapítása, hogy a büntetőeljárásban vizsgált cselekmény összefüggésben áll-e és ha igen, milyen mértékben a kormánytisztviselő munkakörével, továbbá a tanúsított magatartás alkalmas-e arra, hogy a kormánytisztviselő által betöltött munkakör tekintélyét, a munkáltató jó hírnevét vagy a jó közigazgatásba vetett közbizalmat súlyosan rombolja. Önmagában az a tény, hogy büntetőeljárás van folyamatban, nem alapozza meg a méltatlanság megállapítását.

(6) Ha a munkáltatói jogkör gyakorlója a méltatlansági eljárás eredményeképpen azt állapítja meg, hogy

a) a méltatlansági eljárás alapjául szolgáló cselekményt a kormánytisztviselő nem követte el vagy annak elkövetése nem bizonyítható, vagy a méltatlansági eljárás alapjául szolgáló cselekmény nem valósítja meg a munkáltató (5) bekezdésben foglalt érdeksérelmét, akkor az eljárást megszünteti;

b) a kormánytisztviselő hivatalára méltatlan, de a méltatlanság alapjául szolgáló magatartás nem indokolja a jogviszony megszüntetését, akkor intézkedhet a kormánytisztviselő más munkakörbe történő áthelyezéséről, ennek során az egyoldalú kinevezés-módosítás szabályai irányadók;

c) a kormánytisztviselő hivatalára méltatlan, akkor a kormánytisztviselőt a büntetőeljárás idejére állásából felfüggeszti. A felfüggesztés idejére illetmény jár, a felfüggesztés megszűntetéséig ennek 50%-át vissza kell tartani. A visszatartott összeget a büntetőeljárás lezárását követően ki kell fizetni, kivéve ha az eljárás eredményeképpen a kormánytisztviselő büntetőjogi felelősségének megállapítására kerül sor.

(7) Méltatlansági eljárás lefolytatása esetén nincs helye a 83. § (3) bekezdés szerinti etikai eljárás lefolytatásának.

65. § (1) A 63. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt felmentésre akkor kerülhet sor, ha

a) a kormánytisztviselő átlag alatti vagy elfogadhatatlan teljesítményszintet ér el.

b)

(2)-(4)

(5) A kormánytisztviselő a teljesítményértékelés vagy minősítés tartalmának vizsgálata iránt a Kormánytisztviselői Döntőbizottsághoz fordulhat. A Kormánytisztviselői Döntőbizottság határozatával szemben kizárólag jogi tények vizsgálata tekintetében, jogszabálysértésre hivatkozással - hibás vagy valótlan ténymegállapításának megsemmisítése iránt - a kormánytisztviselő közzolgálati jogvitát kezdeményezhet a bíróságnál.

66. § (1) Bizalomvesztésnek minősül, ha a kormánytisztviselő a 76. § (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget.

(2) A bizalomvesztés indoka kizárólag a kormánytisztviselő magatartásában, illetve munkavégzésében megnyilvánuló és bizonyítható tény lehet.

67. § (1) Az államigazgatási szerv legkésőbb a felmentés közlésekor írásban tájékoztatja az állami foglalkoztatási szervet a felmentéssel érintett kormánytisztviselők személyes adatairól, utolsó munkaköréről, szakképzettségéről és illetményéről. A tájékoztatási kötelezettség - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - a jogutód nélkül megszűnő államigazgatási szerv felügyeleti szervét terheli.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt tájékoztatási kötelezettség feltétele, hogy a felmentésre a 63. § (1) bekezdés a)-c) pontjaiban meghatározott okból kerüljön sor és a felmentéssel érintett kormánytisztviselők létszáma harminc napon belül

a) húsz főnél kevesebb kormánytisztviselő foglalkoztatása esetén legalább öt fő;

b) húsznál több száznál kevesebb kormánytisztviselő foglalkoztatása esetén legalább tíz fő;

c) száz vagy annál több, de háromszáznál kevesebb kormánytisztviselő foglalkoztatása esetén legalább a kormánytisztviselők 10%-a;

d) háromszáz vagy annál több kormánytisztviselő foglalkoztatása esetén legalább harminc fő.

Az a)-d) pontban meghatározott rendelkezések alkalmazása szempontjából a kormányzati szolgálati jogviszonyban és a munkaviszonyban állók létszámát össze kell számítani.

68. § (1) A felmentési idő két hónap.

(2) A felmentési idő a felmentési okiratban megjelölt napon kezdődik. A felmentési idő legkorábban a felmentés közlését követő napon kezdődhet.

(3) Határozott idejű kormányzati szolgálati jogviszony megszüntetése esetén a felmentési idő nem terjedhet túl azon az időpontra, amikor a kormányzati szolgálati jogviszony a kinevezés értelmében felmentés nélkül is megszűnt volna.

(4) A kormánytisztviselőt a felmentés időtartamának legalább a felére a munkavégzési kötelezettség alól mentesíteni kell, erre az időtartamra illetményre jogosult. A 85. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott összeférhetlenségi szabály nem alkalmazható a munkavégzési kötelezettség alól mentesített kormánytisztviselővel szemben. A munkavégzés alól a kormánytisztviselőt a kívánságának megfelelően - legfeljebb két részletben - kell mentesíteni.

(5) A kormánytisztviselő a munkavégzési kötelezettség alól mentesítés idejére járó illetményre havonta egyenlő részletekben jogosult.

(6) A kifizetett illetményt visszakövetelni nem lehet, ha a kormánytisztviselőt a munkavégzés alól végleg mentesítették és az illetmény fizetését kizáró körülmény a kormánytisztviselőnek a munkavégzés alól mentesítése után következett be.

A végkielégítés

69. § (1) A kormánytisztviselőt - a (9) bekezdésben foglalt kivétellel - végkielégítés illeti meg, ha kormányzati szolgálati jogviszonya felmentés vagy az államigazgatási szerv jogutód nélküli megszűnése következtében szűnik meg.

(2) A végkielégítés összege, ha a kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött ideje legalább

a) három év: egyhavi,

b) öt év: kéthavi,

c) nyolc év: háromhavi,

d) tíz év: négyhavi,

e) tizenhárom év: öthavi,

f) tizenhat év: hathavi,

g) húsz év: nyolchavi

- a felmentési idő kezdetekor vagy az államigazgatási szerv jogutód nélküli megszűnésekor irányadó - illetményének megfelelő összeg. A végkielégítés mértéke négyhavi illetmény összegével emelkedik, ha a kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonya az öregségi nyugdíjra való jogosultság megszerzését megelőző öt éven belül szűnik meg. Nem illeti meg az emelt összegű végkielégítés a kormánytisztviselőt, ha valamelyik jogcímen korábban már emelt összegű végkielégítésben részesült. A kifizetett végkielégítés összegét fel kell tüntetni a közzolgálati igazoláson.

(3) A végkielégítés mértékének meghatározásakor csak a kormányzati szolgálati jogviszonyt megszüntető államigazgatási szervnél kormányzati szolgálati jogviszonyban eltöltött időt lehet figyelembe venni.

(4) A 38. § (2) bekezdése szerint határozott időre létesített kormányzati szolgálati jogviszony felmentéssel történő megszüntetése esetén a végkielégítés összegének meghatározásánál a kinevezés és a felmentés közötti időtartamot kell figyelembe venni.

(5) A (3) és (4) bekezdés alkalmazása szempontjából kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött időnek minősül

a) a jogelőd munkáltatónál - ideértve jogviszonyváltás esetén az átadó munkáltatónál -,

b) áthelyezés esetén a költségvetési szervnél kormányzati szolgálati, állami szolgálati, közzolgálati, közalkalmazotti jogviszonyban, hivatásos szolgálati jogviszonyban, állami szolgálati jogviszonyban, illetve 1992. július 1-jéig bármely munkáltatónál munkaviszonyban,

c) átminősítés esetén a hivatásos szolgálati viszonyban eltöltött idő is.

(6) Az (5) bekezdésben meghatározottak kivételével a végkielégítésre való jogosultság feltétele, hogy a kormányzati szolgálati jogviszony folyamatosan fennálljon a jogviszony megszüntetéséig.

(7) A végkielégítés összegének a felére jogosult a kormánytisztviselő, ha felmentésére azért került sor, mert a 63. § (4) bekezdése szerinti áthelyezéséhez nem járult hozzá, kivéve, ha a hozzájárulását alapos indokkal tagadta meg, így különösen, ha

a) a felajánlott illetmény összege kevesebb a korábbi illetménye 80%-ánál,

b) a korábbi kötelező heti munkaidejéhez képest rövidebb vagy hosszabb heti kötelező munkaidővel együttjáró munkakört ajánlanak fel,

c) a korábbi határozatlan idejű alkalmazás helyett határozott idejű ajánlanak fel,

d) az új munkahely és a lakóhely között - tömegközlekedési eszközzel - történő oda- és visszautazás ideje naponta a három

órát, illetve 10 éven aluli gyermeket nevelő kormánytisztviselő esetében a két órát meghaladja.

Az a) pont alkalmazása szempontjából akkor is a kormánytisztviselő besorolása szerinti illetményt kell figyelembe venni, ha besorolása szerinti illetményénél magasabb illetményben, címadományozásban részesült, főtanácsadói, tanácsadói munkakört töltött be.

(8) A végkielégítést a felmentési idő utolsó napján kell kifizetni.

(9) Végkielégítésre nem jogosult a kormánytisztviselő, ha

a) a felmentés a gyakornoki idő alatt történt;

b) legkésőbb a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnésének időpontjában nyugdíjasnak minősül;

c) felmentésére a 63. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott okból került sor;

d) kormányzati szolgálati jogviszonya a 72. § szerint alakult át;

e) méltatlanság vagy bizalomvesztés címén mentették fel.

(10) Ha a kormánytisztviselő a munkavégzési kötelezettség alóli mentesítés ideje alatt bármely költségvetési szervvel vagy költségvetési szerv legalább többségi befolyása alatt álló bármely gazdálkodó szervezettel teljes vagy részmunkaidős jogviszonyt létesít,

a) ezt a tényt korábbi munkáltatójának haladéktalanul köteles írásban bejelenteni,

b) a felmentési időből hátralevő idő tekintetében illetményre nem jogosult,

c) végkielégítésre nem jogosult, azonban új jogviszonyában a végkielégítés alapjául szolgáló időszak számítása során a felmentéssel megszüntetett jogviszony alapján végkielégítésre jogosító idejét is számításba kell venni.

Felmentési védelem

70. § (1) A munkáltató felmentéssel nem szüntetheti meg a jogviszonyt

a) a várandósság,

b) a szülési szabadság,

c) a gyermek gondozása céljából igénybe vett fizetés nélküli szabadság [111. §, 113. § (1) bekezdés], illetve - a fizetés nélküli szabadság igénybevétele nélkül is - a gyermek hároméves koráig terjedő,

d) a beteg gyermek ápolása címén fennálló keresőképtelenség,

e) a tényleges önkéntes tartalékos katonai szolgálatteljesítés, valamint

f) a nő jogszabály szerinti, az emberi reprodukciós eljárással összefüggő kezelésének, de legfeljebb ennek megkezdésétől számított hat hónap,

g) a hozzátartozó otthoni gondozása céljából kapott fizetés nélküli szabadság időtartama alatt.

(2) Az (1) bekezdés szerinti védelem alkalmazása szempontjából a felmentés közlésének időpontja az irányadó.

(3) Az (1) bekezdés a) és f) pontjában meghatározott körülményre a kormánytisztviselő csak akkor hivatkozhat, ha erről a munkáltatót tájékoztatta. A felmentés közlését követő kormánytisztviselői tájékoztatás esetén a munkáltató a felmentést a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnéséig írásban visszavonhatja.

(4) Az (1) bekezdés c) pontja szerinti védelem a fizetés nélküli szabadság igénybevétele nélkül azt a szülőt illeti meg, aki a fizetés nélküli szabadságot utólagra igénybe vette.

(5)

71. § (1) A munkáltató általi felmentés esetén a felmentési idő legkorábban az alábbiakban meghatározott időtartam lejártát követő napon kezdődik:

a) betegség miatti keresőképtelenség, legfeljebb azonban a betegszabadság lejártát követő egy év,

b) a hozzátartozó otthoni gondozása céljából kapott fizetés nélküli szabadság.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott védelem nem vonatkozik a kormánytisztviselő jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetésére, ha a kormánytisztviselő nyugdíjasnak minősül.

(3) A 70. § (1) bekezdésében, valamint az (1) bekezdésben meghatározott védelem nem vonatkozik a kormánytisztviselő jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetésére, ha a felmentést a 63. § (2) bekezdés d) vagy f) pontjában foglaltak szerint a kormánytisztviselő kérelmezi.

A jogviszonyváltás

72. § (1) A munkáltató személyében a jogszabály rendelkezése folytán bekövetkező olyan változás esetén, ha a munkáltató egésze vagy egy része (szervezeti egysége, anyagi és nem anyagi erőforrásainak vagy feladat- és hatáskörének meghatározott csoportja) az e törvény hatálya alól egy, a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény hatálya alá tartozó munkáltatóhoz kerül, a munkáltató érintett szervezete, illetve tevékenysége keretében foglalkoztatott kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonya - a (3), (4) és a (9) bekezdésben foglalt kivétellel - a jogállásváltozás időpontjában közalkalmazotti jogviszonnyá alakul át.

(2) A jogviszony átalakulásáról az érintetteket az átvéő munkáltató az átalakulást követő harminc napon belül tájékoztatja.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem alakul át a kormánytisztviselő jogviszonya, ha az átvéő munkáltató a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény rendelkezései alapján nem létesíthet közalkalmazotti jogviszonyt az átadással érintett kormánytisztviselővel, ebben az esetben a kormányzati szolgálati jogviszony a törvény erejénél fogva az átadás időpontjában megszűnik. A jogviszony megszűnéséről a kormánytisztviselőt az átadás napjával írásban értesíteni kell. A jogviszony megszűnése esetén a kormánytisztviselő számára a 69. § alkalmazásával megállapított végkielégítést kell megfizetni.

(4) A (3) bekezdésben foglaltakat kell megfelelően alkalmazni, ha az átadással érintett kormánytisztviselővel szemben a közalkalmazottakra vonatkozó szabályozás alapján összeférhetlenség áll fenn, kivéve, ha az összeférhetlenséget kiváltó ok megszüntethető, és ennek érdekében a kormánytisztviselő a jogviszony átalakulását megelőzően intézkedik, és ezt igazolja.

(5) A jogviszony közalkalmazotti jogviszonnyá történő átalakulását követő negyvenöt napon belül a kormánytisztviselőt a közalkalmazotti jogviszonyra vonatkozó szabályok szerint be kell sorolni, és illetményét meg kell állapítani.

(6) Határozatlan időtartamú kormányzati szolgálati jogviszony - eltérő törvényi rendelkezés hiányában - határozatlan időtartamú közalkalmazotti jogviszonnyá alakul át. Teljes munkaidős közalkalmazotti jogviszonnyá alakul át.

(7) Az átalakult jogviszony esetén a kormánytisztviselőnek az átalakulással érintett e törvény hatálya alá tartozó munkáltatónál kormányzati szolgálati jogviszonyként elismert idejét úgy kell tekinteni, mintha azt az átvéő munkáltatónál töltötte volna el.

(8) A kormányzati szolgálati jogviszonyban álló vezető jogviszonyának átalakulását követően - a közalkalmazotti jogviszonyra vonatkozó szabály figyelembevételével - kell a vezetői munkakör szintjét és megnevezését megállapítani.

(9) Ha a jogviszony átalakulása időpontjában munkaügyi per fegyelmi felelősségre vonás tekintetében folyik, a kereset elbírálásánál

a) a fegyelmi elbocsátás szabályait kell megfelelően alkalmazni, ha a kormánytisztviselő jogviszonya közalkalmazotti jogviszonnyá,

b) a rendkívüli felmondás szabályait kell megfelelően alkalmazni, ha a kormánytisztviselő jogviszonya munkajogviszonnyá,

c) a hivatásvetés fegyelmi büntetés szabályait kell megfelelően alkalmazni, ha a kormánytisztviselő jogviszonya közszolgálati jogviszonnyá alakul át.

(10) E § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni, ha a kormánytisztviselő jogviszonya állami szolgálati, közszolgálati vagy munkajogviszonnyá alakul át.

A tartalékállomány

73. § (1) Ha az államigazgatási szervnél alkalmazott kormánytisztviselőt - ide nem értve a vezetőt - kormányzati szolgálati jogviszonyából a 63. § (1) bekezdés a)-c) pontjaiban meghatározott okból, vagy a 63. § (2) bekezdés b)-d) pontjaiban meghatározott okból mentik fel vagy a 60. § (1) bekezdés g) pontja alapján szűnik meg a jogviszonya, akkor a felmentési idejére, illetve a felmentési idővel azonos időtartamra tartalékállományba kell helyezni, abból a célból, hogy számára másik közigazgatási szervnél képzettségének, besorolásának megfelelő állást ajánljanak fel. Ha a kormánytisztviselőt kérésére a tartalékállományból törlik, a reá irányadó végkielégítés felére jogosult, kivéve, ha munkaviszony létesítése miatt kéri a törölését. A kormányzati szolgálati jogviszony megszűnésével a tartalékállományba helyezés is megszűnik.

(2) A hivatásos szolgálati, illetve katonai szolgálati jogviszonyban állók tartalékállományba helyezésének szabályait külön törvény állapítja meg. Az adatokat a külön jogszabályban kijelölt személyügyi szerv adja át a személyügyi központnak.

(3) A hivatali szervezet vezetője - a Kormány által meghatározott módon - bejelenti az üres álláshelyet.

(4) Ha a munkáltató tartalékállományba helyezett kormánytisztviselőt nevez ki, akkor külön törvény kedvezményt írhat elő. A kedvezmény összegét a munkáltató személyi juttatásokra használhatja fel.

(5) A személyügyi központ kezeli a tartalékállományt.

(6) Ha a kormánytisztviselő a tartalékállományból történő áthelyezéséhez nem járul hozzá, akkor a 69. § (7) bekezdésben foglaltak szerint kell eljárni.

Eljárás a jogviszony megszűnés, megszüntetés esetén

74. § (1) A kormánytisztviselő jogviszonya megszüntetésekor (megszűnések) munkakörét az előírt rendben köteles átadni és a munkáltatóval elszámolni. A munkakör-átadás és az elszámolás feltételeit a munkáltató köteles biztosítani.

(2) A jogviszony megszüntetésekor, illetve megszűnésekor az utolsó munkában töltött napon, de legkésőbb tizenöt napon belül, a kormánytisztviselő részére ki kell fizetni az illetményét, egyéb járandóságait, valamint ki kell adni a jogviszonyra vonatkozó szabályban és egyéb jogszabályokban előírt igazolásokat.

Kormányzati szolgálati jogviszony tartalma

Jogok és kötelezettségek

Az államigazgatási szerv kötelezettségei

75. § (1) Az államigazgatási szerv köteles

a) a kormánytisztviselőt a kinevezésében foglaltak és a jogszabályok, illetve a közszolgálati szabályzat szerint foglalkoztatni, részére az egészséges és biztonságos munkavégzés feltételeit biztosítani,

b) a munkavégzéshez szükséges feltételeket biztosítani,

c) a kormánytisztviselő e törvény szerinti előmenetelének feltételeit biztosítani,

d) a kormánytisztviselő feladatait és a munkakör betöltésével kapcsolatos követelményeket (végzettség, szakképzettség, szakképesítés, tapasztalat, képességek) munkaköri leírásban rögzíteni,

e) a munkaköri feladatok ellátását úgy megszervezni, hogy a kormánytisztviselő a kormányzati szolgálati jogviszonyból eredő jogait gyakorolni, kötelezettségeit teljesíteni tudja,

f) a munkaköri feladatok elvégzéséhez szükséges tájékoztatást és irányítást megadni,

g) a kormánytisztviselő munkakörével kapcsolatos képzést és továbbképzést elősegíteni,

h) a kormánytisztviselőnek az e törvényben meghatározott illetményt és egyéb járandóságait megfizetni,

i) a kormánytisztviselőnek a kormányzati szolgálati jogviszonyból származó kötelezettségek teljesítése során indokoltan felmerült költségeit megtéríteni,

j) a kormánytisztviselő teljesítményét értékelni és minősítését elvégezni,

k) biztosítani annak lehetőségét, hogy a kormánytisztviselő érdek-képviselői tevékenységével kapcsolatos jogait gyakorolhassa.

(2) A kormánytisztviselőt csak olyan munkára lehet alkalmazni, amely testi alkatára vagy fejlettségére tekintettel rá hátrányos következményekkel nem járhat.

(3) A fogyatékkal élő, illetve a megváltozott munkaképességű kormánytisztviselő foglalkoztatása során a munkáltatónak gondoskodnia kell az ésszerű alkalmazkodás feltételeinek biztosításáról.

(4) A munkáltató biztosítja az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés követelményeit. A munkába lépést megelőzően és a kormányzati szolgálati jogviszony fennállása alatt rendszeres időközönként köteles ingyenesen biztosítani a kormánytisztviselő munkaköri alkalmassági vizsgálatát.

(5) Az államigazgatási szerv hivatali szervezetének vezetője köteles az e törvényben meghatározott kérdésekben, valamint az általános munkáltatói szabályozási hatáskörébe tartozó kérdésekben közszolgálati szabályzatot kiadni.

Kormánytisztviselő kötelezettségei

76. § (1) A kormánytisztviselő köteles

a) feladatait a köz érdekében a jogszabályoknak, a hivatásetikai elveknek és a vezetői döntéseknek megfelelően, az általában elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan, a kulturált ügyintézés szabályai szerint ellátni,

b) az előírt helyen és időben, munkára képes állapotban megjelenni,

c) munkaideje alatt - munkavégzés céljából, munkára képes állapotban - a munkáltató rendelkezésére állni,

d) vezetőikkel és munkatársakkal együttműködni,

e) munkáját személyesen ellátni, valamint általában olyan magatartást tanúsítani, hogy ez más egészségét és testi épségét ne veszélyeztesse, munkáját ne zavarja, anyagi károsodását vagy helytelen megítélését ne idézze elő.

(2) A kormánytisztviselő vezetői iránti szakmai lojalitással köteles ellátni feladatait. Szakmai lojalitás alatt kell érteni különösen a vezető által meghatározott szakmai értékek iránti elkötelezettséget, a vezetőikkel és a munkatársakkal való alkotó együttműködést, a szakmai elhivatottsággal történő, fegyelmezett és lényeglátó feladatvégzést.

77. § Az államigazgatási szervvel kormányzati szolgálati jogviszonyban állók tekintetében - ha a rendőrségről szóló törvény előírja - a rendőrségről szóló törvény szerinti belső bűnmegelőzési és büntetőrendészeti feladatokat ellátó szerv ellenőrizheti, hogy az államigazgatási szervvel kormányzati szolgálati jogviszonyban álló kormánytisztviselő eleget tesz-e az e törvényben meghatározott hivatali kötelezettségének.

78. § (1) A kormánytisztviselő köteles felelősen utasítását végrehajtani.

(2) A kormánytisztviselő köteles felettese utasításának végrehajtását megtagadni, ha annak teljesítésével:

a) bűncselekményt, illetve szabálysértést valósítana meg;
b) más személy életét, testi épségét vagy egészségét, illetőleg a környezetét közvetlenül és súlyosan veszélyeztetné.

(3) A kormánytisztviselő az utasítás végrehajtását megtagadhatja, ha annak teljesítése

a) az életét, egészségét vagy testi épségét, közvetlenül és súlyosan veszélyeztetné, vagy

b) jogszabályba, a munkáltató által kiadott normatív utasításba ütközne.

(4) A kormánytisztviselő köteles az utasítást adó figyelmét felhívni, és egyben kérheti az utasítás írásba foglalását, ha az, vagy annak végrehajtása jogszabályba vagy a munkáltató által kiadott normatív utasításba ütközne, vagy teljesítése kárt idézhet elő és a kormánytisztviselő a következményekkel számolhat, vagy az utasítás az érintettek jogos érdekeit sérti. Az utasítást adó felettes az utasítás írásba foglalását nem tagadhatja meg. A kormánytisztviselőt az írásba foglalásra irányuló kérelme miatt hátrány nem érheti.

(5) Ha az utasítást adó a kormánytisztviselőnek nem közvetlen felettese, akkor a közvetlen felettes útján kell az írásba foglalást kérni.

(6) A kormánytisztviselő, ha felettese döntésével, illetve utasításával nem ért egyet, jogosult különvéleményét írásba foglalni. Emiatt hátrány nem érheti.

(7) Az utasítás jogszerű megtagadása nem menti fel a kormánytisztviselőt az alól, hogy munkavégzés céljából továbbra is rendelkezésre álljon, és a jogszerű utasításokat teljesítse.

(8) Ha a kormánytisztviselő az utasítás teljesítésének jogszerű megtagadása következtében nem végez munkát, a kieső időre illetményre jogosult.

(9) A kormánytisztviselő a munkáltató utasításától akkor térhet el, ha ezt a munkáltató károsodástól való megóvása feltétlenül megköveteli és a munkáltató értesítésére nincs mód. Az utasítástól való eltérésről a munkáltatót haladéktalanul tájékoztatni kell.

79. § A kormánytisztviselő mentesül a rendelkezésre állási, illetőleg munkavégzési kötelezettségének teljesítése alól

a) keresőképtelensége időtartamára,

b) a külön jogszabály szerinti, az emberi reprodukciós eljárással összefüggő, egészségügyi intézményben történő kezelés időtartamára,

c) kötelező orvosi vizsgálata időtartamára,

d) a véradáshoz szükséges, legalább négy óra időtartamra,

e) a szoptató anya a szoptatás első hat hónapjában naponta kétszer egy, ikergyermek esetén naponta kétszer két órára, a kilencedik hónap végéig naponta egy, ikergyermek esetén naponta két órára,

f) hozzátartozója halálakor két munkanapra,

g) a 80. § (1) bekezdése szerinti továbbképzésben, valamint a 81. §-ban foglaltak szerint a képzésben való részvételhez szükséges időre,

h) önkéntes, illetőleg létesítményi tűzoltói szolgálat ellátása időtartamára,

i) bíróság, hatóság, Kormánytisztviselői Döntőbizottság vagy etikai eljárás lefolytatása során az MKK felhívására vagy az eljárásban való személyes részvételhez szükséges időtartamra,

j) a különös méltánylást érdemlő személyi, családi vagy elháríthatatlan ok miatt indokolt távollét időtartamára, továbbá k) e törvényben, e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban, valamint a közszolgálati szabályzatban meghatározott időtartamra,

l) a munkáltató engedélye alapján.

Kormánytisztviselő képzése, továbbképzése

80. § (1) A kormánytisztviselő jogosult az előmenetelhez, és köteles a központilag vagy az államigazgatási szerv által előírt képzésben, továbbképzésben vagy átképzésben - ideértve a

közigazgatási vezetőképzést is - (a továbbiakban együtt: továbbképzés) részt venni.

(2) A továbbképzést - kivéve, ha jogszabály másként rendelkezik - a Nemzeti Közszolgálati Egyetem biztosítja.

(2a) A Nemzeti Közszolgálati Egyetem a közszolgálati továbbképzési rendszer működtetése során

a) ellátja a továbbképzési programok fejlesztésével összefüggő feladatokat,

b) ellátja a közszolgálati továbbképzési és vezetőképzési programok megvalósításával összefüggő feladatokat,

c) ellátja a továbbképzési programok minőségügyi követelményeinek biztosításával összefüggő feladatokat,

d) tervszerűen és rendszeresen gondoskodik a továbbképzések során közreműködő oktatók és vizsgáztatók szakmai, oktatás-módszertani és felnőttoktatási továbbképzéséről,

e) működteti a továbbképzési programok minősítésének rendszerét.

(2b) A kormánytisztviselő a (2a) bekezdésben meghatározott feladatok ellátásában, a közszolgálati tisztviselők továbbképzésének keretein belül oktatói, tananyag-fejlesztői, illetve oktatásszervezői feladatra munkaviszonyt is létesíthet.

(3) A kormánytisztviselőnek előírt továbbképzés és az ezzel összefüggő beszámolási vagy vizsgakötelezettség teljesítése miatt kieső munkaidőre járó illetményét az államigazgatási szerv köteles megtéríteni.

(4) A továbbképzés költségeit a kormánytisztviselő köteles megtéríteni az államigazgatási szervnek, ha neki felróható okból a továbbképzést elmulasztja, illetve az előírt követelményeket nem teljesíti, vagy ha hivatalvesztés fegyelmi büntetéssel, méltatlanság jogcímén alapuló felmentéssel szünt meg a kormányzati szolgálati jogviszonya, valamint arra figyelemmel szüntették meg kormányzati szolgálati jogviszonyát közös megegyezéssel, hogy a nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső munkakörbe történő áthelyezéséhez nem járult hozzá. Ha a kormánytisztviselő a továbbképzést a munkáltatónak felróható okból mulasztja el, illetve nem teljesíti, akkor a továbbképzés költségeit a munkáltató köteles megtéríteni. Nincs megtérítési kötelezettsége a kormánytisztviselőnek az iskolarendszeren kívüli kötelező továbbképzés költségei esetében, kivéve az idegen nyelvi képzést, valamint a külföldi képzést, továbbképzést.

(5) Ha az (1) és (2) bekezdésben meghatározott képzés távoktatási módszertanra épül, a munkáltató munkaidőn túl tanulás céljából köteles biztosítani - a munkáltató által meghatározott helyen és módon - a kormánytisztviselő felkészülését támogató technikai feltételeket.

81. § (1) Ha a kormánytisztviselő képzésben - ide nem értve a 80. § (1) bekezdése, valamint a 82. § szerinti képzést - vesz részt és ez érinti a munkaidejét, köteles ezt engedélyeztetni a munkáltatójával. A munkáltató engedélye alapján a kormánytisztviselő mentesül a munkavégzési kötelezettsége alól a tanulmányok folytatásához szükséges időre, ennek időtartamára illetményre jogosult. A kormánytisztviselő köteles ledolgozni a tanulmányi célú mentesítés időtartamát, kivéve, ha tanulmányi szerződés alapján vesz részt a képzésben.

(2) A mentesítés mértékét a munkáltató az oktatási intézmény által kibocsátott, a kötelező iskolai foglalkozás és szakmai gyakorlat időtartamáról szóló igazolásnak megfelelően állapítja meg.

(3) A (2) bekezdésben foglaltakon túl a munkáltató vizsgánként - ha egy vizsganapon a kormánytisztviselőnek több vizsgatárgyból kell vizsgáznia, vizsgatárgyanként - a vizsga napját is beszámítva négy munkanapra köteles a kormánytisztviselőt mentesíteni a munkavégzési kötelezettsége alól. Vizsgának az oktatási intézmény által meghatározott számonkérés minősül.

(4) A diplomamunka (szak- és évfolyamdolgozat) elkészítéséhez a munkáltató tíz munkanapra köteles a kormánytisztviselőt mentesíteni a munkavégzési kötelezettsége alól.

(5) A munkáltató a kormánytisztviselő kérésének megfelelően köteles a (3)-(4) bekezdés szerint mentesíteni a kormánytisztviselőt munkavégzési kötelezettsége alól.

Tanulmányi szerződés

82. § (1) A tanulmányi szerződésben a munkáltató vállalja, hogy a tanulmányok alatt támogatást nyújt, a kormánytisztviselő pedig arra kötelezi magát, hogy a megállapodás szerinti tanulmányokat folytatja és a képzettség megszerzése után a támogatás mértékével arányos időn - de legfeljebb öt éven - keresztül kormányzati szolgálati jogviszonyát lemondással nem szünteti meg. A tanulmányi szerződést írásba kell foglalni.

(2) Nem köthető tanulmányi szerződés

a) jogszabály vagy közszolgálati szabályzat alapján járó kedvezmények biztosítására, továbbá,

b) ha a tanulmányok elvégzésére a munkáltató kötelezte a kormánytisztviselőt.

(3) Tanulmányi szerződést csak a munkáltatói jogkör gyakorlójának előzetes engedélyével köthet a kormánytisztviselő más államigazgatási szervvel, illetőleg más munkáltatóval.

(4) A tanulmányi szerződésben meg kell határozni a munkáltatót terhelő támogatás formáját és mértékét, továbbá - a támogatás mértékével arányosan - a kormánytisztviselő által a munkáltatónál kötelezően kormányzati szolgálati jogviszonyban töltendő idő tartamát, amely öt évnél hosszabb nem lehet.

(5) A munkáltatónál kormányzati szolgálati jogviszonyban töltendő idő tartamába - a tanulmányi szerződés ellenkező kikötése hiányában - nem számít be a kormányzati szolgálati jogviszony szünetelésének az az esete, amelyre a kormánytisztviselőt szabadság nem illeti meg.

(6) A munkáltató személyében bekövetkező változás esetén a tanulmányi szerződésből származó jogok és kötelezettségek az átvevő munkáltatóra átszállnak.

(7) Amennyiben a munkáltató a támogatást nem biztosítja vagy egyéb lényeges szerződésszegést követ el, a kormánytisztviselő mentesül a szerződésből folyó kötelezettségei alól.

(8) Ha a támogatásban részesülő kormánytisztviselő tanulmányait nem megfelelő eredménnyel folytatja, nem lép a szerződés szerinti időpontban a munkáltatónál munkába, illetőleg a meghatározott időtartamot nem tölti le, vagy egyéb lényeges szerződésszegést követ el, a munkáltató követelheti a ténylegesen nyújtott támogatásnak megfelelő összeg megtérítését.

(9) Amennyiben a támogatásban részesülő a szerződésben kikötött időtartamnak csak egy részét nem tölti le, megtérítési kötelezettsége ezzel arányos.

(10) A tanulmányi szerződést mindkét fél felmondhatja, ha körülményeiben olyan lényeges változás következett be, amely a tanulmányi szerződésből eredő kötelezettség teljesítését lehetetlenné tenné, vagy annak teljesítése aránytalan sérelemmel járna.

(11) A kormánytisztviselő felmondása esetén a munkáltató az általa nyújtott támogatást visszakövetelheti. A munkáltató a támogatást arányosan követelheti vissza, ha a kormánytisztviselő a szerződésben kikötött tartamnak csak egy részét tölti le. A munkáltató felmondása esetén a támogatás nem követelhető vissza.

(12) Bármely fél szerződésszegése esetén a másik fél a szerződésszegésből eredő esetleges kárát a Ptk. szerződésszegéssel okozott károkért való felelősségre vonatkozó rendelkezései alapján érvényesítheti.

(13) A felek tanulmányi szerződéssel kapcsolatos személyiségi jogainak megsértése esetén jogkövetkezményként a Ptk. 2:51.-2:53. §-át kell alkalmazni.

A kormánytisztviselői hivatás etikai alapelvei

83. § (1) A kormánytisztviselőre vonatkozó hivatásetikai alapelvek különösen a hűség és elkötelezettség, a nemzeti érdekek előnyben részesítése, az igazságos és méltányos jogszolgáltatás, a méltóság és tisztesség, az előítéletektől való mentesség, a pártatlanság, a felelősségtudat és szakszerűség, az együttműködés, az intézkedések megtételére irányuló arányosság és a védelem.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt hivatásetikai alapelveken túlmenően a vezetőkkel szemben további etikai alapelvek különösen a példamutatás, a szakmai szempontok érvényesítése és a számonkérési kötelezettség.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott hivatásetikai elvek megsértése esetén az MKK etikai eljárás lefolytatására jogosult.

(4) Az etikai eljárás eredménye alapján az MKK fegyelmi eljárást kezdeményezhet a kormánytisztviselő munkáltatójánál.

83/A. § (1) A kölcsönös együttműködési kötelezettség és a 9. §-ban foglalt alapelvek maradéktalan érvényesülése érdekében a kormánytisztviselő köteles a munkáltatóját tájékoztatni arról, ha vele szemben közbűrára üldözendő büntett megalapozott gyanúját közölték. A kötelezett a munkáltatót erről a megalapozott gyanú közlését követő tizenöt napon belül köteles írásban tájékoztatni, e határidő elmulasztása esetén a kormánytisztviselő igazolással élhet.

(2) Igazolásnak nincs helye akkor, ha a büntetőeljárásról a munkáltató tudomást szerzett, kivéve ha a kormánytisztviselő a tájékoztatási kötelezettségének önhibáján kívül nem tud eleget tenni, ez esetben az (1) bekezdésben foglalt határidőt az akadály elhárulását követő naptól kell számítani.

(3) Az (1) bekezdés szerinti esetben nincs helye a 83. § (3) bekezdés szerinti etikai eljárás lefolytatásának.

Együttalkalmazási tilalom, összeférhetlenség

84. § (1) Nem létesíthető kormányzati szolgálati jogviszony, ha a kormánytisztviselő ezáltal hozzátartozójával irányítási (felügyeleti), ellenőrzési vagy elszámolási kapcsolatba kerülne.

(2) A külpolitikáért felelős miniszter a külszolgálati hálózat tekintetében, illetve az európai uniós ügyek koordinációjáért felelős miniszter az Állandó Képviselőt tekintetében - ha jogszabály másként nem rendelkezik - az (1) bekezdésben foglalt tilalom alól különösen indokolt esetben felmentést adhat.

85. § (1) A kormánytisztviselő nem lehet helyi önkormányzati, nemzetiségi önkormányzati képviselő annál az önkormányzatnál, amely az őt alkalmazó államigazgatási szerv illetékességi területén működik.

(1a) A központi államigazgatási szerv és a fővárosi és megyei kormányhivatal kormánytisztviselője nem lehet

a) helyi nemzetiségi önkormányzat elnöke, elnökhelyettese,

b) országos nemzetiségi önkormányzat elnöke, elnökhelyettese, továbbá

c) nemzetiségi önkormányzat képviselője.

(2) A kormánytisztviselő további jogviszonyt - tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység, a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony és az állami projektértékelői jogviszony (a továbbiakban együtt: gyakorolható tevékenység), továbbá a közérdekű önkéntes tevékenység kivételével - csak a munkáltatói jogkör gyakorlójának előzetes engedélyével létesíthet. A gyakorolható tevékenység végzésére irányuló jogviszonyt, valamint a közérdekű önkéntes tevékenység végzésére irányuló jogviszonyt, annak létesítését megelőzően a munkáltatói jogkör gyakorlójának írásban be kell jelenteni, ha e jogviszony keretében végzett tevékenység a kormánytisztviselő munkaköri feladataival közvetlenül összefügg.

(3) A kormánytisztviselő a (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően a gyakorolható tevékenység, továbbá a közérdekű önkéntes tevékenység végzésére irányuló jogviszonyt kizárólag a munkáltatói jogkör gyakorlójának előzetes engedélye alapján

létesíthet, ha a munkavégzés időtartama részben azonos a kormánytisztviselő beosztás szerinti munkaidejével.

(4) A kormánytisztviselő

a) nem folytathat olyan tevékenységet, nem tanúsíthat olyan magatartást, amely hivatalához méltatlan, vagy amely pártatlan, befolyástól mentes tevékenységét veszélyeztetné;

b) pártban tisztséget nem viselhet, párt nevében vagy érdekében - az országgyűlési, az európai parlamenti, illetve a helyi önkormányzati választásokon jelöltként való részvételt kivéve - közszereplést nem vállalhat;

c) nem lehet gazdasági társaságnál vezető tisztségviselő, illetve felügyelőbizottsági tag, kivéve, ha a gazdasági társaság önkormányzati, köztisztviselői többségi tulajdonban, vagy a 87. § (2) bekezdés f) pontja szerinti szervezet közvetlen vagy közvetett tulajdonában, vagy tartósan állami tulajdonban van, vagy az állami tulajdonos különleges jogokat biztosító részvény alapján delegálja, továbbá, ha a társaságban az állami közvetlen vagy közvetett befolyás mértéke - a tőkepiacról szóló 2001. évi CXV. törvény rendelkezései alapján számítva - legalább ötven százalék.

(5) Nem keletkeztet összeférhetetlenséget az olyan állami befolyás gyakorlása következtében gazdasági társaságban vagy más szervezetben keletkező vezető tisztségviselői, illetve felügyelőbizottsági, audit bizottsági tagság, amelynek alapja az államháztartás, illetve a pénzügyi közvetítőrendszer stabilitásának erősítése érdekében hozott állami intézkedés, különös tekintettel az állami tőkeemelésre, kölcsönnyújtásra, kezesség-, illetve garanciavállalásra.

86. § (1) A kormánytisztviselő köteles haladéktalanul írásban bejelenteni, ha vele szemben törvényben meghatározott összeférhetlenségi ok merül fel, illetve ha kormányzati szolgálati jogviszonyának fennállása alatt összeférhetetlen helyzetbe kerül. A munkáltatói jogkör gyakorlója köteles haladéktalanul írásban felszólítani a kormánytisztviselőt az összeférhetlenség megszüntetésére. Amennyiben a kormánytisztviselő az összeférhetlenséget a felszólítás kézbesítésétől számított harminc napon belül nem szünteti meg, kormányzati szolgálati jogviszonya megszűnik.

(2) Ha a 84. § (1) bekezdése szerinti összeférhetlenség a kormányzati szolgálati jogviszony fennállása alatt keletkezik, akkor az érintettek megegyezése hiányában a munkáltatói jogkör gyakorlója dönti el, hogy melyik kormánytisztviselőnek szűnik meg a kormányzati szolgálati jogviszonya.

87. § (1) A vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő a gyakorolható tevékenység, valamint a 85. § (4) bekezdés c) pontja szerint kivételesen folytatható tevékenység végzésére irányuló jogviszony kivételével további jogviszonyt nem létesíthet.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően a vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő a munkáltatói jogkör gyakorlójának az előzetes engedélye alapján

a) viselhet egyúttal, érdek-képviselői szervezetben, valamint szövetkezetben tisztséget,

b) folytathat közérdekű önkéntes tevékenységet,

c) lehet alapítvány, közalapítvány kezelő szervezetének tagja, illetve elnöke,

d) elláthat edzői, versenybírói játékvezetői tevékenységet,

e) folytathat tanszékvezetői tevékenységet,

f) lehet állami alapító vagy az általa létrehozott szervezet által önállóan, vagy más állami alapítóval, állami alapító által létrehozott szervezettel vagy államháztartáson kívüli szervezettel közösen alapított (köz)alapítványban felügyelő bizottsági tag,

g) lehet felsőoktatási intézmény oktatási feladatokat is ellátó belső szervezeti egységének vezetője.

(3) Vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő összeférhetlenségére az (1) és (2) bekezdésben meghatározottakon túlmenően egyebekben a kormánytisztviselőre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(4) A 85. § (4) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését a vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő esetében akkor is

alkalmazni kell, ha a tisztségviselés, a tagság ellátása további jogviszony létesítésével jár.

A vagyongyarapodás vizsgálata

88. § A munkáltatói jogkör gyakorlója az állami adóhatóságnál a közélet tisztasága szempontjából jelentős érzékenységgel rendelkező munkakörben foglalkoztatott kormánytisztviselő és vele egy háztartásban élő hozzátartozója vagyongyarapodásának az adózás rendjéről szóló törvény szerinti vizsgálatát a kormányzati szolgálati jogviszony fennállása alatt ötévente, megszűnése esetén haladéktalanul kezdeményezi.

A munka- és pihenőidő

A napi munkaidő és az általános munkarend, a munkaidőkeret

89. § (1) A teljes napi munkaidő napi nyolc óra (általános teljes napi munkaidő). A heti munkaidő heti negyven óra, hétfőtől csütörtökig 8.00-16.30 óráig, pénteken 8.00-14.00 óráig tart (általános munkarend).

(2) A kinevezés az (1) bekezdésben foglalt, az adott munkakörre irányadó teljes napi munkaidőnél rövidebb napi munkaidőt is megállapíthat, ebben az esetben az egyébként járó illetményt arányosan csökkenteni kell (rész munkaidő).

90. § (1) A munkáltató a kormánytisztviselő által teljesítendő munkaidőt munkaidőkeretben is meghatározhatja.

(2) A munkaidőkeretben teljesítendő munkaidőt a munkaidőkeret tartama, a napi munkaidő és az általános munkarend alapul vételével kell megállapítani. Ennek során az általános munkarend szerinti munkanapra eső munkaszüneti napot figyelmen kívül kell hagyni.

(3) A munkaidő (2) bekezdés szerinti meghatározásakor a távollét tartamát figyelmen kívül kell hagyni vagy az erre eső napokat a kormánytisztviselőre irányadó napi munkaidő mértékével kell figyelembe venni.

(4) A munkaidőkeret kezdő és befejező időpontját írásban meg kell határozni és közzé kell tenni.

(5) A munkaidőkeret tartama - a 89. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott időtartam figyelembevételével - legfeljebb négy hónap vagy tizenhat hét.

A munkaidő-beosztás szabályai

91. § (1) A munkaidő-beosztás szabályait (munkarend) a munkáltatói jogkör gyakorlója állapítja meg.

(2) A kormánytisztviselőre a kinevezéstől eltérő foglalkoztatás eseteiben (51-55. §) a munkavégzés helye szerinti munkarend az irányadó.

(3) A munkáltató a munkaidőt az egészséges és biztonságos munkavégzés követelményére, valamint a munka jellegére figyelemmel osztja be.

(4) A kormánytisztviselő munkaidő-beosztását a munkáltatói jogkör gyakorlója az általános munkarendtől eltérően is megállapíthatja.

92. § (1) A kormánytisztviselő beosztás szerinti napi munkaideje - a rész munkaidőt kivéve - négy óránál rövidebb nem lehet.

(2) A kormánytisztviselő beosztás szerinti

a) napi munkaideje legfeljebb tizenkét óra,

b) heti munkaideje legfeljebb negyvennyolc óra lehet.

(3) A kormánytisztviselő beosztás szerinti napi vagy heti munkaideje a (2) bekezdésben meghatározott időtartamot legfeljebb egy órával meghaladhatja, ha a téli időszámítás kezdete a munkaidő-beosztás szerinti munkaidőre esik.

(4) A kormánytisztviselő beosztás szerinti

a) napi munkaidejére a 96. § (2) bekezdés a) pontjában,

b) heti munkaidejébe a 96. § (2) bekezdés a), c) és d) pontjában meghatározott rendkívüli munkaidő időtartamát is be kell számítani.

(5) A kormánytisztviselő beosztás szerinti napi munkaidejébe az ügyelet, valamint a készenlét teljes tartamát be kell számítani, ha a munkavégzés tartama nem mérhető.

(6) Egenyőltlen munkaidő-beosztás alkalmazása esetén a (2) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezést azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a beosztás szerinti heti munkaidő tartamát átlagban kell figyelembe venni.

(7) A 93. § (6) bekezdésében meghatározott rendelet szerinti munkarendet alkalmazó munkáltatónál - munkaidőkeret hiányában - a szombaton történő munkavégzéssel érintett naptári héten a (2) bekezdés b) pontja, valamint a 95. § (4) bekezdése nem irányadó.

(8) A munkáltató - a felek megállapodása alapján - a napi munkaidőt legfeljebb két részletben is beoszthatja (osztott napi munkaidő). A beosztás szerinti napi munkaidők között legalább két óra pihenőidőt kell biztosítani.

Munkaszüneti nap

93. § (1) Munkaszüneti nap: január 1., március 15., húsvéthétfő, május 1., pünkösdhétfő, augusztus 20., október 23., november 1. és december 25-26.

(2) A helyi önkormányzat képviselő-testülete a 232/A. §-ban foglaltak szerint egy további munkaszüneti napot állapíthat meg.

(3) Munkaszüneti napra rendes munkaidő

a) a rendeltetése folytán e napon is működő munkáltatónál vagy munkakörben,

b) az időnyellegű,

c) társadalmi közszükségletet kielégítő vagy külföldre történő szolgáltatás nyújtásához - a szolgáltatás jellegéből eredően - e napon szükséges munkavégzés esetén,

d) külföldön történő munkavégzés során

foglalkoztatott kormánytisztviselő számára osztható be.

(4) A munkáltató vagy a munkakör akkor minősül a munkaszüneti napon is rendeltetése folytán működőnek, ha

a) a tevékenység igénybevétele a munkaszüneti naphoz közvetlenül kapcsolódó, helyben kialakult vagy általánosan elfogadott társadalmi szokásból eredő igény alapján, vagy

b) baleset, elemi csapás, súlyos kár, továbbá az egészséget vagy a környezetet fenyegető veszély megelőzése vagy elhárítása, továbbá a vagyonvédelem érdekében kerül sor.

(5) A munkaszüneti napra vonatkozó beosztási szabályokat kell megfigyelően alkalmazni, ha a munkaszüneti nap vasárnapra esik, továbbá a húsvét- és a pünkösdvasárnap tekintetében.

(6) A foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter által évenként kiadott, az általános munkarendben foglalkoztatott munkavállalók munkaidő-beosztásának a munkaszüneti napok miatti változtatását szabályozó rendeletet a kormánytisztviselőkre is alkalmazni kell.

A munkaközi szünet és a pihenőidő

94. § (1) Ha a napi munkaidő a hat órát meghaladja, a kormánytisztviselő részére a munkaidőn belül - a munkavégzés megszakításával - napi harminc perc, valamint minden további három óra munkavégzés után a kormánytisztviselő részére legalább húsz perc munkaközi szünetet kell egybefüggően biztosítani.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásakor a beosztás szerinti napi munkaidőbe a 96. § (2) bekezdés a) pontja szerinti rendkívüli munkaidő tartamát be kell számítani.

95. § (1) A kormánytisztviselő részére a napi munkájának befejezése és a következő napi munkakezdés között legalább tizenegy óra egybefüggő pihenőidőt (napi pihenőidő) kell biztosítani.

(2) A napi pihenőidő, ha az a nyári időszámítás kezdetének időpontjára esik, legalább tíz óra.

(3) A kormánytisztviselőt a készenlétet követően, ha munkát nem végzett, nem illeti meg pihenőidő.

(4) A kormánytisztviselőt hetenként két egymást követő pihenőnap illeti meg, ezek közül az egyiknek vasárnapra kell esnie (heti pihenőnap).

A rendkívüli munkaidő

96. § (1) Rendkívüli esetben a kormánytisztviselő a beosztás szerinti munkaidején felül is köteles munkahelyén munkát végezni.

(2) Rendkívüli munkaidő

a) a munkaidő-beosztástól eltérő munkaidő,

b) a munkaidőkereten felüli munkaidő,

c) az ügyelet tartama, továbbá

d) a készenlét alatt elrendelt munkavégzés esetén a munkahelyre érkezéstől a munkavégzés befejezéséig - ha a kormánytisztviselőnek több helyen kell munkát végeznie, az első munkavégzési helyre érkezéstől az utolsó munkavégzési helyen történő munkavégzés befejezéséig - terjedő időtartam.

(3) Nem minősül rendkívüli munkaidőnek, ha a kormánytisztviselő az engedélyezett távollét idejét a munkáltatóval történt megállapodás alapján ledolgozza.

(4) A rendkívüli munkaidőt a kormánytisztviselő kérése esetén írásban kell elrendelni. Az ilyen munkavégzés elrendelésének, nyilvántartásának és elszámolásának rendjét a hivatali szervezet vezetője állapítja meg.

(5) Nem korlátozott a rendkívüli munkaidő elrendelése baleset, elemi csapás, súlyos kár, az egészséget vagy a környezetet fenyegető közvetlen és súlyos veszély megelőzése, elhárítása érdekében.

(6) Munkaszüneti napon rendkívüli munkaidő

a) a rendes munkaidőben e napon is foglalkoztatható kormánytisztviselő számára, vagy

b) az (5) bekezdésben meghatározott esetben rendelkezhető el.

(7) A rendkívüli munkaidő elrendelése nem veszélyeztetheti a kormánytisztviselő testi épségét, egészségét, illetőleg nem jelenthet személyi, családi és egyéb körülményeire tekintettel aránytalan terhet.

(8) Teljes napi munkaidő esetén naptári évenként kétszáz óra rendkívüli munkaidő rendelkezhető el.

(9) A (8) bekezdésben foglaltakat arányosan kell alkalmazni, ha

a) a kormányzati szolgálati jogviszony év közben kezdődött,

b) határozott időre, illetve

c) részmunkaidőre jött létre.

Ügyelet és készenlét

97. § (1) Rendkívüli esetben a kormánytisztviselő a beosztás szerinti munkaidején felül is köteles meghatározott ideig és helyen a munkavégzésre rendelkezésre állni.

(2) Négy órát meghaladó időtartamú rendelkezésre állás

a) a társadalmi közszükségletet kielégítő szolgáltatás folyamatos biztosítása, továbbá

b) baleset, elemi csapás, súlyos kár, valamint az egészséget vagy a környezetet fenyegető veszély megelőzése, illetve elhárítása érdekében rendelkezhető el.

(3) A kormánytisztviselő a rendelkezésre állás tartama alatt köteles munkára képes állapotát megőrizni és a munkáltató utasítása szerint munkát végezni.

(4) A munkáltató a kormánytisztviselő számára meghatározhatja a rendelkezésre állás helyét (ügyelet), egyébként a tartózkodási helyét a kormánytisztviselő határozza meg oly módon, hogy a munkáltató utasítása esetén haladéktalanul rendelkezésre álljon (készenlét).

(5) A rendelkezésre állás elrendelésére a 96. § (4) bekezdésének rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

(6) A rendelkezésre állás időtartamát legalább egy héttel korábban, egy hónapra előre közölni kell. Ettől a munkáltató - különösen indokolt esetben - eltérhet. Az eltérés során az egészséges és biztonságos munkavégzés követelményeire figyelemmel kell lenni.

(7) Az ügyelet időtartama - a 92. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltaktól eltérően - nem haladhatja meg a huszonnégy órát, amelybe az ügyelet megkezdésének napjára beosztott rendes, illetőleg elrendelt rendkívüli munkaidő tartamát be kell számítani.

(8) A készenlét havi időtartama a százhatvannyolc órát nem haladhatja meg, amelyet munkaidőkeret alkalmazása esetén átlagban kell figyelembe venni.

(9) Készenlét a heti pihenőnap (heti pihenőidő) időtartama alatt csak a kormánytisztviselő hozzájárulásával rendelhető el, ha az elrendelést megelőző százhatvannyolc órás időszakban a kormánytisztviselő a heti pihenőnapján készenlétet teljesített.

A rendkívüli munkaidő, az ügyelet, a készenlét, valamint a munkaszüneti napi rendes munkaidőben történő munkavégzés ellenértéke

98. § (1) A kormánytisztviselőt rendkívüli munkaidő teljesítése esetén annak időtartamával azonos mértékű szabadidő illeti meg.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően a kormánytisztviselőnek

a) a heti pihenőnapon teljesített rendkívüli munkaidő ellenértékéként a munkaidő időtartama kétszeresének,

b) a munkaszüneti napon teljesített rendkívüli munkaidő ellenértékéként a munkaidő időtartama háromszorosának megfelelő mértékű szabadidő jár.

(3) A kormánytisztviselőt a napi munkaidőn túl teljesített ügyeletért, készenlétért legfeljebb annak időtartamával megegyező mértékű szabadidő illeti meg. Ha az ügyeletre, készenlétre a kormánytisztviselő heti pihenőnapján, illetve munkaszüneti napon kerül sor, részére a (2) bekezdés szerinti szabadidő jár.

(4) A rendszeresen rendkívüli munkaidőt teljesítő kormánytisztviselő számára legfeljebb évi huszonöt munkanap szabadidő-átalány állapítható meg.

(5) A vezetői munkakörben lévő kormánytisztviselő részére akkor jár a rendkívüli munkaidőért szabadidő, illetve szabadidő-átalány, ha ezt a közszolgálati szabályzat megállapítja.

(6) Munkaszüneti napon rendes munkaidőben történő munkavégzésre kötelezett kormánytisztviselőt a teljesített munkavégzés időtartama kétszeresének megfelelő mértékű szabadidő illeti meg.

(7) A szabadidőt a rendkívüli munkaidő, illetve a (6) bekezdés szerinti munkaidő teljesítését követően legkésőbb harminc napon belül kell kiadni, ha ez nem lehetséges, meg kell váltani. A megváltás mértéke a kormánytisztviselő kifizetési időpontjában a szabadidőre járó arányos összege.

Az egyes kormánytisztviselői csoportokra vonatkozó különös rendelkezések

99. § (1) A munka- és pihenőidőre vonatkozó szabályokat a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni

a) a várandósság megállapításától a gyermek hároméves koráig,

b) a gyermekét egyedül nevelő kormánytisztviselő esetén gyermeke hároméves koráig, vagy

c) a jogszabályban meghatározott egészségkárosító kockázat fennállásakor.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben

a) egyenlőtlen munkaidő-beosztás csak a kormánytisztviselő hozzájárulása esetén alkalmazható,

b) a heti pihenőnapok egyenlőtlenül nem oszthatók be,

c) rendkívüli munkaidő vagy készenlét nem rendelhető el.

(3) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott kormánytisztviselő számára éjszakai munka nem rendelhető el.

(4) Az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott esetben a kormánytisztviselő beosztás szerinti napi munkaideje éjszakai munkavégzés során a nyolc órát nem haladhatja meg.

(5) A gyermekét egyedül nevelő kormánytisztviselő számára - gyermeke hároméves korától négyéves koráig - rendkívüli munkaidő vagy készenlét - a 96. § (5) bekezdésében foglaltakat kivéve - csak hozzájárulásával rendelhető el.

A szabadság

100. § (1) A kormánytisztviselőnek a munkában töltött idő alapján minden naptári évben szabadság jár, amely alap- és pótszabadságból áll.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon túl szabadság jár

a) a munkaidő-beosztás alapján történő munkavégzési kötelezettség alóli mentesülés,

b) a szülési szabadság,

c) a gyermek gondozása céljából igénybe vett fizetés nélküli szabadság [111. §, 113. § (1) bekezdése] első hat hónapjának,

d) a hozzátartozó ápolása miatt kapott harminc napot meg nem haladó fizetés nélküli szabadság,

e) a tényleges önkéntes tartalékos katonai szolgálatteljesítés három hónapot meg nem haladó időtartamára,

f) a 79. § a), b), h) és j) pontjaiban meghatározott esetekben, valamint

g) minden olyan munkában nem töltött időre, amelyre a kormánytisztviselő illetményre jogosult [144. § (3) bekezdése].

Alap- és pótszabadság

101. § (1) A kormánytisztviselőt évi huszonöt munkanap alapszabadság illeti meg.

(2) A kormánytisztviselőnek az alapszabadságon felül besorolásától függően pótszabadság jár.

(3) A felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselő esetén a pótszabadság mértéke évente

a) fogalmazó besorolásnál három munkanap,

b) tanácsos besorolásnál öt munkanap,

c) vezető-tanácsos besorolásnál hét munkanap,

d) főtanácsos besorolásnál kilenc munkanap,

e) vezető-főtanácsos besorolásnál tizenegy munkanap.

(4) A érettségi végzettségű kormánytisztviselő esetén a pótszabadság mértéke évente

a) előadó besorolásnál öt munkanap,

b) főelőadó besorolásnál nyolc munkanap,

c) főmunkatárs besorolásnál tíz munkanap.

(5) A vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselőt a (3) bekezdésben szereplő pótszabadság helyett vezetői pótszabadság illeti meg, amelynek mértéke évente

a) osztályvezetőnél tizenegy munkanap,

b) főosztályvezető-helyettesnél tizenkét munkanap,

c) főosztályvezetőnél tizenhárom munkanap.

(6) Ha a föld alatt állandó jelleggel, illetve az ionizáló sugárzásnak kitett munkahelyen dolgozó kormánytisztviselő naponta legalább három órán keresztül tevékenységét ionizáló sugárzásnak kitett munkakörülmények között végzi, évenként öt munkanap pótszabadságra jogosult. Ha a kormánytisztviselő ilyen munkahelyen legalább öt évet eltöltött, évenként tíz munkanap pótszabadság illeti meg.

(7) A sugárátalomnak kitett munkahelyen eltöltött napi munkaidőtől függetlenül a (6) bekezdésben meghatározott pótszabadság megilleti azt a kormánytisztviselőt is, akit rendszeres kettős egészségi ártalomnak kitett munkakörben foglalkoztatnak, feltéve, hogy az egyik egészségi ártalom sugárátalom.

102. § (1) A kormánytisztviselőnek a tizenhat évesnél fiatalabb

- a) egy gyermeke után kettő,
- b) két gyermeke után négy,
- c) kettőnél több gyermeke után összesen hét munkanap pótszabadság jár.

(2) Az (1) bekezdés szerinti pótszabadság fogyatékos gyermekként két munkanappal nő, ha a kormánytisztviselő gyermeke fogyatékos.

(3) A pótszabadságra való jogosultság szempontjából a gyermeket először a születésének évében, utoljára pedig abban az évben kell figyelembe venni, amelyben a tizenhatodik életévét betölti.

(4) Az apának gyermeke születése esetén, legkésőbb a születést követő második hónap végéig, öt, ikergyermek születése esetén hét munkanap pótszabadság jár, amelyet kérésének megfelelő időpontban kell kiadni. A szabadság akkor is jár, ha a gyermek halva születik vagy meghal.

(5) A kormánytisztviselőnek, ha

- a) a rehabilitációs szakértői szerv legalább ötven százalékos mértékű egészségkárosodását megállapította,
 - b) fogyatékosági támogatásra jogosult, vagy
 - c) vakok személyi járadékára jogosult,
- évenként öt munkanap pótszabadság jár.

A szabadság kiadása

103. § (1) A munkáltatói jogkör gyakorlója - a kormánytisztviselő igényének megismerése után - a tárgyévben február végéig köteles éves szabadságolási tervet (a továbbiakban: szabadságolási terv) készíteni a szabadságok tárgyévi ütemezéséről, s arról a kormánytisztviselőt tájékoztatja.

(2) A szabadság kiadásának időpontját - a kormánytisztviselő előzetes meghallgatása után - a szabadságolási terv alapján a munkáltatói jogkör gyakorlója határozza meg.

(3) A szabadságot kettőnél több részletben csak a kormánytisztviselő kérésére lehet kiadni.

(4) A kormánytisztviselő kérelmére az alapszabadság kettőötödét - a kormányzati szolgálati jogviszony első három hónapját kivéve - a szabadságolási tervtől eltérően a kormánytisztviselő által kért időpontban kell kiadni. A kormánytisztviselőnek erre vonatkozó igényét a szabadság kezdete előtt legkésőbb tizenöt nappal be kell jelentenie. Ha a kormánytisztviselőt érintő olyan körülmény merül fel, amely miatt a munkavégzési kötelezettség teljesítése számára személyi, illetve családi körülményeire tekintettel aránytalan vagy jelentős sérelemmel járna, a kormánytisztviselő erről haladéktalanul értesíti a munkáltatót. Ebben az esetben a munkáltató az alapszabadság kettőötödéből összesen három munkanapot - legfeljebb három alkalommal - a kormánytisztviselő kérésének megfelelő időpontban, a tizenöt napos bejelentési határidőre vonatkozó szabály mellőzésével köteles kiadni. A kormánytisztviselő a munkáltató felszólítása esetén a körülmény fennállását a munkába állásakor haladéktalanul igazolni köteles.

(5) A szabadságolási tervben foglaltaktól csak rendkívül indokolt esetben lehet eltérni és ebben az esetben a kormánytisztviselő - kivéve, ha az eltérésre a kormánytisztviselő kérelmére került sor - jogosult az ezzel összefüggésben felmerülő kára, költségei megtérítésére.

(6) A munkáltatói jogkör gyakorlója a kormánytisztviselő már megkezdett szabadságát kivételesen fontos érdekből megszakíthatja. Ebben az esetben a szabadság alatti tartózkodási helyről a munkahelyre, illetve a visszautazással, valamint a munkával töltött idő a szabadságba nem számít be. A kormánytisztviselőnek a megszakítással összefüggésben felmerült kárát, illetve költségeit az államigazgatási szerv köteles megtéríteni.

104. § (1) A szabadságot esedékességének évében kell kiadni.

(2) A munkáltatói jogkör gyakorlója

a) szolgálati érdek esetén a szabadságot a tárgyévet követő év január 31-ig, kivételesen fontos szolgálati érdek esetén legkésőbb március 31-ig,

b) a kormánytisztviselő betegsége vagy a személyét érintő más elháríthatatlan akadály esetén az akadályoztatás megszűnésétől számított harminc napon belül adja ki, ha az esedékesség éve eltelt.

(3) A (2) bekezdés a) pontjában meghatározott szolgálati érdekek minősül különösen

a) ha a szabadság kiadása miatt nem biztosítható a szervezet alapfeladatainak folyamatos működése, vagy

b) az előre nem tervezhető, rendkívüli feladatok határidőre történő ellátása.

(4) A (2) bekezdés a) pontjában meghatározott kivételesen fontos szolgálati érdekek minősül az államigazgatási szerv működési körében fellépő veszélyhelyzet (baleset, elemi csapás, súlyos kár).

(5) A tárgyévet követő hónap végéig a munkáltatói jogkör gyakorlója megállapítja a kormánytisztviselő tárgyévben igénybe vett, illetve ki nem adott szabadságának mértékét. A tárgyévben ki nem adott szabadságot a következő évben járó szabadság mértékéhez hozzászámítja.

(6) A 192. §-ban foglaltaktól eltérően

a) a szabadság kiadására vonatkozó kormánytisztviselői igény a kormányzati szolgálati jogviszony fennállása alatt nem évül el;

b) a szabadság megváltásával kapcsolatos kormánytisztviselői igény elévülése a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnésének napján kezdődik.

(7) Az esedékesség évében kell kiadottnak tekinteni a szabadságot, ha igénybevétele az esedékesség évében megkezdődik és a szabadság következő évben kiadott része nem haladja meg az öt munkanapot.

105. § (1) A szabadság kiadásánál a munkarend (munkaidő-beosztás) szerinti munkanapokat kell figyelembe venni.

(2) A heti kettőnél több pihenőnapot biztosító munkaidő-beosztás esetén a szabadság kiadása tekintetében a hét minden napja munkanapnak számít, kivéve a kormánytisztviselő két pihenőnapját, valamint a munkaszüneti napot.

(3) Annak a kormánytisztviselőnek, akinek a munkaidő-beosztása nem biztosít hetenként két pihenőnapot, úgy kell számítani a szabadságát, hogy azonos naptári időszakra (hétre) mentesüljön a munkavégzés alól, mint az ötnapos munkahéttel dolgozók.

106. § (1) A kormánytisztviselő részére, ha a kormányzati szolgálati jogviszonya év közben kezdődött vagy szűnt meg, a szabadság arányos része jár.

(2) A fél napot elérő töredéknappal egész munkanapnak számít.

(3) Ha a szabadság mértékét érintő változásra év közben kerül sor, akkor a kormánytisztviselő számára a szabadság arányos része jár.

107. § (1) A szabadságot - a (2) bekezdést kivéve - megváltani nem lehet.

(2) A kormányzati szolgálati jogviszony megszűnésekor, ha a munkáltató az arányos szabadságot nem adta ki, azt meg kell váltani. A gyermek ápolása, illetve gondozása céljára kapott fizetés nélküli szabadság megszűnését követően, ha a kormánytisztviselő a gyermek ápolása, gondozása miatt kapott fizetés nélküli szabadság első hat hónapjára járó szabadságot nem kapta meg, azt a felek megállapodása alapján pénzben is meg lehet váltani.

(3) Ha a kormánytisztviselő a kormányzati szolgálati jogviszonya megszűnéséig több szabadságot vett igénybe annál, mint ami az államigazgatási szervnél töltött időre megilletné, a különbözetre kifizetett illetményt köteles visszafizetni.

(4) Nem követelhető vissza a túlfizetés, ha a kormányzati szolgálati jogviszony a kormánytisztviselő nyugdíjasnak minősülése miatt, vagy halála, illetve az államigazgatási szerv jogutód nélküli megszűnése miatt szűnt meg.

(5) Ha a kormánytisztviselő az esedékesség évében a részére járó szabadságnál több szabadságban részesült, a

kormánytisztviselő a következő évben arányosan kevesebb szabadságra jogosult.

Az igazgatási szünet

108. § A Kormány a központi államigazgatási szervekre, azok területi és helyi szerveire nézve igazgatási területenként rendeletben megállapíthatja azt az időszakot (igazgatási szünet), amely alatt a rendes szabadságot ki kell adni. Az államigazgatási szerv hivatali szervezetének vezetője, a Kormány által megállapított igazgatási szünet időtartamán belül, az egyes szervezeti egységek esetében eltérő időszakban, illetve időtartamban határozhatja meg a szabadság kiadását, illetve kivételét. Az ilyen módon kiadott, illetve kivett szabadság nem haladhatja meg a kormánytisztviselő tárgyévre megállapított alapszabadságának a háromötödét.

Betegszabadság

109. § (1) A munkáltató a kormánytisztviselő számára a betegség miatti keresőképtelenség időtartamára naptári évenként tizenöt munkanap betegszabadságot ad ki.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem jár betegszabadság a társadalombiztosítási szabályok szerinti üzemi baleset és foglalkozási betegség miatti keresőképtelenség, valamint a várandósság miatti keresőképtelenség időtartamára.

(3) Év közben kezdődő kormányzati szolgálati jogviszony esetén a kormánytisztviselő a betegszabadság arányos részére jogosult.

(4) A betegszabadság kiadásánál a 105. §-ban foglalt rendelkezéseket kell azzal az eltéréssel alkalmazni, ha a kormánytisztviselő a munkaszüneti nap miatt mentesülne a munkavégzési kötelezettsége alól, ezt a napot munkanapként kell figyelembe venni.

(5) A betegszabadság tekintetében a 106. § (2) bekezdése megfelelően irányadó.

Szülési szabadság, fizetés nélküli szabadság

110. § (1) Az anya egybefüggő huszonnégy hét szülési szabadságra jogosult azzal, hogy ebből két hetet köteles igénybe venni.

(2) A szülési szabadság annak a nőnek is jár, aki a gyermeket örökbefogadási szándékkal nevelésbe vette.

(3) A szülési szabadságot - eltérő megállapodás hiányában - úgy kell kiadni, hogy legfeljebb négy hét a szülés várható időpontja elé essen.

(4) A szülési szabadság igénybe nem vett részét, ha a gyermeket a koraszülöttek ápolására fenntartott intézetben gondozzák, a szülést követő egy év elteltéig a gyermeknek az intézetből történt elbocsátása után is igénybe lehet venni.

(5) A szülési szabadság időtartamát, a kifejezetten munkavégzéshez kapcsolódó jogosultságot kivéve, munkában töltött időnek kell tekinteni.

111. § A kormánytisztviselő a gyermeke harmadik életéve betöltéséig - a gyermek gondozása céljából - fizetés nélküli szabadságra jogosult, amelyet a kormánytisztviselő kérésének megfelelő időpontban kell kiadni.

112. § (1) A 110-111. §-ban meghatározott szabadság megszűnik

a) a gyermek halva születése esetén,

b) ha a gyermek meghal, a halált követő tizenötödik napon,

c) ha a gyermeket - a külön jogszabályban foglaltak szerint - ideiglenes hatállyal elhelyezték, átmeneti vagy tartós nevelésbe vették, továbbá harminc napot meghaladóan bentlakásos szociális intézményben helyezték el, a gyermek elhelyezését követő napon.

(2) Az (1) bekezdésben megjelölt esetben a szabadság időtartama - a szülést követően - hat hétnél rövidebb nem lehet.

113. § (1) A kormánytisztviselőnek gyermeke személyes gondozása érdekében - a 111. §-ban foglaltakon túl - fizetés nélküli szabadság jár a gyermek tizedik életéve betöltéséig a gyermekgondozási segély, gyermekgondozást segítő ellátás folyósításának időtartama alatt.

(2) A kormánytisztviselőnek hozzátartozója tartós - előreláthatólag harminc napot meghaladó - személyes ápolása céljából, az ápolás idejére, de legfeljebb két évre fizetés nélküli szabadság jár. A tartós ápolást és annak indokoltságát az ápolásra szoruló személy kezelőorvosa igazolja.

(3) A kormánytisztviselőnek fizetés nélküli szabadság jár a tényleges önkéntes tartalékos katonai szolgálatteljesítés időtartamára.

(4) A kormánytisztviselőnek fizetés nélküli szabadság jár a külszolgálat időtartamára, ha házastársa vagy élettársa külszolgálatot teljesít.

114. § (1) A kormánytisztviselő a fizetés nélküli szabadság igénybevételét legalább tizenöt nappal korábban köteles írásban bejelenteni.

(2) A fizetés nélküli szabadság a kormánytisztviselő által megjelölt időpontban, de legkorábban a szabadság megszüntetésére irányuló jognyilatkozat közlésétől számított harmincadik napon szűnik meg.

(3) Az (1) és (2) bekezdés határidőre vonatkozó rendelkezéseit nem kell alkalmazni a 113. § (3) bekezdése szerinti fizetés nélküli szabadságra.

A munka- és pihenőidő nyilvántartása

115. § (1) A munkáltató köteles nyilvántartani

a) a rendes és rendkívüli munkaidő,

b) a készenlét,

c) a szabadság, valamint

d) az egyéb munkaidő-kedvezmények időtartamát.

(2) A nyilvántartásból naprakészen megállapíthatónak kell lennie a teljesített rendes és rendkívüli munkaidő, valamint a készenlét kezdő és befejező időpontjának is.

(3) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti nyilvántartás - a (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően - az írásban közölt munkaidő-beosztás hónap végén történő igazolásával és a változás naprakész feltüntetésével is vezethető.

Az előmenetel

116. § A kormánytisztviselőt az e törvényben meghatározott feltételek teljesítése esetén - a 119. §-ban foglaltak kivételével - iskolai végzettségének és a kormányzati szolgálati jogviszonyban eltöltött idejének megfelelően kell besorolni.

117. § (1) A pályakezdő kormánytisztviselő - a 120. § (2) és (3) bekezdései kivételével - gyakornoki besorolást kap.

(2) A felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselő

a) egy év gyakornoki besorolásban töltött idő után fogalmazó,

b) három év kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött idő után tanácsos,

c) nyolc év kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött idő után vezető-tanácsos,

d) tizenhat év kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött idő után főtanácsos,

e) huszonöt év kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött idő után vezető-főtanácsos besorolást kap.

(3) A érettségi végzettségű kormánytisztviselő

a) két év gyakornoki besorolásban töltött idő után előadó,

b) tizenkét év kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött idő után főelőadó,

c) harmincegy év kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött idő után főmunkatárs

besorolást kap.

118. § (1) A kormánytisztviselőt - a 117. §-ban meghatározott kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött idő megszerzését követően - magasabb besorolási fokozatba kell sorolni, ha

a) a feladatainak ellátására - a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőző öt év kivételével - megfelelt fokozatú minősítést kap, és

b) a következő besorolási fokozathoz jogszabályban előírt feltételeket, és

c) az államigazgatási szerv által írásban meghatározott feltételeket teljesítette.

(2) A kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött idő 117. § szerinti számításánál a munkavégzési kötelezettséggel nem járó, megszakítás nélkül hat hónapot meghaladó időtartamot - kivéve a sor- és tartalékos katonái, polgári szolgálat idejét, a tizennégy éven aluli gyermek ápolásának, gondozásának céljából, valamint a tartós külszolgálatot teljesítő dolgozó házastársa által igénybe vett fizetés nélküli szabadság teljes időtartamát - figyelmen kívül kell hagyni.

(3) A kormánytisztviselőnek fogalmazó besorolásához egy éven belül, előadó besorolásához két éven belül kell közigazgatási alapvizsgát tennie. Közigazgatási alapvizsgát - ha jogszabály előírja - nem kormányzati szolgálati jogviszonyban álló is tehet. E törvény alkalmazásában közigazgatási alapvizsga alatt az állami tisztviselőkről szóló törvény alapján szerzett közigazgatási tanulmányok szakirányú szakképzettséget és kormányzati tanulmányok szakirányú szakképzettséget is érteni kell.

(4) A közigazgatási alapvizsga letételére előírt határidőbe nem számít be a harminc napot meghaladó fizetés nélküli szabadság, a keresőképtelenség, továbbá a harminc napot meghaladó hivatalos kiküldetés, valamint a tartós külszolgálat időtartama.

(5) Ha a gyakornok a közigazgatási alapvizsgát a (3) bekezdésben előírt határidőt követő hat hónapon belül nem teszi le, kormányzati szolgálati jogviszonya megszűnik.

(6) A Kormány rendeletben állapítja meg a közigazgatási alapvizsga alóli mentesítés eseteit.

(7) A pályakezdőként kinevezett kormánytisztviselőnek a tanácsos besorolási fokozatba soroláshoz közigazgatási szakvizsgát kell tennie. Közigazgatási szakvizsga hiányában a kormánytisztviselő nem sorolható a tanácsos besorolási fokozatba.

(7a) E törvény alkalmazásában közigazgatási szakvizsga alatt az állami tisztviselőkről szóló törvény alapján szerzett közigazgatási tanulmányok szakirányú szakképzettséget és kormányzati tanulmányok szakirányú szakképzettséget is érteni kell.

(8) Közigazgatási szakvizsgát az az I. besorolási osztályba sorolt kormánytisztviselő tehet, aki közigazgatási alapvizsgát tett vagy az alól mentesült és közigazgatási szervnél szerzett legalább kétéves gyakorlattal rendelkezik. A vezető kormánytisztviselő közigazgatási szervnél szerzett gyakorlat nélkül is tehet közigazgatási szakvizsgát.

(9) E törvény alkalmazásában közigazgatási szakvizsgával egyenértékű a jogi szakvizsga, valamint a Közigazgatási Továbbképzési Kollégium által teljeskörűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozat és az annak alapján adott mentesítés. A Közigazgatási Továbbképzési Kollégium részben is közigazgatási jellegűnek minősítheti a kormánytisztviselő tudományos fokozatát, ebben az esetben a kormánytisztviselő a közigazgatási szakvizsgának abból a részéből tesz vizsgát, amelyre a mentesítés nem vonatkozik.

(10) Közigazgatási szakvizsgát - ha jogszabály előírja - nem kormányzati szolgálati jogviszonyban álló is tehet, feltéve, ha közigazgatási alapvizsgát tett vagy az alól mentesült.

(11) Az (1) bekezdés c) pontjában említett feltételek a kormánytisztviselő feladatának ellátásához nélkülözhetetlen ismeretek - képzés, továbbképzés, átképzés formájában történő - megszerzésére irányulhatnak.

(12) A Közigazgatási Továbbképzési Kollégium különösen indokolt esetben engedélyezheti a közigazgatási szakvizsga teljesítését közigazgatási szervnél szerzett kétéves gyakorlat hiányában is.

119. § A kormánytisztviselő az I. besorolási osztályba csak akkor sorolható, ha a feladatkörére előírt szakirányú felsőfokú iskolai végzettséget szerzett.

120. § (1) Ha a kormánytisztviselő a 118. § (1) bekezdés b) vagy c) pontjában meghatározott feltételeket a következő besorolási fokozathoz előírt várakozási idő lejárta előtt teljesítette, a magasabb besorolási fokozat legalacsonyabb fizetési fokozatába kell sorolni. Ha a vezető-főtanácsos, illetve a főmunkatárs besorolási fokozatba sorolt kormánytisztviselő legmagasabb fokozatú minősítést kap, eggyel magasabb fizetési fokozatba sorolható.

(2) Azt a kormánytisztviselőt, aki mentesül a közigazgatási alapvizsga alól, a fogalmazó besorolási fokozat 2-es fizetési fokozatába kell sorolni, akkor is, ha kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött ideje az e besorolási fokozathoz előírt időtartamot nem éri el.

(3) Azt a pályakezdő kormánytisztviselőt, aki bizonyítványát, oklevelét kiváló vagy annak megfelelő minősítéssel szerezte meg, a fogalmazó besorolási fokozat 2-es fizetési fokozatába, illetve előadó besorolási fokozat 2-es fizetési fokozatába kell sorolni.

(4) A (2) és (3) bekezdésben meghatározott besorolás esetén a kormánytisztviselő mindaddig nem léphet magasabb besorolási fokozatba, ameddig a kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött ideje, illetve a munkáltatói intézkedés alapján arra jogosultságot nem szerez.

121. § (1) Ha a kormánytisztviselő megfelelnél alacsonyabb fokozatú minősítést kap, a következő besorolási fokozathoz előírt várakozási ideje legfeljebb egy évvel meghosszabbítható.

(2) Ha a 118. § (1) bekezdés b) vagy c) pontjaiban meghatározott feltételeket a kormánytisztviselő nem teljesíti az előírt határidőre, magasabb besorolási fokozatba sorolásánál nem vehető figyelembe az előírt határidőtől a feltétel teljesítéséig eltelt időtartam.

122. § (1) A nem pályakezdő kormánytisztviselőt kinevezésekor, áthelyezésekor a 116. § rendelkezésének megfelelően kell besorolni.

(2) Az (1) bekezdés szerint kinevezett, áthelyezett kormánytisztviselő a közigazgatási alapvizsgát a 118. § (3) bekezdésében meghatározott idő alatt köteles teljesíteni; ha e kötelezettségének nem tesz eleget, kormányzati szolgálati jogviszonya megszűnik.

(3) Ha a nem pályakezdő kormánytisztviselő kinevezésekor, áthelyezésekor, átsorolásakor nem rendelkezik közigazgatási szakvizsgával, akkor a közigazgatási szakvizsgát kinevezésének, áthelyezésének, átsorolásának időpontjától számított három éven belül köteles letenni. A határidő számítására a 118. § (4) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott határidő eredménytelen elteltét követően a kormánytisztviselő magasabb fizetési, besorolási fokozatba nem sorolható a közigazgatási szakvizsga teljesítéséig. A közigazgatási szakvizsga teljesítése után a 116. § rendelkezésének megfelelően kell besorolni és illetményét megállapítani.

(5) A kormánytisztviselő az (1)-(3) bekezdésben, a 119. §-ban meghatározott esetekben - a 121. § (1) bekezdés esetét kivéve - a kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött ideje alapján jogosult az előmenetelre.

(6) Ha az (1) bekezdés szerint kinevezett, áthelyezett kormánytisztviselő gyakornoki vagy fogalmazói besorolású és kinevezésekor, áthelyezésekor nem rendelkezik közigazgatási szakvizsgával, akkor a (3) bekezdés szerint köteles közigazgatási szakvizsgát tenni, előmenetelére a (4) és (5) bekezdést megfelelően alkalmazni kell.

(7) Ha a 38. § (2) bekezdése alapján határozott időre létesített kormányzati szolgálati jogviszony időtartama az egy évet meghaladja, a kormánytisztviselő előmenetelére e törvény

rendelkezéseit alkalmazni kell. Ha a kormánytisztviselő ismételtén határozott idejű kormányzati szolgálati jogviszonyt létesít, az egyéves határidő számítása szempontjából a határozott idejű jogviszonyok időtartamát össze kell számítani.

123. § A minisztériumok kivételével a központi államigazgatási szervek esetében jogszabály a kormánytisztviselő tevékenységének jellegére utaló - a besorolási fokozatot nem érintő - munkaköri megnevezést állapíthat meg.

124. § (1) A pártfogó felügyelői, jogi segítségnyújtó és áldozatsegítő szolgálatként, a kárpótlási hatóságként kijelölt szervnél, valamint a büntetés-végrehajtási szervezetnél működő pártfogó felügyelő, kormánytisztviselő a kinevezéstől számított két éven belül az igazságszolgáltatási ismeretekről is számot adó ügyviteli vizsgát tesz. Jogszabály meghatározott iskolai végzettségű kormánytisztviselő részére e vizsga alól részben vagy egészben felmentést adhat.

(2) A munkáltató a munkakörre előírt ügyviteli vizsga megszerzésének feltétele alól kivételesen indokolt esetben - legfeljebb 3 évre - halasztást engedélyezhet.

A címek

125. § (1) A kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter az általa vezetett minisztériumban kormányfőtanácsadói, kormánytanácsadói, az általános politikai koordinációért felelős miniszter az általa vezetett minisztériumban miniszterelnöki főtanácsadói, miniszterelnöki tanácsadói, a miniszter a miniszteri kabinetben miniszteri főtanácsadói, miniszteri tanácsadói (a továbbiakban együtt: főtanácsadó, tanácsadó) munkaköröket létesíthet.

(2) A főtanácsadói, tanácsadói munkakör betöltésére szóló kinevezés határozatlan időre szól. A főtanácsadói vagy tanácsadói munkakörben foglalkoztatott kormánytisztviselő - tekintet nélkül a kormányzati szolgálati jogviszonyban eltöltött idejére - vezető-főtanácsosi vagy főtanácsosi besorolást kap. A vezető-főtanácsosi besorolását kormánytisztviselő főosztályvezetői, a főtanácsosi besorolását kormánytisztviselő főosztályvezető-helyettesi illetményre jogosult.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltak szerint megállapított munkaköröket a szervezeti és működési szabályzat (ügyrend) mellékletében fel kell tüntetni.

(4) Főtanácsadói munkakör ellátására kinevezést az kaphat, aki feladata ellátásához szükséges egyetemi szintű végzettséggel és szakirányú szakképzettséggel, jogi vagy közigazgatási szakvizsgával, vagy a közigazgatási szakvizsga alól adott Közigazgatási Továbbképzési Kollégiumi teljes körű mentesítéssel és legalább öt éves szakmai gyakorlattal rendelkezik.

(5) Tanácsadói munkakör ellátására kinevezést az kaphat, aki felsőfokú iskolai végzettséggel és feladata ellátásához szükséges szakirányú szakképzettséggel, jogi vagy közigazgatási szakvizsgával, vagy a közigazgatási szakvizsga alól adott Közigazgatási Továbbképzési Kollégiumi teljes körű mentesítéssel és legalább két éves szakmai gyakorlattal rendelkezik.

(6) Ha a főtanácsadó, illetve tanácsadó kormányzati szolgálati jogviszonya megszűnésekor - a hivatalvesztés fegyelmi büntetés kivételével - e törvény szerint nyugdíjasnak minősül, a kormánytisztviselő jogosult a főtanácsadói, illetve tanácsadói elnevezés „nyugalmazott” jelzővel kiegészített használatára.

(7) A munkáltatói jogkör gyakorlója egyoldalú írásba foglalt döntésével a főtanácsadói, tanácsadói munkakört betöltő kormánytisztviselőt az iskolai végzettségének, szakképzettségének, szakképesítésének megfelelő másik munkakörbe helyezheti át. Ekkor a kormánytisztviselő alapilletményét e munkakörre megfelelően kell megállapítani.

126. § (1) A hivatali szervezet vezetője közigazgatási tanácsadói, illetve közigazgatási főtanácsadói címet adományozhat a (2) és (3) bekezdésben foglalt feltételekkel rendelkező kormánytisztviselőnek. A két adományozható cím

együttesen nem haladhatja meg az államigazgatási szerv felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselői létszámának 20%-át.

(2) Közigazgatási tanácsadói cím az I. besorolási osztályba tartozó, legalább öt éves szakmai gyakorlattal és közigazgatási vagy jogi szakvizsgával, illetve teljeskörűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozattal rendelkező kormánytisztviselőnek adományozható. A közigazgatási tanácsadó a közigazgatási szervezetre vonatkozó szabályok szerint vezetői pótlék nélkül számított főosztályvezető-helyettesi illetményre jogosult. Ha a közigazgatási tanácsadó vezetői munkakört tölt be, a vezetői illetményre jogosult, ha az magasabb, mint a címe alapján járó illetménye.

(3) Közigazgatási főtanácsadói cím az I. besorolási osztályba tartozó, legalább tíz éves szakmai gyakorlattal és közigazgatási vagy jogi szakvizsgával, illetve teljeskörűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozattal rendelkező kormánytisztviselőnek adományozható. A közigazgatási főtanácsadó a közigazgatási szervezetre vonatkozó szabályok szerint vezetői pótlék nélkül számított főosztályvezetői illetményre jogosult. Ha a közigazgatási főtanácsadó vezetői munkakört tölt be, a vezetői illetményre jogosult, ha az magasabb, mint a címe alapján járó illetménye.

(4) A (2) és (3) bekezdésben foglalt szakmai gyakorlaton a 8. § (5)-(7) bekezdés szerinti jogviszonyt, illetőleg megbízatást kell érteni.

(5) A közigazgatási főtanácsadói, közigazgatási tanácsadói címmel rendelkező kormánytisztviselőt a cím adományozását követően a 130. §-ban meghatározottak szerint minősíteni kell, és legalacsonyabb fokozatú minősítés esetén a címet vissza kell vonni, ebben az esetben a kormánytisztviselő a besorolása szerinti illetményre jogosult.

(5a) A hivatali szervezet vezetője visszavonhatja a közigazgatási tanácsadói, főtanácsadói címet, ha a kormánytisztviselő két egymást követő minősítés alkalmával a korábbi alacsonyabb teljesítményszintet ér el.

(6) A közigazgatási főtanácsadói, közigazgatási tanácsadói cím tartós külszolgálatra való kihelyezés esetén a munkáltató döntése alapján a kormánytisztviselő a besorolása szerinti illetményre jogosult. A tartós külszolgálatra való kihelyezés megszűnését követően a kormánytisztviselő - amennyiben ez számára kedvezőbb - a címe alapján fizetett illetményre jogosult.

127. § (1) A hivatali szervezet vezetője szakmai tanácsadói, illetve szakmai főtanácsadói címet adományozhat a (2) bekezdésben foglalt feltételekkel rendelkező kormánytisztviselőnek. Az adományozható szakmai tanácsadói, illetve szakmai főtanácsadói címek számát az államigazgatási szerv szervezeti és működési szabályzatában kell meghatározni. Az adományozható kétféle cím együttesen nem haladhatja meg az államigazgatási szerv felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselői létszámának 20%-át.

(2) Szakmai tanácsadói cím annak az I. besorolási osztályba tartozó, szakmai gyakorlattal és közigazgatási vagy jogi szakvizsgával, illetve teljeskörűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozattal rendelkező kormánytisztviselőnek; szakmai főtanácsadói cím annak az I. besorolási osztályba tartozó, szakmai gyakorlattal és közigazgatási vagy jogi szakvizsgával, illetve teljeskörűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozattal rendelkező kormánytisztviselőnek adományozható, aki legmagasabb fokozatú minősítésű.

(3) A szakmai tanácsadó, illetve szakmai főtanácsadó az államigazgatási szervezetre vonatkozó szabályok szerint vezetői pótlék nélkül számított főosztályvezető-helyettesi, illetve főosztályvezetői illetményre jogosult. A szakmai tanácsadói, szakmai főtanácsadói címmel és vezetői kinevezéssel rendelkező kormánytisztviselő a vezetői illetményre jogosult, ha az magasabb, mint a címe alapján számított illetménye.

(4) A szakmai (fő)tanácsadói címet legalacsonyabb fokozatú minősítés esetén vissza kell vonni, ebben az esetben a

kormánytisztviselő a címmel járó illetmény helyett a besorolás szerinti illetményére jogosult.

(5) A hivatali szervezet vezetője visszavonhatja a szakmai tanácsadói, főtanácsadói címet, ha a kormánytisztviselő két egymást követő minősítés alkalmával a korábbiánál alacsonyabb teljesítményszintet ér el.

128. § (1) A hivatali szervezet vezetője a tartósan kiemelkedő munkát végző felsőfokú iskolai végzettségű, közigazgatási szakvizsgával rendelkező kormánytisztviselőnek címzetes vezetőtanácsosi, címzetes főtanácsosi, címzetes vezető-főtanácsosi, a érettségi végzettségű kormánytisztviselőnek címzetes főmunkatársi címet adományozhat.

(2) Címzetes vezető-tanácsosi cím a legalább öt, címzetes főtanácsosi cím a legalább tizenkettő, címzetes vezető-főtanácsosi cím a legalább húsz, címzetes főmunkatársi cím a legalább tizenhét év kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött idővel rendelkező kormánytisztviselőnek adományozható.

(3) A kormánytisztviselő a címzetes vezető-tanácsosi címmel a vezető-tanácsos besorolási fokozat 7-es fizetési fokozatába, a címzetes főtanácsosi címmel a főtanácsos besorolási fokozat 11-es fizetési fokozatába, a címzetes vezető-főtanácsosi címmel a vezető-főtanácsos besorolási fokozat 14-es fizetési fokozatába, a címzetes főmunkatársi címmel a főmunkatárs besorolási fokozat 14-es fizetési fokozatába kerül. Ha a kormánytisztviselő a kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött idő alapján eléri a címmel járó besorolási, fizetési fokozatot, akkor a cím megszűnik és a kormánytisztviselő további előmenetelére az általános szabályok az irányadók.

(4) Ha a kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonya nyugdíjazás miatt szűnik meg, a besorolására, valamint a cím viselésére, vezetői beosztására utaló megnevezést nyugdíjasként is viselheti.

A vezetők

129. § (1) A kormánytisztviselő - külön törvényben írtakon túlmenően - osztályvezetői, főosztályvezető-helyettesi, főosztályvezetői munkakör betöltésére is kinevezhető államigazgatási szerv, illetve a munkamegosztás szempontjából elkülönült szervezeti egység vezetésére. A főosztályvezető helyettesítésére - szervezeti egység vezetése nélkül - egy főosztályvezető-helyettesi munkakör tölthető be.

(2) Vezetői kinevezést csak felsőfokú iskolai végzettségű, jogi vagy közigazgatási szakvizsgával, vagy a szakvizsga alól adott, a Közigazgatási Továbbképzési Kollégium teljes körű mentesítésével rendelkező kormánytisztviselő kaphat.

(3) A (2) bekezdéstől eltérően, ha a vezetői kinevezéskor a kormánytisztviselő nem rendelkezik jogi vagy közigazgatási szakvizsgával, azt a kinevezéstől számított két éven belül le kell tennie. Ha szakvizsga-kötelezettségét e határidőn belül a kormánytisztviselő számára felróható okból elmulasztja, kormányzati szolgálati jogviszonya e törvény erejénél fogva megszűnik. A közigazgatási szakvizsga letételére nyitva álló határidőbe nem számít bele a harminc napot meghaladó fizetés nélküli szabadság vagy keresőképtelenség, továbbá a harminc napot meghaladó kiküldetés időtartama.

(4) Törvény eltérő rendelkezése hiányában a vezetői kinevezés határozatlan időre szól.

(5) Vezetői kinevezés helyettesítés céljából határozott időre is adható. A helyettesítés céljából adott határozott idejű vezetői kinevezés meghosszabbítható.

(6) A tartós külszolgálat időtartamára - a (4) bekezdésben foglaltaktól eltérően - vezetői kinevezés határozott időre is adható.

(7) Ha a kinevezés módosítása következtében a vezető
a) alacsonyabb vezetői munkakört tölt be, alapilletményét az új vezetői munkaköre szerint,

b) nem vezetői munkakört tölt be, alapilletményét a 116. § megfelelő alkalmazásával, a munkaköre betöltéséhez szükséges iskolai végzettségének, továbbá a 8. § (5)-(7) bekezdés

megfelel alkalmazásával megállapított kormányzati szolgálati jogviszonyban eltöltött idejének megfelelő besorolása alapján kell megállapítani.

(8) Az (1) bekezdés szerinti vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselőre a 116-122. § nem alkalmazható, ide nem értve a közigazgatási alap- és szakvizsgára vonatkozó rendelkezéseket.

(9) A vezetői kinevezéshez kormányrendelet egyéb feltételeket is megállapíthat.

Teljesítményértékelés, minősítés

130. § (1) A kormánytisztviselő munkateljesítményét a munkáltatói jogkör gyakorlója mérlegelési jogkörében eljárva írásban értékeli (teljesítményértékelés).

(2) A teljesítményértékelésnek vannak kötelező és ajánlott elemei.

(3) Legalább kettő teljesítményértékelés eredménye együttesen adja a kormánytisztviselő minősítését. Minősíteni az első teljesítményértékeléstől számított egy évet követően kell.

(4) A teljesítményértékelés alapján jutalom fizethető.

(5) A minősítés alapján szakértői, illetve vezetői utánpótlás adatbázisba helyezhető a kormánytisztviselő.

(6) A teljesítményértékelés, minősítés tartalma hibás vagy valótlan ténymegállapításának, személyiségi jogát sértő megállapításának megsemmisítése iránt a kormánytisztviselő közzolgálati jogvitát kezdeményezhet.

(7) A közzolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter a teljesítményértékelés lefolytatásának elősegítése érdekében módszertani ajánlást ad ki.

(8) A közzolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter - a helyi önkormányzatok tekintetében a megyei, fővárosi kormányhivatalok útján - ellenőrzi a teljesítményértékelésre, minősítésre vonatkozó szabályok és módszertan betartását.

Díjazás, illetmény

131. § (1) A kormánytisztviselő a kormányzati szolgálati jogviszonya alapján havonta illetményre jogosult. Az illetményt száz forintba kerekítve kell megállapítani. A kerekítés nem minősül munkáltatói intézkedésen alapuló, az általánostól eltérő illetmény-megállapításnak.

(2) Az illetmény a 133. § (1) bekezdése szerint megállapított alapilletményből, valamint - az e törvényben meghatározott feltételek esetén - illetménykiegészítésből és illetménypótlékból áll.

(3) Az alapilletmény és az illetménykiegészítés együttes összegének legalább a garantált bérminimum összegét el kell érnie.

(4) A garantált bérminimum összegét és hatályát a Kormány állapítja meg.

(5) Havi illetmény esetén az egy órára járó illetmény meghatározása során a havi illetmény összegét osztani kell

a) általános teljes napi munkaidő esetén: 174 órával,

b) általánostól eltérő teljes napi vagy rész munkaidő esetén: 174 óra időarányos részével.

(6) A tárgyév március 1-jétől a következő év február végéig terjedő időszakra vonatkozó havi illetmény nem haladhatja meg a Központi Statisztikai Hivatal által hivatalosan közzétett, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági havi átlagos bruttó kereset tizszeresét.

(7) A felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselőt az I. a érettségi végzettségű kormánytisztviselőt a II. osztályba kell besorolni (a továbbiakban: besorolási osztály). A besorolási osztály fizetési fokozatokból áll.

132. § Az illetményalap összegét évente az állami költségvetésről szóló törvény állapítja meg úgy, hogy az nem lehet alacsonyabb, mint az előző évi illetményalap.

133. § (1) Az egyes osztályok emelkedő számú fizetési fokozataihoz növekvő szorzószámok tartoznak. A szorzószám és

az illetményalap szorzata határozza meg az egyes osztályok különböző fokozataihoz tartozó alapilletményt.

(2) A besorolási osztályokat és a fizetési fokozatokat e törvény 1. melléklete tartalmazza.

(3) A hivatali szerv vezetője - a (4) bekezdésben foglaltak kivételével - át nem ruházható hatáskörében, a megállapított személyi juttatások előirányzatán belül a tárgyévvel megelőző év minősítése, ennek hiányában teljesítményértékelése alapján - ide nem értve, ha a kormánytisztviselő végleges áthelyezésére kerül sor - a tárgyévre vonatkozóan a kormánytisztviselő besorolása szerinti fizetési fokozathoz tartozó alapilletményét - a hivatali szervezet vezetője esetében a kinevezésre jogosult - december 31-éig terjedő időszakra legfeljebb 50%-kal megemelheti, vagy legfeljebb 20%-kal csökkentett mértékben állapíthatja meg. Az eltérítésről a hivatali szervezet vezetője minden év február 28-áig dönt. Az így megállapított eltérítés mértéke - a (6) bekezdésben foglaltakon túl - a tárgyévben egy alkalommal a megállapítástól számított hat hónapot követően a teljesítményértékelés alapján módosítható, azzal a feltétellel, hogy a kormánytisztviselő korábban már megállapított alapilletménye legfeljebb 20%-kal csökkenthető.

(4) A főosztályvezető alapilletményének eltérítésére a (3) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni azzal, hogy a főosztályvezető alapilletményét - minősítésüktől, ennek hiányában teljesítményértékelésüktől függően - át nem ruházható hatáskörében legfeljebb 50%-kal megemelheti, vagy legfeljebb 20%-kal csökkentett mértékben állapíthatja meg:

a) költségvetési fejezetet irányító szervnél - ideértve a társadalombiztosítási költségvetési szerveket is - a szerv vezetője tekintetében a kinevezésre jogosult, egyéb esetben - törvény eltérő rendelkezésének hiányában - a hivatali szervezet vezetője,

b) egyéb esetben - törvény eltérő rendelkezésének hiányában - a szerv vezetője.

(5) A (3) és (4) bekezdést azzal az eltéréssel kell alkalmazni a 134. § (1) bekezdésében felsorolt szervek esetében, hogy az eltérítés maximum mértéke 30% lehet.

(6) A (3) bekezdés szerint megállapított alapilletmény-eltérítés a tárgyévben akkor módosítható, ha a tárgyévben a kormánytisztviselő vezetői kinevezést kap, vagy azt tőle visszavonják, kormány-főtanácsadói, kormánytanácsadói, miniszterelnöki főtanácsadói, miniszterelnöki tanácsadói, miniszteri főtanácsadói, miniszteri tanácsadói munkakörbe helyezik, vagy e munkakörét módosítják, illetve címadományozásra, vagy annak visszavonására, vagy a 119. § szerinti átsorolásra vagy tartós külszolgálatra történő kirendelésre kerül sor. A módosítás eredményeként az alapilletmény nem lehet alacsonyabb, mint e törvény alapján az eltérítés nélkül meghatározott összeg.

(7) A kormánytisztviselő év közben történő végleges áthelyezése esetén - eltérő megállapodás hiányában - a korábbi munkáltató által megállapított eltérítés mértékére jogosult az áthelyezést kérő szervnél is.

(8) A fővárosi és megyei kormányhivatal esetében a (3) bekezdést azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a járási (fővárosi kerületi) hivatal kormánytisztviselője tekintetében az alapilletmény-eltérítésre a járási (fővárosi kerületi) hivatal vezetője tesz javaslatot. A járási (fővárosi kerületi) hivatal vezetőjének javaslata alapján az alapilletmény-eltérítésről a kormány megbízott dönt.

(9) Az illetmény-összetevők - ide nem értve az illetménypótlékokat - változása esetén, így különösen az illetményalap emelkedése, a besorolási vagy fizetési fokozat változása során a kormánytisztviselő illetményét újra meg kell állapítani.

134. § (1) Az illetménykiegészítés mértéke

1.

2. a minisztériumban és - a Nemzeti Adó- és Vámhivatal kivételével - a költségvetési fejezetet irányító más szervnél,

3. az államháztartásról szóló törvény alapján kijelölt kormányzati ellenőrzési szervnél,

4. a kincstár központi szervénél, valamint Budapest és Pest megye területére kiterjedő illetékességű területi szervénél,

5. az élelmiszerlánc-felügyeleti szervnél,

6. a Nemzeti Földalapkezelő Szervezetnél,

7-8.

9. az államháztartásért felelős miniszter irányítása alatt álló, egyes európai támogatásokat auditáló szervnél,

10. az egészségügyért felelős miniszter irányítása alatt álló, egyes egészségügyi intézményekkel kapcsolatos fenntartói, továbbá egészségszervezési, minőségügyi, egyes hatósági és továbbképzéssel kapcsolatos feladatokat együttesen ellátó központi hivatalnál,

11. a külgazdasági tevékenységet irányító központi hivatalnál,

12. jogszabály által országos hatáskörű szervnek nyilvánított, a Kormány közvetlen felügyelete alatt álló, illetve a Kormány által irányított központi költségvetési szerveknél,

13. - azok belső igazgatási szervei kivételével - az egészségügyről szóló törvény szerinti egészségbiztosítási szerv központi szervénél és a központi nyugdíjbiztosítási szervnél,

14.

15.

16.

foglalkoztatott felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselő esetében az alapilletményének 50%-a, érrettségi végzettségű kormánytisztviselő esetében az alapilletményének 15%-a.

(2) Az (1) bekezdésben nem említett központi államigazgatási szervnél, a rendőrség, a büntetés-végrehajtás és a katasztrófavédelem szervezeteinél, a fővárosi és megyei kormányhivatalnál, továbbá a nyugdíjfolyósító szervnél az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselő esetében az alapilletményének 35%-a, érrettségi végzettségű kormánytisztviselő esetében az alapilletményének 15%-a.

(3) A központi államigazgatási szerv legalább megyei szintű területi szervénél, valamint a rendőrség, a katasztrófavédelem és a büntetés-végrehajtás, a Kormány által intézményfenntartásra kijelölt szerv és az egészségbiztosítási szerv legalább megyei szintű belső igazgatási szerveinél az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselő esetében az alapilletményének 30%-a, a középiskolai végzettségű kormánytisztviselő esetében az alapilletményének 10%-a.

(4) A (3) bekezdésben felsorolt államigazgatási szerv, továbbá a fővárosi és megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) szintű szerveinél az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselő esetében az alapilletményének 10%-a.

135. § (1) A 134. § (3) bekezdésében felsorolt szervnél - ide nem értve a szerv vezetőjét - legfeljebb kettő, fővárosi illetékességű szervnél legfeljebb három, a 134. § (4) bekezdésében felsorolt szervnél - ide nem értve a szerv vezetőjét - legfeljebb egy vezetői szint létesíthető. Ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik, a 134. § (3) bekezdésében felsorolt szerv vezetője főosztályvezetői, szervezeti egységének vezetője főosztályvezető-helyettesi vagy osztályvezetői, fővárosi illetékességű szervnél a szervezeti egység vezetője főosztályvezetői vagy főosztályvezető-helyettesi, vagy osztályvezetői, a 134. § (4) bekezdésében felsorolt szerv vezetője főosztályvezetői, szervezeti egységének vezetője osztályvezetői alapilletményre jogosult. A főváros területére kiterjedő illetékességgel rendelkező, a 134. § (3) bekezdésében felsorolt szerv vezetője a 30%-os vezetői illetménypótlékra jogosult.

(2) Törvény felhatalmazása alapján a felügyeletet ellátó miniszter a 134. § (3) és (4) bekezdésben felsorolt szerveknél az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően legfeljebb további két vezetői szintet is megállapíthat. Az egyes vezetői szintek között a vezetői pótlék tekintetében a legalacsonyabb vezetői szinthez képest 10%-os mértékű különbség állhat fenn. Ha a fővárosi illetékességű államigazgatási szervnél a szerv vezetője vezetői

beosztásának szintje megegyezik a szervezeti egység vezetői beosztásának szintjével, a vezetői pótlék tekintetében 10%-os mértékű különbség állhat fenn.

(3) A 134. § (3) bekezdésében felsorolt szervnél, amennyiben a szervezet legalább tízezer főt foglalkoztat - ide nem értve a szerv vezetőjét - négy vezetői szint létesíthető. A szerv vezetője - ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik - főosztályvezetői, szervezeti egységének vezetője főosztályvezetői vagy főosztályvezető-helyettesi, vagy osztályvezetői alapilletményre jogosult. A szerv vezetője és helyettese a 30%-os vezetői illetménypótlékra jogosult.

136. § (1) Testület által vezetett szerv esetében a testület elnökének és tagjainak az illetményét a munkáltatói jogkör gyakorlója állapítja meg azzal, hogy az illetmény az illetményalap huszonnyolcszorosát nem haladhatja meg.

(2) A Kormány által intézményfenntartásra kijelölt szerv vezetőjének az illetményét a kinevezési jogkör gyakorlója - a kormány megbízott javaslatára - állapítja meg azzal, hogy az illetmény az illetményalap huszonhatszorosát nem haladhatja meg. A Kormány által intézményfenntartásra kijelölt szerv vezető-helyettesének az illetményét a kinevezési jogkör gyakorlója - az intézményfenntartásra kijelölt szerv vezetőjének a javaslatára - állapítja meg azzal, hogy az illetmény az illetményalap huszonnégyszeresét nem haladhatja meg.

(3) A regionális államigazgatási szerv

a) vezetőjének illetményét az államigazgatási szervet közvetlenül irányító vagy felügyelő miniszter, ennek hiányában a kinevezési jogkör gyakorlója - a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter egyetértésével - legfeljebb az illetményalap huszonkétszörösében,

b) vezető-helyettesének illetményét a munkáltatói jogkör gyakorlója legfeljebb az illetményalap tizenhétszörösében, a szervezet feladat- és hatásköreinek, létszámának, valamint az általa vezetett szervezeti egységek számának figyelembevételével állapítja meg.

(4) E §-ban meghatározott illetményre jogosultak esetében pótlék nem fizethető.

137. § (1) A vezetői illetménypótlék mértéke a 134. § (1) bekezdésében meghatározott államigazgatási szervnél:

- a) főosztályvezető esetén az alapilletmény 30%-a,
- b) főosztályvezető-helyettes esetén az alapilletmény 20%-a,
- c) osztályvezető esetén az alapilletmény 10%-a.

(2) A 134. § (2) és (3) bekezdésben meghatározott államigazgatási szervnél a vezetői illetménypótlék mértéke a vezető alapilletményének:

- a) főosztályvezető esetén az alapilletmény 25%-a,
- b) főosztályvezető-helyettes esetén az alapilletmény 15%-a,
- c) osztályvezető esetén az alapilletmény 10%-a.

(3) A 134. § (4) bekezdésében meghatározott államigazgatási szervnél a vezetői illetménypótlék mértéke a vezető alapilletményének:

- a) főosztályvezető esetén az alapilletmény 20%-a,
- b) főosztályvezető-helyettes esetén az alapilletmény 15%-a,
- c) osztályvezető esetén az alapilletmény 10%-a.

138. §

139. § A vezető alapilletménye:

- a) főosztályvezető esetében az illetményalap 8-szorosa,
- b) főosztályvezető-helyettes esetében az illetményalap 7,5-szerese,
- c) osztályvezető esetében az illetményalap 7-szerese.

140. § (1) Az e törvényben meghatározottak alapján a kormánytisztviselő illetménypótlékra jogosult.

(2) Az illetménypótlék mértékét az illetményalap százalékában kell meghatározni.

(3) Éjszakai pótlékra az jogosult, aki a munkaidő beosztása alapján 22.00 és 6.00 óra között végez munkát. A pótlék mértéke óránként az illetményalap 0,45%-a. Abban az esetben, ha a munkaidő-beosztás részben esik 22.00 és 6.00 óra közé, az éjszakai pótlék időarányosan jár.

(4) Ha a kormánytisztviselő rendszeresen hivatali gépjárművet vezet és ezáltal külön gépjárművezető foglalkoztatása szükségtelen, gépjármű-vezetési pótlékra jogosult. A pótlék mértéke az illetményalap 13%-a.

(5) A kormánytisztviselő illetménypótlékra jogosult, ha a munkavégzésre munkaideje nagyobb részében egészségkárosító kockázatok közül kerül sor, vagy egészségének védelme csak olyan egyéni védőeszköz állandó vagy tartós használatával valószínűsíthető meg, amely a kormánytisztviselő számára fokozott megterhelést jelent. A pótlék mértéke az illetményalap 45%-a.

(6) A (4) és (5) bekezdésben meghatározott illetménypótlékra jogosító munkaköröket a hivatali szervezet vezetője állapítja meg.

141. § (1) Ha a kormánytisztviselő olyan munkakört tölt be, amelyben idegen nyelv használata szükséges, idegennyelv-tudási pótlékra jogosult.

(2) Az idegennyelv-tudást az államilag elismert nyelvvizsga eredményét igazoló bizonyítvánnyal vagy azzal egyenértékű okirattal kell igazolni.

(3) A képzés nyelve szempontjából államilag elismert nyelvvizsga nélkül is komplex felsőfokú (C1) nyelvvizsgának minősül a kormánytisztviselő külföldön szerzett felsőfokú végzettsége és közigazgatási tárgyú szakképzettsége, vagy az azt kiegészítő szakosító továbbképzési, illetve vezetőképzési végzettsége, ha a képzés időtartama az egy évet eléri vagy meghaladja.

(4) Az idegennyelv-tudási pótlékra jogosító nyelveket és munkaköröket a munkáltatói jogkör gyakorlója állapítja meg.

(5) A pótlék mértéke nyelvvizsgánként

a) komplex felsőfokú (C1) nyelvvizsga esetében az illetményalap 50%-a, a szóbeli vagy írásbeli nyelvvizsga esetében 25-25%-a;

b) komplex középfokú (B2) nyelvvizsga esetében az illetményalap 30%-a, a szóbeli vagy írásbeli nyelvvizsga esetében 15-15%-a.

(6) A (4) és (5) bekezdéstől eltérően az angol, francia, német, arab, kínai és orosz nyelvek tekintetében a pótlék alanyi jogon jár, amelynek mértéke nyelvvizsgánként

a) komplex felsőfokú (C1) nyelvvizsga esetében az illetményalap 100%-a,

b) komplex középfokú (B2) nyelvvizsga esetében az illetményalap 60%-a,

c) komplex alacsony fokú (B1) nyelvvizsga esetében az illetményalap 15%-a.

(7) Ha a kormánytisztviselő a (6) bekezdésben meghatározott idegen nyelvekből szóbeli vagy írásbeli nyelvvizsgával rendelkezik, az (5) bekezdésben foglalt komplex nyelvvizsgára meghatározott mérték szerint jogosult a nyelvpótlékra.

(8) Ha a kormánytisztviselő ugyanazon idegen nyelvből azonos típusú, de különböző fokozatú nyelvvizsgával rendelkezik, a magasabb mértékű pótlékra jogosult. Ha ugyanazon idegen nyelvből különböző típusú és különböző fokozatú nyelvvizsgával rendelkezik, alacsony- és középfok esetén az illetményalap 20%-ának, középfok- és felsőfok esetén az illetményalap 40%-ának megfelelő mértékű pótlékra jogosult.

(9) Ha az államigazgatási szerv - kivéve a felsőfokú szaknyelvi vizsgát - tanulmányi szerződés alapján pénzügyi támogatást nyújt a nyelvvizsga megszerzéséhez, a kormánytisztviselő a (6) bekezdésben meghatározott idegennyelv-tudási pótlékra mindaddig nem jogosult, amíg a havonta fizetendő pótlék együttes összege nem éri el a tanulmányi szerződés alapján kifizetett pénzügyi támogatás mértékét.

(10) A 40. § (1) bekezdésében előírt idegennyelv-ismerethez kötött munkaköröket a munkáltatói jogkör gyakorlója állapítja meg.

142. § A hivatali szervezet vezetője a Kormány által meghatározott rendben képzettségi, illetve munkaköri pótlékokat állapíthat meg.

143. § (1) A kormánytisztviselőt az e törvény 131-142. §-a alapján megillető illetmény kifizetése a kormánytisztviselő által választott fizetési számlára történő átutalással, fizetési számla

hiányában pénzforgalmi számláról történő készpénzkifizetés kézbesítése útján történik.

(2) A fizetési számlához kapcsolódóan a kormánytisztviselő részére legfeljebb havonta a központi költségvetésről szóló törvényben meghatározott mértékű bankszámla-hozzájárulás adható.

(3) A munkáltató viseli az illetmény fizetési számlára történő átutalásának vagy készpénzben történő kifizetésének a költségét.

Díjazás munkavégzés hiányában

144. § (1) A kormánytisztviselőt, ha a munkáltató működési körében felmerült okból nem tud munkát végezni, az emiatt kiesett munkaidőre (állásidő) illetmény illeti meg.

(2) A kormánytisztviselőt, ha a 79. § j) vagy l) pontja alapján mentesül a munkavégzés alól, a kiesett munkaidőre megállapodásuk szerint illeti meg díjazás.

(3) A kormánytisztviselőt illetmény illeti meg

a) a szabadság,

b) 79. § c)-g) és i) pontjaiban meghatározott esetekben,

c) ha e törvény munkavégzés nélkül illetmény fizetését annak mértéke meghatározása nélkül írja elő

d) a munkaszüneti nap miatt kiesett időre.

(4) Az illetmény 70%-a jár a betegszabadság tartamára.

Az illetmény védelme

145. § (1) Az illetményt - külföldön történő munkavégzés vagy jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a magyar törvényes pénznemben kell megállapítani és kifizetni.

(2) Az illetményt utalvány vagy fizetőeszköz helyettesítésére szolgáló más formában kifizetni nem lehet.

Az illetmény kifizetésének szabályai

146. § (1) A kormánytisztviselő részére járó illetményt havonta utólag, egy alkalommal kell elszámolni és kifizetni. Ha a jogviszony egy hónapnál rövidebb ideig tart, az illetményt a jogviszony végén kell elszámolni és kifizetni.

(2) Egyenlőtlen munkaidő-beosztás esetén a munkáltató a kormánytisztviselő illetményét a 131. § (5) bekezdésében foglaltak megfelelő alkalmazásával számolja el és fizeti ki.

(3) Az illetményt a tárgyhónapot követő ötödik napig ki kell fizetni.

(4) Az illetmény bankszámlára utalással történő kifizetése esetén, a munkáltatónak úgy kell eljárnia, hogy a kormánytisztviselő illetményével a bérfizetési napon rendelkezessen.

(5) Az illetményt a kormánytisztviselőnek kell kifizetni, kivéve, ha erre mást felhatalmaz, illetőleg bírósági vagy más hatósági határozat ebben korlátozza.

(6) Ha a jogviszony a kifizetés előtt megszűnt, az illetményt a munkáltató köteles az esedékesség napján a kormánytisztviselő által megadott címre elküldeni. Az elküldés költségei a munkáltatót terhelik.

(7) Az illetményt, ha az illetményfizetési nap heti pihenőnapra (heti pihenőidőre) vagy munkaszüneti napra esik, legkésőbb az ezt megelőző munkanapon kell kifizetni.

147. § A késedelem idejére a késedelembe esés időpontjától kezdve a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot kell fizetni.

Elszámolás

148. § (1) A kormánytisztviselő részére illetményéről részletes írásbeli elszámolást kell adni. Az elszámolásnak olyannak kell lennie, hogy a kormánytisztviselő a kiszámítás

helyességét, valamint az illetményből való levonások jogcímét és összegét ellenőrizni tudja. Az írásbeli elszámolásnak tartalmaznia kell a rendkívüli munkavégzés jogcímén kifizetett díjazást is.

(2) Ha az illetmény tárgyhónapra vonatkozó elszámolását követően bekövetkező ok miatt az elszámolás módosítása szükséges, a kormánytisztviselőt a tárgyhónapra vonatkozó illetményelszámolás módosításáról legkésőbb a következő havi illetmény elszámolásakor tájékoztatni kell. Az illetménykülönbözetet a következő havi illetménnyel egyidejűleg ki kell fizetni. A munkáltató a jogalap nélkül kifizetett illetményt az előlegnyújtásból eredő követelésre vonatkozó szabályok szerint levonhatja.

Illetményből való levonás

149. § (1) Az illetményből való levonásnak - a levonásmentes illetményrészig - jogszabály, végrehajtható határozat alapján van helye.

(2) A munkáltató a követelését a kormánytisztviselő hozzájárulása alapján, illetve, ha az előlegnyújtásból ered - a levonásmentes illetményrészig - az illetményből levonhatja.

(3) Tilos az olyan illetménylevonás, amely a munkáltató, annak képviselője vagy közvetítő személy javára szolgál annak fejében, hogy a kormánytisztviselő jogviszonyt létesítsen, vagy azt megtartsa.

(4) Egyebekben az illetményből való levonásra a bírósági végrehajtási jogszabályok az irányadók.

(5) E rendelkezések irányadók a szakszervezeti tagdíj levonására is.

(6) Az illetménnyel szemben beszámításnak nincs helye.

(7) A jogalap nélkül kifizetett illetmény hatvan napon túl akkor követelhető vissza, ha a kormánytisztviselőnek a kifizetés alaptalanságát fel kellett ismernie vagy azt maga idézte elő.

(8) A munkáltató a kormánytisztviselő jogviszonnyal összefüggő tartozásainak megtérítésére irányuló igényét írásbeli felszólítással érvényesítheti.

(9) A kormánytisztviselő az illetményére vonatkozó igényéről - az egyezséget kivéve - előre nem mondhat le.

(10) Engedményezésnek pénzkövetelés esetén van helye. A levonásmentes illetményrészig engedményezhető.

(11) Tartozásátvállalásnak pénzkövetelés esetén van helye. Munkáltatói tartozást a kormánytisztviselő nem vállalhat át.

Kamat

149/A. § A kormánytisztviselő és a munkáltató megállapodása alapján pénztartozás után kamat köthető ki, feltéve, hogy annak mértéke nem haladja meg a Ptk. 6:47. §-a szerinti mértéket.

Egyéb juttatások

150. § (1) A kormánytisztviselő 25, 30, 35, illetve 40 évi kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött idő után jubileumi jutalomra jogosult. A jubileumi jutalom az említett kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött idő betöltésének a napján esedékes.

(2) A jubileumi jutalom

a) 25 évi jogviszony esetén kéthavi,

b) 30 évi jogviszony esetén háromhavi,

c) 35 évi jogviszony esetén négyhavi,

d) 40 évi jogviszony esetén öthavi

illetménynek megfelelő összeg.

(3) A jubileumi jutalomra jogosító idő megállapításánál

a) az e törvény, a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.), a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) és az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi LII. törvény hatálya alá

tartozó munkáltatónál munkaviszonyban, közszolgálati, kormánytisztviselői és állami szolgálati jogviszonyban,

b) a Kjt. hatálya alá tartozó szervnél munkaviszonyban, közalkalmazotti jogviszonyban töltött időt,

c) a hivatásos szolgálati jogviszony, tiszti és altiszti katonai szolgálati jogviszony időtartamát, továbbá

d) a bíróságnál és ügyészségnél szolgálati viszonyban, munkaviszonyban, valamint

e) a hivatásos nevelőszülői jogviszonyban és a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban,

f) az e törvény, a Ktv., Ktjv., illetőleg a Kjt. hatálya alá tartozó szervnél ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszonyban,

g) az állami vezetői szolgálati jogviszonyban töltött időt kell figyelembe venni.

(4) A kormánytisztviselő nem jogosult jubileumi jutalomra, ha másik foglalkoztatási jogviszonyban azt már megkapta.

151. § (1) A kormánytisztviselő cafetériajuttatásként - választása szerint - a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 71. § (1) bekezdésében felsorolt juttatásokra, legfeljebb az ott meghatározott mértékig és feltételekkel a Kormány által meghatározott rendben jogosult. A kormánytisztviselőt megillető cafetériajuttatás éves összege nem lehet alacsonyabb az illetményalap ötszörösénél. A cafetériajuttatás éves összege biztosít fedezetet az egyes juttatásokhoz kapcsolódó, a juttatást teljesítő munkáltatót terhelő közterhek megfizetésére is.

(2) Nem jogosult cafetéria-juttatásra a tartós külszolgálaton lévő, az 57. § (1) és (2) bekezdés szerinti szakértői tevékenységet ellátó kormánytisztviselő, továbbá a kormánytisztviselő azon időtartam vonatkozásában, amelyre illetményre nem jogosult, feltéve, hogy a távollét időtartama meghaladja a harminc napot. A harminc napot meghaladó távollét esetében a kormánytisztviselőt a távollét első napjától kezdve nem illeti meg a juttatás. A távollétek időtartamát - a jogosultság szempontjából - nem lehet összeszámítani.

(3) A hivatali szervezet vezetője a közszolgálati szabályzatban rendelkezik a cafetéria-juttatás igénybevételének részletes szabályairól, elszámolásának rendjéről és visszatérítésének szabályairól.

152. § (1) A kormánytisztviselő részére további, visszatérítendő, illetve vissza nem térítendő szociális jóléti, kulturális, egészségügyi juttatás biztosítható. Ilyen juttatás lehet különösen:

- a) lakhatási, lakásépítési és -vásárlási támogatás,
- b) albérleti díj hozzájárulás,
- c) családalapítási támogatás,
- d) szociális támogatás,
- e) illetményelőleg,
- f) tanulmányi ösztöndíj, képzési, továbbképzési, nyelvtanulási támogatás,
- g) üdülési támogatás.

(2) Az (1) bekezdés a)-f) pontjaiban foglalt juttatás mértékét, feltételeit, az elbírálás és elszámolás rendjét, valamint a visszatérítés szabályait a hivatali szervezet vezetője állapítja meg.

(3) A kormánytisztviselő, a vele közös háztartásban élő házastársa, élettársa, valamint eltartott gyermeke - a kormánytisztviselő teljesítménye alapján, a Kormány által meghatározott rendben - üdülési támogatásban részesíthető. Az üdülési támogatást a kormánytisztviselőt a 151. § szerint megillető cafetéria-juttatás éves összegébe nem kell beszámítani.

(4) A nyugállományú kormánytisztviselő a szociális helyzetére figyelemmel, rászorultság alapján pénzbeli vagy természetbeni támogatásban részesíthető.

(5) Az elhunyt kormánytisztviselőt a hivatali szerv vezetője a közszolgálat halottjává nyilváníthatja. Az elhunyt nyugalmazott kormánytisztviselő akkor nyilvánítható a közszolgálat halottjává, ha jogviszonyát nem büntetőeljárásban hozott bírói ítélet alapján vagy méltatlanság jogcímén történő felmentéssel, vagy fegyelmi eljárás eredményeként szüntették meg.

(6) A szerv megszűnése esetén az (5) bekezdésben meghatározott feladatot a jogutód szerv, ennek hiányában a felettes vagy az általa kijelölt szerv látja el.

(7) Az (5) és (6) bekezdésekben meghatározott szerv a közszolgálat halottjává nyilvánított személy temetési költségeit részben vagy egészben átvállalja.

153. § (1) Ha a kormánytisztviselő lakás építéséhez, vásárlásához hitelintézettől igényelt állami kamattámogatású kölcsön összege meghaladja e lakásingatlan hitelbiztosítéki értékének a hitelintézet által meghatározott legmagasabb arányát, a különbözetre az állam készfizető kezességet vállal. A kormánytisztviselő az állami kezességvállalást - az erre az állammal szerződésben kötelezettséget vállaló - hitelintézeten keresztül veheti igénybe.

(2) Az állam készfizető kezességet az (1) bekezdésben foglaltakon túl annál a kormánytisztviselőnél vállalhat, aki:

a) határozatlan időre létesített kormányzati szolgálati jogviszonyt,

b) legalább hároméves közigazgatási gyakorlattal rendelkezik,

c) felmentési vagy lemondási idejét nem tölti,

d) ellen nem folyik fegyelmi eljárás, vagy

e) nem áll - a magánindítvány vagy pótmagánvádló vádindítványa alapján indult eljárás kivételével - büntetőeljárás hatálya alatt, és

f) az (1) bekezdés szerinti kezességvállalással biztosított hitelrész a hitelintézetnek kiegyenlítette, illetve a vele közös háztartásban élő ház- vagy élettárs - az igénylés időpontjában - állami kezességvállalással biztosított lakáscélú hitel törlesztésére nem kötelezett.

(3) A (2) bekezdés a)-d) pontjaiban foglalt feltételek teljesülését, valamint a kezességvállalás alapjául szolgáló jogviszony fennállását a kormánytisztviselő esetében az államigazgatási szerv hivatali szervezetének vezetője, szakmai vezető esetében az államigazgatási szerv vezetője igazolja.

(4) A (2) bekezdés e) pontjában foglalt feltétel teljesülését a kormánytisztviselő, szakmai vezető hatósági bizonyítvánnyal igazolja, a (2) bekezdés f) pontjában foglalt feltétel teljesüléséről a kormánytisztviselő, szakmai vezető a kölcsönt nyújtó hitelintézetnek nyilatkozik.

(5) Amennyiben a kormánytisztviselő, szakmai vezető állami készfizető kezességet igényel, a munkáltatói jogkör gyakorlójának köteles bejelenteni a hitelszerződés megkötését követő öt munkanapon belül

a) a hitelszerződést kötő hitelintézet nevét, székhelyét, címét;

b) az állami kezességvállalással biztosított hitel mértékét;

c) a hitel lejártának időpontját.

A fenti adatokban bekövetkezett változásokról a kormánytisztviselő, szakmai vezető haladéktalanul köteles tájékoztatni a munkáltatói jogkör gyakorlóját.

(6) Amennyiben a kormánytisztviselő, szakmai vezető jogviszonya a 42. § (8) bekezdés, 60. § (1) bekezdés c) és i) pontja, (2) bekezdés c) pontja, 63. § (2) bekezdés a) pontja alapján szűnik meg, az állami kezességgel biztosított kölcsön még fennálló összege után a központi költségvetés javára - a hitelintézet útján - egyszeri kezességvállalási díjat kell fizetnie. A kezességvállalási díj mértéke a kezességgel biztosított kötelezettség összegének 2%-a.

(7) Amennyiben a kormánytisztviselő, szakmai vezető jogviszonya a 60. § (2) bekezdés a) pontja alapján szűnik meg, a (6) bekezdés szerinti kezességvállalási díjat nem kell megfizetni, ha a munkáltató és a kormánytisztviselő vagy a munkáltató és a szakmai vezető erről írásban megállapodnak.

(8) A munkáltatói jogkör gyakorlója a kormánytisztviselő, szakmai vezető jogviszonyának (6) bekezdés szerinti, illetve eltérő megállapodás hiányában a (7) bekezdés szerinti megszűnése esetén erről 8 napon belül értesíti a kormánytisztviselő, szakmai vezető által az (5) bekezdés alapján bejelentett hitelintézetet.

(9) A hitelintézet megállapítja, és 8 napon belül írásban közli a kormánytisztviselővel, szakmai vezetővel a (6) bekezdés szerint megfizetendő kezességvállalási díj összegét, amelyet a kormánytisztviselő, szakmai vezető a hitelintézeti értesítés kézhezvételétől számított 30 napon belül a folyósító hitelintézet részére megfizet.

(10) Ha a kormánytisztviselő, szakmai vezető a (6) bekezdés szerinti fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, úgy a hitelintézet erről, valamint a kormánytisztviselő, szakmai vezető adatairól 8 napon belül értesíti az állami adóhatóságot.

(11) A hitelintézet a negyedévet követő hónap 15. napjáig tájékoztatja a kincstárt a kormánytisztviselőknek, szakmai vezetőknek nyújtott kölcsönök állami kezességvállalással érintett részének negyedév végén fennálló állományáról, valamint e kölcsönök számáról. Az adatgyűjtés és adatszolgáltatás egyedi azonosításra alkalmatlan módon történhet.

(12) Amennyiben az állam a készfizető kezességvállalás alapján a kormánytisztviselő, szakmai vezető helyett a kezességvállalással biztosított - a hitelintézetnek meg nem térülő - összeget kifizette, illetve a (6) bekezdés szerinti egyszeri kezességvállalási díj megfizetését a kormánytisztviselő, szakmai vezető elmulasztotta, akkor a kormánytisztviselő, szakmai vezető ezen tartozásai az állammal szembeni köztartozásnak minősülnek, amelyet az illetékes állami adóhatóság adók módjára hajt be.

153/A. § (1) A kormánytisztviselő számára - a Kormány által meghatározott rendben - magántulajdonú lakás megszerzéséhez igénybe vett hitelintézeti kölcsönhöz támogatás nyújtható.

(2) A kormánytisztviselő a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvényben meghatározott hitelintézetnél - önerő biztosítása nélkül, amennyiben a Kormány által rendeletben meghatározott feltételeknek megfelel - magántulajdonú lakás építéséhez vagy vásárlásához forritalapú lakáscélú kölcsönszerződés megkötését kezdeményezheti.

154. § (1) A kormánytisztviselő az adott közszolgálati feladat kiemelkedő teljesítéséért, illetve feladatainak hosszabb időn át történő eredményes végzéséért a teljesítményértékelése alapján a Kormány által meghatározottak szerint elismerésben, jutalomban részesíthető.

(2) A hivatali szervezet vezetője - ide nem értve a helyettesítést - rendkívüli, célhoz köthető feladatot állapíthat meg a kormánytisztviselő részére, amelynek teljesítése a munkakör ellátásából adódó általános munkaterhet jelentősen meghaladja (a továbbiakban: célfeladat). A hivatali szervezet vezetője a célfeladat eredményes végrehajtásáért - a kormánytisztviselő illetményén felül, írásban, a célfeladat megállapításakor vagy teljesítésének igazolásakor - céljuttatást határoz meg a megállapított személyi juttatások előírányzatán belül.

(3) A hivatali szervezet vezetője a (2) bekezdésben foglaltakon túl célfeladatot állapíthat meg - az érintett hivatali szervezet vezetőjének egyetértésével - más államigazgatási szervnél foglalkoztatott kormánytisztviselő részére. A céljuttatást a célfeladatot tűző hivatali szervezet vezetője állapítja meg a kormánytisztviselő részére.

Fegyelmi felelősség

155. § (1) Fegyelmi vétséget követ el a kormánytisztviselő, ha kormányzati szolgálati jogviszonyból eredő kötelezettségét vétkesen megszegi.

(2) A fegyelmi vétséget elkövető kormánytisztviselővel szemben kiszabható fegyelmi büntetések:

- a) a megrovás;
- b) az előmeneteli rendszerben a várakozási idő meghosszabbítása;
- c) az előmeneteli rendszerben visszavetés egy fizetési fokozattal;

d) az előmeneteli rendszerben visszavetés egy besorolási fokozattal;

e) az e törvény szerinti címtől való megfosztás, vezetői munkakörből nem vezetői munkakörbe helyezés;

f) hivatalvesztés.

(3) A (2) bekezdés b) pontja szerinti meghosszabbítás időtartama legfeljebb 2 év lehet.

(4) A kormánytisztviselő a fegyelmi büntetés hatálya alatt áll

a) a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott büntetésnél a várakozási idő meghosszabbításának ideje alatt;

b) a (2) bekezdés c), d) pontjában meghatározott büntetésnél a visszavetés időpontja szerinti fokozat ismételt eléréséig;

c) a (2) bekezdés e) pontjában meghatározott büntetés végrehajtásától számított 2 évig;

d) a (2) bekezdés f) pontjában meghatározott büntetésnél 3 évig.

Az időtartam elteltével a fegyelmi büntetést minden nyilvántartásból törölni kell.

(5) A kormánytisztviselő a hatályos fegyelmi büntetéséről a kormányzati szolgálati jogviszony tartama alatt köteles számot adni. Ha a kormányzati szolgálati jogviszony hivatalvesztés miatt szűnt meg, a volt kormánytisztviselő államigazgatási szervnél három évig nem alkalmazható.

155/A. § (1) Fegyelmi vétséget követ el az is, aki a 83/A. § (1) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettségét elmulasztja, mulasztása miatt igazolással nem él, és a munkáltató tudomására jut, hogy a kormánytisztviselő ellen büntetőeljárás indult és a megalapozott gyanú közlése is megtörtént.

(2) A fegyelmi eljárás szabályait azzal kell alkalmazni, hogy a kormánytisztviselő a fegyelmi eljárás megindulásától kezdődően - a (3) bekezdés szerinti felfüggesztés esetén annak időtartama alatt - kérheti azonnali hatályú felmentését. Ebben az esetben végkielégítés nem illeti meg a kormánytisztviselőt.

(3) A munkáltatói jogkör gyakorlója a kormánytisztviselőt a büntetőeljárás idejére állásából felfüggesztheti. A felfüggesztés idejére illetmény jár, a felfüggesztés megszüntetéséig ennek 50%-át vissza kell tartani. A visszatartott összeget a büntetőeljárás lezárását követően ki kell fizetni, kivéve ha az eljárás eredményeképpen a kormánytisztviselő büntetőjogi felelősségének megállapítására kerül sor.

(4) Az e § szerinti fegyelmi eljárás lefolytatása esetén nincs helye a 83. § (3) bekezdés szerinti etikai eljárás lefolytatásának.

156. § (1) Fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanúja esetén - ide nem értve a méltatlanság, illetve a bizalomvesztés miatti felmentést, valamint a hivatásetikai elvek megsértését - a munkáltatói jogkör gyakorlója köteles az eljárást - a (2) bekezdés esetét kivéve - megindítani. Nem lehet fegyelmi eljárást indítani, ha a kötelezettségszegés felfedezése óta három hónap, illetve a fegyelmi vétség elkövetése óta három év eltelt.

(2) A munkáltatói jogkör gyakorlója megrovás fegyelmi büntetést fegyelmi eljárás lefolytatása nélkül is kiszabhat, amennyiben a tényállás megítélése egyszerű és a kötelezettségszegést a kormánytisztviselő elismeri.

(3) Ha a kötelezettségszegés miatt büntető- vagy szabálysértési eljárás indult és az anélkül fejeződött be, hogy megállapították volna a kormánytisztviselő felelősségét, a három hónapos határidőt az eljárás befejezéséről szóló jogerős határozat államigazgatási szerv részére történő közlésétől, a hároméves határidőt az eljárás jogerős befejezésétől kell számítani.

(4) Külföldön elkövetett kötelezettségszegés esetén a határidőket a belföldre történő visszaérkezéstől kell számítani.

157. § (1) A vizsgálóbiztos javaslatára a munkáltatói jogkör gyakorlója a fegyelmi eljárás alá vont kormánytisztviselőt legfeljebb a fegyelmi határozat kihirdetéséig állásából felfüggesztheti, ha jelenléte a tényállás tisztázását gátolná vagy a kötelezettségszegés súlya és jellege a munkahelytől való távoltartást indokolja. A hivatalvesztés büntetéssel - az erről

szóló határozat jogerőre emelkedéséig - a felfüggesztés együtt jár.

(2) Azonnal meg kell szüntetni a felfüggesztést, ha annak indoka már nem áll fenn.

(3) A felfüggesztés idejére illetmény jár, ennek azonban 50%-át a felfüggesztés megszüntetéséig vissza kell tartani. A teljes illetményt vissza kell tartani a hivatalvesztést kimondó fegyelmi határozat kézbesítésétől kezdve, annak jogerőre emelkedéséig.

(4) A visszatartott összeget a fegyelmi határozat jogerőre emelkedése után ki kell fizetni, kivéve, ha a hivatalvesztést kimondó határozat vált jogerőssé.

158. § (1) Meg kell szüntetni a fegyelmi eljárást, ha

a) annak tartama alatt a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnik;

b) a fegyelmi eljárás megindítására az 156. § (1), (3) és (4) bekezdésekben meghatározott határidő után kerül sor;

c) a kormánytisztviselő a terhére rótt fegyelmi vétséget nem követte el, vagy annak elkövetése nem bizonyítható;

d) felelősségre vonást kizáró ok áll fenn.

(2) A fegyelmi eljárás megszüntetéséről az (1) bekezdés a) pontja esetén a munkáltatói jogkör gyakorlója, a b)-d) pontok esetében a fegyelmi tanács dönt.

159. § (1) A fegyelmi határozatot az ellene benyújtott kereset jogerős elbírálásáig - a hivatalvesztés büntetés kivételével - végrehajtani nem szabad. Ha azonban a kormánytisztviselő a kereset benyújtására nyitva álló határidő elteltéig vagy a kereset jogerős elbírálása előtt a kormányzati szolgálati jogviszonyát megszünteti, a határozat azonnal végrehajthatóvá válik.

(2) Ha a kormányzati szolgálati jogviszony a 155. § (2) bekezdés b)-d) pontjában meghatározott, jogerősen kiszabott fegyelmi büntetés végrehajtása előtt vagy annak végrehajtása közben megszűnik, a büntetést vagy annak hátralévő időtartamát államigazgatási szervnél kell végrehajtani, feltéve, hogy a kormánytisztviselő a büntetés végrehajthatóságától számított három éven belül ismételt kormányzati szolgálati jogviszonyt létesít.

Kártérítési felelősség

Kormánytisztviselő kártérítési felelőssége

160. § (1) A kormánytisztviselő, ha nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható, a kormányzati szolgálati jogviszonyából eredő kötelezettség megszegésével okozott kárért kártérítési felelősséggel tartozik.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállását, a kár bekövetkeztét, illetve mértékét, valamint az okozati összefüggést a munkáltatónak kell bizonyítania.

(3) A kártérítés mértéke nem haladhatja meg a kormánytisztviselő négyhavi illetményét vagy a tartósan külföldön foglalkoztatott kormánytisztviselő négyhavi ellátmányát. Szándékos és súlyosan gondatlan károkozás esetén a teljes kárt kell megtéríteni.

(4) Nem kell megtéríteni azt a kárt, amelynek bekövetkezése a károkozás idején nem volt előre látható, vagy amelyet a munkáltató vétkes magatartása okozott, vagy amely abból származott, hogy a munkáltató kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget.

(5) A munkáltató vétkes magatartásának kell különösen tekinteni, ha a kár olyan utasítás teljesítéséből keletkezett, amelynek következményeire az utasított kormánytisztviselő az utasítást adó figyelmét - a 78. § (4) bekezdésében meghatározott módon - előzőleg felhívta.

161. § (1) A kormánytisztviselő vétkességére tekintet nélkül a teljes kárt köteles megtéríteni a visszaszolgáltatási vagy elszámolási kötelezettséggel átvett olyan dolgokban bekövetkezett hiány esetén, amelyeket állandóan őrzetben tart, kizárólagosan használ vagy kezel.

(2) Mentesül a kormánytisztviselő a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a hiányt elháríthatatlan külső ok idézte elő,

vagy a munkáltató a biztonságos őrzés feltételeit nem biztosította.

(3) A kormánytisztviselőt az (1) bekezdés szerinti teljes anyagi felelősség csak akkor terheli, ha a dolgot jegyzék vagy elismervény alapján aláírásával igazoltan vette át. A dolog több kormánytisztviselő részére megőrzés céljából történő átadásánál a jegyzéket vagy elismervényt valamennyi átvevő kormánytisztviselőnek alá kell írnia. A kormánytisztviselő meghatalmazhatja az átvevőt, hogy a dolgot helyette és nevében átvegye.

(4) A pénztárost, a pénzkezelőt vagy értékezelőt a (3) bekezdés szerinti jegyzék vagy elismervény nélkül is terheli a felelősség az általa kezelt pénz, értékpapír és egyéb értéktárgy tekintetében.

(5) Az (1) és (3) bekezdésben meghatározott feltételek meglétét, a kár (hiány) bekövetkeztét, illetve mértékét a munkáltató bizonyítja.

(6) Ha a megőrzésre átadott dologban megrongálódása folytán keletkezett kár, a kormánytisztviselő mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható.

162. § (1) Leltárihiány a kezelésre szabályszerűen átadott és átvett anyagban, áruban (leltári készletben) ismeretlen okból keletkezett, a természetes mennyiségi csökkenéssel és a kezeléssel járó veszteség mértékét meghaladó hiány. Azon anyagok körét, amelyek után természetes mennyiségi csökkenés, kezeléssel járó veszteség nem számolható el, valamint a csökkenés és a veszteség alsó és felső határát a hivatali szervezet vezetője határozza meg. Egy leltári időszak a természetes mennyiségi csökkenés, illetve a kezeléssel járó veszteség változó mértékben is megállapítható.

(2) Az a kormánytisztviselő, akinek kinevezési okiratában rögzített munkaköri feladatai közé tartozik a részére szabályszerűen átadott és átvett anyag, áru (leltári készlet) kezelése, a keletkezett leltárihiányért vétkességére való tekintet nélkül felel.

(3) A leltárihiány miatt való felelősséget csak abban az esetben lehet érvényesíteni, ha

a) a kormánytisztviselő kinevezési okirata tartalmazza a leltárihiányért való felelősség megnevezését és mértékét;

b) a leltári készlet szabályszerű átadása és átvétele megtörtént;

c) a leltárihiányt az államigazgatási szerv által meghatározott leltározási rend szerint lebonyolított, a teljes leltári készletet érintő leltárfelvétel során állapítják meg.

(4) Ha a leltárihiányért kinevezési okirata alapján felelős kormánytisztviselő olyan munkakörben, illetve olyan munkahelyen dolgozik, ahol az átvett leltári készletet állandóan egyedül kezeli, a leltárihiány teljes összegéért felel.

(5) A leltárihiányért kinevezési okirata alapján felelős, valamint a leltári készletet kezelő többi kormánytisztviselő a leltárihiányért illetményük arányában felelnek.

(6) Leltározásnál a kormánytisztviselő, illetve akadályoztatása esetén képviselője jelenlétének feltételét biztosítani kell. Ha a kormánytisztviselő a képviseletéről nem gondoskodik, az államigazgatási szerv e feladat ellátására szakmailag alkalmas, érdektelen képviselőt köteles kijelölni.

(7) A kormánytisztviselő a leltárfelvétel során, illetve a leltárfelvétel után a leltározással kapcsolatban észrevételt tehet.

(8) A leltárihiányért fennálló felelősség megállapítására a 165. §-ban foglaltak az irányadók azzal az eltéréssel, hogy a felelősséget a leltárfelvétel befejezését követő hatvan napon belül el kell bírálni. Büntetőeljárás esetén e határidő harminc nap és a nyomozó hatóság, illetve a bíróság jogerős határozatának kézbesítését követő nappal kezdődik. A határidő elteltéig a leltárihiányért kinevezési okirata alapján felelős kormánytisztviselőt kártérítésre nem lehet kötelezni.

163. § (1) Ha a kárt többen együttesen okozták, vétkességük arányában, ha ez nem állapítható meg, közrehatásuk arányában

viselik. A kárt a kormánytisztviselők egyenlő arányban viselik, ha a vétkesség vagy a közrehatás arányát nem lehet megállapítani.

(2) A megőrzésre átadott dolgokban bekövetkezett hiány esetén a kormánytisztviselők illetményük arányában felelnek.

(3) Amennyiben a kárt többen szándékosan okozták, egyetemleges kötelezésnek van helye.

164. § (1) Kártérítés címén a károkozó kormánytisztviselő köteles megtéríteni

a) a munkáltató vagyonában beállott értékcsökkenést,

b) az elmaradt vagyoni előnyt, és

c) a munkáltatót ért vagyoni hátrányok kiküszöböléséhez szükséges költségeket.

(2)

(3) A kárt pénzben kell megtéríteni, kivéve, ha a körülmények a kár természetben való megtérítését indokolják.

(4) A kár összegének meghatározásánál:

a) a megrongált dolog kijavítására fordított kiadást - ideértve az üzemviteli költséget is - és a kijavítás ellenére még fennmaradó esetleges értékcsökkenés mértékét;

b) ha a dolog megsemmisült vagy használhatatlanná vált, illetve, ha nincs meg, a károkozás időpontjában érvényes fogyasztói árat kell - az avulásra is tekintettel - figyelembe venni.

165. § (1) A kormánytisztviselő kártérítési felelősségének megállapítására a fegyelmi eljárásra kormányrendeletben meghatározott szabályokat kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy az eljárás megindítására az elévülésre vonatkozó rendelkezések az irányadók.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha a kormánytisztviselő kormányzati jogviszonya megszűnik, a munkáltató a kormánytisztviselő kártérítési felelősségének megállapítása érdekében közvetlenül bírósághoz fordulhat.

166. § A kormánytisztviselőt rendkívüli méltánylást érdemlő körülmények alapján bíróság a kártérítés alól részben mentesítheti. Ennek során különösen a károkozó cselekménnyel összefüggő feladatvégrehajtás sürgősségét, valamint egyéb sajátos körülményeit, a felek vagyoni helyzetét, a jogsértés súlyát, a károkozás mértékét, a kártérítés teljesítésének következményeit értékeli.

Államigazgatási szerv kártérítési felelőssége

167. § (1) A munkáltató a kormánytisztviselőnek a kormányzati szolgálati jogviszonyával összefüggésben okozott kárért vétkességére tekintet nélkül, teljes mértékében felel.

(2) Mentesül a munkáltató a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy

a) a kárt ellenőrzési körén kívül eső olyan körülmény okozta, amellyel nem kellett számolnia és nem volt elvárható, hogy a károkozó körülmény bekövetkezését elkerülje vagy a kárt elhárítsa, vagy

b) a kárt kizárólag a károsult elháríthatatlan magatartása okozta.

(3) Nem kell megtéríteni

a) azt a kárt, amellyel kapcsolatban a munkáltató bizonyítja, hogy bekövetkezése a károkozás idején nem volt előre látható,

b) a kárnak azt a részét, amelyet a kormánytisztviselő vétkes magatartása idézett elő, vagy amely abból származott, hogy a kormánytisztviselő kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget.

(4) A kormánytisztviselő bizonyítja, hogy a károkozás a kormányzati szolgálati jogviszonyával okozati összefüggésben következett be.

(5) A kár megtérítésére a 164. § (1)-(3) bekezdésében foglalt rendelkezéseket megfelelően kell alkalmazni.

(6) A kormánytisztviselő kirendelése, kormányzati érdekből történő kirendelése vagy határozott idejű áthelyezése esetén a munkáltatók felelőssége egyetemleges.

168. § (1) A munkáltatót a 167. § szerint terheli a felelősség a kormánytisztviselő munkahelyre bevitt tárgyaiban, dolgaiban bekövetkezett károkért.

(2) A munkáltató előírhatja a munkahelyre bevitt dolgok megőrzőben való elhelyezését vagy a bevitel bejelentését. A munkába járáshoz vagy a munkavégzéshez nem szükséges dolgok csak a munkáltató engedélyével vihetők be. E szabályok megsértése esetén a munkáltató a bekövetkezett kárért csak szándékos károkozása esetén felel.

169. § (1) A kormányzati szolgálati jogviszony körében az elmaradt jövedelem megállapításánál az elmaradt illetményt és azon rendszeres juttatások pénzbeli értékét kell figyelembe venni, amelyekre a kormánytisztviselő a kormányzati szolgálati jogviszony alapján az illetményén felül jogosult, feltéve, ha azokat a károkozás bekövetkezését megelőzően rendszeresen igénybe vette.

(2) A kormányzati szolgálati jogviszonyon kívül elmaradt jövedelemként a sérelem folytán elmaradt egyéb rendszeres, jogszerűen megszerzett jövedelmet kell megtéríteni.

(3) Meg kell téríteni azt a kárt is, amelyet a kormánytisztviselő a sérelemből eredő jelentős fogyatékossága ellenére, rendkívüli munkateljesítménnyel hárít el.

(4) Nem kell megtéríteni azon juttatások értékét, amelyek rendeltetésük szerint csak munkavégzés esetén járnak, továbbá a költségtérítés címén kapott összeget.

(5) A természetbeni juttatások értékét, valamint a dologi kár összegét a kártérítés megállapításakor érvényes fogyasztói ár alapján kell meghatározni.

(6) A dologi kár összegét az avulás figyelembevételével kell kiszámítani. Kárként a javítási költséget kell figyelembe venni, ha a dologban okozott kár az értékcsökkenés nélkül kijavítható.

170. § (1) A munkáltató köteles megtéríteni a kormánytisztviselő hozzátartozójának a károkozással összefüggésben felmerült kárát is.

(2) Az eltartott hozzátartozó, ha a károkozással összefüggésben a kormánytisztviselő meghal, az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően olyan összegű tartást pótló kártérítést is igényelhet, amely szükségletének - a tényleges vagy az elvárhatóan elérhető illetményét, jövedelmét is figyelembe véve - a sérelem előtti színvonalon való kielégítését biztosítja.

171. § (1) A kártérítés összegének kiszámításánál le kell vonni

a) a társadalombiztosítás vagy az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által nyújtott ellátást,

b) amit a kormánytisztviselő megkeresett vagy az adott helyzetben elvárhatóan megkereshetett volna,

c) amihez a kormánytisztviselő (hozzátartozója) a megrongálódott dolog hasznosításával hozzájutott,

d) amihez a jogosult a károkozás folytán megtakarított kiadások eredményeként jutott hozzá.

(2) A kártérítés alapjául szolgáló jövedelem meghatározásánál a jövedelmet - a jogosultat a társadalombiztosítási szabályok szerint terhelő - járulékkal csökkentett összegben kell figyelembe venni.

172. § (1) Kártérítésként járadékot is meg lehet állapítani. Rendszerint járadékot kell megállapítani akkor, ha a kártérítés a kormánytisztviselő vagy vele szemben tartásra jogosult hozzátartozója tartását vagy tartásának kiegészítését hivatott szolgálni.

(2) A munkáltató olyan összegű általános kártérítés megfizetésére köteles, amely a károsult teljes anyagi kárpótlására alkalmas, ha a kár vagy egy részének mértéke pontosan nem számítható ki. Általános kártérítés járadékként is megállapítható.

173. § (1) A károsult, a munkáltató, vagy felelősségbiztosítás alapján nyújtott kártérítés esetén a biztosító, ha a kártérítés megállapítása után a körülményekben lényeges változás következik be, a megállapított kártérítés módosítását kérheti.

(2) A kártérítés módosításának alapjául szolgáló illetmény-változás mértékének meghatározásánál a munkáltatónak a károsultat a sérelem bekövetkezésekor foglalkoztató szervezeti egységénél, a károsulttal azonos munkakört betöltő kormánytisztviselők ténylegesen megvalósult átlagos, éves

illetmény-változás mértéke az irányadó. Azonos munkakört betöltő kormánytisztviselők hiányában a módosítás alapjaként a szervezeti egységnél megvalósult átlagos éves illetmény-változást kell figyelembe venni.

(3) A (2) bekezdés szerinti szervezeti egység megszűnése esetén a kártérítés módosításánál a munkáltatónál a károsulttal azonos munkakört betöltő kormánytisztviselők, ilyen kormánytisztviselők hiányában pedig a munkáltatónál ténylegesen megvalósult átlagos éves illetmény-változás mértéke az irányadó.

(4) A munkáltató és a biztosító a szükséghez képest a kormánytisztviselőtől, illetve hozzátartozójától a munkavégzésből származó jövedelméről, jövedelmi viszonyairól évente igazolást kérhet.

(5) A munkáltató a károsultat tizenöt napon belül értesíti, ha a kártérítés mértékének módosítását megalapozó illetmény-változást hajtott végre.

174. § A munkáltató a károkozásról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül köteles a károsultat felhívni kárigénye előterjesztésére. A munkáltató a kárigény bejelentésére tizenöt napon belül írásbeli, indokolt választ ad.

175. § (1) Az elévülés (192. §) szempontjából önállónak kell tekinteni

a) az illetmény és a táppénz,

b) az illetmény és a sérelem folytán csökkent kereset, valamint

c) az illetmény és a rokkantsági nyugdíj, baleseti rokkantsági nyugdíj, rokkantsági ellátás vagy rehabilitációs ellátás különbözetének megtérítése iránti igényt.

Ha a sérelemmel összefüggésben több és egymástól eltérő időpontban esedékes újabb elkülönülő kárigény származik, ezek elévülési idejét egymástól függetlenül, az egyes igények esedékessé válásától kezdődően, külön-külön kell számítani.

(2) Az elévülési idő az (1) bekezdésben foglalt megkülönböztetéssel

a) a táppénz első fizetésének napjától,

b) attól az időponttól, amikor a sérelem folytán bekövetkezett munkaképesség-csökkenés, egészségkárosodás első ízben vezetett jövedelemkiesésben megmutatkozó károsodásra,

c) a rokkantsági nyugdíj, baleseti rokkantsági nyugdíj, rokkantsági ellátás vagy rehabilitációs ellátás folyósításának időpontjától kezdődik.

(3) Járadékgigény hat hónapról régebbi időre visszamenőleg csak akkor érvényesíthető, ha a jogosultat a követelés érvényesítésében mulasztás nem terheli, illetőleg a munkáltató a 174. §-ban meghatározott kötelezettségét elmulasztotta. Három évnél régebbi időre visszamenőleg járadékgigény nem érvényesíthető.

Adatkezelés

176. § (1) A munkáltató köteles a kormánytisztviselőt tájékoztatni személyes adatainak kezeléséről. A munkáltató a kormánytisztviselőre vonatkozó tény, adatot, véleményt harmadik személlyel csak törvényben meghatározott esetben vagy a kormánytisztviselő hozzájárulásával közölhet.

(2) A kormányzati szolgálati jogviszonyból származó kötelezettségek teljesítése céljából a munkáltató a kormánytisztviselő személyes adatait - az adatszolgáltatás céljának megjelölésével, törvényben meghatározottak szerint - adatfeldolgozó számára átadhatja. Erről a kormánytisztviselőt előzetesen tájékoztatni kell.

(3) A kormánytisztviselőre vonatkozó adatok statisztikai célra felhasználhatók és statisztikai célú felhasználásra - hozzájárulása nélkül, személyazonosításra alkalmatlan módon - átadhatók.

(4) A szakmai vezetők és a kormánytisztviselők önéletrajza tartalmazza az 5. mellékletben meghatározott kötelező adatköröket, valamint az önéletrajzhoz csatolandó, az önéletrajzban foglaltakat igazoló mellékleteket, illetve

tartalmazhat egyéb kiegészítő információkra vonatkozó adatokat.

177. § (1) Az államigazgatási szerv a kormánytisztviselőről az e törvény 2. mellékletében meghatározott adatkörre kiterjedő nyilvántartást vezet (a továbbiakban: közszolgálati alapnyilvántartás). A 2. mellékletben nem szereplő körben - törvény eltérő rendelkezésének hiányában - adatszérés nem végezhető, ilyen adatot nyilvántartani nem lehet.

(2) A közszolgálati alapnyilvántartás célja a kormányzati szolgálati jogviszonyból származó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges adatok kezelésének biztosítása a kormányzati szolgálati jogviszony alanyai számára.

(3) A közszolgálati alapnyilvántartásban szereplő személyes adatok védelméért, az adatkezelés jogszerűségéért, valamint a 178. § (1) bekezdésében, továbbá a 181. §-ban előírt adatszolgáltatásokért - eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában - a kormánytisztviselőt alkalmazó államigazgatási szerv hivatali szervezetének vezetője felelős.

(4) Közszolgálati adatvédelmi szabályzatban (a továbbiakban: szabályzat) kell meghatározni az iratok, az adatok kezelésének adatvédelmi, adatbiztonsági szabályait, így különösen a kormánytisztviselő saját adataival történő rendelkezési joga biztosításának, a harmadik személy részére történő adattovábbításnak, a betekintési jog gyakorlásának, valamint az adatkezelésben részt vevő kormánytisztviselő felelősségének és az adatokhoz történő hozzáférése terjedelmének szabályait.

(5) Az államigazgatási szerv közszolgálati alapnyilvántartási rendszere törvény felhatalmazásának hiányában más adatrendszerrel nem kapcsolható össze.

178. § (1) A közszolgálati alapnyilvántartás adatairól és azok változásairól, továbbá az államigazgatási szerv szervezeti adatairól évente a Kormány által rendeletben meghatározottak szerint az államigazgatási szervek - személyazonosításra alkalmatlan módon - adatszolgáltatást végeznek a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter részére.

(2) A kormánytisztviselőknél, valamint az államigazgatási szervnél foglalkoztatott munkavállalóknál létszám- és illetményadatait, kereseti adatait a központi létszám- és bérgazdálkodási statisztikai információs rendszer a Kormány által meghatározott rendben átadja a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter részére a (3) bekezdés b) pontjában előírtak, valamint az államigazgatási szerveknél foglalkoztatott munkavállalók adatainak elemzése céljából.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben meghatározott statisztikai célú adatgyűjtés (a továbbiakban: közszolgálati statisztikai adatgyűjtés) célja:

a) a Kormány közszolgálati személyzetpolitikájának kialakításához és megvalósításához szükséges, a kormánytisztviselői életpályával összefüggő adatok és elemzések biztosítása;

b) a kormánytisztviselői életpálya előmeneteli- és illetményrendszerének országos működtetéséhez szükséges létszám- és illetményadatok elemzése az illetményalapra vonatkozó országgyűlési döntést előkészítő illetékes kormányzati szervek, illetve országgyűlési bizottságok részére;

c) a nemzetközi kapcsolatokkal összefüggő esetenkénti adatszolgáltatás biztosítása az illetékes szervek számára;

d) a Kormány által meghatározott körben a közvélemény tájékoztatása a kormánytisztviselői életpályával összefüggő adatokról.

179. § Közérdekből nyilvános adatnak minősül

a) a kormánytisztviselő neve,

b) a kormánytisztviselő állampolgársága,

c) a kormánytisztviselőt alkalmazó államigazgatási szerv neve,

d) a c) pontban meghatározott szervnél a kormányzati szolgálati jogviszony kezdete,

e) a kormánytisztviselő jelenlegi besorolása, besorolásának időpontja,

f) a kormánytisztviselő munkakörének megnevezése és a betöltés időtartama,

g) a kormánytisztviselő vezetői kinevezésének és megszűnésének időpontja,

h) címadományozás adatai,

i) a kormánytisztviselő illetménye.

180. § (1) Az államigazgatási szervnél vezetett közszolgálati alapnyilvántartásba - eljárásában indokolt mértékig - jogosult betekinteni, illetőleg abból adatokat átvenni:

a) saját adataiba a kormánytisztviselő,

b) a kormánytisztviselő felettese,

c) a minősítést végző vezető,

d) a törvényességi ellenőrzést végző vagy törvényességi felügyeletet gyakorló,

e) a fegyelmi eljárást lefolytató testület vagy személy,

f) munkaügyi per kapcsán az eljáró bíróság, illetve a közszolgálati panasz kapcsán a Kormánytisztviselői Döntőbizottság,

g) feladatkörükben eljárva a nemzetbiztonsági szolgálatok, valamint a közszolgálati jogviszonnyal összefüggésben indult büntetőeljárásban a nyomozó hatóság, az ügyész és a bíróság,

h) törvényességi ellenőrzési feladatkörében eljárva az ügyész,

i) a személyes adatok kezelésével összefüggésben a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnöke,

j) a személyzeti, munkaügyi és illetmény-számfejtési feladatokat ellátó szerv e feladattal megbízott munkatársa feladatkörén belül, e törvény 2. mellékletének I/A., I/B., II., IV., V., VII., VIII. és X. pontokban foglalt adatkörökből a kormánytisztviselő illetményének számfejtése, illetve annak ellenőrzése céljából,

k) a közszolgálati statisztikai adatgyűjtéssel összefüggésben a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter és a fővárosi, megyei kormányhivatal kormánytisztviselője feladatkörében,

l) a feladatai ellátásához szükséges mértékig adategyezés, adatösszevetés, adatkorrigálás érdekében a minisztériumokra vonatkozó adatok tekintetében, valamint az államigazgatási szervek kormánytisztviselőinek képzésével, továbbképzésével, vizsgáztatásával kapcsolatos feladatai ellátásához a személyügyi központ vezetője, valamint az általa meghatározott körben, az általa feljogosított, személyügyi központnál alkalmazásban álló személy,

m) az európai támogatásokat auditáló szerv.

(2) A kormánytisztviselő jogosult a róla nyilvántartott helytelen adat helyesbítését, a jogellenesen nyilvántartott adat törlését kérni, a jogellenesen kért adat közlését megtagadni. Az adatkezelő köteles a helytelen adatot haladéktalanul helyesbíteni, illetve törölni.

(3) A személyügyi központ - az adatfelhasználás dokumentálásával - jogszabályban meghatározott feladatai ellátása érdekében statisztikai adatfeldolgozást végezhet.

181. § (1) A tartalékkállományba helyezett kormánytisztviselőknél a 3. melléklet szerinti adatairól az államigazgatási szerv folyamatos adatszolgáltatást végez a Kormány által meghatározott rendben a személyügyi központ részére.

(2) A közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter betekinthet a tartalékkállományba helyezett kormánytisztviselőknél a személyügyi központ által kezelt, 3. melléklet szerinti adataiba.

182. § (1) A személyügyi központ nyilvántartja és kezeli az általa lefolytatott pályázati eljárással, a kompetencia vizsgálattal, és a toborzási adatbázissal kapcsolatos adatokat. A pályázati eljárás lefolytatását követően - függetlenül annak eredményességétől - a személyügyi központ a pályázati eljárásokkal kapcsolatos adatokat egyéni azonosításra alkalmatlan módon statisztikai adatgyűjtés céljából tárolhatja. A pályázati eljárással kapcsolatos adatokat a személyügyi központ a pályázati eljárás lezárását követően törli a nyilvántartásából, kivéve, ha a pályázó adatai további kezeléséhez hozzájárul, abból a célból, hogy a későbbi pályázati lehetőségekről tájékoztatást kapjon, valamint bekerüljön a toborzási

adatbázisba. A személyügyi központ a versenyvizsgára vonatkozó adatokat, annak érvényessége lejártát követően törli a nyilvántartásából.

(2) A (1) bekezdésben meghatározott adatnyilvántartás és -kezelés a pályázó

a) természetes személyazonosító adataira,

b) önéletrajzára, motivációs levelére,

c) a pályázati eljáráshoz és a kiválasztáshoz kapcsolódó egyéb adataira,

d) a pályázati eljárás során használt kiválasztási módszerek eredményeire,

e) kompetencia-vizsgálat eredményére,

f) a 4. mellékletben meghatározott adatokra terjed ki.

(3) A személyügyi központ által vezetett nyilvántartás célja a kiválasztási eljárás segítése. A személyügyi központ nyilvántartásában szereplő személyes adatok védelméért, az adatkezelés jogszerűségéért, az adatszolgáltatásért a személyügyi központ vezetője felelős.

(4) A személyügyi központ által vezetett nyilvántartásból - kormányrendeletben meghatározott módon - a (3) bekezdésben meghatározott célra a pályázatot kiíró közigazgatási szerv számára személyazonosításra alkalmas módon, vagy statisztikai célra csak személyazonosításra alkalmatlan módon szolgáltatható adat.

(5) A személyügyi központ által vezetett nyilvántartásba - eljárásában indokolt mértékig - jogosult betekinteni, illetve a személyügyi központ hozzájárulásával abból adatokat átvenni:

a) a személyügyi központ vezetője,

b) meghatározott körben a személyügyi központ vezetője által feljogosított, személyügyi központnál alkalmazásban álló személy,

c) a személyügyi központ felügyeletét ellátó közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter és az általa meghatározott körben, az általa feljogosított kormánytisztviselő,

d) saját adatai tekintetében az adatbázisban szereplő személy,

e) a fegyelmi eljárást lefolytató testület vagy személy,

f) munkaügyi per kapcsán az eljáró bíróság,

g) feladatkörükben eljárva a nemzetbiztonsági szolgálatok, valamint a közszolgálati jogviszonnyal összefüggésben indult büntetőeljárásban a nyomozó hatóság, az ügyész és a bíróság,

h) az ügyész törvényességi feladatkörében eljárva az ügyész.

(6) A személyügyi központ által vezetett nyilvántartásból kormányrendeletben meghatározott módon - személy azonosítására alkalmas adatokat nem tartalmazó - adatszolgáltatás végezhető.

183. § (1) Az államigazgatási szervek kormánytisztviselőinek képzésével, továbbképzésével, vizsgáztatásával összefüggő nyilvántartását a személyügyi központ működteti. A személyügyi központ e feladata ellátása körében jogosult a (2)-(3) bekezdésben meghatározott nyilvántartásokba betekinteni.

(2) A Kormány által rendeletben kijelölt vizsgaszervező a közigazgatási és ügykezelői alapvizsgálával, valamint a közigazgatási szakvizsgálával kapcsolatban a következő adatok körét tartja nyilván, illetve kezeli

a) a vizsgázó természetes személyazonosító adatait,

b) a vizsgázó munkáltatójára vonatkozó adatait,

c) a vizsgajegyzőkönyvben foglalt adatokat,

d) vizsgabizonyítvány számát, keltét,

e) a vizsga teljesítéséhez szükséges adatokat.

(3) A továbbképzést szervező a továbbképzés lebonyolításával kapcsolatban a következő adatok körét tartja nyilván, illetve kezeli

a) a résztvevő természetes személyazonosító adatait,

b) a résztvevő munkáltatójára vonatkozó adatait,

c) a továbbképzés teljesítéséhez szükséges adatokat.

183/A. §

183/B. § (1) A büntetés-végrehajtás központi szerve a büntetés-végrehajtással összefüggő pártfogó felügyelői

tevékenységgel kapcsolatos pártfogó felügyelői feladatokat ellátó kormánytisztviselőinek 6. mellékletben meghatározott adatait a kormánytisztviselők munkavégzésével összefüggésben belépési jogosultságot biztosító igazolványok kibocsátása, nyilvántartása és bevonása céljából kezeli.

(2) A 6. melléklet szerinti adatokat, az abban bekövetkező változásokat, valamint a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnésére vagy a kormánytisztviselő tartós távollétére vonatkozó adatokat a büntetés-végrehajtással összefüggő pártfogó felügyelői feladatokat ellátó kormánytisztviselőt alkalmazó büntetés-végrehajtási szerv vezetője köteles a közszolgálati alapnyilvántartás adatai alapján továbbítani az (1) bekezdésben meghatározott adatkezelő részére.

(3) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartásba - az eljárásban indokolt mértékig - saját adatai tekintetében kizárólag a kormánytisztviselő jogosult betekinteni, illetve abból adatokat átvenni.

183/C. § (1) Ha a munkáltató a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 63/A. § (2a) bekezdése alapján tájékoztatást kap arról, hogy e törvény hatálya alatt állóval szemben büntetőeljárás indult, a tájékoztatás során tudomására jutott természetes személyazonosító adatot, valamint a 83/A. § (1) bekezdése szerinti bűncselekmény miatt indult büntetőeljárás megindításának tényéről szóló adatot a tájékoztatást követő tizenöt napig, ha a tájékoztatás alapján munkáltatói intézkedésre kerül sor, az intézkedés meghozataláig jogosult kezelni.

(2) A munkáltató a 83/A. § szerinti tájékoztatás során tudomására jutott személyes adatot a tájékoztatást követő tizenöt napig, ha a tájékoztatás alapján munkáltatói intézkedésre kerül sor, az intézkedés meghozataláig jogosult kezelni. Ezt követően az adatokat törölni kell.

Személyi anyag

184. § (1) A kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonyával kapcsolatos iratok közül a kormánytisztviselőt őt ennél nem régebbi fényképét, a közszolgálati alapnyilvántartás adatlapját, az önéletrajzot, a bűnügyi nyilvántartó szerv által kiállított hatósági bizonyítványt, az esküokmányt, a kinevezést és annak módosítását, a főtisztviselői kinevezést, a vezetői kinevezést, a címadományozást, a besorolásról, illetve a visszatartásról, valamint az áthelyezésről rendelkező iratokat, a teljesítményértékelést, a minősítést, a kormányzati szolgálati jogviszonyt megszüntető iratot, a hatályban lévő fegyelmi büntetést kiszabó határozatot, a közszolgálati igazolás másolatát együttesen kell tárolni (személyi anyag).

(2) A személyi anyagba való betekintésre a 180. § (1) bekezdésben foglaltak jogosultak.

(3) A kormánytisztviselő személyi anyagát az államigazgatási szerv fekteti fel, illetve kéri meg, ha a kormánytisztviselő korábban kormányzati szolgálati jogviszonyban állt.

(4) A személyi anyagot - kivéve, amelyet a (3) bekezdés alapján átadtak - a jogviszony megszűnésétől számított ötven évig meg kell őrizni.

A minisztériumokban foglalkoztatottak jogviszonyával összefüggő adatkezelés egyes szabályai, a közszolgálati nyilvántartás

185. § (1) A minisztériumokban foglalkoztatottakra a 176-184. §-ban foglalt rendelkezéseket a 185-188. §-ban foglalt eltérésekkel kell megfelelően alkalmazni.

(2) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter jogosult a minisztériumokban foglalkoztatottak esetében a kormányzati tevékenység összehangolásának biztosítása céljából az általuk vezetett közszolgálati alapnyilvántartásba betekinteni.

(3) A minisztériumok közszolgálati alapnyilvántartását, mint adatfeldolgozó a személyügyi központ üzemelteti. A

minisztériumok - a (2) bekezdésben foglalt esetet kivéve - a személyügyi központ elektronikus nyilvántartásában tárolt adatok esetében csak a vele kormányzati szolgálati jogviszonyban álló kormánytisztviselő adataiba tekinthet be. A személyügyi központ - az adatfelhasználás dokumentálásával - jogszabályban meghatározott feladatai ellátása érdekében statisztikai adatfeldolgozást végezhet. A minisztériumok állományába tartozó, illetve velük jogviszonyt létesítő kormánytisztviselőtől nem követelhető meg olyan adat igazolása vagy okiratmásolat szolgáltatása, amelyet a személyügyi központ által üzemeltetett közszolgálati alapnyilvántartás tartalmaz.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott adatfeldolgozást a személyügyi központ az egységes alapokon megvalósuló személyügyi nyilvántartás és integrált emberi erőforrás-gazdálkodási rendszer keretén belül látja el.

(5) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért és a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter - a Kormány által meghatározott módon és adatkörben - jogszabályban meghatározott feladatainak ellátása érdekében statisztikai lekérdezéseket végezhet a (4) bekezdésben meghatározott rendszerben tárolt adatokból.

(6) A Kormány által meghatározott államigazgatási szervnél foglalkoztatottak közszolgálati alapnyilvántartására a minisztériumra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

186. § (1) A személyügyi központ által vezetett minisztériumi közszolgálati alapnyilvántartásból - kormányrendeletben meghatározott módon - kormányzati szolgálati jogviszonnyal összefüggő adatkezelés céljából, személyazonosításra alkalmas módon a minisztériumok részére a vele kormányzati szolgálati jogviszonyban álló kormánytisztviselők adatai tekintetében adatszolgáltatás végezhető.

(2) Az állami vezetők esetében a közszolgálati alapnyilvántartásban kell nyilvántartani a 2. mellékletben meghatározott adatokon túl az állami vezetői igazolvány számát, az EÜ VIP kártya számát, a diplomata útlevél számát, az állami vezetők és az államigazgatási szervek kormánytisztviselői számára biztosított juttatásokról és azok feltételeiről szóló kormányrendelet szerinti juttatások adatait is.

(3) A tartós külszolgálatot teljesítő kormánytisztviselő esetében a 2. mellékletben meghatározott adatokon túl a közszolgálati alapnyilvántartásban kell nyilvántartani a külképviselet megnevezését, a diplomáciai vagy konzuli rangot, valamint az általán-költségtérítésre vonatkozó adatokat is.

(4) A szakmai vezetők és a kormánytisztviselők önéletrajzát a minisztériumok a 185. § (4) bekezdésében meghatározott rendszerben tartják nyilván és kezelik.

187. § (1) A minisztériumok az illetmény és egyéb juttatás, valamint az ezekhez kapcsolódó adó-, társadalombiztosítási és egyéb, az államigazgatási szervet terhelő fizetési kötelezettségek teljesítése céljából külön törvényben meghatározott adatokat szolgáltatnak a kincstár részére. A kincstár számfejtett adatokat szolgáltat a 185. § (4) bekezdésében meghatározott rendszer útján - a díjazással kapcsolatos jogok gyakorlása és kötelezettségek teljesítése céljából - a minisztériumok részére.

(2) A honvédelemért felelős miniszter által vezetett minisztériummal kormányzati szolgálati jogviszonyban állók esetében az (1) bekezdésben meghatározott adatokat a Költségvetés Gazdálkodási Információs Rendszer (a továbbiakban: KGIR) részére kell továbbítani, illetve a KGIR biztosítja a 185. § (4) bekezdésében meghatározott rendszer útján a számfejtett adatok átadását.

(3) A minisztériumok a működésükhöz szükséges gazdasági, informatikai, műszaki és elhelyezési feltételek biztosítása céljából adatot szolgáltatnak a kormánytisztviselő nevééről, neméről, születési idejéről, valamint szervezeti és munkaköri adatokról a Szolgáltatási és Ellátás Alapadat Tár (a továbbiakban: szolgáltatási adattár) rendszer részére. A szolgáltatási adattár a 185. § (4) bekezdésében meghatározott

rendszer útján adatokat szolgáltat a minisztériumok részére a kormánytisztviselő elhelyezésének adatairól.

188. § (1) Az állami vezető és a kormánytisztviselő 2. melléklet szerinti nyilvántartásban kezelt adatai közül a (2) bekezdésben meghatározott személyes adatait a személyügyi központ a kormánytisztviselői kártya kiállítása céljából továbbítja a kártya kiállítását végző szerv részére.

(2) A kormánytisztviselői kártya kiállítása céljából az állami vezető és kormánytisztviselő

- a) neve, születési neve,
- b) anyja neve,
- c) születési helye és ideje,
- d) személyazonosító igazolvány okmányazonosítója, valamint
- e) lakcíme

továbbítható.

(3) A kormánytisztviselői kártya kiállítását végző szerv a kártya kiállításával összefüggésben kezeli az állami vezető és a kormánytisztviselő (2) bekezdés szerinti személyes adatait, fényképét, és a kiállításra kerülő kártya azonosítószámát, ezen adatokat az elektronikus beléptető rendszer működtetése, adatnyilvántartás vezetése céljából továbbítja a személyügyi központ részére. A személyügyi központ a részére továbbított adatokat a 185. § (4) bekezdésében meghatározott rendszerben nyilvántartja, azokból adatokat szolgáltathat.

A közszolgálati ellenőrzés

189. § (1) A Kormány ellenőrzi - a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter és a fővárosi, megyei kormányhivatal közreműködésével - a kormányzati szolgálati jogviszonyra vonatkozó jogszabályok végrehajtását. Ennek keretében a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter javaslatára évente meghatározhatja a vizsgálati tárgyköröket (célvizsgálat), valamint a vizsgálat alá vont 1. §-ban meghatározott szerveket (a továbbiakban: vizsgált szervek). A célvizsgálatot a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter folytatja le, amelynek tapasztalatairól a Kormányt évente tájékoztatja.

(2) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter jogosult - a cél- és témavizsgálatok keretében - a minisztériumokban, a kormányhivataloknál és a központi hivataloknál:

- a) a munkáltatói intézkedést tartalmazó iratokba betekintem,
- b) jogszabálysértés vagy célszerűtlen intézkedés esetén intézkedést kezdeményezni az államigazgatási szerv vezetőjénél vagy - vita esetén - annak felettes szervénél,
- c) fegyelmi vagy kártérítési eljárást kezdeményezni.

(3) A (2) bekezdés b)-c) pontjában meghatározott esetekben az államigazgatási szerv vezetője köteles a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter megkeresését érdemben megvizsgálni, és saját intézkedéséről vagy annak mellőzése okáról a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős minisztert - a megkereséstől számított harminc napon belül - tájékoztatni.

(4) A (2) bekezdésbe nem tartozó vizsgált szervekkel kapcsolatos ellenőrzési jogkört a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter koordinálásával a fővárosi, megyei kormányhivatal gyakorolja.

Jogvita

190. § (1) A kormánytisztviselő a kormányzati szolgálati jogviszonyból származó igényének érvényesítése érdekében - a (2) bekezdésben meghatározott esetekben - közszolgálati panaszt nyújthat be a Kormánytisztviselői Döntőbizottsághoz. A munkáltató és az érdek-képviselői szerv az e törvényből származó igényét bíróság előtt érvényesítheti.

(2) A közszolgálati panaszt a sérelmesnek tartott munkáltatói intézkedésről szóló irat kézbesítésétől számított harminc napon belül lehet a Kormánytisztviselői Döntőbizottsághoz benyújtani

a) a kormányzati szolgálati jogviszony megszüntetésével;

b) az összeférhetetlenség megszüntetésére irányuló írásbeli felszólítással;

c) a minősítés, a teljesítményértékelés megállapításaival;

d) a fegyelmi és kártérítési ügyben hozott határozattal;

e) a kinevezés egyoldalú módosításával;

f) a sérelemdíj megfizetése ügyében hozott határozattal kapcsolatos ügyekben. A Kormánytisztviselői Döntőbizottság döntésével szemben a kormánytisztviselő, illetve a munkáltató a döntés közlésétől számított harminc napon belül bírósághoz fordulhat.

(3) A kormánytisztviselő közvetlenül a bírósághoz fordulhat keresetével

a) ha a Kormánytisztviselői Döntőbizottság a (9) bekezdésben meghatározott határidőn belül nem bírálja el a közszolgálati panaszt, ebben az esetben a határidő lejártától számított harminc napon belül,

b) a fizetési felszólítással szemben a sérelmesnek tartott munkáltatói intézkedésről szóló irat kézbesítésétől számított harminc napon belül,

c) a (2) bekezdésben és a b) pontban meghatározottakon kívüli egyéb tárgyú igény esetén az igény érvényesítésére vonatkozó elévülési időn belül.

(4) A kormánytisztviselő a (3) bekezdés b) és c) pontjaiban meghatározott esetekben, a munkáltató bármely e törvényből származó igényével összefüggésében véleményt kérhet a Kormánytisztviselői Döntőbizottságtól az igény megalapozottságáról. A Kormánytisztviselői Döntőbizottság véleményezési eljárása (a továbbiakban: véleményezési eljárás) nem érinti az e törvény alapján biztosított bírósághoz fordulás jogát. A véleményezési eljárásra a (9) bekezdés megfelelően alkalmazandó, azzal, hogy a Kormánytisztviselői Döntőbizottság nem határozatot hoz, hanem a Kormánytisztviselői Döntőbizottság tagja által kiadmányozott és indokolással ellátott véleményt bocsát ki. A véleményezési eljárásra a (11) és (12) bekezdés nem alkalmazható.

(5) A jogviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésére vonatkozó megállapodás megtámadása esetén a kormánytisztviselő a közszolgálati panaszt, a munkáltató a keresetlevelet a megtámadás eredménytelenségének megállapításától számított harminc napon belül terjesztheti elő. A megtámadás eredménytelen, ha a másik fél annak közlésétől számított tizenöt napon belül nem válaszol, vagy azt nem fogadja el.

(6) A munkáltatói jogkör gyakorlójának mérlegelési jogkörébe tartozó döntése ellen a kormánytisztviselő a Kormánytisztviselői Döntőbizottsághoz, illetve a bírósághoz akkor fordulhat, ha e törvény megengedi.

(7) A közszolgálati panasz, illetve a keresetlevél beadására megállapított határidőt megtartottnak kell tekinteni, ha a Kormánytisztviselői Döntőbizottsághoz intézett közszolgálati panaszt, illetve a bírósághoz intézett keresetlevelet legkésőbb a határidő utolsó napján megküldték. Ha a fél a közszolgálati panasz, illetve a keresetlevél beadására megállapított határidőt elmulasztja, igazolással élhet. Az igény hat hónap elteltével nem érvényesíthető.

(8) A (2) bekezdés b) és c) pontjában, valamint a (3) bekezdés b) pontjában foglalt esetben a sérelmezett intézkedés, továbbá a fegyelmi és kártérítési ügyben hozott határozat - kivéve a hivatalvesztés fegyelmi büntetést kiszabó fegyelmi határozatot - a bíróság jogerős döntéséig nem hajtható végre.

(9) A közszolgálati panaszt a Kormánytisztviselői Döntőbizottság annak kézhezvételétől számított hatvan napon belül indokolással ellátott határozatban bírálja el és döntését írásban közli. Ezt a határidőt indokolt esetben a Kormánytisztviselői Döntőbizottság egy alkalommal hatvan nappal meghosszabbíthatja.

(10) A Kormánytisztviselői Döntőbizottság hatásköre az e törvény hatálya alá tartozó államigazgatási szervnél keletkezett jogvitára terjed ki.

(11) A közszolgálati panaszt háromfős tanács bírálja el. Az ügy elbírálásában eljáró tanács tagjait és a tanács elnökét a Kormánytisztviselői Döntőbizottság elnöke jelöli ki. A tanács elnöke az lehet, aki egyetemi szintű végzettséggel és jogász szakképzettséggel rendelkezik.

(12) A tanács a határozatát többségi szavazással hozza.

(13) A Kormánytisztviselői Döntőbizottság eljárása illeték- és költségmentes.

(14) A Kormánytisztviselői Döntőbizottság a jogellenes jogviszony megszüntetésének jogkövetkezményeiről a 193-194. §-okban meghatározottak szerint dönt.

191. § (1) A Kormánytisztviselői Döntőbizottság elnökét és helyettesét, valamint tagjait (közszolgálati biztosok) a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter nevezi ki határozatlan időre.

(2) A Kormánytisztviselői Döntőbizottság tagja az lehet, aki

a) legalább ötéves közigazgatási gyakorlattal, és

b) felsőfokú iskolai végzettséggel, és

c) közigazgatási vagy jogi szakvizsgával rendelkezik, és

d) közszolgálati jog területén gyakorlatot szerzett.

(3) Nem keletkezett összeférhetetlenséget, ha a kormánytisztviselő, illetve a szakmai vezető a Kormánytisztviselői Döntőbizottság tagja.

(4) A közszolgálati panasz elbírálásában eljáró tanács tagjának összeférhetetlenségére a fegyelmi eljárásban kormányrendelet által meghatározott összeférhetetlenségi szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(5) A Kormánytisztviselői Döntőbizottság szervezetére, eljárására és tagjainak juttatásaira vonatkozó szabályokat a Kormány rendeletben állapítja meg.

Elévülés

192. § (1) A kormányzati szolgálati jogviszonnyal kapcsolatos igény három év alatt évül el.

(2) A bűncselekménnyel okozott kár megtérítésére irányuló igény öt év, ha a büntethetőség elévülési ideje ennél hosszabb, ennek megfelelő idő alatt évül el.

(2a) A bűncselekménnyel okozott személyiségi jogi sérelem miatt fizetendő sérelemdíj iránti igény öt év, ha a büntethetőség elévülési ideje ennél hosszabb, ennek megfelelő idő alatt évül el.

(3) A kártérítés - e törvény eltérő rendelkezése hiányában - a károkozás bekövetkeztekor nyomban esedékes.

(3a) A sérelemdíj - e törvény eltérő rendelkezése hiányában - a személyiségi jogi sérelem bekövetkeztekor nyomban esedékes.

(4) Az igény elévülése az esedékessé válástól kezdődik. Az igény elévülését hivatalból kell figyelembe venni.

(5) Az elévült igényt bírósági úton érvényesíteni nem lehet. Az elévülés utáni teljesítést elévülés címén visszakövetelni nem lehet.

(6) Ha a jogosult az igényét menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított hat hónapon belül ezt akkor is megteheti, ha az elévülési idő már eltelt, vagy abból hat hónapnál kevesebb van hátra.

(7) Az igény érvényesítésére irányuló írásbeli felszólítás, az igénynek a bíróság előtti érvényesítése, a külön törvény szerinti közvetítő vagy békéltető igénybevételének kezdeményezése, az igény megegyezéssel történő módosítása, az egyezségkötés, valamint a kötelezett elismerése az elévülést megszakítja. Az elévülés megszakadása, illetőleg az elévülés megszakítását előidéző eljárás jogerős befejezése után az elévülési idő újra kezdődik. Ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.

Jogellenes jogviszony megszüntetés jogkövetkezményei

193. § (1) Ha a bíróság megállapítja, hogy a munkáltató a kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonyát jogellenesen szüntette meg, a kormánytisztviselő abban az esetben kérheti az eredeti munkakörében történő továbbfoglalkoztatását, ha

a) a megszüntetés a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményébe [10. § (1) bekezdése], illetve felmentési védelembe (70-71. §) ütközik, vagy a munkáltató megszegi a felmentési korlátozásokra vonatkozó rendelkezéseket [57. § (4) bekezdése, 63. § (4) bekezdése], vagy

b) a munkáltató a választott szakszervezeti tisztségviselő, illetve a munkavédelmi képviselőnek (munkavédelmi bizottság tagjainak) kormányzati szolgálati jogviszonyát a 201. § (1) bekezdésébe, vagy a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 76. §-ának (3) bekezdésébe ütköző módon szüntette meg, vagy

c) a fegyelmi felelősség nem áll fenn, vagy annak megállapítása esetén a hivatalvesztés fegyelmi büntetés nem áll arányban az elkövetett fegyelmi vétség súlyával, vagy

d) a jogviszony megszüntetése az egyenlő bánásmód követelményébe ütközött, vagy

e) a kormánytisztviselő a jogviszony közös megegyezéssel történő megszüntetését vagy erre irányuló saját jognyilatkozatát sikerrel támadta meg.

(2) A munkáltató kérelmére a bíróság mellőzi a kormánytisztviselő eredeti munkakörbe történő visszahelyezését, feltéve, ha a kormánytisztviselő továbbfoglalkoztatása a munkáltatótól nem várható el. Ilyennek minősül különösen, ha

a) a kormánytisztviselő munkaköre megszűnt,

b) a munkakörét betöltötték,

c) a szervnél létszámcsoökkentést hajtanak végre az ítélet jogerőssé válásakor,

d) a szervnél nincs üres álláshely.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt esetben meg kell téríteni a kormánytisztviselő elmaradt illetményét (egyéb járandóságait), továbbá a jogviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben felmerült kárát is. Nem kell megtéríteni az illetménynek (egyéb járandóságnak), illetve a kárnak azt a részét, amely máshonnan megtérült vagy kellő gondosság mellett megtérülhetett volna. A kellő gondosság elmulasztásának különösen azt kell tekinteni, ha a kormánytisztviselő az állami foglalkoztatási szervvel nem működik együtt a munkavégzésre irányuló jogviszony létesítése érdekében, nem köt álláskereső megállapodást, illetve az e szerv által felajánlott - a foglalkoztatás elősegítéséről szóló jogszabályban foglalt feltételekre tekintettel - megfelelő munkahelyet elutasítja, továbbá maga nem keres aktívan munkahelyet. A bíróság a kellő gondosság elmulasztásának az elmaradt illetmény, egyéb járandóságok, illetve a kormánytisztviselői kár megtérítésével kapcsolatos következményét az eset összes körülményének mérlegelése alapján állapítja meg.

(4) Ha a kormányzati szolgálati jogviszony (1) bekezdésben foglalt módon történő jogellenes megszüntetése esetén a kormánytisztviselő az eredeti munkakörébe való visszahelyezést nem kéri vagy a bíróság mellőzi a kormánytisztviselő eredeti munkakörbe történő visszahelyezését, a kormányzati szolgálati jogviszony a jogellenességet megállapító határozat jogerőre emelkedésének napján szűnik meg. Ekkor - a (3) bekezdésben foglaltakon felül a bíróság a munkáltatót - az eset összes körülményeinek, így különösen a jogsértés és annak következményei súlyának mérlegelésével - a kormánytisztviselő legalább két-, legfeljebb tizenkét havi illetményének megfelelő összeg megfizetésére kötelezi.

(5) Ha a kormányzati szolgálati jogviszonyt nem az (1) bekezdésben foglalt módon szüntették meg jogellenesen, a kormányzati szolgálati jogviszony a megszüntetéséről szóló jognyilatkozat szerinti időpontban megszűnik, de a kormánytisztviselő részére - az eset összes körülményeinek, így különösen a jogsértés és annak következményei súlyának

mérlegelése alapján - legalább két, legfeljebb huszonnégy havi illetményének megfelelő átalánykártérítést kell fizetni.

(6) A bíróság a kártérítés mértékének megítélésakor figyelembe veszi, hogy a kormánytisztviselő mennyiben tett eleget a (3) bekezdésben foglalt kötelezettségének (kárenyhítés).

194. § (1) A kormánytisztviselő, ha a kormányzati szolgálati jogviszonyát nem az e törvényben előírtak szerint szünteti meg, köteles a munkáltató számára a lemondási időre járó illetményének megfelelő összeget megfizetni.

(2) Ha a kormánytisztviselő a határozott időtartamú kormányzati szolgálati jogviszonyát szünteti meg jogellenesen, az (1) bekezdésben meghatározottakat megfelelően kell alkalmazni. Ha azonban a határozott időből még hátralévő időtartam rövidebb két hónapnál, a munkáltató csak a hátralévő időre járó illetmény megfizetését követelheti.

(3) A munkáltató jogosult az (1), illetve a (2) bekezdésben meghatározott mértéket meghaladó kárának érvényesítésére is. Ezek együttesen nem haladhatják meg a kormánytisztviselő tizenkéthavi illetményének összegét.

(4) A munkáltató (1)-(3) bekezdés alapján keletkezett igényeinek érvényesítésére a kormánytisztviselő által okozott kár megtérítésére vonatkozó szabályok az irányadók.

Kormánytisztviselői érdekegyeztetés

Általános rendelkezések

195. § (1) A kormánytisztviselők szociális és gazdasági érdekeinek védelme, továbbá a munkabéke fenntartása érdekében e törvény szabályozza a szakszervezet és az államigazgatási szerv, illetve érdek-képviselői szervezeteik kapcsolatrendszerét. Ennek keretében biztosítja a szervezkedés szabadságát, a kormánytisztviselők részvételét a munkafeltételek alakításában, meghatározza a munkaügyi konfliktusok megelőzésére, feloldására irányuló eljárást.

(2) A kormánytisztviselőknek, illetve az államigazgatási szerveknek joga, hogy - törvényben meghatározott feltételek szerint - gazdasági és társadalmi érdekeik előmozdítása, védelme érdekében, mindennemű megkülönböztetés nélkül, másokkal együtt érdek-képviselői szervezetet alakítsanak, illetve az általuk választott szervezetbe - kizárólag az adott szervezet szabályaitól függően - belépjenek, vagy az ilyen jellegű szervezetektől távol maradjanak.

(3) Az érdek-képviselői szervezetek jogosultak szövetségeket létesíteni, illetve ilyenekhez csatlakozni, ideértve a nemzetközi szövetségeket is.

(4) A kormánytisztviselők jogosultak az államigazgatási szervnél szakszervezet létrehozására. A szakszervezet az államigazgatási szervnél szervezetet működtethet, ezek működésébe tagjait bevonhatja.

(5) Az államigazgatási szerv, illetve a szakszervezet köteles egymást írásban tájékoztatni a képviseletére jogosult, valamint a tisztviselő személyéről.

196. § (1) E fejezet alkalmazásában

a) tájékoztatás: a munkaügyi kapcsolatokkal, illetve a kormányzati szolgálati jogviszonnyal összefüggő információ átadása, ennek megismerését, megvizsgálását és az ezzel kapcsolatos vélemény kialakítását és képviseletét lehetővé tévő módon,

b) konzultáció: az államigazgatási szerv és a szakszervezet közötti véleménycseré, párbeszéd. A konzultációt a megállapodás érdekében, a kezdeményezésben megjelölt célnak megfelelően oly módon kell lefolytatni, hogy biztosított legyen a felek megfelelő képviselete, a közvetlen, személyes véleménycseré, valamint az érdemi tárgyalás.

(2) Az államigazgatási szerv nem köteles tájékoztatást adni vagy konzultációt folytatni, ha ez olyan tény, információ, megoldás vagy adat nyilvánosságra kerülésével járhat, amely a közszolgálat érdekeit, illetve működését vagy az államigazgatási szerv jogos érdekeit, illetve működését veszélyeztetné.

(3) A szakszervezet nevében vagy érdekében eljáró személy olyan tény, információt, megoldást vagy adatot, amelyet az államigazgatási szerv jogos érdekei, illetve működése, valamint a közszolgálat érdekei, illetve működése védelmében kifejezetten bizalmasan vagy minősített adatként való kezelésre történő utalással hozott tudomására, semmilyen módon nem hozhatja nyilvánosságra és azt az e törvényben meghatározott célok elérésén kívüli tevékenységben semmilyen módon nem használhatja fel.

(4) A szakszervezet nevében vagy érdekében eljáró személy a tevékenysége során tudomására jutott információkat csak az államigazgatási szerv jogos érdekeinek, illetve működésének, valamint a közszolgálat érdekeinek, illetve működésének veszélyeztetése, valamint a személyiségi jogok megsértése nélkül hozhatja nyilvánosságra.

(5) Az e törvényben a szakszervezet számára biztosított jogok az államigazgatási szervnél képviselettel rendelkező helyi szakszervezetet illetik meg.

197. § (1) Az államigazgatási szerv nem követelheti, hogy a kormánytisztviselő szakszervezethez való tartozásáról nyilatkozzék.

(2) A kormánytisztviselő alkalmazását nem lehet attól függővé tenni, hogy tagja-e valamely szakszervezetnek, illetve megszűnteti-e korábbi szakszervezeti tagságát, vagy vállalja-e az államigazgatási szerv által megjelölt szakszervezetbe történő belépést.

(3) Szakszervezethez való tartozása vagy szakszervezeti tevékenysége miatt tilos a kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonyát megszüntetni vagy a kormánytisztviselőt más módon megkülönböztetni.

(4) Nem lehet jogosultságot vagy juttatást valamely szakszervezethez való tartozástól vagy az attól való távolmaradástól függővé tenni.

(5) Az államigazgatási szerv szakszervezeti tagdíj levonásáért és a szakszervezet részére történő átutalásáért ellenértéket nem követelhet.

(6) A munkavállalói érdek-képviselői tagdíjfizetés önkéntességéről szóló 1991. évi XXIX. törvénytől eltérően az államigazgatási szerv a kormánytisztviselők illetményéből a szakszervezeti tagdíjat az államigazgatási szerv és a kormánytisztviselő erre vonatkozó megállapodása esetén vonja le.

Központi érdekegyeztetés

198. § (1) A közigazgatási szervek, valamint a közszolgálati tisztviselők érdekeinek egyeztetése, a vitás kérdések tárgyalásos rendezése, valamint a megfelelő megállapodások kialakítása céljából a Kormány, az országos önkormányzati érdek-képviselői szervezetek, valamint a kormánytisztviselők és a köztisztviselők országos munkavállalói érdek-képviselői szervezeteinek tárgyalócsoportja részvételével Közzolgálati Érdekegyeztető Fórum (a továbbiakban: KÉF) működik.

(2) A KÉF hatáskörébe a közigazgatásban foglalkoztatott kormánytisztviselők és köztisztviselők élet- és munkakörülményeire, foglalkoztatási feltételeire vonatkozó tárgykörök tartoznak.

(3) A KÉF véleményét ki kell kérni a (2) bekezdés szerinti hatáskörébe tartozó ügyekkel kapcsolatban az igazgatási munkaerővel és személyi juttatásokkal való gazdálkodás kérdéseiben.

(4) A KÉF tájékoztatáskérésre, illetve javaslatlételre jogosult a (2) bekezdés szerinti hatáskörébe tartozó egyéb ügyekkel kapcsolatban.

(5) A KÉF szervezetének és működésének szabályait a Kormány nevében eljáró közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter és az érdekegyeztetésben résztvevő felek közötti megállapodás tartalmazza. Titkársági feladatait a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter látja el.

199. § A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvényben, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvényben, szabályozott Országos Községi Érdekegyeztető Tanács az e törvény hatálya alá tartozó közszolgálati tisztviselők érdekegyeztető fóruma is.

Munkahelyi kormánytisztviselői érdekegyeztetés

200. § (1) A munkahelyi kormányzati szolgálati kérdések rendezésére a munkahelyi kormánytisztviselői érdekegyeztetés szolgál. A munkahelyi kormánytisztviselői érdekegyeztetésben az államigazgatási szerv vezetője és a szakszervezet választott tisztségviselője vesz részt. A tárgyalópartnerek a vitás kérdések egyeztetésébe szakértőket is bevonhatnak.

(2) Az államigazgatási szerv vezetője köteles kikérni a szakszervezet véleményét a kormánytisztviselők munkavégzésére, munka- és pihenőidejére, jutalmazására, valamint juttatásaira vonatkozó, a munkáltató hatáskörébe utalt szabályozásról.

(3) A (2) bekezdésben foglaltakon kívül a szakszervezet jogosult a kormánytisztviselők csoportját érintő munkáltatói intézkedéssel (döntéssel) vagy annak tervezetével kapcsolatos véleményét az államigazgatási szervvel közölni, ezzel összefüggésben konzultációt kezdeményezni.

(4) A szakszervezet tájékoztatást kérhet az államigazgatási szervtől a kormánytisztviselők kormányzati szolgálati jogviszonyával összefüggő gazdasági és szociális érdekeivel kapcsolatban, így különösen tájékoztatást kérhet:

- a) a (2) bekezdésben felsorolt tárgykörökben készült tervezetek, statisztikai létszám- és illetményadatok, számítások, elemzések és irányelvek megismerése érdekében,
- b) a kormányzati szolgálati jogszabályok végrehajtásáról,
- c) a helyi megállapodások betartásáról,
- d) legalább félévente a részmunkaidős és a határozott időre szóló foglalkoztatás helyzetének alakulásáról.

(5) A szakszervezet javaslatot tehet:

- a) az államigazgatási szerv részére a kormánytisztviselőket érintő intézkedésekre,
- b) a kormánytisztviselőket érintő helyi szabályozás egységes értelmezésére, valamint
- c) a kormánytisztviselőket érintő helyi szabályozási tárgykörökre.

(6) A szakszervezet jogosult a kormánytisztviselőket a munkügyi kapcsolatokkal vagy a munkaviszonnyal összefüggő kérdésekben tájékoztatni.

(7) Az államigazgatási szerv - a szakszervezettel egyeztetve - biztosítja annak lehetőségét, hogy a szakszervezet a tevékenységével kapcsolatos tájékoztatást az államigazgatási szervnél közlésegyeztetve.

(8) A szakszervezet joga, hogy a kormánytisztviselőket az államigazgatási szervvel vagy ennek érdek-képviselői szervezetével szemben anyagi, szociális, valamint élet- és munkakörülményeiket érintő jogaikkal és kötelezettségeikkel kapcsolatban képviselje.

(9) A szakszervezet jogosult a tagját - meghatalmazás alapján - gazdasági és szociális érdekeinek védelme céljából bíróság, hatóság és egyéb szervek előtt képviselni.

201. § (1) A közvetlen felsőbb szakszervezeti szerv egyetértése szükséges a szakszervezetnél választott tisztséget betöltő és a szakszervezet által megjelölt kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonyának az államigazgatási szerv által felmentéssel történő megszüntetéséhez [kivéve a 63. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott felmentést], valamint az 51-55. §-ok szerinti munkáltatói intézkedéshez.

(2) A szakszervezet az (1) bekezdésben foglalt alkalmazása során legfeljebb egy kormánytisztviselőt jogosult megjelölni. Amennyiben az államigazgatási szervnek több telephelye van, a szakszervezet telephelyenként jogosult legfeljebb egy kormánytisztviselőt megjelölni.

(3) A szakszervezet akkor jogosult az (1) bekezdés szerinti védelemre jogosult kormánytisztviselő helyett másik kormánytisztviselőt megjelölni, ha a kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonya vagy tisztsége megszűnt.

(4) A szakszervezet az (1) bekezdésben foglaltak szerinti munkáltatói intézkedéssel kapcsolatos álláspontját az államigazgatási szerv írásbeli tájékoztatásának átvételétől számított nyolc napon belül írásban közli. Ha a tervezett intézkedéssel a szakszervezet nem ért egyet, a tájékoztatásnak az egyet nem értés indokait tartalmaznia kell. Az indoklás akkor alapos, ha a tervezett intézkedés végrehajtása a szakszervezet érdek-képviselői tevékenységében történő közreműködés miatti hátrányos megkülönböztetést eredményezne. Ha a szakszervezet véleményét a fenti határidőn belül nem közli az államigazgatási szervvel, úgy kell tekinteni, hogy a tervezett intézkedéssel egyetért.

202. § (1) Feladata ellátása érdekében az államigazgatási szerv kormánytisztviselői közül legalább 10%-ának - de legalább harminc fő kormánytisztviselőnek - a tagságával rendelkező szakszervezetnél választott tisztséget betöltő és a szakszervezet által a 201. § (2) bekezdése szerint megjelölt kormánytisztviselőt a beosztás szerinti havi munkaidője tíz százalékának megfelelő munkaidő-kedvezmény illeti meg. Ezen túlmenően a konzultáció időtartamára mentesül a munkavégzési kötelezettség alól. A munkaidő-kedvezmény nem vonható össze. A munkaidő-kedvezmény igénybevételét legalább tíz nappal korábban be kell jelenteni. Ha a kedvezmény igénybevételét megalapozó indok a kormánytisztviselő önhibáján kívüli okból ennél később jut a tudomására, a tudomásszerzést követően köteles haladéktalanul bejelenteni a munkaidő-kedvezmény igénybevételére vonatkozó szándékát. Az államigazgatási szerv különösen indokolt esetben tagadhatja meg a munkaidő-kedvezmény igénybevételét.

(2) A munkaidő-kedvezmény tartamára illetmény jár. A munkaidő-kedvezményt megváltani nem lehet.

(3) A szakszervezet képviseletében eljáró, kormányzati szolgálati jogviszonyban nem álló személy, ha a szakszervezetnek az államigazgatási szervvel kormányzati szolgálati jogviszonyban álló tagja van, az államigazgatási szerv területére beléphet. A belépés és a munkahelyen való tartózkodás során az államigazgatási szerv működési rendjére vonatkozó szabályokat meg kell tartani.

Politikai tanácsadó, politikai főtanácsadó

203. § (1) A kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter kormány-főtanácsadói és kormánytanácsadói munkakört politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakörre minősíthet a miniszterelnök tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó feladatok ellátására.

(1a) Az általános politikai koordinációért felelős miniszter miniszterelnöki főtanácsadói, miniszterelnöki tanácsadói munkakört politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakörre minősíthet a miniszterelnök tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó feladatok ellátására.

(2) A kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter kormány-főtanácsadói és kormánytanácsadói munkakört politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakörre minősíthet az általa vezetett minisztériumban a Kormány döntéseinek előkészítéséhez közvetlenül kapcsolódó feladatok ellátására.

(2a) Az általános politikai koordinációért felelős miniszter miniszterelnöki főtanácsadói, miniszterelnöki tanácsadói munkakört politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakörre minősíthet az általa vezetett minisztériumban a Kormány döntéseinek előkészítéséhez közvetlenül kapcsolódó feladatok ellátására.

(3) A miniszter miniszteri főtanácsadói, miniszteri tanácsadói munkakört politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakörre minősíthet a miniszteri kabinetben a miniszter tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó feladatok ellátására.

(4) Az államtitkár politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakört létesíthet az államtitkári kabinetben, illetve - ennek hiányában - az államtitkári titkárságon az államtitkár tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó feladatok ellátására.

(5) A (2), a (3) és a (4) bekezdésben meghatározott munkakörök száma nem haladhatja meg az államigazgatási szervnél foglalkoztatott kormánytisztviselők létszámának 8%-át. Az (1)-(3) bekezdésben foglaltak szerint megállapított munkaköröket a szervezeti és működési szabályzat (ügyrend) mellékletében kell feltüntetni.

(6) A kinevezés a miniszterelnök, a miniszter vagy az államtitkár megbízatásának idejére, vagy a megbízatás megszűnése esetén a miniszterelnök, a miniszter vagy az államtitkár hatáskörgyakorlása idejére szól.

(7) Politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakörbe az nevezhető ki, aki felsőfokú iskolai végzettséggel és a 40. § (1) bekezdésben előírt egyéb feltételekkel rendelkezik. A politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó a kormánytisztviselőkre vonatkozó szabályok szerint közigazgatási alap- és szakvizsgát tehet. A vizsgák költségei a politikai főtanácsadót, politikai tanácsadót terhelik, mely költségeket a közigazgatási szerv átvállalhatja.

(8) Az (1)-(4) bekezdés szerinti feladat ellátására adott kinevezés - ideértve azt is, amikor a politikai tanácsadói munkakört a kinevezés módosításával állapítják meg - csak politikai főtanácsadói, politikai tanácsadói munkakör - kivéve a kabinetfőnököt - betöltésére szólhat. A politikai főtanácsadó vagy politikai tanácsadó kinevezése nem módosítható kormánytisztviselői vagy vezetői - ide nem értve a kabinetfőnököt - munkakörre.

(9) A politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó felett a munkáltatói jogokat

a) az (1) bekezdés esetében a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter,

b) az (1a) bekezdés esetében az általános politikai koordinációért felelős miniszter,

c) a (2) bekezdés esetében a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter,

d) a (2a) bekezdés esetében az általános politikai koordinációért felelős miniszter,

e) a (3) bekezdés esetében a miniszter,

f) a (4) bekezdés esetében az államtitkár gyakorolja.

204. § (1) A politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó illetményét a munkáltatói jogkör gyakorlója állapítja meg. A tárgyév március 1-jétől a következő év február végéig terjedő időszakra vonatkozó havi illetmény nem haladhatja meg a Központi Statisztikai Hivatal által hivatalosan közzétett, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági havi átlagos bruttó kereset tízszeresét.

(2) A 101. § (1) bekezdése szerinti alapszabadságon felül a politikai főtanácsadó kilenc nap, a politikai tanácsadó hét nap pótszabadságra jogosult évente.

(3)-(5)

(6) Ha a politikai főtanácsadó, politikai tanácsadó jogviszonyának a 203. § (6) bekezdésében szabályozott módon történő megszűnését követő hatvan napon belül újabb kormányzati szolgálati jogviszonyt létesít, jogviszonyát folyamatosnak kell tekinteni.

(7) A politikai főtanácsadóra, politikai tanácsadóra e törvény rendelkezéseit megfelelően kell alkalmazni a 45. § (1)-(3) és (6) bekezdése, 58. §, 62. §, 69. §, 72-73. §, 101. § (2)-(7) bekezdése, 116-130. §, 131. § (2) és (7) bekezdése, 132-142. §, 150. §, 181. § kivételével.

Kabinetfőnök

205. § (1) A politikai tanácsadói, politikai főtanácsadói munkakörbe kinevezett kabinetfőnökre a miniszteri kabinetet és az államtitkári kabinetet főosztályvezetőként vezető kabinetfőnökre vonatkozó e § szerinti rendelkezéseket kell

alkalmazni. A miniszteri kabinetet és az államtitkári kabinetet főosztályvezetőként vezető kabinetfőnök kinevezése a 203. § (6) bekezdésében meghatározott időre szól.

(2) A miniszteri kabinetet főosztályvezetőként vezető kabinetfőnök felett a munkáltatói jogokat a miniszter, az államtitkári kabinetet főosztályvezetőként vezető kabinetfőnök felett az alapvető munkáltatói jogokat a miniszter, míg az egyéb munkáltató jogokat az államtitkár gyakorolja.

(3) A miniszteri kabinetet főosztályvezetőként vezető kabinetfőnök gyakorolja a munkáltatói jogokat a miniszteri kabinet állományába tartozó kormánytisztviselők, valamint a miniszter titkárságát vezető osztályvezető felett. A vezetői kinevezés adása és visszavonása a miniszter hatáskörébe tartozik.

(4) Az államtitkári kabinetet főosztályvezetőként vezető kabinetfőnök gyakorolja a munkáltatói jogokat az államtitkári kabinet állományába tartozó kormánytisztviselők, valamint az államtitkár titkárságát vezető osztályvezető felett. A vezetői kinevezés adása és visszavonása az államtitkár hatáskörébe tartozik.

(5) A miniszteri kabinetet és az államtitkári kabinetet főosztályvezetőként vezető kabinetfőnökre e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni a 45. § (1)-(3) és (6) bekezdése, 58. §, 62. §, 69. §, 72-73. §, 116-128. §, 130. §, 181. §, 203. § (7)-(9) bekezdése, 204. § (7) bekezdése kivételével.

VI. Fejezet

A kormányzati ügykezelők

206. § (1) A kormányzati ügykezelő kormányzati szolgálati jogviszonyára e törvény kormánytisztviselőkre vonatkozó rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel, megfelelően kell alkalmazni.

(2) Ahol e törvény „kormánytisztviselőt” említ azon e fejezet alkalmazásában „kormányzati ügykezelőt” kell érteni.

(3) A kormányzati ügykezelő kormányzati szolgálati jogviszonyában

a) a kinevezés feltételei közül a 39. § (1) bekezdését,

b) a tartalékalományra (73. §, 181. §) vonatkozó rendelkezéseket,

c) a szabadságra vonatkozó szabályok közül a 101. § (1)-(5) bekezdéseit,

d) a kormánytisztviselők besorolására [116-117. §, 118. § (1) és (2) bekezdése, 119-123. §] vonatkozó rendelkezéseket,

e) a közigazgatási alapvizsgára, szakvizsgára [118. § (3)-(12) bekezdése] vonatkozó rendelkezéseket,

f) a címadományozásra, a tanácsadói, főtanácsadói munkakörökre (125-128. §) vonatkozó rendelkezéseket,

g) vezetői kinevezésre (129. §) vonatkozó rendelkezéseket,

h) a teljesítményértékelésre, minősítésre (130. §) vonatkozó rendelkezéseket,

i) az illetményre vonatkozó szabályok közül a 131. § (2) és (3) bekezdését és a (7) bekezdését, a 132-142. §-t,

j) az összeférhetetlenségre vonatkozó 85. §(1) és (1a) bekezdését nem lehet alkalmazni.

(4) A (3) bekezdésben foglaltaktól eltérően központi államigazgatási szervnél foglalkoztatott kormányzati ügykezelőre a 142. § azzal az eltéréssel alkalmazandó, hogy részére megállapítható munkaköri pótlék.

207. § (1) Kormányzati szolgálati jogviszony kormányzati ügykezelői munkakörre

a) büntetlen előéletű,

b) cselekvőképes, valamint

c) legalább középszintű szakképesítéssel rendelkező

magyar állampolgárral létesíthető és tartható fenn. Nem létesíthető kormányzati szolgálati jogviszony azzal, aki állam elleni bűncselekmény (Btk. XXIV. Fejezet, illetve az 1978. évi IV. törvény X. fejezet), igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény (Btk. XXVI. Fejezet, illetve az 1978. évi IV. törvény XV. fejezet VI.

cím), korrupciós bűncselekmény (Btk. XXVII. Fejezet) vagy közélet tisztasága elleni, valamint a nemzetközi közélet tisztasága elleni bűncselekmény (1978. évi IV. törvény XV. fejezet VII. és VIII. cím), hivatali bűncselekmény (Btk. XXVIII. Fejezet, illetve az 1978. évi IV. törvény XV. fejezet IV. cím), illetve közbizalom elleni bűncselekmény (Btk. XXXIII. Fejezet) miatt indult büntetőeljárás hatálya alatt áll.

(1a) Kormányzati szolgálati jogviszony kormányzati ügykezelői munkakörre tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végző államigazgatási szervhez az (1) bekezdésben és a 39. § (1b) és (1c) bekezdésében meghatározott feltételek teljesítése esetén létesíthető és tartható fenn.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően kormányzati ügykezelői munkakörre kormányzati szolgálati jogviszony - a jogszabály által meghatározott nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső ügykezelői munkaköröket, valamint az ügykezelői osztályvezetői kinevezés esetét kivéve -

a) a külön törvény szerint a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személlyel, valamint

b) az Európai Szociális Kartáról szóló megállapodásban résztvevő államok állampolgárával is létesíthető, ha a feladatkör ellátásához szükséges mértékű magyar nyelvismerettel rendelkezik.

(2a) Az (1) bekezdés c) pontjától eltérően kormányzati ügykezelőként tartós külszolgálatra az helyezhető ki, aki legalább a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CX. törvény 9. § (6) bekezdése szerinti középfokú végzettséggel rendelkezik.

(3) Az e törvényben meghatározott alkalmazási feltételek alól felmentés nem adható.

(4) Ha a kormányzati szolgálati jogviszony létesítéséhez hatósági engedély szükséges, a kormányzati szolgálati jogviszony legfeljebb az engedélyben meghatározott időtartamra létesíthető.

(5) A 45. § (2) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a toborzási adatbázisba a (2) bekezdésben meghatározott állampolgársággal rendelkező személy is kérheti felvételét, aki büntetlen előéletű, cselekvőképes és legalább középszintű szakképesítéssel rendelkezik.

(6) A kormányzati ügykezelő - a vezetői kinevezésre vonatkozó szabályok (129. §) megfelelő alkalmazásával - kormányzati ügykezelőkből álló szervezeti egység vezetésére osztályvezetői munkakörre szóló kinevezést kaphat.

208. § (1) A kormányzati ügykezelő illetményét a hivatali szervezet vezetője állapítja meg oly módon, hogy az legalább elérje a garantált bérminimum összegét, de ne haladja meg az illetményalap hatszorosát. Az illetmény megállapításakor arányosan figyelembe kell venni a kormányzati ügykezelő szolgálati jogviszonyban töltött idejét. Az illetmény megállapításakor figyelembe veendő egyéb szempontokat a közszolgálati szabályzatban kell rögzíteni.

(2) A kormányzati ügykezelő osztályvezető illetményét az (1) bekezdés szerint kell megállapítani azzal, hogy illetményének a vezetése alá tartozó kormányzati ügykezelők illetményét meg kell haladnia.

(3) A hivatali szervezet vezetője a kormányzati ügykezelő munkakörét a közszolgálati szabályzatban kiemelt munkakörre minősítheti. A kiemelt munkakörben foglalkoztatott kormányzati ügykezelő legalább az illetményalap háromszorosának, de legfeljebb hatszorosának megfelelő illetményre jogosult, amelyet a hivatali szervezet vezetője állapít meg.

209. § (1) A kormányzati ügykezelők alapszabadságának mértéke húsz munkanap.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabadság a kormányzati ügykezelő

a) huszonötödik életévétől huszonegy;

b) huszonnyolcadik életévétől huszonkettő;

c) harmincegyedik életévétől huszonhárom;

d) harmincharmadik életévétől huszonnégy;

e) harmincötödik életévétől huszonöt;

f) harminchetedik életévétől huszonhat;

g) harminckilencedik életévétől huszonhét;

h) negyvenegyedik életévétől huszonnyolc;

i) negyvenharmadik életévétől huszonkilenc;

j) negyvenötödik életévétől harminc

munkanapra emelkedik.

(3) A hosszabb tartamú szabadság abban az évben illeti meg először a kormányzati ügykezelőt, amelyben a (2) bekezdésben meghatározott életkort betölti.

210. § (1) A kormányzati ügykezelőnek a kormányzati szolgálati jogviszony keletkezésétől számított hat hónapon belül ügykezelői alapvizsgát kell tennie. Ha a kormányzati ügykezelő az alapvizsgát az előírt határidőt követő hat hónapon belül nem teszi le, kormányzati szolgálati jogviszonya megszűnik.

(2) Nem kell ügykezelői alapvizsgát tennie annak, aki közgazdasági szakközépiskola igazgatás ügyviteli szakán szerzett képesítéssel, illetőleg közigazgatási alap- vagy szakvizsgával rendelkezik.

211. § A kormányzati ügykezelő tevékenységét legalább ötvenként értékelni kell. Az értékelés szempontjait - a 130. §-ban meghatározott minősítési szabályok alapulvételével - a munkáltatói jogkör gyakorlója határozza meg.

VII. Fejezet

Szakmai vezetők

Közös szabályok

212. § (1) A szakmai vezetők kormányzati szolgálati jogviszonyára e törvény kormánytisztviselőkre vonatkozó rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel, megfelelően kell alkalmazni.

(2) Ha a szakmai vezető kormányzati szolgálati jogviszonya megszűnik, jogosult a tisztségére utaló megnevezést használni, feltéve, hogy a kormányzati szolgálati jogviszonya nem az összeférhetetlenségének megállapítása vagy hivatalvesztés fegyelmi büntetés miatt szűnt meg, vagy azért szűnt meg, mert az országgyűlési képviselők választásán már nem választható.

(3) A szakmai vezető a jogalap nélkül felvett juttatást az erre irányuló felhívás kézhezvételétől számított tizenöt napon belül köteles visszafizetni.

(4) Ha a szakmai vezető kinevezéséről, a kormányzati szolgálati jogviszonyának e tisztségéből felmentéssel vagy e tisztségéről lemondással való megszűnésének megállapításáról szóló okiratban a megbízás keletkezésének vagy megszűnésének időpontja naptári napként van meghatározva, a szakmai vezető a megjelölt naptári nap kezdetén lép hivatalba, illetve megbízása a megjelölt naptári nap végén szűnik meg.

213. § (1) A szakmai vezető összeférhetetlenségére a 87. §-nak a vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselőre vonatkozó rendelkezéseit a (2)-(4) bekezdésben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A szakmai vezető érdek-képviselési szervezetben tisztséget, szövetkezetben vezető tisztséget nem viselhet, nem lehet továbbá alapítvány kezelő szervezetének tagja.

(3) Nem keletkeztet összeférhetetlenséget, ha a szakmai vezető a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságának tagja, a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács tagja, továbbá a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet Birtokpolitikai Tanácsának elnöke vagy tagja.

(4) Ha az összeférhetetlenségi eljárás ideje alatt a szakmai vezető a vele szemben fennálló összeférhetlenségi okot megszünteti, az összeférhetetlenség megállapítását mellőzni kell.

214. § (1) A szakmai vezető végkielégítésre nem jogosult.

(2) A szakmai vezetőt minden naptári évben negyven munkanap szabadság illeti meg. A szabadság igénybevételét a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium közigazgatási

államtitkárának előzetesen be kell jelenteni. A 103. § (4) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni a szakmai vezetőre, hogy a szabadságolási tervtől eltérően évi tizenhat munkanapot kell kiadni a szakmai vezető által kért időpontban. A 108. § szerint kiadott, illetve kivett szabadságot azzal az eltéréssel kell alkalmazni a szakmai vezetőre, hogy az nem haladhatja meg a huszonnégy munkanapot.

(3) A fegyelmi vétséget elkövető szakmai vezetővel szemben kiszabható fegyelmi büntetések:

a) megrovás,

b) hivatalvesztés.

(4) A szakmai vezető kormányzati szolgálati jogviszonyára e törvény rendelkezéseit a 37–38. §, 40. §, 45. § (1)–(3) és (6) bekezdése, 46. §, 48. § (2)–(7) bekezdése, 50. §, 53. §, 54/A. §, 54/B. §, 55–57. §, 60–67. §, 68. § (1), (3)–(6) bekezdése, 69–73. §, 100. § (1) bekezdése, 101. §, 116–130. §, 133–142. §, 152. § (1) bekezdés a) és b) pontja, 155. § (2)–(4) bekezdése, 181–182. §, 183. § (2) bekezdése, 203–205. § kivételével megfelelően kell alkalmazni.

A közigazgatási államtitkár

215. § (1) Közigazgatási államtitkárrá minden büntetlen előéletű, az országgyűlési képviselők választásán választható személy kinevezhető, aki egyetemi szintű végzettséggel és jogász, közgazdász vagy közigazgatási menedzser szakképzettséggel vagy felsőfokú végzettséggel és a feladat- és hatáskörének megfelelő szakirányú szakképzettséggel rendelkezik.

(2) A közigazgatási államtitkárt a miniszterelnök javaslatára a köztársasági elnök határozatlan időre nevezi ki. A miniszterelnök kinevezésre vonatkozó javaslatát a miniszternek a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter útján tett kezdeményezése alapján teszi meg. A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter a kezdeményezésre észrevételt tehet.

(3) A közigazgatási államtitkár a kinevezésében megjelölt időpontban, ennek hiányában a kinevezésével hivatalba lép.

(4) A közigazgatási államtitkár kormányzati szolgálati jogviszonyával kapcsolatos munkáltatói jogokat - az e tisztségbe való kinevezés és az abból való felmentés kivételével - a miniszter gyakorolja. A kormányzati szolgálati jogviszonyból származó igények érvényesítése érdekében indított eljárásban munkáltatóként a miniszter jár el.

(5) A kinevezett közigazgatási államtitkár a köztársasági elnök előtt az egyes közjogi tisztségviselők esküjéről és fogadalmáról szóló törvény szerinti szöveggel esküt tesz.

216. § (1) A közigazgatási államtitkár kormányzati szolgálati jogviszonya megszűnik:

a) halálával,

b) ha az országgyűlési képviselők választásán már nem választható,

c) összeférhetlenségének megállapításával, vagy

d) országgyűlési, helyi önkormányzati képviselővé, nemzetiségi szószólóvá, polgármesterré vagy politikai vezetővé történő megválasztásával, illetve kinevezésével,

e) hivatalvesztés fegyelmi büntetéssel.

(2) A közigazgatási államtitkár kormányzati szolgálati jogviszonya megszüntethető:

a) áthelyezéssel,

b) e tisztségről történő lemondással,

c) e tisztségéből történő felmentéssel.

(3) A hivatalvesztést a fegyelmi tanácsnak a miniszterelnök útján felterjesztett javaslatára a köztársasági elnök mondja ki.

217. § (1) A közigazgatási államtitkár e tisztségéről a miniszterelnök útján a köztársasági elnökhöz intézett írásbeli nyilatkozatával bármikor lemondhat. A nyilatkozatot a közigazgatási államtitkár a miniszterhez juttatja el, aki azt haladéktalanul továbbítja a miniszterelnöknek.

(2) A közigazgatási államtitkár lemondása esetén a megbízatás megszűnésének időpontját a miniszterelnök

javaslatára a köztársasági elnök határozza meg azzal, hogy az nem lehet későbbi a lemondásnak a köztársasági elnökkel történő közlését követő harmincadik napnál. A lemondási idő a megbízatás megszűnését követő napon kezdődik.

(3) Ha a közigazgatási államtitkár e tisztségét legalább három évig betöltötte, a lemondási idő a megbízatás megszűnésétől számított három hónap, ha e tisztsége három évnél hamarabb szűnt meg, de azt legalább egy évig betöltötte, a lemondási idő negyvenöt nap, ha e tisztségét egy évnél rövidebb ideig töltötte be, a lemondási idő tizenöt nap. A lemondási idő időtartama alatt a közigazgatási államtitkár a munkavégzési kötelezettség alól mentesül.

218. § (1) A közigazgatási államtitkárt e tisztségéből a köztársasági elnök menti fel a miniszterelnöknek a miniszter véleménye kikérését követően tett javaslatára. A felmentést nem kell megindokolni.

(2) A közigazgatási államtitkár számára e tisztségéből történő felmentését megelőzően - kivéve, ha arra nyugdíjjogosultság miatti kérelem alapján kerül sor vagy a közigazgatási államtitkár a felmentés közlésének időpontjában nyugdíjasnak minősül - végzettségének és szakképzettségének, szakképesítésének megfelelő vezetői munkakört kell felajánlani a miniszter felügyelete vagy irányítása alatt álló valamely központi államigazgatási szervnél. A közigazgatási államtitkár a felajánlott munkakör elfogadásáról öt munkanapon belül írásban nyilatkozik a miniszternek.

(3) Ha a közigazgatási államtitkár a felajánlott vezetői munkakört elfogadja, át kell helyezni. Ha a közigazgatási államtitkár e tisztségét legalább három évig betöltötte az áthelyezésétől számított hat hónapon át, ha e tisztsége három évnél hamarabb szűnt meg, de azt legalább egy évig betöltötte, akkor három hónapon át megilleti a korábbi illetménye és az új illetménye különbségének összege, ha az előbbi magasabb volt.

(4) Ha a közigazgatási államtitkár a felajánlott vezetői munkakört nem fogadja el és tisztségét legalább három évig betöltötte hat hónapi, ha tisztsége három évnél hamarabb szűnt meg, de azt legalább egy évig betöltötte három hónapi felmentési idő illeti meg, amelynek időtartama alatt a munkavégzési kötelezettség alól mentesül. Ha a közigazgatási államtitkár tisztségét egy évnél rövidebb ideig töltötte be, felmentési ideje tizenöt nap.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott időtartamokhoz a közigazgatási államtitkári tisztséget megelőzően folyamatosan betöltött állami vezetői tisztség időtartamát - a hatáskörgyakorlás megszűnésétől az új tisztséggel összefüggésben a hivatalba lépésig terjedő, legfeljebb hat hónapos, valamint a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnésétől a hatáskörgyakorlás megszűnéséig terjedő megszakítást a folyamatosság szempontjából nem számítva - hozzá kell számítani.

(6) Ha a közigazgatási államtitkár az összeférhetlenségét a kinevezésétől számított harminc napon belül nem szünteti meg, vagy a tisztsége gyakorlása során vele szemben összeférhetlenségi ok merül fel, a köztársasági elnök a miniszterelnök javaslatára az közléstől számított harminc napon belül dönt az összeférhetlenség kérdésében.

(7) Ha a közigazgatási államtitkár kormányzati szolgálati jogviszonya a 216. § (1) bekezdés a)-b) vagy d) pontja, illetve (2) bekezdés a)-b) pontja alapján szűnik meg, a megbízatás megszűnésének tényét a miniszterelnök előterjesztésére a köztársasági elnök állapítja meg.

(8) A közigazgatási államtitkár kormányzati szolgálati jogviszonyának megszűnésével vagy megszüntetésével kapcsolatos munkáltatói intézkedéseket a köztársasági elnök határozata alapján a miniszter teszi meg.

(9) A miniszter köteles kezdeményezni a miniszterelnöknél a közigazgatási államtitkár felmentését, ha a közigazgatási államtitkár az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte, és rendelkezik az öregségi teljes nyugdíjhoz szükséges szolgálati idővel.

(10) Nem kell alkalmazni a (9) bekezdést, ha a közigazgatási államtitkár a kinevezésekor betöltötte az öregségi nyugdíjkorhatárt, és rendelkezett az öregségi teljes nyugdíjhoz szükséges szolgálati idővel.

(11) A közigazgatási államtitkárnak a miniszter (9) bekezdés szerinti kezdeményezésére történő felmentése esetén a (2)-(5) bekezdést nem kell alkalmazni.

219. § (1) A közigazgatási államtitkár alapilletménye az illetményalap (132. §) tizenkétszerese.

(2) A közigazgatási államtitkár illetménykiegészítésre jogosult, amelynek összege az alapilletmény 50%-a.

(3) A közigazgatási államtitkár vezetői illetménypótléka az alapilletmény 65%-a.

(4) A közigazgatási államtitkár alapilletményét a miniszter át nem ruházható hatáskörében legfeljebb 30%-kal megemelheti.

(5) A közigazgatási államtitkár jutalmazásáról a tevékenységét irányító miniszter és a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter együttes javaslata alapján a miniszterelnök dönt.

(6) A közigazgatási államtitkár részére a tevékenységét irányító miniszter és a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter együttes javaslata alapján a miniszterelnök célprémiumot állapíthat meg.

A helyettes államtitkár

220. § (1) Helyettes államtitkárrá minden büntetlen előéletű, az országgyűlési képviselők választásán választható személy kinevezhető, aki egyetemi szintű végzettséggel és jogász vagy közgazdász, vagy közigazgatási menedzser szakképzettséggel, vagy felsőfokú végzettséggel és a feladat- és hatáskörének megfelelő szakirányú szakképzettséggel rendelkezik.

(2) A helyettes államtitkár a miniszter javaslatára a miniszterelnök határozatlan időre nevezi ki.

(3) A miniszter javaslatát - a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter kivételével - a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium közigazgatási államtitkára útján terjeszti a miniszterelnök elé.

(4) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium közigazgatási államtitkára a javaslat megküldésétől számított tizenöt napon belül kifogással élhet vagy továbbítja azt a miniszterelnöknek.

(5)

(6) A helyettes államtitkár a kinevezésében megjelölt időpontban, ennek hiányában a kinevezésével hivatalba lép.

(7) A helyettes államtitkár kormányzati szolgálati jogviszonyával kapcsolatos munkáltatói jogokat - az e tisztségbe való kinevezés és az abból való felmentés kivételével - a közigazgatási államtitkár gyakorolja.

(8) A kinevezett helyettes államtitkár a miniszterelnök előtt az egyes közjogi tisztségviselők esküjéről és fogadalmáról szóló törvény szerinti szöveggel esküt tesz.

221. § (1) A helyettes államtitkár kormányzati szolgálati jogviszonya megszűnik:

a) halálával,

b) ha az országgyűlési képviselők választásán már nem választható,

c) összeférhetlenségének megállapításával, vagy

d) országgyűlési, helyi önkormányzati képviselővé, nemzetiségi szószólóvá, polgármesterré, politikai vezetővé vagy érdek-képviselői szervezet tisztségviselőjévé történő megválasztásával, illetve kinevezésével,

e) hivatalvesztés fegyelmi büntetéssel.

(2) A helyettes államtitkár kormányzati szolgálati jogviszonya megszüntethető:

a) áthelyezéssel,

b) tisztségéről történő lemondással,

c) tisztségéből történő felmentéssel.

222. § (1) A helyettes államtitkár e tisztségéről a miniszter útján a miniszterelnökhöz intézett írásbeli nyilatkozatával bármikor lemondhat.

(2) A helyettes államtitkár lemondása esetén a megbízatás megszűnésének időpontját a miniszter javaslatára a miniszterelnök határozza meg azzal, hogy az nem lehet későbbi a lemondásnak a miniszterelnökkel való közlését követő harmincadik napnál. A lemondási idő a megbízatás megszűnését követő napon kezdődik.

(3) Ha a helyettes államtitkár e tisztségét legalább három évig betöltötte, a lemondási idő a megbízatás megszűnésétől számított három hónap, ha e tisztsége három évnél hamarabb szűnt meg, de azt legalább egy évig betöltötte, a lemondási idő negyvenöt nap, ha e tisztségét egy évnél rövidebb ideig töltötte be, a lemondási idő tizenöt nap. A lemondási idő időtartama alatt a helyettes államtitkár a munkavégzési kötelezettség alól mentesül.

223. § (1) A miniszter bármikor javaslatot tehet a miniszterelnöknek a helyettes államtitkár e tisztségéből történő felmentésére. A felmentést nem kell megindokolni. A helyettes államtitkár felmentésére egyebekben a 218. § (2)-(5) bekezdését kell alkalmazni.

(2) Ha a helyettes államtitkár az összeférhetetlenségét a kinevezésétől számított harminc napon belül nem szünteti meg, vagy a tisztsége gyakorlása során vele szemben összeférhetlenségi ok merül fel, a miniszterelnök a miniszter javaslatára az indítvány kézhezvételétől számított harminc napon belül dönt az összeférhetlenség kérdésében.

(3) Ha a helyettes államtitkár kormányzati szolgálati jogviszonya a 221. § (1) bekezdés a)-b) vagy d) pontja, illetve (2) bekezdés a)-b) pontja alapján szűnik meg, a megbízatás megszűnésének tényét a miniszter előterjesztésére a miniszterelnök állapítja meg.

(4) A helyettes államtitkár kormányzati szolgálati jogviszonyának megszűnésével vagy megszüntetésével kapcsolatos munkáltatói intézkedéseket a miniszterelnök határozata alapján a közigazgatási államtitkár teszi meg.

(5) A miniszter köteles kezdeményezni a miniszterelnöknél a helyettes államtitkár felmentését, ha a helyettes államtitkár az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte, és rendelkezik az öregségi teljes nyugdíjhoz szükséges szolgálati idővel.

(6) Nem kell alkalmazni az (5) bekezdést, ha a helyettes államtitkár a kinevezésekor betöltötte az öregségi nyugdíjkorhatárt, és rendelkezett az öregségi teljes nyugdíjhoz szükséges szolgálati idővel.

224. § (1) A helyettes államtitkár alapilletménye az illetményalap (132. §) kilencszerese.

(2) A helyettes államtitkár illetménykiegészítésre jogosult, amelynek összege az alapilletmény 50%-a.

(3) A helyettes államtitkár vezetői illetménypótléka az alapilletmény 65%-a.

(4) A helyettes államtitkár alapilletményét minisztériumban a miniszter át nem ruházható hatáskörében legfeljebb 30%-kal megemelheti.

(5) A helyettes államtitkár jutalmazásáról a közigazgatási államtitkár és a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium közigazgatási államtitkárnak együttes javaslata alapján a miniszter dönt.

(6) A helyettes államtitkár részére a közigazgatási államtitkár és a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős minisztérium közigazgatási államtitkárnak együttes javaslata alapján a miniszter célprémiumot állapíthat meg.

225. § A hivatalvesztést a fegyelmi tanács javaslatára a miniszter mondja ki.

VII/A. Fejezet

A polgármester, alpolgármester foglalkoztatási jogviszonyára vonatkozó különös rendelkezések

225/A. § (1) A főállású polgármester foglalkoztatási jogviszonya a képviselő-testület és a polgármester között - a (2) bekezdés b) pontja kivételével - választással létrejövő, sajátos közszolgálati jogviszony. A polgármester tekintetében a képviselő-testület gyakorolja a munkáltatói jogokat.

(2) A főállású polgármester foglalkoztatási jogviszonya

a) a megválasztásával jön létre, ha főállású polgármesterként választották meg, vagy

b) a szervezeti és működési szabályzat módosításával jön létre, ha a képviselő-testület a társadalmi megbízatást - a polgármesterrel egyetértésben - főállásúra változtatja.

225/B. § (1) A főállású polgármesteri foglalkoztatási jogviszonyban töltött időtartam közszolgálati, kormányzati szolgálati, valamint hivatásos szolgálati jogviszonyban töltött időnek és nyugdíjra jogosító szolgálati időnek számít.

(2) A főállású polgármester foglalkoztatási jogviszonya

a) megszűnik a tisztségének megszűnésével, a tisztség megszűnése napján, továbbá

b) a szervezeti és működési szabályzat módosításával szűnik meg, ha a képviselő-testület a főállású foglalkoztatási jogviszonyt - a polgármesterrel egyetértésben - társadalmi megbízatásúra változtatja.

225/C. § (1) A főállású polgármester évi huszonöt munkanap alapszabadságra és tizennégy munkanap pótszabadságra jogosult.

(2) A polgármester előterjesztésére a képviselő-testület minden év február 28-ig jóváhagyja a polgármester szabadságának ütemezését. A szabadságot az ütemezésben foglaltaknak megfelelően kell kiadni, valamint igénybe venni. A polgármester a szabadság igénybevételeéről a képviselő-testületet a következő ülésen tájékoztatja. A polgármester a szabadságot az ütemezéstől eltérően csak előre nem látható, rendkívüli esetben, vagy az igénybevételt megelőzően legkésőbb tizenöt nappal megtett előzetes bejelentést követően veheti igénybe.

(3) Minden év január 31-ig a jegyző által vezetett nyilvántartás alapján meg kell állapítani a polgármester előző évben igénybe vett szabadságának mértékét, és a ki nem adott szabadságot a tárgyévi szabadsághoz hozzá kell számítani.

(4) A polgármesternek a szabadságot az esedékesség évében, de legkésőbb a következő év március 31-ig kell igénybe venni vagy kiadni.

(5) A foglalkoztatási jogviszonyban álló alpolgármester szabadságára az (1)-(4) bekezdésben foglaltak vonatkoznak azzal az eltéréssel, hogy a szabadság ütemezését a polgármester hagyja jóvá, és a szabadságot a polgármester adja ki.

225/D. § (1) A polgármestert, ha e tisztségét legalább két évig betöltötte és foglalkoztatási jogviszonya a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 69. § (1) bekezdés a) vagy f) pontja alapján szűnt meg, végkielégítésként háromhavi illetményének megfelelő összegű juttatás illeti meg, amelyet a képviselő-testület további, legfeljebb háromhavi illetménynek megfelelő összeggel kiegészíthet. Ez a juttatás nem illeti meg a polgármestert, ha országgyűlési képviselői, alpolgármesteri vagy polgármesteri foglalkoztatási jogviszonyt létesít. Ha a polgármester a foglalkoztatási jogviszonya megszűnését követő három hónapon belül létesít országgyűlési képviselői, alpolgármesteri vagy polgármesteri foglalkoztatási jogviszonyt, akkor az e bekezdés szerinti juttatás időarányos részét vissza kell fizetnie, és a kiesett időtartam közszolgálati jogviszonyban töltött időnek számít.

(2) Ha a főállású alpolgármestert a képviselő-testület az alakuló ülésén nem, de az azt követő három hónapon belül megválasztja főállású alpolgármesternek, akkor az (1) bekezdés szerinti juttatás időarányos részét vissza kell fizetnie, és a kiesett időtartam közszolgálati jogviszonyban töltött időnek számít.

Fegyelmi és kártérítési felelősség

225/E. § (1) Fegyelmi vétséget követ el a polgármester, ha tisztségéből eredő kötelezettségét vétkesen megszegi.

(2) A polgármesterrel szemben kiszabható fegyelmi büntetések:

a) megrovás vagy

b) a polgármester illetményének, tiszteletdíjának legfeljebb 20%-kal történő csökkentése.

(3) Az illetmény, tiszteletdíj csökkentése egy évnél hosszabb időszakokra nem vonatkozhat.

225/F. § (1) A polgármester ellen a fegyelmi eljárást a képviselő-testület rendeli el. A fegyelmi eljárás kezdeményezésére a képviselő-testület tagja, bizottsága, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatal vezetője jogosult.

(2) A fegyelmi eljárás során vizsgálatot kell tartani, amelynek lefolytatására a képviselőtestület tagjai közül háromtagú vizsgálóbizottságot kell megbízni. A száznál kevesebb lakosú községben a fegyelmi vizsgálatot a képviselő-testület folytatja le.

(3) A vizsgálóbizottság a megbízását követő harminc napon belül köteles lefolytatni a vizsgálatot, ennek keretében meghallgatja a polgármestert. A vizsgálóbizottság a vizsgálat lezárását követő nyolc napon belül elkészíti a jelentését, és a vizsgálóbizottság elnöke soron kívül, a jelentés elkészítését követő tizenöt napon belüli időpontra - a jelentés egyidejű megküldésével - összehívja a képviselő-testület ülését. A képviselő-testület a jelentés alapján a vizsgálóbizottság elnöke által összehívott ülésen, de legkésőbb az azt követő nyolc napon belül érdemben dönt a polgármester fegyelmi ügyében. E napirend tárgyalásának levezetésére a képviselő-testület a tagjai sorából elnököt választ.

(4) A polgármester tisztsége a fegyelmi eljárás ideje alatt felfüggeszthető. A felfüggesztő határozat ellen a polgármester nyolc napon belül - a felfüggesztés megszüntetése iránt - eljárást kezdeményezhet a közigazgatási és munkaügyi bíróságnál. A bíróság nyolc napon belül nemperes eljárásban dönt a felfüggesztés fenntartásáról vagy megszüntetéséről. A bíróság határozata ellen külön fellebbezésnek nincs helye.

225/G. § (1) Szándékos károkozás esetén a polgármester a teljes kárt köteles megtéríteni.

(2) Gondatlan károkozás esetén a polgármester kéthavi illetménye vagy tiszteletdíja erejéig felel.

(3) Négyhavi illetménye vagy tiszteletdíja erejéig felelős a polgármester, ha

a) a gazdálkodásra vonatkozó szabályok súlyos megsértésével okozott kárt,

b) az ellenőrzési kötelezettség elmulasztásával vagy hiányos teljesítésével okozott kárt,

c) hatósági intézkedés során a jogszabályok megsértésével okozott kárt, vagy

d) a kár olyan jogszabályba ütköző utasítása teljesítéséből keletkezett, amelynek következményeire az utasított előzőleg felhívta a figyelmét.

Egyéb rendelkezések

225/H. § (1) A képviselő-testület határozatával jutalmat állapíthat meg a polgármesternek meghatározott időszakban végzett munkája értékelése alapján. A jutalom évi mértéke nem haladhatja meg a polgármestert megillető illetmény vagy tiszteletdíj hathavi összegét.

(2) Ha a polgármesteri tisztség év közben keletkezik vagy szűnik meg, az (1) bekezdésben meghatározott jutalom időarányos része állapítható meg.

225/I. § (1) A polgármester tisztségének megszűnése esetén, a tisztség megszűnését követően nyolc munkanapon belül írásba foglaltan átadja munkakörét az új polgármesternek, ennek hiányában az alpolgármesternek, illetve a szervezeti és működési szabályzatban meghatározott személynek. A munkakör-átadási jegyzőkönyvet az előző és az új polgármester, a jegyző, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatal vezetője írja alá.

(2) A 225/D. § (1) bekezdése szerinti juttatás összege akkor fizethető ki, ha a munkakör átadása nyolc munkanapon belül megtörtént. A nyolc munkanapon túli átadás esetén az új polgármester a kifizetést akkor engedélyezi, ha a mulasztásnak alapos oka volt, és a munkaköri átadás megtörtént. Vita esetén az érintett a közigazgatási és munkaügyi bírósághoz fordulhat.

225/J. § (1) A képviselő-testület a polgármester foglalkoztatási jogviszonyával, fegyelmi és kártérítési felelősségének megállapításával kapcsolatos hatáskörét nem ruházhatja át.

(2) Az alpolgármester tekintetében a polgármester gyakorolja az egyéb munkáltatói jogokat.

(3) A jegyző kezeli a polgármester személyi anyagát, továbbá ellátja a foglalkoztatási jogviszonyával kapcsolatos ügyviteli feladatokat.

225/K. § (1) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a polgármesteren az alpolgármestert, a megyei közgyűlés elnökét, alelnökét, a főpolgármestert, a főpolgármester-helyettest is érteni kell.

(2) A polgármester a foglalkoztatási jogviszonyból származó igényének érvényesítése érdekében közvetlenül a közigazgatási és munkaügyi bírósághoz fordulhat.

(3) A polgármester a munkáltatói intézkedésről szóló irat kézbesítésétől számított harminc napon belül, egyéb esetekben az igény érvényesítésére vonatkozó elévülési időn belül fordulhat a bírósághoz.

(4) A keresetlevél beadására megállapított határidőt megtartottnak kell tekinteni, ha a bírósághoz intézett keresetlevelet legkésőbb a határidő utolsó napján postára adták. Ha a fél a keresetlevél beadására megállapított határidőt elmulasztja, igazolással élhet.

(5) A társadalmi megbízatású polgármester nem jogosult jubileumi jutalomra, napidíjra, valamint az egyéb juttatásokra.

(6) Ahol jogszabály munkaviszonyt említ, ott - eltérő rendelkezés hiányában - a foglalkoztatási jogviszonyt is érteni kell.

(7) A polgármester illetménye, tiszteletdíja és egyéb juttatása közérdekű adat.

(8) Ha a fővárosi és megyei kormányhivatal a települési önkormányzatnál végzett közszolgálati ellenőrzés keretében a települési önkormányzat szervének határozatával okozott olyan jogszabálysértést tár fel, amelyből a polgármester közvetlen vagy közvetett anyagi előnyre tehet szert, és más bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárás lefolytatásának nincs helye, a polgári perrendtartásról szóló törvény közigazgatási perekre irányadó rendelkezései alkalmazásával a jogszabálysértés megszüntetése érdekében a közigazgatási és munkaügyi bírósághoz fordul.

225/L. § (1) A polgármesteri foglalkoztatási jogviszonyra megfelelően alkalmazni kell a 3. § (4) bekezdését, a 6. § 1., 10., 11., 16., 17., 18., 20a., 23., 25., 26., 31a. pontját; a 9. § (1)-(3) bekezdését; a 10-12. §-t; a 13. § (2) bekezdését; a 15. §-t; a 17. §-t; a 19. §-t; a 20. § (3) és (4) bekezdését; a 21-24. §-t; a 25. § (1) bekezdés első mondatát, (3) és (4), valamint (6) bekezdését; a 74. §-át; a 75. § (1) bekezdés a)-b) és f)-h) és k) pontját, (3) és (4) bekezdését; a 76. § (1) bekezdését; a 79. §-t; a 89. § (1) bekezdését; a 93. § (1) és (2) bekezdését; a 94. § (1) bekezdését; a 95. § (1) és (2), valamint (4) bekezdését; a 96. § (1) bekezdését; a 99. §-t; a 100. § (2) bekezdését; a 104. § (2), (6) és (7) bekezdését, a 106. § (1) és (2) bekezdését, a 107. §-t, a 109-112. §-t; a 113. § (1) és (2) bekezdését; a 114. §-t; a 131. § (1) bekezdését; a 132. §-t; a 141. § (1)-(9) bekezdését; a 144. § (3) bekezdés a) és b), valamint a d) pontját és (4) bekezdését; a 145. §-t; a 146. § (1) és (3)-(7) bekezdését; a 147-149/A. §-t; a 150-153/A. §-t; a 156. §-t; a 157. § (1) és (2) bekezdését, a (3) bekezdés első mondatát és (4) bekezdését; a 158. §-t; a 159. § (1) bekezdését; a 160. § (1) és (2), valamint (4) és (5) bekezdését; a 164. §-t, a 166-175. §-t; a 176. § (1) bekezdését; a 177. § (1) bekezdését; a 184. § (2) és (3) bekezdését; a 189. §-t; a 192. §-t; a 224. § (1)-(3) bekezdését; a 232/A. §-t, valamint a 237. §-t.

(2) A polgármester foglalkoztatási jogviszonyára az alábbi rendelkezéseket a következő eltérésekkel kell alkalmazni:

a) a 18. § (1) bekezdést azzal, hogy a polgármester a munkavégzéssel összefüggő jognyilatkozatát csak személyesen teheti meg,

b) a 143. §-t azzal, hogy az (1) bekezdésben „az e törvény 131-142. §-a alapján” szövegrész nem alkalmazható,

c) a 158. §-t azzal, hogy a (2) bekezdés szerint a fegyelmi eljárást a képviselő-testület szünteti meg.

(3) A felsőfokú iskolai végzettségű, foglalkoztatási jogviszonyban álló polgármester esetében a 118. § (3) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a polgármester - megválasztását követően legalább egy év foglalkoztatási jogviszonyban töltött idő után - közigazgatási alapvizsgát tehet.

(4) A polgármester személyi alapnyilvántartása a 2. melléklet 1/A. pontjában, IV. pont 1. és 6-7. alpontjában, V. pont 1-2. és 8. alpontjában, VIII. pont 1. alpontjában, a IX. pont 1. alpontjában és a X. pont 1. alpontjában meghatározott adatokat tartalmazza.

NEGYEDIK RÉSZ

KÖZSZOLGÁLATI JOGVISZONYBAN ÁLLÓK

VIII. Fejezet

A köztisztviselők

226. § (1) A közszolgálati jogviszonyban e törvény kormánytisztviselőkre vonatkozó rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel, megfelelően kell alkalmazni.

(2) Ahol e törvény

a) „államigazgatási szervet” említ, azon e fejezet alkalmazásában „közigazgatási szervet” kell érteni,

b) „kormánytisztviselőt” említ, azon e fejezet alkalmazásában „köztisztviselőt” kell érteni,

c) „kormányzati szolgálati jogviszonyt” említ, azon e fejezet alkalmazásában „közszolgálati jogviszonyt” kell érteni.

(3) A közszolgálati jogviszonyban

a) a 8. § (4) bekezdésében meghatározott 10%-os létszámkorlát,

b) a Magyar Kormánytisztviselői Karra vonatkozó rendelkezések (28-35. §),

c) a rendelkezési állományú katonai továbbfoglalkoztatására vonatkozó rendelkezések (41/A-B. §),

d) a kormányzati érdekből történő kirendelés (55. §),

e) a jogvitára, valamint a Kormánytisztviselői Döntőbizottságra vonatkozó rendelkezések (190-191. §),

f) az összeférhetetlenségre vonatkozó 85. § (1) és (1a) bekezdés,

g) az írásbeli jognyilatkozatok esetében a 20. § (8) bekezdése nem alkalmazható(k).

(4) Az Országgyűlés Hivatala és az Országgyűlési Őrség szervezeti és működési szabályzata a 80. § (1)-(2) bekezdésben és a 130. § (1)-(8) bekezdésben foglaltaktól eltérő szabályokat állapíthat meg.

(5) A 142. § azzal az eltéréssel alkalmazandó, hogy a közszolgálati jogviszonyban munkaköri pótlék nem állapítható meg.

(6) Az Országgyűlés Hivatalánál és az Országgyűlési Őrségnél a 142. § azzal az eltéréssel alkalmazandó, hogy az Országgyűlés Hivatalának vezetője és az Országgyűlési Őrség parancsnoka az Országgyűlés elnöke által meghatározott rendben állapíthat meg képzettségi, munkaköri pótlékokat.

(7) A képviselő-testület hivatalánál foglalkoztatott köztisztviselő részére a 143. § (2) bekezdése szerinti bankszámla hozzájárulás a helyi önkormányzat képviselő-testületének rendeletében meghatározott módon és mértékben nyújtható.

A munkáltatói jogkör gyakorlása

227. § (1) A munkáltatói jogokat, ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik, a közigazgatási szerv hivatali szervezetének vezetője, illetve a képviselő-testület gyakorolja.

(2) Az Országgyűlés Hivatalának vezetője, továbbá a szervezeti és működési szabályzatban meghatározott hivatali szervek vezetői felett a munkáltatói jogokat az Országgyűlés elnöke, az Országgyűlés Hivatalának további köztisztviselői feletti munkáltatói jogokat az Országgyűlés Hivatalának vezetője - a szervezeti és működési szabályzatban meghatározottak szerint - gyakorolja.

(3) Az Országgyűlési Őrség köztisztviselői, ügykezelői és munkavállalói felett - a 2012. évi XXXVI. törvény 132. § (1) bekezdés c) pontja alapján - a munkáltatói jogokat a parancsnok gyakorolja.

A közszolgálati jogviszony létesítése, besorolás

228. § A köztisztviselőt az e törvényben meghatározott feltételek teljesítése esetén - a 233. §-ban foglaltak kivételével - iskolai végzettségének és a közszolgálati jogviszonyban eltöltött idejének megfelelően kell besorolni.

228/A. § Az öregségi nyugdíjra való jogosultsággal rendelkező köztisztviselő foglalkoztatása tekintetében a 39. § (6a) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a közszolgálati jogviszony létesítéséről különösen indokolt esetben, a köztisztviselői jogviszonyt létesítő személy kérelmére a munkáltatói jogkör gyakorlója saját hatáskörben dönt.

Jogviszony megszüntetés

229. § (1) A 63. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltaktól eltérően a közszolgálati jogviszony felmentéssel akkor szüntethető meg, ha az Országgyűlés, illetve a helyi önkormányzati képviselő-testület döntése alapján a közigazgatási szerv hivatali szervezetében létszámcsökkentést kell végrehajtani, és emiatt a köztisztviselő további foglalkoztatására nincs lehetőség.

(2) Ha a közigazgatási szerv jogutód nélkül szűnik meg, akkor a közszolgálati jogviszony megszüntetésével, valamint a 73. §-ban meghatározott feladatokkal kapcsolatos munkáltatói intézkedéseket - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - a megszűnő közigazgatási szerv hozza meg.

(3) A 72. § rendelkezéseit megfelelően kell alkalmazni, ha a köztisztviselő jogviszonya kormányzati szolgálati jogviszonnyá, közalkalmazotti jogviszonnyá, illetve munkaviszonnyá alakul át.

(4) Az öregségi nyugdíjra való jogosultsággal rendelkező köztisztviselő továbbfoglalkoztatása tekintetében a 60. § (8) és (9) bekezdését nem kell alkalmazni.

A köztisztviselő képzése, továbbképzése

230. § A polgármester és a helyi önkormányzati képviselő jogosult részt venni a 80. § (1) bekezdésében meghatározott képzéseken. Ezek költségét a helyi önkormányzat biztosítja. A képzéshez szükséges költségek akkor biztosíthatóak, ha az nem veszélyeztetni a köztisztviselői továbbképzések pénzügyi feltételeit.

Hivatásetika, összeférhetetlenség

231. § (1) A 83. § azzal az eltéréssel alkalmazandó, hogy a hivatásetikai alapelvek részletes tartalmát, valamint az etikai eljárás szabályait a képviselő-testület, illetve a 2. §-ban felsorolt szervek vezetője állapítja meg. Az etikai vétséget elkövető köztisztviselővel szemben kiszabható büntetés a figyelmeztetés vagy a megrovás.

(2) A községi önkormányzat képviselő-testülete - ha jogszabály másként nem rendelkezik - a 84. § (1) bekezdésben foglalt tilalom alól - különösen indokolt esetben - felmentést adhat.

(3) Polgármesteri hivatal vagy közös önkormányzati hivatal köztisztviselője nem lehet az őt foglalkoztató helyi önkormányzatnál helyi önkormányzati képviselő vagy a képviselő-testület bizottságának nem képviselő tagja.

(4) Az illetékes helyi önkormányzat polgármesteri hivatalának vagy közös önkormányzati hivatalának köztisztviselője nem lehet

a) helyi nemzetiségi önkormányzat elnöke, elnökhelyettese,

b) országos nemzetiségi önkormányzat elnöke, elnökhelyettese, továbbá

c) nemzetiségi önkormányzat képviselője.

Munkaidő, igazgatási szünet

232. § (1) A képviselő-testület a heti munkaidő figyelembevételével a napi munkaidő beosztását az általános munkarendtől [89. § (1) bekezdés] eltérően is megállapíthatja.

(2) A rendkívüli munkaidőért járó szabaddíót az Országgyűlés Hivatalában száznyolcvan napon belül kell kiadni, ha ez nem lehetséges, meg kell váltani.

(3) A képviselő-testület, valamint a 2. §-ban felsorolt szervek vezetője - a Kormány ajánlásának figyelembevételével - a rendes szabadság kiadására igazgatási szünetet rendelhet el. Az ilyen módon kiadott rendes szabadság nem haladhatja meg a köztisztviselő adott évre megállapított alapszabadságának a háromötödét.

(4) Az 54. § alapján nem minősül kiküldetésnek, ha a köztisztviselő a közös önkormányzati hivatalhoz tartozó településen látja el munkaköri feladatait.

Munkaszüneti nap

232/A. § (1) A helyi önkormányzat képviselő-testülete - a (2) bekezdésben foglalt feltétellel - rendeletben rendelkezhet arról, hogy a képviselő-testület hivatala köztisztviselője számára a Közzolgálati Tisztviselők Napja, július 1-je, munkaszüneti nap.

(2) A helyi önkormányzat képviselő-testületének az (1) bekezdés szerinti rendelkezése esetén az azzal összefüggésben keletkező többletköltségek fedezetét a helyi önkormányzat saját bevétele biztosítja.

Címek

233. § (1) A 2. §-ban felsorolt szerveknél főtanácsadói és tanácsadói munkakör létesíthető.

(2) A főtanácsadói, tanácsadói munkakör betöltésére vonatkozó kinevezés határozatlan időre szól, nem minősül vezetői kinevezésnek, és az külön indokolás nélkül bármikor visszavonható. A munkakörrel a köztisztviselő indokolás nélkül bármikor lemondhat. A főtanácsadói vagy tanácsadói munkakörrel rendelkező köztisztviselő - tekintet nélkül a közszolgálati jogviszonyban eltöltött idejére - vezető-főtanácsosi vagy főtanácsosi besorolást kap. A vezető-főtanácsosi besorolású köztisztviselő főosztályvezetői, a főtanácsosi besorolású köztisztviselő főosztályvezető-helyettesi illetményre jogosult.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltak szerint megállapított munkaköröket a szervezeti és működési szabályzat (ügyrend) mellékletében fel kell tüntetni.

(4) Főtanácsadói munkakör ellátására kinevezés annak a köztisztviselőnek adható, aki feladata ellátásához szükséges egyetemi szintű végzettséggel és szakirányú szakképzettséggel, jogi vagy közigazgatási szakvizsgával, vagy a közigazgatási szakvizsga alól adott közigazgatási Továbbképzési Kollégiumi teljes körű mentesítéssel és legalább öt éves szakmai gyakorlattal rendelkezik.

(5) Tanácsadói munkakör ellátására kinevezés annak a köztisztviselőnek adható, aki feladata ellátásához szükséges felsőfokú iskolai végzettséggel és szakirányú szakképzettséggel, jogi vagy közigazgatási szakvizsgával, vagy a közigazgatási szakvizsga alól adott Közigazgatási Továbbképzési Kollégiumi teljes körű mentesítéssel és legalább kétéves szakmai gyakorlattal rendelkezik.

(6) Ha a főtanácsadó, illetve tanácsadó közszolgálati jogviszonya nyugdíjazása miatt szűnik meg, a köztisztviselő jogosult a főtanácsadói, illetve tanácsadói elnevezés - „nyugalmazott” jelzővel kiegészített - használatára.

(7) A köztisztviselőt, ha a főtanácsadói, tanácsadói munkakörét visszavonták vagy a munkaköréről lemondott, újra be kell sorolni.

Díjazás

Illetménykiegészítés

234. § (1) Törvény eltérő rendelkezése hiányában a Gazdasági Versenyhivatalnál, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságnál, a Magyar Tudományos Akadémia Titkárságánál, a Magyar Művészeti Akadémia Titkárságánál, a Közbeszerzési Hatóságnál, az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltáránál és a Nemzeti Emlékezet Bizottságának Hivatalánál az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 50%-a, érettségi végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 15%-a.

(2) Az Országgyűlés Hivatalánál, a Köztársasági Elnöki Hivatalnál, az Alkotmánybíróság Hivatalánál, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalában, az Állami Számvevőszéknél, a Nemzeti Választási Irodánál, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalnál és a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságnál, valamint az Országgyűlési Őrségnél az illetménykiegészítés mértéke a felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 80%-a, a érettségi végzettségű köztisztviselő esetében az alapilletményének 35%-a.

(3) A helyi önkormányzat rendeletben egységesen valamennyi felsőfokú iskolai végzettségű köztisztviselőnek a tárgyévve illetménykiegészítést állapíthat meg, amelynek mértéke a köztisztviselő alapilletményének

a) a megyei önkormányzatnál, a megyei jogú városnál legfeljebb 40%-a,

b) községi önkormányzatnál legfeljebb 20%-a,

c) az a) és b) pontban nem szereplő önkormányzatnál legfeljebb 30%-a.

(4) A helyi önkormányzat a (3) bekezdés szerint rendeletben illetménykiegészítést állapíthat meg egységesen valamennyi érettségi végzettségű köztisztviselőnek, amelynek mértéke legfeljebb 20%.

(5) A (3) és (4) bekezdésben meghatározott illetménykiegészítések egymástól függetlenül is megállapíthatóak.

(6) A fővárosi kerületi, illetve a fővárosi önkormányzat illetménykiegészítésének megállapítására a (3) bekezdés a) pontját, illetve a (4) bekezdést kell alkalmazni.

Személyi illetmény

235. § (1) A képviselő-testület hivatalánál minősítéssel, ennek hiányában teljesítményértékeléssel alátámasztott, kimagasló teljesítményt nyújtó köztisztviselőnek az e törvényben meghatározott illetményrendszerre vonatkozó szabályoktól eltérő személyi illetményt állapíthat meg - a polgármester, a főpolgármester, a megyei közgyűlés elnöke jóváhagyásával - a jegyző, illetve a főjegyző. A tárgyév március 1-jétől a következő év február végéig terjedő időszakra vonatkozó havi illetmény nem haladhatja meg a Központi Statisztikai Hivatal által hivatalosan közzétett, a tárgyévve

megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági havi átlagos bruttó kereset tízszeresét.

(2) Személyi illetmény megállapítása esetén pótlék nem fizethető.

Vezetők illetményére vonatkozó szabályok

236. § (1) Az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára főigazgatója és főigazgató-helyettese főosztályvezetői illetményre jogosult azzal, hogy a főigazgató alapilletménye az illetményalap 11-szerese, a főigazgató-helyettesé 9,5-szerese, s egyéb juttatásait az Országgyűlés elnöke állapítja meg.

(2) Az Alkotmánybíróság főtárgyára, valamint az Országgyűlés szervezeti és működési szabályzatban meghatározott hivatali szerveinek vezetői a közigazgatási államtitkárral, az Országgyűlés szervezeti és működési szabályzatban meghatározott hivatali szerveinek helyettes vezetői a helyettes államtitkárral azonos illetményben és juttatásban részesülnek.

(3) A vezetői illetménypótlék mértéke a 234. § (1) és (2) bekezdésben meghatározott közigazgatási szervnél:

a) főosztályvezető esetén az alapilletmény 30%-a,

b) főosztályvezető-helyettes esetén az alapilletmény 20%-a,

c) osztályvezető esetén az alapilletmény 10%-a.

(4) A 3000-nél kevesebb lakosú település kivételével - ide nem értve a 3000-nél kevesebb lakosú várost - a helyi önkormányzat rendeletben vezetői illetménypótlékot állapíthat meg - a jegyzőket, főjegyzőket kivéve [256. § (1) bekezdés] - egységesen valamennyi vezetőre kiterjedően, amelynek mértéke:

a) a 3000-10 000 lakosú település, valamint a 3000-nél kevesebb lakosú város esetén a vezető alapilletményének legfeljebb 10%-a,

b) az a) pontban meghatározott település kivételével az osztályvezetői szintnek megfelelő vezető alapilletményének legfeljebb 10%-a, a főosztályvezető-helyettesi szintnek megfelelő vezető alapilletményének legfeljebb 15%-a.

A már megállapított vezetői illetménypótlék nem csökkenthető.

(5) A helyi önkormányzatnál a főjegyzői, jegyzői, aljegyzői kinevezésen túlmenően

a) a 3000-nél kevesebb lakosú településen - ide nem értve a városokat - vezetői kinevezés nem adható,

b) a 3000-10 000 lakosú településen, valamint a 3000-nél kevesebb lakosú városokban osztályvezetői szintnek megfelelő vezetői kinevezés adható,

c) 10 000 feletti lakosú településen, valamint a megyei jogú városi önkormányzatnál, megyei önkormányzatnál, fővárosi kerületi, fővárosi önkormányzatnál osztályvezetői és főosztályvezető-helyettesi szintnek megfelelő vezetői kinevezésen túl további vezetői kinevezés is adható.

(6) A (4) bekezdés a) pont és az (5) bekezdés alkalmazása során a költségvetési törvényben meghatározott normatív támogatásoknál figyelembe vett lakosságszám az irányadó. A lakosságszámtól függő illetményelemek változását a tárgyév január 1-jétől kell érvényesíteni.

(7) A (6) bekezdés alkalmazása során a köztisztviselő illetménye csökkenhet is.

(8) A Nemzeti Emlékezet Bizottságának Hivatala főigazgatója főosztályvezetői illetményre jogosult azzal, hogy alapilletménye az illetményalap 9,5-szerese, a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényben meghatározott juttatásán felüli egyéb juttatásait a Nemzeti Emlékezet Bizottságának elnöke szabályzatban állapítja meg.

Egyéb juttatások

237. § Az önkormányzati képviselő-testület a juttatásokkal és támogatásokkal összefüggésben e törvény keretei között rendeletben szabályozza a szociális, jóléti, kulturális, egészségügyi juttatásokat, szociális és kegyeleti támogatásokat.

Bíróági eljárás

238. § (1) A köztisztviselő a közszolgálati jogviszonyból származó igényének érvényesítése érdekében közvetlenül a bírósághoz fordulhat. Az érdek-képviselői szerv, valamint a munkáltató az e törvényből származó igényét bíróság előtt érvényesítheti.

(2) A munkáltatói jogkör gyakorlójának mérlegelési jogkörébe tartozó döntése ellen a köztisztviselő bírósághoz akkor fordulhat, ha e törvény megengedi.

(3) A keresetet a munkáltatói intézkedésről szóló irat kézbesítésétől számított harminc napon belül lehet a bírósághoz benyújtani

- a) a közszolgálati jogviszony megszüntetésével,
- b) az összeférhetetlenség megszüntetésére irányuló írásbeli felszólítással,
- c) a minősítés és a teljesítményértékelés megállapításaival,
- d) a fegyelmi és kártérítési ügyben hozott határozattal,
- e) a kinevezés egyoldalú módosításával,
- f) a fizetési felszólítással,
- g) a sérelemdíj megfizetése ügyében hozott határozattal kapcsolatos ügyekben. Egyéb esetekben a köztisztviselő az igény érvényesítésére vonatkozó elévülési időn belül fordulhat a bírósághoz.

(4) A jogviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésére vonatkozó megállapodás megtámadása esetén a keresetlevelet a megtámadás eredménytelenségének megállapításától számított harminc napon belül lehet előterjeszteni. A megtámadás eredménytelen, ha a másik fél annak közlésétől számított tizenöt napon belül nem válaszol, vagy azt nem fogadja el.

(5) A keresetlevél beadására megállapított határidőt megtartottnak kell tekinteni, ha a bírósághoz intézett keresetlevelet legkésőbb a határidő utolsó napján postára adták. Ha a fél a keresetlevél beadására megállapított határidőt elmulasztja, igazolással élhet.

(6) A (3) bekezdés b)-f) pontjaiban foglalt esetekben a sérelmezett intézkedés a bíróság jogerős döntéséig nem hajtható végre.

Önkormányzati főtanácsadó, tanácsadó

239. § (1) Az önkormányzati főtanácsadók, önkormányzati tanácsadók közszolgálati jogviszonyában a köztisztviselőkre vonatkozó, e törvényben meghatározott rendelkezéseket az e §-ban foglalt eltérésekkel, megfelelően kell alkalmazni.

(2) A képviselő-testület - a községi önkormányzat kivételével - önkormányzati főtanácsadói, önkormányzati tanácsadói munkaköröket hozhat létre a képviselő-testület hivatalában a képviselő-testület és bizottságai döntésének előkészítéséhez, illetve a polgármester, főpolgármester, megyei közgyűlés elnöke (a továbbiakban együtt: polgármester) tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó feladatok ellátására.

(3) Az önkormányzati főtanácsadói, önkormányzati tanácsadói kinevezés a polgármester, a képviselő-testület és bizottsága megbízatásának, illetve feladata ellátásának idejére szól. Az önkormányzati főtanácsadó, önkormányzati tanácsadó felett a munkáltatói jogokat a polgármester gyakorolja.

(4) Az önkormányzati főtanácsadókra, önkormányzati tanácsadókra a 203. § (5) bekezdése, (7) és (8) bekezdése, valamint a 204. § rendelkezései megfelelően alkalmazandók.

IX. Fejezet

A közszolgálati ügykezelők

240. § (1) A közszolgálati ügykezelő közszolgálati jogviszonyában a köztisztviselőkre vonatkozó, e törvényben meghatározott rendelkezéseket az e fejezetben foglalt eltérésekkel, megfelelően kell alkalmazni.

(2) Ahol e törvény „köztisztviselőt” említ, azon e fejezet alkalmazásában „közszolgálati ügykezelőt” kell érteni.

(3) A közszolgálati ügykezelő közszolgálati jogviszonyában a 226. § (3) bekezdésében foglaltakon túlmenően

- a) a kinevezés feltételei közül a 39. § (1) bekezdését,
- b) a tartalékkállományra (73. §, 181. §) vonatkozó rendelkezéseket,
- c) a szabadságra vonatkozó szabályok közül a 101. § (1)-(5) bekezdéseit,
- d) a kormánytisztviselők besorolására [116-117. §, 118. § (1) és (2) bekezdése, 119-124. §] vonatkozó rendelkezéseket,
- e) a közigazgatási alapvizsgára, szakvizsgára [118. § (3)-(12) bekezdése] vonatkozó rendelkezéseket,
- f) a címadományozásra, a tanácsadói, főtanácsadói munkakörökre (125-128. §) vonatkozó rendelkezéseket,
- g) vezetői kinevezésre (129. §) vonatkozó rendelkezéseket,
- h) a teljesítményértékelésre, minősítésre (130. §) vonatkozó rendelkezéseket,
- i) az illetményre vonatkozó szabályok közül a 131. § (2) és (3) bekezdését és a (7) bekezdését, a 132-142. §-t,
- j) a kormányzati ügykezelőkre vonatkozó rendelkezéseket (206-211. §) nem lehet alkalmazni.

241. § (1) Közszolgálati jogviszony közszolgálati ügykezelői munkakörre

- a) büntetlen előéletű,
- b) cselekvőképes, valamint
- c) legalább középszintű szakképesítéssel rendelkező magyar állampolgárral létesíthető és tartható fenn. Nem létesíthető közszolgálati jogviszony azzal, aki állam elleni bűncselekmény (Btk. XXIV. Fejezet, illetve az 1978. évi IV. törvény X. Fejezet), igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény (Btk. XXVI. Fejezet, illetve az 1978. évi IV. törvény XV. fejezet VI. cím), korrupciós bűncselekmény (Btk. XXVII. Fejezet) vagy közélet tisztasága elleni, valamint a nemzetközi közélet tisztasága elleni bűncselekmény (1978. évi IV. törvény XV. fejezet VII. és VIII. cím), hivatali bűncselekmény (Btk. XXVIII. Fejezet, illetve az 1978. évi IV. törvény XV. fejezet IV. cím), illetve közbizalom elleni bűncselekmény (Btk. XXXIII. Fejezet) miatt indult büntetőeljárás hatálya alatt áll.

(1a) Közszolgálati jogviszony közszolgálati ügykezelői munkakörre tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végző közigazgatási szervnél az (1) bekezdésben és a 39. § (1b) és (1c) bekezdésében meghatározott feltételek teljesítése esetén létesíthető és tartható fenn.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően közszolgálati ügykezelői munkakörre közszolgálati jogviszony - a jogszabály által meghatározott nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső ügykezelői munkaköröket, valamint az ügykezelői osztályvezető esetét kivéve -

- a) a külön törvény szerint a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személlyel, valamint
 - b) az Európai Szociális Kartáról szóló megállapodásban részt vevő államok állampolgárával
- is létesíthető, ha a feladatkör ellátásához szükséges mértékű magyarnyelv-ismerettel rendelkezik.

(3) Az e törvényben meghatározott alkalmazási feltételek alól felmentés nem adható.

(4) Ha a közszolgálati jogviszony létesítéséhez hatósági engedély szükséges, a közszolgálati jogviszony legfeljebb az engedélyben meghatározott időtartamra létesíthető.

(5) A 45. § (2) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a toborzási adatbázisba a (2) bekezdésben meghatározott állampolgársággal rendelkező személy is kérheti felvételét, aki büntetlen előéletű, cselekvőképes és legalább középszintű szakképesítéssel rendelkezik.

(6) A közszolgálati ügykezelő - a vezetői kinevezésre vonatkozó szabályok (129. §) megfelelő alkalmazásával - közszolgálati ügykezelőkből álló szervezeti egység vezetésére osztályvezetői kinevezést kaphat.

242. § (1) A közszolgálati ügykezelő illetményét a hivatali szervezet vezetője állapítja meg oly módon, hogy az legalább elérje a garantált bérminimum összegét, de ne haladja meg az illetményalap hatszorosát. Az illetmény megállapításakor arányosan figyelembe kell venni a közszolgálati ügykezelő közszolgálati jogviszonyban töltött idejét. Az illetmény megállapításakor figyelembe veendő egyéb szempontokat a közszolgálati szabályzatban kell rögzíteni.

(2) A közszolgálati ügykezelő osztályvezető illetményét az (1) bekezdés szerint kell megállapítani azzal, hogy illetményének a vezetése alá tartozó közszolgálati ügykezelők illetményét meg kell haladnia.

243. § (1) A közszolgálati ügykezelők alapszabadságának mértéke húsz munkanap.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabadság a közszolgálati ügykezelő

- a) huszonötödik életévétől huszonegy;
- b) huszonnyolcadik életévétől huszonkettő;
- c) harmincegyedik életévétől huszonhárom;
- d) harmincharmadik életévétől huszonnégy;
- e) harmincötödik életévétől huszonöt;
- f) harminchetedik életévétől huszonhat;
- g) harminckilencedik életévétől huszonhét;
- h) negyvenegyedik életévétől huszonnyolc;
- i) negyvenharmadik életévétől huszonkilenc;
- j) negyvenötödik életévétől harminc

munkanapra emelkedik.

(3) A hosszabb tartamú szabadság abban az évben illeti meg először a közszolgálati ügykezelőt, amelyben a (2) bekezdésben meghatározott életkort betölti.

244. § (1) A közszolgálati ügykezelőnek a közszolgálati jogviszony keletkezésétől számított hat hónapon belül ügykezelői alapvizsgát kell tennie. Ha a közszolgálati ügykezelő az alapvizsgát az előírt határidőt követő hat hónapon belül nem teszi le, közszolgálati jogviszonya megszűnik.

(2) Nem kell ügykezelői alapvizsgát tennie annak, aki közgazdasági szakközépiskola igazgatás ügyviteli szakán szerzett képesítéssel, illetve közigazgatási alap- vagy szakvizsgával rendelkezik.

245. § A közszolgálati ügykezelő tevékenységét legalább ötvenként értékelni kell. Az értékelés szempontjait - a 130. §-ban meghatározott minősítési szabályok alapulvételével - a munkáltatói jogkör gyakorlója határozza meg.

X. Fejezet

A jegyző

246. § (1) A jegyző közszolgálati jogviszonyában e törvény köztisztviselőkre vonatkozó rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel, megfelelően kell alkalmazni.

(2) Ahol e törvény „köztisztviselőt” említ, azon e fejezet alkalmazásában „jegyzőt” kell érteni.

Közszolgálati jogviszony létesítése

247. § (1) Jegyzővé, aljegyzővé (a továbbiakban együtt: jegyző) az nevezhető ki, aki

a) igazgatásszervezői vagy állam- és jogtudományi doktori képesítéssel vagy okleveles közigazgatási menedzser szakképesítéssel, és - a (4) bekezdésben meghatározott esetet kivéve - jogi vagy közigazgatási szakvizsgával, vagy a Közigazgatási Továbbképzési Kollégium által a teljeskörűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozat alapján adott mentesítéssel rendelkezik, és

b) legalább kétévi közigazgatási gyakorlatot szerzett.

(2) A községi önkormányzati képviselő-testület az ötezernél több lakosú község jegyzője kivételével

a) felmentést adhat az (1) bekezdés a) pontjában foglalt igazgatásszervezői vagy állam- és jogtudományi doktori

képesítés vagy az okleveles közigazgatási menedzser szakképesítés alól annak a személynek, aki az előírt képesítés megszerzésére irányuló tanulmányait a kinevezéstől számított két éven belül befejezi. A felmentés időtartamának eredménytelen eltelte esetén a jegyző közszolgálati jogviszonya megszűnik. A képesítés alóli felmentés esetén a (4) bekezdésben meghatározott határidőt a képesítés megszerzésétől kell számítani,

b) az (1) bekezdés b) pontjában előírt gyakorlati időt csökkentheti vagy elengedheti.

(3) Főjegyzővé - valamint a főjegyző helyettesítésére aljegyzőként - az nevezhető ki, aki

a) állam- és jogtudományi doktori vagy okleveles közgazdász képesítéssel vagy okleveles közigazgatási menedzser szakképesítéssel és - a (4) bekezdésben meghatározott esetet kivéve - jogi vagy közigazgatási szakvizsgával, vagy a Közigazgatási Továbbképzési Kollégium által a teljeskörűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozat alapján adott mentesítéssel rendelkezik, és

b) közigazgatási szervnél legalább kétévi közigazgatási gyakorlatot szerzett.

(4) A polgármester közigazgatási szakvizsgával nem rendelkező pályázót is kinevezhet, feltéve, hogy a kinevezéstől számított egy éven belül a jogi vagy közigazgatási szakvizsgát, vagy a szakvizsga alól a Közigazgatási Továbbképzési Kollégium által a teljeskörűen közigazgatási jellegűnek minősített tudományos fokozat alapján adott mentesítést megszerzi. A határidő eredménytelen eltelte esetén a jegyző, főjegyző közszolgálati jogviszonya a törvény erejénél fogva szűnik meg. A határidőbe nem számíthatók be a 118. § (4) bekezdésében meghatározott időtartamok.

(5) A polgármester legkésőbb a jegyző, főjegyző közszolgálati jogviszonyának megszűnését követő harminc napon belül írja ki a pályázatot a jegyzői, főjegyzői állás betöltésére. A pályázati eljárás eredménytelensége esetén harminc napon belül újabb pályázatot kell kiírni.

Módosítás, kinevezéstől eltérő foglalkoztatás

248. § (1) Az 50. § nem alkalmazható a jegyző (ideértve a főjegyzőt is) tekintetében.

(2) Az 54. § alapján nem minősül kiküldetésnek, ha a jegyző, aljegyző a közös önkormányzati hivatalhoz tartozó településen látja el munkaköri feladatait.

Jogviszony megszűnés

249. § (1) Amennyiben a közös önkormányzati hivatal megszűnik, illetve a közös önkormányzati hivatalba tartozó önkormányzatok megváltoznak - ideértve, ha területszervezési intézkedés következtében új önkormányzat jön létre - és e változás következtében a jegyzői tisztségre új pályázat kiírására kerül sor, vagy a polgármesteri hivatal megszűnik és az érintett önkormányzat részvételével közös önkormányzati hivatal alakul, ez olyan átszervezésnek minősül, amely alapján a jegyző közszolgálati jogviszonya felmentéssel a 63. § (1) bekezdés c) pontja alapján szüntethető meg.

(2) Ha a közös önkormányzati hivatal megszűnésének időpontjában a jegyző felmentési védelem alatt áll, akkor a jegyző jogviszonyának megszüntetéséről szóló intézkedést a megszünt közös önkormányzati hivatalt alkotó önkormányzatok polgármesterei legkorábban a felmentési védelem lejártát követő napon hozhatják meg.

(3) A 73. § és a 181. § nem alkalmazható a jegyző (ideértve a főjegyzőt is) tekintetében.

Közigazgatási szakvizsga

250. § A 118. § (8) bekezdésétől eltérően a jegyző, főjegyző közigazgatási szervnél szerzett gyakorlat nélkül is tehet közigazgatási szakvizsgát.

Összeférhetetlenség

251. § Másik jegyző helyettesítése céljából - a fővárosi, megyei kormányhivatal vezetője által történő kinevezés esetén - a jegyző további egy közszolgálati jogviszonyt létesíthet. A helyettesítésre létesített jogviszony tekintetében a 6. § 1. pontban meghatározott alapvető munkáltatói jogokat a fővárosi, megyei kormányhivatal vezetője gyakorolja, az egyéb munkáltatói jogokat a polgármesterek megállapodásukban foglaltak szerint gyakorolják.

Pótszabadság

252. § Az aljegyzőt tizenegy, a jegyzőt tizenkettő és a főjegyzőt évente tizenhárom munkanap pótszabadság illeti meg.

Címek

253. § (1) A miniszterelnök - a megyei, illetve a fővárosi kormányhivatal javaslatára - határozatlan időre címzetes főjegyzői címet adományozhat az illetékességi területén tartósan kiemelkedő szakmai munkát végző jegyzőnek - ide nem értve az aljegyzőt -, aki

a) a cím adományozását megelőző tíz évben folyamatosan jegyzői tiszttséget tölt be,

b) legmagasabb fokozatú minősítést kap.

A cím adományozására minden évben július 1-je alkalmából kerül sor.

(2) A címzetes főjegyzői cím adományozását a képviselő-testület a megyei, illetve a fővárosi kormányhivatal útján kezdeményezheti, amely a javaslatot köteles a saját és a jegyzői szakmai érdek-képviselői szerv véleményével ellátva a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszterhez felterjeszteni. Ha a cím adományozását a megyei, illetve a fővárosi kormányhivatal kezdeményezi, ki kell kérnie a képviselő-testület, illetve a jegyzői szakmai érdek-képviselői szerv véleményét. A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter a beérkezett javaslatokról kikéri a helyi önkormányzatokért felelős miniszter véleményét. Ezt követően a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter terjeszti fel a miniszterelnöknek a javaslatokat a címzetes főjegyzői cím adományozására.

(3) Nem jogosult a jegyző a címzetes főjegyzői címre, ha a jegyzői közszolgálati jogviszonya - a (4) bekezdésben foglalt eseteket kivéve - megszűnt.

(4) A címzetes főjegyzői címet továbbra is használhatja az,

a) akinek közszolgálati jogviszonya nyugállományba helyezése miatt szűnt meg;

b) aki a cím adományozását követően jegyzői közszolgálati jogviszonyát megszünteti és az azt követő munkanapon másik jegyzői közszolgálati jogviszonyt létesít.

(5) A címzetes főjegyzői címet vissza kell vonni attól, aki az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feltétellel már nem rendelkezik, vagy akivel szemben jogerős fegyelmi büntetést szabtak ki. Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feltétel hiánya esetén a polgármester köteles haladéktalanul kezdeményezni a megyei, illetve a fővárosi kormányhivatal útján a cím visszavonását. A polgármester kezdeményezheti a cím visszavonását attól is, aki etikai vétséget követett el.

(6) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter javaslatára a címet a miniszterelnök vonja vissza.

(7) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter javaslatára a

miniszterelnök eltilthatja a cím viselésétől azt a nyugdíjas jegyzőt, aki a cím viselésére érdemtelenné vált.

(8) A címről való jogosultság megszűnése, a cím visszavonása a már kifizetett címadományozási juttatást nem érinti.

(9) A címzetes főjegyző számára a költségvetési törvény címadományozási juttatást állapíthat meg, amelynek fedezetét a központi költségvetés fejezeti kezelésű előirányzatként biztosítja. Abban az esetben, ha a költségvetési törvény címadományozási juttatást nem állapít meg, akkor a helyi önkormányzat rendeletében saját költségvetése terhére megállapíthat ilyen juttatást, azonban ennek összege nem haladhatja meg az illetményalap huszonnégyeszeresét.

(10) E § alkalmazásában a jegyzőn a főjegyzőt is érteni kell.

Díjazás

Illetményeltérítés, személyi illetmény

254. § (1) A 133. § (3) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az illetményeltérítésről a jegyző, főjegyző esetében a polgármester dönt.

(2) A főjegyző, illetve a jegyző részére a polgármester - a minősítésétől, ennek hiányában a teljesítményértékeléstől függően - személyi illetmény megállapítására is jogosult. Személyi illetmény megállapítása esetén pótlék nem fizethető.

Illetmény

255. § (1) A jegyző, illetve a főjegyző alapilletménye:

a) a 3000-nél kevesebb lakosú településen az illetményalap 6,25-szorosa,

b) a 3000-10 000 lakosú településen az illetményalap 7,75-szorosa,

c) a 10 000-100 000 lakosú településen az illetményalap 8-szorosa,

d) a fővárosi kerület jegyzőjének, valamint a kistérségi társulás székhely településének jegyzője az illetményalap 8,25-szorosa,

e) a megyei jogú város jegyzőjének és a megyei jegyzőnek az illetményalap 8,5-szerese,

f) a fővárosi főjegyző esetében az illetményalap 8,75-szorosa.

(2) A közös önkormányzati hivatal jegyzője, illetve a városi (megyei jogú városi) jegyző illetményének az (1) bekezdés, 256. § (1) bekezdése szerinti megállapításánál a közös önkormányzati hivatalhoz tartozó települések együttes lakosságszámát, illetve az érintett város és községek együttes lakosságszámát kell alapul venni.

(3) Az aljegyző illetményét kinevezésekor a polgármester, azt követően a jegyző az (1) bekezdés alapján összege szerűen állapítja meg úgy, hogy az nem érheti el a jegyző illetményét és nem lehet alacsonyabb a már megállapított illetményénél.

256. § (1) A jegyző, főjegyző vezetői illetménypótléokra jogosult, amelynek mértéke:

a) a 3000-nél kevesebb lakosú településen az alapilletményének 10%-a,

b) a 3000-10 000 lakosú településen, valamint a 3000-nél kevesebb lakosú város esetén az alapilletményének 20%-a,

c) a 10 000-100 000 lakosú településen az alapilletményének 30%-a,

d) a megyei jogú város, fővárosi kerület jegyzőjének és a megyei jegyzőnek az alapilletménye 40%-a,

e) a fővárosi főjegyző esetében az alapilletményének 50%-a.

(2) A közös önkormányzati hivatal jegyzője a vezetői illetménypótlékon felül közös önkormányzati hivatal jegyzői illetménypótlékra jogosult, amelynek mértéke:

a) két községből álló közös önkormányzati hivatal esetén az alapilletményének 10%-a,

b) három községből álló közös önkormányzati hivatal esetén az alapilletményének 15%-a,

c) négy vagy több községből álló közös önkormányzati hivatal esetén az alapilletményének 25%-a.

(3) A városi (megyei jogú városi) jegyző a vezetői illetménypótlékon felül közös önkormányzati hivatal jegyzői feladat-illetménypótlékra jogosult, amelynek mértéke:

a) a székhelyén kívül egy község esetén az alapilletményének 5%-a,

b) a székhelyén kívül két község esetén az alapilletményének 10%-a,

c) a székhelyén kívül három vagy több község esetén az alapilletményének 20%-a.

(4) A (2) és (3) bekezdésben meghatározott községek számának változását az illetményben a bekövetkezett változástól kezdődően kell érvényesíteni.

(5) Az (1) bekezdés a)-c) pontjának, valamint a 255. § (1) bekezdés a)-c) pontjainak alkalmazása során a költségvetési törvényben meghatározott normatív támogatásoknál figyelembe vett lakosságszám az irányadó. A lakosságszámtól függő illetményelemek változását a tárgyév január 1-jétől kell érvényesíteni.

(6) A (4) és (5) bekezdés alkalmazása során a jegyző, főjegyző illetménye csökkenhet is.

(7)

Adatkezelés

257. § A 177. § (3) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az ott meghatározottakért - eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában - a képviselő-testület hivatala esetén a jegyző, főjegyző felelős.

ÖTÖDIK RÉSZ

A közigazgatási szervnél foglalkoztatott munkavállaló

258. § (1) A közigazgatási szervnél foglalkoztatott munkavállalókra a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény rendelkezéseit az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A munkaviszony büntetlen előéletű, cselekvőképes, a munkakör betöltésére külön jogszabályban megállapított képesítési követelménynek, illetve biztonsági feltételeknek megfelelő személlyel létesíthető. Nem létesíthető közigazgatási szervnél munkaviszony azzal, aki állam elleni bűncselekmény (Btk. XXIV. Fejezet, illetve az 1978. évi IV. törvény X. fejezet), igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény (Btk. XXVI. Fejezet, illetve az 1978. évi IV. törvény XV. fejezet VI. cím), korrupciós bűncselekmény (Btk. XXVII. Fejezet) vagy közélet tisztasága elleni, valamint a nemzetközi közélet tisztasága elleni bűncselekmény (1978. évi IV. törvény XV. fejezet VII. és VIII. cím), hivatali bűncselekmény (Btk. XXVIII. Fejezet, illetve az 1978. évi IV. törvény XV. fejezet IV. cím), illetve közbizalom elleni bűncselekmény (Btk. XXXIII. Fejezet) miatt indult büntetőeljárás hatálya alatt áll. A munkavállaló írásbeli titoktartási nyilatkozatot tesz, amelynek megtételéig nem állítható munkába.

(3) A munkáltató működésével összefüggő okból történő felmondás esetén a munkavállaló a munkavégzési kötelezettség alóli mentesítés idejére járó távolléti díjra havonta egyenlő részletben jogosult, a végkielégítést pedig a felmondási idő utolsó napján kell kifizetni.

(4) A munkavállaló, ha a munkavégzési kötelezettség alóli mentesítés ideje alatt költségvetési szervvel vagy költségvetési szerv legalább többségi befolyása alatt álló gazdálkodó szervezettel teljes vagy részmunkaidős munkaviszonyt létesít,

a) ezt a tényt munkáltatójának haladéktalanul köteles írásban bejelenteni,

b) a felmondási időből hátralévő időre távolléti díjra nem jogosult,

c) végkielégítésre nem jogosult, azonban az új jogviszonyában a végkielégítés alapjául szolgáló időtartam számítása során a felmondással megszüntetett jogviszony alapján végkielégítésre jogosító idejét is figyelembe kell venni.

(5) A munkavállaló nem létesíthet munkaviszonyt azzal a helyi önkormányzattal, amelynek képviselője.

(6) A munkavállaló a tárgyév március 1-jétől a következő év február végéig terjedő időszakra vonatkozó havi munkabére nem haladhatja meg a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági átlagos havi bruttó munkabér tízszeresét.

(7) Az e törvény hatálya alá tartozó munkáltatónál foglalkoztatott munkavállaló munkaviszonyára a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 71-76. §-a, 82-84. §-a, 158. § (1) és (3) bekezdése, valamint 159. §-a nem alkalmazható. Esetükben e törvény 67. §-át, 143. §-át, 146. §-át és 193-194. §-át kell alkalmazni.

(8) Az e törvény hatálya alá tartozó munkáltatónál foglalkoztatott munkavállaló munkaviszonyára a 20. § (3)-(8) bekezdését, valamint 21. § (2a) bekezdését kell alkalmazni.

ZÁRÓ ÉS VEGYES RENDELKEZÉSEK

Felhatalmazó rendelkezések

259. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben 1. megállapítsa

a) a kormányzati szolgálati, illetve közszolgálati jogviszonnyal összefüggő személyi iratokra, valamint a közigazgatási szerveknél foglalkoztatott munkavállalók munkaviszonyával összefüggő személyi iratokra és a munkaügyi nyilvántartásra, továbbá a 258. § (2) bekezdésében említett titoktartási nyilatkozat szövegére, önéletrajz tartalmára,

b) a 185. § (6) bekezdése szerinti államigazgatási szerv kijelölését és a kijelölésére,

c) a közszolgálati alapnyilvántartásra és a közszolgálati statisztikai adatgyűjtésre,

d) a tartalékállományba helyezésre, a tartalékállomány működtetésére, az üres álláshely bejelentésére,

e) a kormánytisztviselői kártyára,

f) a rendelkezési állományú katona részére történő munkakör felajánlásra

vonatkozó részletes szabályokat;

2. a Kormány által alapított ösztöndíjra vonatkozó részletes szabályokat megállapítsa;

3. megállapítsa

a) az Európai Unió vagy nemzetközi szervezetek által finanszírozott fejlesztési programban szakértőként résztvevő kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonyára és köztisztviselő közszolgálati jogviszonyára, sajátos jogállására,

b) a nemzeti szakértőként az Európai Unió intézményeiben alkalmazott közszolgálati tisztviselők jogviszonyára, sajátos jogállására,

c) a közszolgálati tisztviselők ideiglenes (három hónapot meg nem haladó) külföldi kiküldetésére,

d) a tartós külszolgálatot teljesítő kormánytisztviselők, köztisztviselők, ügykezelők tartós külszolgálatra történő kihelyezésének és a tartós külszolgálat megszűnésének feltételeire, rendjére, valamint a tartós külszolgálatot teljesítő személyeket megillető juttatásokra és a munkavégzés sajátos feltételeire

vonatkozó részletes szabályokat;

4. a közszolgálati tisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonnyal, illetve közszolgálati jogviszonnyal összefüggő költségeinek megtérítésére vonatkozó részletes szabályokat megállapítsa;

5. megállapítsa a közszolgálati tisztviselő

a) teljesítményértékelésének kötelező elemeit,

b) teljesítményértékelésének ajánlott elemeit, továbbá

c) teljesítményértékelésének, minősítésének a rendjére, eljárására és szintjeire vonatkozó részletes szabályokat;

6. megállapítsa

a) a közszolgálati tisztviselők részére járó cafetéria-juttatásra vonatkozó nyilatkozat megtételének és módosításának, a cafetéria-juttatás törvényben meghatározottak szerinti keretösszege megállapításának, továbbá a közszolgálati tisztviselők részére adható egyéb juttatások általános feltételeire,

b) a központi államigazgatási szerveknél, azok területi és helyi szerveinél foglalkoztatott kormánytisztviselők jutalmazására vonatkozó részletes szabályokat és a jutalmazással összefüggő adatkezelésre és adatszolgáltatásra,

c) a célfeladatra és a kutatási megállapodásra,

d) a képzettségi és munkaköri pótlékra,

e) a nyugállományú közszolgálati tisztviselők számára megállapítható juttatásokra,

f) az üdülési támogatásra,

g) a magántulajdonú lakás megszerzéséhez nyújtott hitelintézeti kölcsön feltételeire és igénybevételére vonatkozó részletes szabályokat;

7. a kiválasztási eljárásra, a kiválasztás rendjére és feltételeire, a kormányzati személyügyi igazgatási feladatokat ellátó szerv által lefolytatott pályáztatás rendjére, annak szervezésére és lebonyolítására, a kompetencia-vizsgálatra és a toborzási adatbázisra vonatkozó részletes szabályokat megállapítsa;

8. megállapítsa a címzetes főjegyzői cím adományozásának, megszűnésének és visszavonásának eljárási szabályait, valamint a címadományozási juttatás kifizetésére vonatkozó részletes szabályokat;

9. a Kormánytisztviselői Döntőbizottság szervezetére és eljárására, határozatára, működését támogató szervezetre, eljárási határidőkre, valamint a Kormánytisztviselői Döntőbizottság jogállására, juttatásaira, továbbá a Kormánytisztviselői Döntőbizottság tagjának összeférhetetlenségére vonatkozó részletes szabályokat megállapítsa;

10. megállapítsa

a) a munkaidőkeretre, az egyenlőtlen munkaidő-beosztásra, a heti pihenődőre,

b) a távmunkavégzésre,

c) a központi államigazgatási szervekre, azok területi és helyi szerveire nézve igazgatási területenként az igazgatási szünet időtartamára,

d) egészségi ártalom vagy veszély kizárása érdekében a munkaidőn belül az adott tevékenységre fordítható leghosszabb időtartamára

vonatkozó részletes szabályokat;

11. a fegyelmi eljárásra vonatkozó részletes szabályokat megállapítsa;

12. megállapítsa

a) a kormányzati szolgálati jogviszony, valamint a közszolgálati jogviszony létesítéséhez kapcsolódóan a közszolgálati tisztviselőt terhelő kötelezettségekre,

b) a munkáltatót a kinevezéssel kapcsolatban és a kormányzati szolgálati jogviszony, illetve a közszolgálati jogviszony fennállása alatt a kinevezéstől eltérő ideiglenes foglalkoztatás megállapításával kapcsolatban terhelő kötelezettségekre vonatkozó részletes szabályokat,

c) a részmunkaidőben történő foglalkoztatás lehetőségével összefüggő munkáltatói kötelezettségeket, valamint az atipikus foglalkoztatási formákhoz kapcsolódó tájékoztatási kötelezettségeket;

13. a közélet tisztasága szempontjából jelentős érzékenységgel rendelkező munkaköröket megállapítsa;

14. a képesítésre vonatkozó részletes szabályokat megállapítsa;

15.

16. megállapítsa

a) az e törvényben meghatározott feladatokkal összefüggésben a személyügyi központ kijelölését, valamint

b) a személyügyi központ jogállására, feladat- és hatáskörére, valamint az e törvény alapján általa folytatott adatfeldolgozásra, vezetett nyilvántartásokra, adatkezelésre és adatszolgáltatásra

vonatkozó részletes szabályokat;

17. megállapítsa

a) a közigazgatási alap- és szakvizsgával, valamint az ügykezelői alapvizsgával összefüggésben a vizsgaszervező kijelölését,

b) a közigazgatási alap- és szakvizsgára, az ügykezelői alapvizsgára, valamint e vizsgák alóli mentesítésre vonatkozó részletes szabályokat,

c) a továbbképzés minősítési és nyilvántartási rendjére, tervezésére, a képzésfejlesztés és szolgáltatás feltételeire, a minőségirányítás rendjére, a továbbképzési kötelezettségre, a továbbképzés pénzügyi és intézményi feltételeire vonatkozó részletes szabályokat;

18. állapítsa meg a gyermek születése esetén az apát megillető pótszabadság igénybevételére vonatkozó szabályokat;

19. a közszolgálati tisztviselők tekintetében a garantált bérminimum összegét és hatályát - a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanácsban folytatott konzultációt követően - megállapítsa.

(2) Az államigazgatási szerv a kormánytisztviselő önkéntes kiegészítő nyugdíjpénztári tagságához egyéb juttatásként támogatást nyújthat. A központi költségvetés támogatásának részletes szabályait a Kormány határozza meg.

(3) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy

a) a pártfogó felügyelői, jogi segítségnyújtási, áldozatsegítési feladatokat ellátó szervek foglalkoztatottjainak igazolványára vonatkozó szabályokat,

b) a pártfogó felügyelői, jogi segítségnyújtó és áldozatsegítő szolgálatként, valamint kárpótlási hatóságként kijelölt szervnél működő pártfogó felügyelő, kormánytisztviselő vagy kormányzati ügykezelő ügyviteli vizsgájának szabályait,

c) a büntetés-végrehajtási szervezetnél működő pártfogó felügyelő, kormánytisztviselő vagy kormányzati ügykezelő ügyviteli vizsgájának szabályait a büntetés-végrehajtásért felelős miniszterrel egyetértésben

rendeletben állapítsa meg.

(3a) Felhatalmazást kap a büntetés-végrehajtásért felelős miniszter, hogy a büntetés-végrehajtással összefüggő pártfogó felügyelői tevékenységgel kapcsolatos pártfogó felügyelői feladatokat ellátó kormánytisztviselők igazolványára vonatkozó szabályokat rendeletben állapítsa meg.

(4) Felhatalmazást kap a külpolitikáért felelős miniszter, hogy - az Állandó Képviseleten teljesített tartós külszolgálat kivételével - rendeletben részletesen szabályozza a tartós külszolgálatot teljesítő közszolgálati tisztviselők külföldi munkavégzésének sajátos szabályait, valamint alapellátmányuk kifizetésének szabályait.

(4a) Felhatalmazást kap az európai uniós ügyek koordinációjáért felelős miniszter, hogy az Állandó Képviseleten teljesített tartós külszolgálat tekintetében rendeletben részletesen szabályozza a tartós külszolgálatot teljesítő közszolgálati tisztviselők külföldi munkavégzésének sajátos szabályait, valamint alapellátmányuk kifizetésének szabályait.

(5) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg

a) a személyügyi nyilvántartás és integrált emberi erőforrás-gazdálkodási rendszerrel összefüggő részletes szabályokat,

b) a kormányzati szolgálati jogviszonnyal kapcsolatos munkáltatói jogkör gyakorlásával és átruházásával összefüggő részletes szabályokat.

c) a közszolgálati tisztviselők

ca) teljesítményértékelése eredményének súlyozására vonatkozó,

cb) teljesítményértékelésének ajánlott elemeihez, valamint minősítéséhez kapcsolódó értékelési lapokat és az értékelő lapokkal összefüggő,

cc) teljesítményértékelésének módszertanára vonatkozó részletes szabályokat.

260. § (1) Ez a törvény - a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel - 2012. március 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 26. § (8) bekezdése, 28-35. §-a, 64. § (4) bekezdése, 65. § (5) bekezdése, 130. §-a, 190. §-a, 191. §-a, 226. § (3) bekezdés d) pontja, 259. § (1) bekezdés 9. pontja 2012. július 1-jén lépnek hatályba.

(3) E törvény 41. §-a, 73. § (2) és (3) bekezdése 2012. szeptember 1-jén lépnek hatályba.

(4) Az e törvényhez kapcsolódó módosító és átmeneti rendelkezésekről külön törvény rendelkezik.

(5) E törvénynek más jogszabályban alkalmazandó rövid megjelölése: Kttv.

Az Európai Unió jogi aktusainak való megfelelés

261. § E törvény az Európai Unió következő uniós jogi aktusainak való megfelelést szolgálja:

a) az Európai Parlament és a Tanács 2003/88/EK irányelve (2003. november 4.) a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól,

b) a Tanács 91/533/EGK irányelve (1991. október 14.) a munkaadónak a munkavállalóval szembeni, a szerződés, vagy a munkaviszony feltételeiről való tájékoztatási kötelezettségéről,

c) a Tanács 1999/70/EK irányelve (1999. június 28.) az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról,

d) a Tanács 97/81/EK irányelve (1997. december 15.) az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a részmunkaidős foglalkoztatásról kötött keretmegállapodásról,

e) az Európai Parlament és a Tanács 2004/38/EK irányelve (2004. április 29.) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről, 24. cikk,

f) a Tanács 2010/18/EU irányelve (2010. március 8.) a BUSINESSSEUROPE, az UEAPME, CEEP és ESZSZ által a szülői szabadságról kötött, felülvizsgált keretmegállapodás végrehajtásáról és a 96/34/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről,

g) a Tanács 92/85/EGK irányelve (1992. október 19.) a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről (tizedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében),

h) a Tanács 2003/9/EK irányelve (2003. január 27.) a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról,

i) az Európai Parlament és a Tanács 2011/95/EU irányelve (2011. december 13.) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról,

j) a Tanács 2005/85/EK irányelve (2005. december 1.) a menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól.

1. melléklet a 2011. évi CXCV. törvényhez

ILLETMÉNYRENDSZER

I. BESOROLÁSI OSZTÁLY (felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselők)

Besorolási fokozat megnevezése	Fizetési fokozat	Kormányzati szolgálati jogviszony időtartama (év)	Szorószám
<i>Gyakornok</i>	1	0-1	3,1
<i>Fogalmazó</i>	2	1-2	3,2
	3	2-3	3,3
<i>Tanácsos</i>	4	3-4	3,5
	5	4-6	3,7
	6	6-8	3,9
<i>Vezető-tanácsos</i>	7	8-10	4,2
	8	10-12	4,4
	9	12-14	4,6
	10	14-16	4,8
<i>Főtanácsos</i>	11	16-19	5,1
	12	19-22	5,2
	13	22-25	5,3
<i>Vezető-főtanácsos</i>	14	25-29	5,6
	15	29-33	5,7
	16	33-37	5,8
	17	37 év felett	6,0

II. BESOROLÁSI OSZTÁLY (középfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselők)

Besorolási fokozat megnevezése	Fizetési fokozat	Kormányzati szolgálati jogviszony időtartama (év)	Szorószám
<i>Gyakornok</i>	1	0-2	1,79
<i>Előadó</i>	2	2-4	1,9
	3	4-6	2,0
	4	6-8	2,2
	5	8-10	2,25
	6	10-12	2,3
<i>Főelőadó</i>	7	12-15	2,5
	8	15-18	2,6
	9	18-21	2,65
	10	21-24	2,7
	11	24-27	2,8
	12	27-29	2,85
	13	29-31	2,9
<i>Főmunkatárs</i>	14	31-33	3,3
	15	33-35	4,0
	16	35-37	4,2
	17	37 év felett	4,4

2. melléklet a 2011. évi CXCV. törvényhez

A KÖZSZOLGÁLATI ALAPNYILVÁNTARTÁS ADATKÖRE

A kormánytisztviselő

I/A.

1. családi és utóneve (születési családi és utóneve), neme
2. születési helye, ideje
3. anyja születési családi és utóneve
4. lakóhelye, lakáscíme, tartózkodási helye, telefonszáma
5. családi állapota
6. adóazonosító jele
7. társadalombiztosítási azonosító jele
8. fizetési számlaszáma
9. email címe
10. fényképe
11. önéletrajza

I/B. eltartott gyermeke(i)

1. családi és utóneve
2. születési helye, ideje

3. anyja születési családi és utóneve
4. lakóhely, lakáscím, tartózkodási hely
5. adóazonosító jele
6. társadalombiztosítási azonosító jele

II.

1. legmagasabb iskolai végzettsége (több végzettség esetén valamennyi)
2. szakképzettsége(i)
3. iskolarendszeren kívüli oktatás keretében szerzett szakképesítése(i), valamint meghatározott munkakör betöltésére jogosító okiratok adatai
4. tudományos fokozata
5. idegennyelv-ismerete
6. képzésre, továbbképzésre, vezetőképzésre, átképzésre vonatkozó adatai

III. A korábbi foglalkoztatásra vonatkozó adatok

1. a munkahely megnevezése
2. jogviszony típusának megnevezése
3. beosztás
4. besorolás
5. munkakör
6. jogviszony kezdő/befejező dátuma
7. a megszűnés módja

IV.

1. a kormányzati szolgálati jogviszony kezdete, a kiszámításánál figyelmen kívül hagyandó időtartamok
2. állampolgársága
3. a bűnügyi nyilvántartó szerv által kiállított hatósági bizonyítvány száma, kelte
4. közigazgatási alapvizsga adatai
5. közigazgatási szakvizsga adatai
6. a jubileumi jutalom és a végkielégítés mértéke kiszámításának alapjául szolgáló időtartamok
7. esküokmány száma, kelte
8. közigazgatási versenyvizsga adatai
9. a munkaköri alkalmassági vizsgálat eredményének adatai

V.

1. az alkalmazó államigazgatási szerv neve, székhelye, statisztikai számjele
2. e szervnél a kormányzati szolgálati jogviszony kezdete
3. kormánytisztviselő jelenlegi besorolása, besorolásának időpontja
4. munkakör(ök) megnevezése és a betöltés időtartama, FEOR-szám
5. vezetői kinevezésének és megszűnésének adatai
6. címadományozás, jutalmazás, kitüntetés adatai
7. a minősítések időpontja
8. hatályos fegyelmi büntetés
9. pályázatának adatai
10. kompetenciaadatai
11. próbaidejének adatai

VI.

1. személyi juttatások nyilvántartása a központi létszám- és bérgazdálkodási statisztikai információs rendszer figyelembevételével

VII.

1. a kormánytisztviselő munkából való távollétének jogcíme és időtartama
2. kormányzati kirendelésének adatai

VIII.

1. a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnésének, valamint a végleges és határozott idejű áthelyezés időpontja, módja, a végkielégítés adatai
2. a felmentési időtartam adatai

IX.

1. az összeférhetetlenséggel összefüggő adatai

X.

1. az állami készfizető kezességvállalással összefüggő adatok (a hitelszerződést kötő pénzügyintézet neve, címe; az állami kezességvállalással biztosított hitel nagysága; a hitel lejártának időpontja).

3. melléklet a 2011. évi CXCV. törvényhez

A tartalékállományba helyezett közszolgálati tisztviselők nyilvántartásának adatköre

A kormánytisztviselő

I.

1. családi és utóneve, valamint születési neve
2. technikai azonosítója
3. születési ideje
4. lakcímadatai (lakóhelye, tartózkodási helye), telefonszáma, e-mail címe

II.

1. iskolai végzettsége (több végzettség esetén valamennyi)
2. képző intézmény megnevezése (kar, szak megjelölésével)
3. képzés időtartama, végzés időpontja
4. szakképzettségei
5. iskolarendszeren kívüli oktatás keretében szerzett szakképesítései
6. tudományos fokozata
7. idegennyelv-ismerete (szintje, típusa)
8. közigazgatási alapvizsga, közigazgatási szakvizsga és közigazgatási versenyvizsga megszerzésének időpontja, oklevélszáma

III.

1. a jelenlegi munkáltató megnevezése, tevékenységi területe
2. a korábbi közigazgatási jellegű munkáltató megnevezése, tevékenységi területe, valamint az ott jogviszonyban töltött időtartamok
3. szakmai tapasztalat
4. beosztás
5. besorolás
6. feladatkör/munkakör megnevezése, célja
7. feladatkörhöz/munkakörhöz tartozó főbb feladatok
8. a megszűnés módja

IV.

1. az alkalmazó közigazgatási szerv neve és címe
2. a tartalékkállományba helyezés időpontja
3. a tartalékkállományba helyezés időtartama
4. kompetencia-vizsgálat adatai

V.

1. kormányzati szolgálati jogviszonyának időtartama
2. besorolási osztálya, fokozata
3. fizetési fokozata
4. illetménye
5. adományozott címe.

4. melléklet a 2011. évi CXCV. törvényhez

A toborzási adatbázis adatköre

I.

1. családi és utónév
2. születési hely, idő
3. lakcím, telefonszám, email cím

II.

1. szakmai tapasztalat
2. munkáltató megnevezése, tevékenységi területe
3. betöltött feladatkör/munkakör
4. időtartam

III.

1. iskolai végzettség
2. képző intézmény megnevezése (kar, szak megjelölésével)
3. képzés időtartama, végzés időpontja
4. idegennyelv-ismerete (szintje, típusa)
5. közigazgatási versenyvizsga megszerzésének időpontja, oklevél száma, eredménye
6. informatikai ismeretek

IV.

1. területek, amelyekről pályázat kiírása esetén hírlevélben értesülni szeretne.

5. melléklet a 2011. évi CXCV. törvényhez

ÖNÉLETRAJZ

A kormánytisztviselők és szakmai vezetők önéletrajza az alábbi adatköröket tartalmazza:

- a) személyes adatok (neve, születési neve, anyja neve, neme, születési helye, családi állapota, állampolgársága, állandó és ideiglenes lakcíme, telefonszáma, faxszáma, e-mail címe, honlapja, fényképe),
 - b) betöltött beosztásra, munkakörre,
 - c) szakmai tapasztalatra,
 - d) végzettségre, szakképzettségre,
 - e) készségekre, képességekre, kompetenciákra (nyelvismeretre, számítógép-felhasználói készségekre, járművezetési engedélyre, katonai szolgálatra)
- vonatkozó adatok.

6. melléklet a 2011. évi CXCV. törvényhez

Az igazságügyi szolgálatok pártfogó felügyelői, jogi segítségnyújtási, áldozatsegítési feladatokat ellátó kormánytisztviselőinek belépési igazolványához szükséges adatok köre

I. A kormánytisztviselő

- 1. családi és utóneve (születési családi és utóneve), neme
- 2. születési helye, ideje
- 3. anyja születési családi és utóneve
- 4. fényképe

II. 1. a kormánytisztviselő lakóhelye, lakáscíme, tartózkodási helye, telefonszáma

- 2. az alkalmazó államigazgatási szerv neve, székhelye, statisztikai számjele
- 3. e szervnél a kormányzati szolgálati jogviszony kezdete
- 4. a kormánytisztviselő jelenlegi munkaköre (pártfogó felügyelői, jogi segítségnyújtási, vagy áldozatsegítési szakreferens)
- 5. a kormánytisztviselő munkából való távollétének jogcíme és időtartama
- 6. a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnésének, valamint a végleges és határozott idejű áthelyezés időpontja

2016. évi LII. törvény az állami tisztviselőkről

[hatályos: 2017. I. 2. –]

Az állampolgárokhoz közeli, hatékony és költségtakarékos közigazgatás olyan közszolgáltatásra alapozható, amelynek tagjai munkájukkal egész életen át a közjót, polgártársaikat szolgálják, amelyben minden tisztviselő a legjobb tudása szerint látja el a feladatát, az állampolgárok ügyeit méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi. Célunk ezért, hogy az állami tisztviselők számára a közszolgálat a modern, szolgáltató állam kereteibe illeszkedő, a szakmai képzettséget és tapasztalatot, valamint a teljesítményt megbecsülő különleges életutat jelentsen, amelyben a munka díjazása arányos a feladattal és a felelősséggel. Az állami tisztviselő számára a hivatalához méltó megélhetés biztosítása érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. A törvény hatálya

1. § E törvény hatálya a fővárosi és megyei kormányhivatalok állami tisztviselőinek és állami ügykezelőinek állami szolgálati jogviszonyára terjed ki.

2. Az állami szolgálati jogviszony

2. § (1) Az állami szolgálati jogviszony az állam, valamint az állam nevében foglalkoztatott állami tisztviselő között a közszolgáltatásra létesített foglalkoztatásra irányuló jogviszony, amely alapján a munkavégzéssel szükségszerűen együtt járó kötelezettségeken és jogosultságokon túlmenően mindkét felet többletkötelezettségek terhelik és többletjogosultságok illetik meg.

(2) Az állami szolgálati jogviszony alapján az állami tisztviselő a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) szerinti Magyar Kormánytisztviselői Kar tagjává válik.

3. Az állami szolgálati jogviszony és a kormányzati szolgálati jogviszony elhatárolása

3. § (1) Az állami szolgálati jogviszonyra a Kttv. szabályait az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Az állami szolgálati jogviszonyra a Kttv. felhatalmazása alapján kiadott végrehajtási rendeletek szabályait az e törvényben és az e törvény felhatalmazása alapján kiadott végrehajtási rendeletekben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(3) Az állami szolgálati jogviszonyra a Kttv. és a felhatalmazása alapján kiadott végrehajtási rendeletek rendelkezéseit úgy kell alkalmazni, hogy

a) államigazgatási szerv alatt fővárosi és megyei kormányhivatalt,

b) kormánytisztviselő alatt állami tisztviselőt,

c) kormányzati ügykezelő alatt állami ügykezelőt,

d) kormányzati szolgálati jogviszony alatt állami szolgálati jogviszonyt,

e) munkáltató alatt az e törvény szerinti munkáltatót,

f) a Kttv. 129. § (7) bekezdés a) és b) pontja szerinti alapilletményen az e törvény szerinti illetményt,

g) közigazgatási szakvizsga alatt az e törvény alapján szerzett közigazgatási tanulmányok szakirányú szakképzettséget és kormányzati tanulmányok szakirányú szakképzettséget is,

h) közigazgatási alapvizsga alatt az e törvény alapján szerzett közigazgatási tanulmányok szakirányú szakképzettséget és kormányzati tanulmányok szakirányú szakképzettséget is kell érteni.

(4) Az állami szolgálati jogviszonyra a Kttv. és a felhatalmazása alapján kiadott végrehajtási rendeletek fegyelmi felelősségre vonatkozó szabályait azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a fegyelmi vétséget elkövető állami tisztviselővel szemben fegyelmi büntetésként

a) a Kttv. 155. § (2) bekezdés c) pontja helyett egy előmeneteli fokozattal történő visszavetés,

b) a Kttv. 155. § (2) bekezdés d) pontja helyett kiemelt ügyintézői osztályból általános ügyintézői osztályba visszavetés szabható ki.

(5) Az állami tisztviselő a (4) bekezdésben meghatározott büntetésnél két évig áll a fegyelmi büntetés hatálya alatt.

(6) Nem kell alkalmazni az állami szolgálati jogviszonyra a Kttv. 37. § (1) bekezdését, 43. § (1) és (2) bekezdését, 48. §-át, 63. § (2) bekezdés a) és e) pontját, 64. §-át, 69. § (1) és (2) bekezdését, 93. § (2) bekezdését, 101. § (1)-(5) bekezdését, 116-117. §-át, 118. § (1), (2) és (7)-(12) bekezdését, 119-123. §-át, 126-128. §-át, 129. § (2) és (3) bekezdését, 130-139. §-át, 140. § (4)-(6) bekezdését, 141-143. §-át, 150. § (1) és (2) bekezdését, 151. §-át, 152. § (1)-(3) bekezdését, 185-188. §-át, VII-VII/A. Fejezetét és Negyedik Részét.

(7) Az érettségi végzettségű állami tisztviselőre - az állami ügykezelő kivételével - a Kttv. közigazgatási alapvizsgára vonatkozó 118. § (3)-(6) bekezdését alkalmazni kell.

(8) Ha az érettségi végzettségű állami tisztviselő - az állami ügykezelő kivételével - e törvény hatálybalépését követően felsőfokú végzettséget szerez, köteles az 5. § (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségnek eleget tenni azzal, hogy az 5. § (2) bekezdésében meghatározott határidőt a felsőfokú végzettség megszerzésének napjától kell számítani.

4. Értelmező rendelkezések

4. § E törvény alkalmazásában:

a) *állami szolgálati jogviszonyban töltött idő*: a Kttv. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonyban eltöltött idő, valamint a Kttv. 8. § (5)-(7) bekezdése szerinti időtartam;

b) *kormányzati tanulmányok szakirányú továbbképzés*: a Nemzeti Köszolgálati Egyetem (a továbbiakban: NKE) által szervezett, kormányzati tanulmányok szakirányú szakképzettséget adó, három féléves tanulmányi idejű továbbképzési program, amelynek célja a magyar állam kormányzásával, szervezetével és működésével kapcsolatos stratégiai és vezetési ismeretek, jó hazai és nemzetközi gyakorlatokra épülő, átfogó megközelítéssel történő átadása;

c) *közigazgatási szerv*: a Kttv. szerinti közigazgatási szerv;

d) *közigazgatási tanulmányok szakirányú továbbképzés*: az NKE által szervezett, közigazgatási tanulmányok szakirányú szakképzettséget adó, két féléves tanulmányi idejű továbbképzési program, amelynek célja fejleszteni a résztvevőknek a közszolgáltatás szervezésre, különösen a közigazgatás és az állami szolgáltatásokra vonatkozó átfogó és alapvető tudanyagát, valamint a szükséges közszolgálati kompetenciákat;

e) *munkáltató*: a fővárosi és megyei kormányhivatal;

f) *a munkáltató vezetője*: a fővárosi és megyei kormányhivalt vezető kormány megbízott;

g) *a munkáltatói jogkör gyakorlója*: a fővárosi és megyei kormányhivalt vezető kormány megbízott, valamint a járási (fővárosi kerületi) hivatalvezető az e törvény 24. §-ában foglaltak szerint.

II. FEJEZET

AZ ÁLLAMI SZOLGÁLATI JOGVISZONYRA LÉTESÍTŐ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

5. Az állami szolgálati jogviszony létesítése

5. § (1) Az állami szolgálati jogviszony létesítésére és fenntartására a Kttv. 39. §-ában foglalt rendelkezéseket az e törvény szerinti eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Az állami szolgálati jogviszony a Kttv. 39. §-ában foglalt rendelkezéseken túl csak olyan személlyel létesíthető, aki közigazgatási tanulmányok szakirányú szakképzettséggel rendelkezik, vagy vállalja, hogy kinevezésétől számított két éven belül közigazgatási tanulmányok szakirányú továbbképzés során közigazgatási tanulmányok szakirányú szakképzettséget szerez.

(3) A munkáltató az állami szolgálati jogviszony létesítéséhez a jogszabályban meghatározott egyéb feltételeken túlmenően előírhatja, hogy az állami tisztviselő

a) törvényben meghatározott államtudományi és közigazgatási felsőfokú képzésben, az NKE képzése keretében megszerzett szakképzettséggel rendelkezzen, vagy

b) vállalja a szakképzettségnek a munkáltató által meghatározott időtartamon belüli megszerzését azzal, hogy a munkáltató által meghatározott időtartam legfeljebb a kinevezés időpontjától számított hetedik év végéig terjedhet.

(4) Ha az állami tisztviselő a (2) és a (3) bekezdésben meghatározott határidőn belül felróhatóan elmulasztja a szakképzettség megszerzését, állami szolgálati jogviszonya e törvény erejénél fogva a határidő leteltét követő napon megszűnik.

(5) A (2) bekezdésben és a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott határidőbe nem számít be a harminc napot meghaladó fizetés nélküli szabadság, a keresőképtelenség, továbbá a harminc napot meghaladó hivatalos kiküldetés időtartama.

(6) A (2) bekezdés szerinti képzési kötelezettség alól mentesül az államtudományi mesterszintű szakképzettséggel, a közigazgatás-szervező alap- vagy mesterszintű szakképzettséggel rendelkező, illetve a (2) bekezdés szerinti kinevezését megelőzően közigazgatási szakvizsgát vagy jogszabály által egyenértékűként elfogadott vizsgát, vagy az állam- és jogtudományok területén tudományos fokozatot szerzett állami tisztviselő.

(7) A közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) jogszabályban meghatározhat olyan munkaköröket, amelyek betöltéséhez a (3) bekezdés a) pontjában meghatározott szakképzettség megszerzése szükséges.

(8) Állami szolgálati jogviszony létesíthető vagy fenntartható olyan személlyel is, aki a (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek nem felel meg, ha az a munkáltató hivatali érdekeit szolgálja és a miniszter a foglalkoztatást előzetesen jóváhagyta.

(9) Az állami tisztviselők képzésére vonatkozó részletes szabályokat a Kormány rendeletben állapítja meg.

6. § (1) A kinevezési okmányban tartalmaznia kell különösen az állami tisztviselő

a) besorolásának alapjául szolgáló előmeneteli fokozat megnevezését,

b) illetményét,

c) munkakörét és meghatározott feladatkörét,

d) foglalkoztatására kijelölt szervezeti egység megnevezését,

e) munkavégzésének a helyét,

f) hivatali érdekből történő átirányítására vonatkozó rendelkezést,

g) előmenetelihez előírt kötelezettségeket, valamint

h) állami szolgálati jogviszonya kezdetének napját.

(2) Ha a kinevezési okmány nem tartalmazza az állami szolgálati jogviszony kezdetének napját, a jogviszony kezdetének a kinevezés elfogadását követő napot kell tekinteni.

6. A kinevezés módosítása

7. § (1) A kinevezés tartalmát módosítani kizárólag a munkáltató és az állami tisztviselő közös megegyezésével lehet.

A kinevezés tartalmának módosítására a kinevezésre és annak elfogadására vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(2) Nem kell a kinevezést módosítani, azonban az állami tisztviselőt negyvenöt napon belül írásban értesíteni kell, ha

a) munkakörének megnevezése - feladatkörének változása nélkül - megváltozik,

b) az őt foglalkoztató szervezeti egység elnevezése - feladatkörének változása nélkül - megváltozik.

(3) A (2) bekezdésben foglalt értesítésre a Kttv. szerinti elektronikus dokumentumban kerül sor.

(4) Nem minősül a kinevezés módosításának a telephely címének megváltoztatása a település területén belül, ha a munkáltató szervezeti egysége több telephelyen működik.

(5) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem kell az állami tisztviselő beleegyezése

a) az előmeneteli fokozatban történő előrelépése esetén, illetményének e törvény szerinti megállapításakor,

b) az állami tisztviselő előmeneteliéhez előírt képzési, továbbképzési és vizsgakötelezettség megállapításakor,

c) a munkavégzés helyének a település területén belüli megváltoztatásakor,

d) ha a munkakör megváltoztatása indokolja a kinevezés módosítását, valamint

e) az e törvényben és a Kttv.-ben meghatározott egyéb esetekben.

(6) A munkáltató az (5) bekezdés c) pontjában meghatározott okból a kinevezést abban az esetben módosíthatja az állami tisztviselő beleegyezése nélkül, ha az új munkahely és a lakóhely között - tömegközlekedési eszközzel történő - oda- és visszautazás ideje naponta a három órát, tíz éven aluli gyermeket nevelő állami tisztviselő esetében a két órát nem haladja meg.

(7) A munkáltató az (5) bekezdés d) pontjában meghatározott okból a kinevezést abban az esetben módosíthatja az állami tisztviselő beleegyezése nélkül, ha az új munkakör megfelel az állami tisztviselő iskolai végzettségének, szakképzettségének vagy szakképesítésének, szakmai tapasztalatának.

(8) A munkáltató az (5) bekezdés c) és d) pontjában meghatározott okból a kinevezést abban az esetben módosíthatja az állami tisztviselő beleegyezése nélkül, ha az állami tisztviselőre nézve - különösen egészségi állapotára vagy családi körülményeire tekintettel - aránytalan sérelemmel nem jár.

(9) A vezetői munkakört betöltő állami tisztviselőre a (8) bekezdés nem alkalmazható.

(10) Az állami tisztviselőt az (5) bekezdés d) pontjában meghatározott okból történő kinevezés-módosítás közlésétől számított négy munkanapon belül írásban benyújtott kérelmére a Kttv. 63. § (2) bekezdés d) pontja alapján - a nyilatkozattétel időpontjával kezdődően - fel kell menteni, ha

a) az új munkaköre szerinti illetmény összege nem éri el a korábbi illetménye 80%-át, vagy

b) vezetői munkakörből nem vezetői munkakörbe történő helyezésre kerül sor.

(11) Az állami tisztviselő (10) bekezdés szerinti felmentése esetén a kinevezés-módosítást megelőzően betöltött korábbi munkakörében megállapított illetményét kell alapul venni a felmentési időre járó illetmény, a végkielégítés, valamint az egyéb kifizetések összegének meghatározásakor.

7. Hivatali érdekből történő átirányítás

8. § (1) A Kttv. „Kinevezéstől eltérő ideiglenes foglalkoztatás” alcímét az ezen alcímben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Az állami tisztviselő hivatali érdekből történő átirányítással (a továbbiakban: átirányítás) ideiglenesen a kinevezéstől eltérően is foglalkoztatható. Nem minősül a kinevezés módosításának, ha az állami tisztviselő a munkáltató

vezetőjének, vagy a munkáltatói jogkör gyakorlójának írásbeli utasítása alapján - a munkáltató hatékony működéséhez szükséges munkaszervezési okból - eredeti munkaköre helyett ideiglenesen más - iskolai végzettségének, szakképzettségének, vagy szakképesítésének megfelelő - munkakörbe tartozó feladatokat lát el.

(3) Az állami tisztviselőt - legalább három munkanappal megelőzően - írásban kell tájékoztatni az átirányítás elrendeléséről, valamint annak várható időtartamáról.

(4) Az átirányítás megszakítás nélkül legfeljebb hat hónapig tartható fenn. Az átirányítás időtartama naptári évenként nem haladhatja meg a hat hónapot.

(5) A hivatali érdekből történő átirányításra egyebekben a Kttv. átirányításra vonatkozó szabályai az irányadóak azzal, hogy a Kttv. 51. § (4) és (5) bekezdésének szabályai az e törvény szerinti átirányításra nem alkalmazhatóak.

8. Az állami szolgálati jogviszony megszűnése és megszüntetése

9. § (1) Az állami szolgálati jogviszony megszűnik

a) a Kttv. 60. § (1) bekezdése szerinti, valamint

b) az e törvényben meghatározott esetekben.

(2) Az állami szolgálati jogviszony azonnali hatállyal megszüntethető akkor is, ha az állami tisztviselő olyan magatartást tanúsít - akár a hivatali munkájával (munkavégzésével) vagy az állami szolgálati jogviszonyából adódó kötelezettség megszegésével összefüggésben, akár a munkahelyén kívül -, amely alkalmas arra, hogy az általa betöltött munkakör tekintélyét vagy a munkáltató jó hírnevét, vagy a jó közigazgatásba vetett bizalmat súlyosan rombolja, illetve amely miatt az állami tisztviselő a vezetője bizalmát elveszti, és emiatt nem várható el, hogy a munkáltató a jogviszonyt fenntartsa.

(3) A (2) bekezdés szerinti jogviszony-megszüntetés esetén

a) annak közlése előtt lehetőséget kell adni az állami tisztviselőnek a jogviszony-megszüntetés indokainak megismerésére és az azokkal szembeni védekezésre, kivéve, ha az eset összes körülményeiből következően ez a munkáltatótól nem várható el,

b) a felmentés indokolására vonatkozó szabályokat a Kttv. 63. § (3) bekezdése szerint alkalmazni kell.

(4) A (2) bekezdés szerinti jogviszony-megszüntetés jogát

a) az ennek alapjául szolgáló okról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül, legfeljebb azonban az ok bekövetkeztétől számított egy éven belül,

b) bűncselekmény elkövetése esetén a büntethetőség elévüléséig lehet gyakorolni.

(5) A sérelmezett munkáltatói intézkedés végrehajtására a közszolgálati panasz benyújtásának nincs halasztó hatálya.

(6) Az állami szolgálati jogviszonyt felmentéssel meg kell szüntetni, ha a 32. §-ban meghatározott kinevezésmódosítás esetén az állami tisztviselő azt kérelmezi. A Kttv. 70. § (1) bekezdésében és a Kttv. 71. § (1) bekezdésében meghatározott védelem nem vonatkozik az állami tisztviselő jogviszonyának e bekezdés szerinti, felmentéssel történő megszüntetésére.

(7) Ha az állami tisztviselő a jogviszonya megszüntetésekor végkielégítésben részesült, a jogviszony megszűnésétől számított tíz hónapon belül újabb állami szolgálati jogviszonyt abban az esetben létesíthet, ha

a) ezt a tényt korábbi munkáltatójának haladéktalanul írásban bejelenti, és

b) vállalja, hogy a végkielégítés összegének az új jogviszony létesítéséig a tíz hónapból hátralévő idővel arányos mértékét visszafizeti.

(8) Ha az állami tisztviselő állami szolgálati jogviszonya a (2) bekezdés szerint kerül megszüntetésre, a jogviszony megszűnésétől számított három évig állami szolgálati jogviszonyt nem létesíthet.

9. A végkielégítés

10. § (1) Az állami tisztviselőt - a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - végkielégítés illeti meg, ha állami szolgálati jogviszonya felmentés vagy az államigazgatási szerv jogutód nélküli megszűnése következtében szűnik meg.

(2) A végkielégítés összege, ha az állami tisztviselő állami szolgálati jogviszonyban töltött ideje legalább

a) három év: egyhavi,

b) öt év: kéthavi,

c) nyolc év: háromhavi,

d) tíz év: négyhavi,

e) tizenhárom év: öthavi,

f) tizenhat év: hathavi,

g) húsz év: nyolchavi,

h) huszonöt év: tízhavi

- a felmentési idő kezdetekor vagy az államigazgatási szerv jogutód nélküli megszűnésekor irányadó - illetményének megfelelő összeg. A végkielégítés mértéke négyhavi illetmény összegével emelkedik, ha az állami tisztviselő állami szolgálati jogviszonya az öregségi nyugdíjra való jogosultság megszerzését megelőző öt éven belül szűnik meg. Nem illeti meg az emelt összegű végkielégítés az állami tisztviselőt, ha valamelyik jogcímen korábban már emelt összegű végkielégítésben részesült. A kifizetett végkielégítés összegét fel kell tüntetni a közszolgálati igazoláson.

(3) A Kttv. 69. § (9) bekezdésében meghatározott eseteken túl nem jogosult végkielégítésre az állami tisztviselő, ha jogviszonya a 9. § (2) bekezdés szerint megszüntetésre került.

10. Az állami tisztviselő képzése, továbbképzése

11. § (1) Az állami tisztviselő a Kttv. 80. §-a szerint köteles a központilag vagy a munkáltató által előírt képzésben, továbbképzésben vagy átképzésben - ideértve a közigazgatási vezetőképzést is - részt venni.

(2) A vezetői munkakörbe kinevezett állami tisztviselőnek a vezetői munkakörbe történő kinevezésétől számított öt éven belül kormányzati tanulmányok szakirányú továbbképzés során kormányzati tanulmányok szakirányú szakképzettséget kell szereznie.

(3) Ha a vezetői munkakört betöltő állami tisztviselő a (2) bekezdés szerinti szakképzettség megszerzését a megjelölt határidőn belül számára felróható okból elmulasztja, a határidő leteltét követő nappal nem vezetői munkakörbe kell helyezni.

(4) A (2) bekezdésben meghatározott határidőbe nem számít bele a harminc napot meghaladó fizetés nélküli szabadság, a keresőképtelenség, továbbá a harminc napot meghaladó hivatalos kiküldetés időtartama.

(5) A miniszter az e § szerinti szakképzettség megszerzésére vonatkozó kötelezettség alól a munkáltató kérelmére mentesítést adhat, ha az állami tisztviselő állami vezetői, vagy közigazgatási szervnél vezetői munkakörben szerzett tapasztalata ezt indokolja.

(6) Mentésül az e § szerinti képzési kötelezettség alól az az állami tisztviselő, aki államtudományi mesterszakon szerzett képesítéssel vagy közigazgatás-tudományi doktori (PhD) fokozattal rendelkezik.

(7) Az e § szerinti képzési kötelezettség alól a közigazgatási szakvizsga, vagy jogszabály által azzal egyenértékűként elfogadott vizsga, vagy megszerzett tudományos fokozat nem mentesít.

12. § (1) Az e törvény alapján az állami tisztviselő számára kötelező vagy a munkáltató által kötelezően előírt képzés, továbbképzés, vagy átképzés költségeinek fedezetét - ha a képzésért felelős intézmény más forrásból nem biztosítja - a munkáltató köteles biztosítani. A költségek fedezetének biztosítására az állami tisztviselő nem kötelezhető.

(2) Ha az állami szolgálati jogviszony létesítésekor az (1) bekezdés szerinti képzést, továbbképzést vagy átképzést az

állami tisztviselő már megkezdte, annak hátralévő költségét a munkáltató átvállalhatja.

(3) Ha az állami tisztviselő az (1) és a (2) bekezdés szerinti képzést, továbbképzést vagy átképzést a szükséges oklevél, valamint a szakképzettség megszerzését - az e törvény alapján fennálló, vagy a munkáltató által előírt határidőn belül - számára felróható okból elmulasztja, a képzés, továbbképzés munkáltató által megfizetett költségét köteles megtéríteni a munkáltató számára.

(4) Az e törvény alapján fennálló és előírható képzési, továbbképzési és átképzési kötelezettséggel összefüggő részletes szabályokat, valamint a képzések és továbbképzések finanszírozásának részletszabályait a Kormány rendeletben határozza meg.

11. Besorolás és előmenetel

13. § (1) Az állami tisztviselőt az állami szolgálati jogviszonyban töltött ideje és iskolai végzettsége alapján az 1. mellékletben meghatározott ügyintézői osztály megfelelő előmeneteli fokozatába kell sorolni.

(2) A felsőfokú végzettséggel rendelkező pályakezdő állami tisztviselőt az általános ügyintézői osztály állami fogalmazó I., az érettségi végzettséggel rendelkező pályakezdő állami tisztviselőt az általános ügyintézői osztály állami fogalmazó II. előmeneteli fokozatba kell sorolni.

(3) A nem pályakezdő állami tisztviselőt kinevezésekor, áthelyezésekor a (4)-(6) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően kell besorolni.

(4) Az általános ügyintézői osztályba sorolt, felsőfokú végzettséggel rendelkező állami tisztviselőt

a) három év állami szolgálati jogviszonyban töltött idő után állami tanácsos I.,

b) tizenegy év állami szolgálati jogviszonyban töltött idő után állami főtanácsos I.,

c) huszonöt év állami szolgálati jogviszonyban töltött idő után állami vezető-főtanácsos I. előmeneteli fokozatba kell sorolni.

(5) Az általános ügyintézői osztályba sorolt, érettségi végzettségű állami tisztviselőt

a) három év állami szolgálati jogviszonyban töltött idő után állami tanácsos II.,

b) tizenegy év állami szolgálati jogviszonyban töltött idő után állami főtanácsos II.,

c) huszonöt év állami szolgálati jogviszonyban töltött idő után állami vezető-főtanácsos II. előmeneteli fokozatba kell sorolni.

(6) Az állami tisztviselőt - a (4) és (5) bekezdésben meghatározott állami szolgálati jogviszonyban töltött idő elérését követően - magasabb előmeneteli fokozatba kell sorolni, ha

a) feladatainak ellátására a teljesítményértékelés során legalább megfelelő fokozatú minősítést kap, és

b) a következő előmeneteli fokozathoz

ba) a jogszabályban előírt, és

bb) a munkáltató vezetője által írásban meghatározott feltételeket teljesítette.

(7) A (6) bekezdés b) pontja szerinti feltételek az állami tisztviselő feladatának ellátásához szükséges ismeretek - képzés, továbbképzés, átképzés formájában történő - megszerzésére irányulhatnak.

(8) Ha a (6) bekezdés b) pontjában meghatározott feltételeket az állami tisztviselő nem teljesíti az előírt határidőre, magasabb előmeneteli fokozatba sorolásánál nem vehető figyelembe az előírt határidőtől a feltétel teljesítéséig eltelt időtartam.

(9) Ha az érettségi végzettséggel rendelkező - általános ügyintézői osztályba sorolt - állami tisztviselő feladatkörére előírt szakirányú felsőfokú végzettséget szerez, a (4) bekezdésben foglaltak szerint az állami szolgálati jogviszonyban töltött idejének megfelelő előmeneteli fokozatba kell sorolni.

(10) Ha a határozott időre létesített állami szolgálati jogviszony időtartama az egy évet meghaladja, az állami tisztviselő előmenetelére e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni. Ha az állami tisztviselő ismétlen határozott idejű állami szolgálati jogviszonyt létesít, az egyéves határidő számítása szempontjából a határozott idejű jogviszonyok időtartamát össze kell számítani.

14. § (1) Az állami tisztviselő az állami tanácsos I., állami főtanácsos I., állami vezető-főtanácsos I., állami szakértő tanácsos vagy állami szakértő főtanácsos előmeneteli fokozatba akkor sorolható, ha a közigazgatási tanulmányok szakirányú továbbképzés keretein belül szerzett közigazgatási tanulmányok szakirányú szakképzettséggel rendelkezik, vagy vállalja, hogy e szakképzettséget három éven belül megszerzi.

(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott határidőbe nem számít bele a harminc napot meghaladó fizetés nélküli szabadság, a keresőképtelenség, továbbá a harminc napot meghaladó hivatalos kiküldetés időtartama.

(1b) Ha az állami tisztviselő az (1) és (2) bekezdésben meghatározott határidőn belül felróhatóan elmulasztja a szakképzettség megszerzését, magasabb előmeneteli fokozatba nem sorolható és illetményét - a határidő leteltének napját követő hónap első napjától - a besorolása szerinti előmeneteli fokozathoz tartozó alsó határnak megfelelő összegben kell megállapítani.

(1c) A szakképzettség megszerzését követően az állami tisztviselőt az (1) bekezdésnek megfelelően kell besorolni és illetményét a 19. § rendelkezései szerint kell megállapítani.

(2) Ha az állami tisztviselő kinevezésekor az 5. § (3) bekezdése alapján az NKE képzésén történő részvételét és a szakképzettségnek a munkáltató által meghatározott időtartamon belüli megszerzését vállalta, az állami tisztviselő az (1) bekezdés szerinti szakképzettség megszerzésére irányuló képzés megkezdése nélkül is besorolható az (1) bekezdés szerinti előmeneteli fokozatokba. Ebben az esetben az (1) bekezdés szerinti szakképzettséget az 5. § (3) bekezdése alapján vállalt kötelezettség teljesítését követő három éven belül kell megszereznie.

(3) Az (1) bekezdés szerinti kötelezettség alól mentesül az államtudományi mesterszintű szakképzettséggel, a közigazgatás-szervező alap- vagy mesterszintű szakképzettséggel rendelkező, illetve aki közigazgatási szakvizsgát vagy jogszabály által azzal egyenértékűként elfogadott vizsgát vagy tudományos fokozatot szerzett.

15. § (1) A munkáltatói jogkör gyakorlója az állami tisztviselőt teljesítménye, továbbá a (3) bekezdésben foglaltak alapján a tárgyévire vonatkozóan, december 31. napjáig terjedő időszakra az általános ügyintézői osztály helyett a kiemelt ügyintézői osztály állami szakértő, állami szakértő tanácsos, vagy állami szakértő főtanácsos előmeneteli fokozatába sorolhatja be, ha a megállapított személyi juttatások előíránzatán belül ennek fedezete rendelkezésre áll.

(2) A kiemelt ügyintézői osztályba sorolásról a munkáltatói jogkör gyakorlója a kinevezéskor, illetve ezt követően minden év január 31. napjáig dönthet. A kiemelt ügyintézői osztályba sorolt állami tisztviselő a tárgyévben egy alkalommal a kiemelt ügyintézői osztályba sorolástól számított hat hónapot követően - teljesítményértékelés alapján - általános ügyintézői osztályba visszasorolható. Kiemelt ügyintézői osztályba az érettségi végzettségű és a felsőfokú végzettséggel rendelkező állami tisztviselő is besorolható.

(3) A munkáltatói jogkör gyakorlója az állami tisztviselő (1) bekezdés szerinti előmeneteli fokozatba történő sorolásánál a teljesítményértékelésen és minősítésen túl az alábbi szempontokat veszi figyelembe:

a) az állami szolgálati jogviszonyban eltöltött időt,

b) a közigazgatási szervnél szerzett tapasztalatot,

c) a közigazgatási szervnek nem minősülő, egyéb munkáltatónál szerzett, a munkaköre alapján ellátott feladatok szempontjából jelentős tapasztalatot,

d) az állami tisztviselő által szerzett végzettséget, egyéb képesítést, nyelvtudást,

e) az állami tisztviselő munkakörét,

f) a munkakör ellátásához kapcsolódó fizikai, pszichés és munkakörnyezetből adódó terhelést, és

g) a munkakör ellátásához kapcsolódó felelősséget.

(4) A kiemelt ügyintézői osztályba sorolás részletes szabályait a miniszter rendeletben határozza meg. Ha egy munkakört a miniszter kiemelt ügyintézői osztályba sorolható munkakörként határoz meg, a munkáltatói jogkör gyakorlója nem köteles az adott munkakörben foglalkoztatott valamennyi állami tisztviselőt kiemelt ügyintézői osztályba sorolni.

(5) A tárgyévét megelőző évben kiemelt ügyintézői osztályba sorolt állami tisztviselőt január 1. napjával az állami szolgálati jogviszonyban töltött ideje alapján az általános ügyintézői osztály megfelelő előmeneteli fokozatába kell sorolni, és illetményét úgy kell megállapítani, hogy annak összege elérje a besorolása szerinti előmeneteli fokozathoz tartozó alsó határt, de ne haladja meg annak felső határát.

(6) Az (5) bekezdés szerint általános ügyintézői osztályba sorolt állami tisztviselő a tárgyre vonatkozóan az (1) bekezdésben foglaltak szerint ismételt kiemelt ügyintézői osztályba sorolható.

(7) Ha az (5) bekezdés szerinti munkáltatói intézkedések megtételére a tárgyév január 31. napjáig nem kerül sor, úgy kell tekinteni, hogy a munkáltató az állami tisztviselőt a tárgyéven is kiemelt ügyintézői osztályba sorolva kívánja foglalkoztatni. Az állami tisztviselő ebben az esetben a tárgyévét megelőző év december 31. napján irányadó illetményre jogosult. Ha az állami tisztviselőt a megelőző év december 31. napján irányadó besoroláshoz képest - az állami szolgálati jogviszonyban eltöltött ideje alapján - magasabb előmeneteli fokozatba kell sorolni, az állami tisztviselő a tárgyévét megelőző év december 31. napján irányadó illetmény és a magasabb előmeneteli fokozathoz tartozó - alsó határral megegyező összegű - illetmény közül a magasabb összegű illetményre jogosult.

(8) Fegyelmi büntetés hatálya alatt álló állami tisztviselőt nem lehet kiemelt ügyintézői osztályba sorolni.

(9) Ha a fegyelmi büntetés jogerős kiszabásakor az állami tisztviselő kiemelt ügyintézői osztályba van sorolva, az általa elkövetett fegyelmi vétség miatt általános ügyintézői osztályba csak akkor sorolható vissza, ha vele szemben a 3. § (4) bekezdés b) pontja szerinti fegyelmi büntetést szabták ki.

12. Teljesítményértékelés, minősítés

16. § (1) Az állami tisztviselő munkateljesítményét a munkáltatói jogkör gyakorlója mérlegelési jogkörében eljárva írásban értékeli.

(2) Legalább két teljesítményértékelés eredménye együttesen adja az állami tisztviselő minősítését. Minősíteni az első teljesítményértékeléstől számított egy évet követően kell.

(3) A teljesítményértékelés alapján jutalom fizethető.

(4) A minősítés alapján az állami tisztviselő szakértői, illetve vezetői utánpótlás adatbázisba helyezhető.

(5) Teljesítményértékelés és a minősítés alapján az állami tisztviselő

a) illetménye - a besorolása szerinti előmeneteli fokozatra irányadó alsó és felső határ között - módosítható,

b) kiemelt ügyintézői osztályból általános ügyintézői osztályba sorolható.

(6) Az állami tisztviselő a teljesítményértékelésre és a minősítésre vonatkozó eljárási szabályok megsértése miatt, valamint a teljesítményértékelés és a minősítés tartalma hibás vagy valótlan ténymegállapításának, személyiségi jogát sértő megállapításának megsemmisítése iránt közszolgálati jogvitát kezdeményezhet.

(7) Az állami tisztviselő teljesítményértékelésének és minősítésének részletes szabályait a Kormány rendeletben határozza meg.

17. § (1) Ha az állami tisztviselő megfelelnél alacsonyabb fokozatú minősítést kap, akkor

a) a következő előmeneteli fokozathoz előírt várakozási ideje legfeljebb egy évvel meghosszabbítható,

b) előmeneteli fokozatából eggyel alacsonyabb előmeneteli fokozatba sorolható, vagy

c) kiemelt ügyintézői osztályból az általános ügyintézői osztály megfelelő előmeneteli fokozatába sorolható.

(2) Ha az állami tisztviselőt az (1) bekezdés b) pontja alapján eggyel alacsonyabb előmeneteli fokozatba sorolták és legalább megfelelő fokozatú minősítést kapott, az állami szolgálati jogviszonyban töltött ideje alapján irányadó előmeneteli fokozatba kell visszasorolni.

13. Díjazás, illetmény

18. § (1) Az állami tisztviselő az állami szolgálati jogviszonya alapján havonta a 19. § (1) bekezdésében meghatározott illetményre jogosult. Az illetményt száz forintra kerekítve kell megállapítani.

(2) Az illetmény összegének legalább a Kormány által megállapított garantált bérminimum összegét el kell érnie.

(3) Havi illetmény esetén az egy órára járó illetmény meghatározása során a havi illetmény összegét osztani kell

a) általános teljes napi munkaidő esetén 174 órával,

b) általánostól eltérő teljes napi vagy részmunkaidő esetén a 174 óra időarányos részével.

19. § (1) Az állami tisztviselő illetményét úgy kell megállapítani, hogy annak összege elérje a besorolása szerinti előmeneteli fokozathoz tartozó alsó határt. Az állami tisztviselő a besorolása szerinti előmeneteli fokozathoz tartozó alsó határ szerinti illetményre alanyi jogon jogosult.

(2) A munkáltatói jogkör gyakorlója az (1) bekezdésben meghatározott illetményt tárgyre vonatkozóan az állami tisztviselő tárgyévét megelőző teljesítményértékelése vagy minősítése alapján a besorolása szerinti előmeneteli fokozathoz tartozó illetmény felső határáig megemelheti. A teljesítményértékelésen és minősítésen túl a munkáltatói jogkör gyakorlója az alábbi szempontokat veszi figyelembe:

a) az állami szolgálati jogviszonyban eltöltött időt,

b) a közigazgatási szervnél szerzett tapasztalatot,

c) a közigazgatási szervnek nem minősülő, egyéb munkáltatónál szerzett, a munkaköre alapján ellátott feladatok szempontjából jelentős tapasztalatot,

d) az állami tisztviselő által szerzett végzettséget, egyéb képesítést, nyelvtudást,

e) a munkakör ellátásához kapcsolódó fizikai, pszichés és munkakörnyezetből adódó terhelést, és

f) a munkakör ellátásához kapcsolódó felelősséget.

(3) Az államigazgatási szervnél foglalkoztatottak illetményét minden év január 31-ig felül kell vizsgálni.

(4) Ha az állami tisztviselő munkavégzése indokolja, rendkívüli teljesítményértékelés rendelhető el, amelynek eredménye alapján a (2) bekezdésben megállapított illetmény legfeljebb az (1) bekezdésben meghatározott mértékig csökkenthető.

(5) Az állami tisztviselő illetményét csak

a) a (3) és (4) bekezdés szerinti felülvizsgálat,

b) a 16. § (5) bekezdése szerinti, a teljesítményértékelés, illetve a minősítés alapján végrehajtható munkáltatói intézkedések,

c) a fegyelmi büntetesként végrehajtható munkáltatói intézkedések, valamint,

d) a 14. § (1b) bekezdésében meghatározott munkáltatói intézkedések

során lehet csökkenteni. Az állami tisztviselő illetménye az (1) bekezdés szerinti összeg alá nem csökkenthető.

(6) Ha a munkáltatói jogkör gyakorlója a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálatot nem végzi el, vagy annak során az állami tisztviselő illetményének összegét nem módosítja, az állami tisztviselő a megelőző év december 31. napján irányadó

illetményre jogosult. Ha az állami tisztviselőt a megelőző év december 31. napján irányadó besorolásához képest - az állami szolgálati jogviszonyban eltöltött ideje alapján - magasabb előmeneteli fokozatba kell sorolni, az állami tisztviselő a megelőző év december 31. napján irányadó illetmény és a magasabb előmeneteli fokozathoz tartozó alsó határral megegyező összegű illetmény közül a magasabb összegű illetményre jogosult.

(7) Az (1) bekezdésben foglaltak alkalmazása során

a) az általános ügyintézői osztályba sorolt, felsőfokú végzettséggel rendelkező állami tisztviselő esetén az 1. melléklet 1. pontjában,

b) az általános ügyintézői osztályba sorolt, érettségi végzettséggel rendelkező állami tisztviselő esetén az 1. melléklet 2. pontjában,

c) a kiemelt ügyintézői osztályba sorolt állami tisztviselő esetén az 1. melléklet 3. pontjában,

d) a vezetői munkakört betöltő állami tisztviselő esetén az 1. melléklet 4. pontjában foglalt táblázatban meghatározott előmeneteli fokozatokat kell figyelembe venni.

(8) Az állami tisztviselő ügyintézői osztályba sorolásának vagy előmeneteli fokozatba sorolásának megváltozásakor illetményét újra meg kell állapítani.

20. § (1) Az állami tisztviselőt az e törvény alapján megillető illetmény kifizetése az állami tisztviselő által választott fizetési számlára történő átutalással, fizetési számla hiányában pénzforgalmi számláról történő készpénzkifizetés kézbesítése útján történik.

(2) A fizetési számlához kapcsolódóan az állami tisztviselő részére legfeljebb havonta a központi költségvetésről szóló törvényben meghatározott mértékű bankszámla-hozzájárulás adható.

(3) A munkáltató viseli az illetmény fizetési számlára történő átutalásának vagy készpénzben történő kifizetésének a költségét.

14. Egyéb juttatások

21. § (1) Az állami tisztviselő szolgálati ideje alapján elismerésre jogosult, amelynek mértéke

a) húsz év állami szolgálati jogviszonyban töltött idő esetén kéthavi,

b) huszonöt év állami szolgálati jogviszonyban töltött idő esetén háromhavi,

c) harminc év állami szolgálati jogviszonyban töltött idő esetén öthavi,

d) harmincöt, és ezt követő minden öt év állami szolgálati jogviszonyban töltött idő esetén héthavi illetménynek megfelelő összeg.

(2) A szolgálati idő elismeréseként az (1) bekezdésben meghatározott összeg az állami szolgálati jogviszonyban töltött idő elérésének napján esedékes.

(3) A szolgálati idő elismerésére egyebekben a Kttv. 150. § (3) és (4) bekezdését kell alkalmazni azzal, hogy az állami tisztviselő nem jogosult az (1) bekezdés a) pontja szerinti elismerésre, ha másik foglalkoztatási jogviszonyban már magasabb fokozatú jubileumi jutalomban részesült.

22. § (1) Az állami tisztviselő részére további, visszatérítendő, illetve vissza nem térítendő szociális jóléti, kulturális, egészségügyi juttatás biztosítható. Ilyen juttatás lehet különösen:

a) családalapítási célú kedvezményes kölcsön,

b) lakhatási, lakásépítési és -vásárlási támogatás,

c) iskoláztatási támogatás,

d) illetményelőleg,

e) tanulmányi ösztöndíj, képzési, továbbképzési, nyelvtanulási támogatás,

f) üdülési hozzájárulás.

(2) Az állami tisztviselő részére biztosítható visszatérítendő, illetve vissza nem térítendő szociális jóléti, kulturális,

egészségügyi juttatásokkal összefüggő részletes szabályokat a Kormány rendeletben határozza meg. A Kormány rendeletében az (1) bekezdésben felsoroltakon túl az állami tisztviselő részére biztosítható további juttatásokat is megállapíthat.

(3) A (1) bekezdés a)-f) pontjában foglalt juttatás mértékét, feltételeit, az elbírálás és elszámolás rendjét, valamint a visszatérítés szabályait - a jogszabályi keretek között - a munkáltató vezetője szabályzatban állapítja meg.

15. A szabadság

23. § (1) Az állami tisztviselőt évi huszonöt munkanap alapszabadság illeti meg.

(2) Az állami tisztviselőnek az alapszabadságon felül besorolásától függően pótszabadság jár.

(3) Az általános ügyintézői osztályba sorolt állami tisztviselő esetén a pótszabadság mértéke

a) állami tanácsos I. és II. besorolásnál évente öt munkanap,

b) állami főtanácsos I. és II. besorolásnál évente tíz munkanap,

c) állami vezető-főtanácsos I. és II. besorolásnál évente tizenhárom munkanap.

(4) A kiemelt ügyintézői osztályba sorolt állami tisztviselő esetén a pótszabadság mértéke

a) állami szakértő besorolásnál évente öt munkanap,

b) állami szakértő tanácsos besorolásnál évente tíz munkanap,

c) állami szakértő főtanácsos besorolásnál évente tizenhárom munkanap.

(5) A vezetői munkakört betöltő állami tisztviselőt a (3) és a (4) bekezdésben meghatározott pótszabadság helyett vezetői pótszabadság illeti meg, amelynek mértéke

a) osztályvezetőnél évente tizenegy munkanap,

b) főosztályvezető-helyettesnél évente tizenkét munkanap,

c) főosztályvezetőnél évente tizenhárom munkanap.

16. Munkáltatói jogkör gyakorlása

24. § (1) Az állami tisztviselő felett a munkáltatói jogokat - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a munkáltató vezetője gyakorolja. Törvény eltérő rendelkezése hiányában a munkáltatói jogkör gyakorlása vezetői munkakört betöltő állami tisztviselőre írásban átruházható. Az átruházott munkáltatói jogkör nem ruházható tovább.

(2) A járási (fővárosi kerületi) hivatal vezetője az állami tisztviselő

a) kiemelt ügyintézői osztályba sorolására, valamint kiemelt ügyintézői osztályból a teljesítményértékelés, illetve a minősítés alapján általános ügyintézői osztályba történő sorolására,

b) illetményének az előmeneteli fokozata alapján irányadó alsó és felső határ közötti megállapítására, illetve ezen határok közötti megváltoztatására

vonatkozó jogát a munkáltató vezetője egyetértésével gyakorolja.

17. Az állami ügykezelők

25. § (1) Az állami ügykezelő állami szolgálati jogviszonyára a Kttv. VI. Fejezetét az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Ahol a Kttv. kormányzati ügykezelőt említ, ott ezen alcím alkalmazásában állami ügykezelőt kell érteni.

(3) E törvény rendelkezéseit az állami ügykezelőkre az ezen alcímben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

26. § (1) Az állami ügykezelő besorolására és előmenetelére az állami tisztviselők besorolására és előmenetelére vonatkozó szabályokat kell - az ezen alcímben meghatározott eltérésekkel - alkalmazni, azzal, hogy az állami ügykezelőt - az állami szolgálati jogviszonyban töltött ideje alapján - az 1. melléklet 5. pontjában

foglalt táblázatban meghatározott megfelelő előmeneteli fokozatba kell besorolni.

(2) Az állami ügykezelőt

a) három év állami szolgálati jogviszonyban töltött idő után állami ügykezelő 2.,

b) tizenegy év állami szolgálati jogviszonyban töltött idő után állami ügykezelő 3.,

c) huszonöt év állami szolgálati jogviszonyban töltött idő után állami ügykezelő 4.

előmeneteli fokozatba kell sorolni.

27. § (1) Az állami ügykezelő alapszabadságának mértéke huszonkét munkanap.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabadság

a) állami ügykezelő 2. besorolás esetén huszonöt,

b) állami ügykezelő 3. besorolás esetén huszonnyolc,

c) állami ügykezelő 4. besorolás esetén harminckét munkanapra emelkedik.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

18. Felhatalmazó rendelkezések

28. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg

a) az állami tisztviselők teljesítményértékelésének és minősítésének részletes szabályait;

b) az állami tisztviselő részére biztosítható visszatérítendő, illetve vissza nem térítendő szociális jóléti, kulturális, egészségügyi juttatásokkal összefüggő részletes szabályokat;

c) az állami tisztviselők képzésére vonatkozó részletes szabályokat;

d) az állami tisztviselők továbbképzésével, valamint az e törvény alapján fennálló és előírható képzési és továbbképzési kötelezettségekkel összefüggő részletes szabályokat, valamint a képzések és továbbképzések finanszírozásának részletes szabályait;

e) azt a testületet, amely meghatározza azokat a szakképzettségeket és fokozatokat, melyek egyenértékűként elfogadottak az e törvény 5. § (6) bekezdésében, 11. § (6) bekezdésében és a 14. § (3) bekezdésében meghatározott szakképzettségekkel és fokozatokkal.

(2) Felhatalmazást kap a miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg

a) a kiemelt ügyintézői osztályra vonatkozó részletes szabályokat,

b) az 5. §-ban és a 11. §-ban foglalt mentesítések eljárási szabályait,

c) azon munkaköröket, amelyek betöltéséhez az NKE képzése keretében megszerzett szakképzettséget a munkakör betöltéséhez kötelező feltételként elő kell írni.

19. Hatályba léptető rendelkezések

29. § (1) Ez a törvény - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - 2016. július 1-jén lép hatályba.

(2) A 38. § (2) és (4) bekezdése, a 39. § (2) bekezdése, a 39. § (3) bekezdés b) és c) pontja és a 40. § 2017. január 1-jén lép hatályba.

(3) E törvénynek más jogszabályban alkalmazandó rövid megjelölése: Áttv.

20. Átmeneti rendelkezések

30. § (1) A fővárosi és megyei kormányhivatalok járási (fővárosi kerületi) hivatalainál foglalkoztatott kormánytisztviselőket és vezetőket 2016. július 1. napjával a Kttv. jogviszonyváltásra irányadó szabályainak az ezen alcímben

meghatározott eltérésekkel történő alkalmazásával állami tisztviselőként állami szolgálati jogviszonyba kell sorolni és az 1. melléklet szerinti ügyintézői osztályokba és előmeneteli fokozatokba, illetve vezetői munkakörbe kell besorolni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kormányzati ügykezelőket 2016. július 1. napjával a Kttv. jogviszonyváltásra irányadó szabályainak az ezen alcímben meghatározott eltérésekkel történő alkalmazásával állami ügykezelőként állami szolgálati jogviszonyba kell sorolni és az 1. melléklet szerinti előmeneteli fokozatokba kell besorolni.

31. § (1) A Kttv. jogviszonyváltásra vonatkozó szabályait azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy

a) a jogviszony átalakulásáról az érintetteket a munkáltatónak az átalakulást követő nyolc napon belül kell tájékoztatnia, és

b) az állami tisztviselőt a jogviszony állami szolgálati jogviszonnyá történő átalakulását követő harminc napon belül kell e törvény szabályai szerint besorolni, és illetményét megállapítani.

(2) Akinek a kormányzati szolgálati jogviszonya e törvény hatálybalépésének napján állami szolgálati jogviszonnyá alakul át, azt a kormányzati szolgálati jogviszonya megszűnése miatt végkielégítés nem illeti meg.

(3) A jogviszonyváltás során megállapított illetmény havi összege nem lehet kevesebb a kormányzati szolgálati jogviszonyra vonatkozó szabályok szerint a jogviszonyváltást megelőzően a Kttv. 133-142. §-a szerint megállapított illetményénél.

(4) A 33. § (7) bekezdése szerinti esetben 2017. január 1-jétől e törvény szerint kell megállapítani a fővárosi és megyei kormányhivatalok járási (fővárosi kerületi) hivatalainál foglalkoztatott állami tisztviselő illetményét.

(5) A jogviszonyváltás nem érinti az állami szolgálati jogviszonyba sorolt kormánytisztviselő vagy kormányzati ügykezelő 2016. évi cafetéria-juttatásra való jogosultságát. Az e törvény hatálybalépését követően létesített állami szolgálati jogviszonyban a 2016. évre a Kttv. szerinti cafetéria-juttatás éves összegének arányos része jár.

(6) Akinek e törvény hatálybalépése napján kormányzati szolgálati jogviszonya állami szolgálati jogviszonnyá alakul, annak a jogviszonyváltás napjával a Kttv. alapján a 2016. évre megállapított alapilletmény-eltérítése megszűnik.

(7) Az állami tisztviselő részére a Kttv. alapján megállapított és e törvény hatálybalépését megelőző napon fennálló helyettesítési díj mértékét e törvény hatálybalépésének napjával felül kell vizsgálni. Ha az e törvény hatálybalépését megelőzően megállapított helyettesítés időtartama e törvény hatálybalépésekor még nem telt volna el, a helyettesítési díj összegét a helyettesítés hátralévő időtartamára e törvény hatálybalépésének napjától a Kttv. 52. §-a szerint kell megállapítani.

(8) A 28. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt felhatalmazás alapján megalkotásra kerülő kormányrendelet hatálybalépésének napjáig az állami tisztviselő részére biztosítható visszatérítendő, illetve vissza nem térítendő szociális jóléti, kulturális, egészségügyi juttatásokra a Kttv.-ben és annak végrehajtási rendeleteiben foglalt szabályokat kell alkalmazni.

32. § (1) Ha az állami tisztviselőt a járási (fővárosi kerületi) hivataltól a fővárosi és megyei kormányhivatal megyei (fővárosi) szintű szervezeti egységéhez helyezik át, az állami tisztviselő jogviszonya kinevezés-módosítással kormányzati szolgálati jogviszonnyá alakul át.

(2) Ha a kormánytisztviselőt a fővárosi és megyei kormányhivatal megyei (fővárosi) szintű szervezeti egységétől járási (fővárosi kerületi) hivatalhoz helyezik át, a kormánytisztviselő jogviszonya kinevezés-módosítással állami szolgálati jogviszonnyá alakul át.

(3) Az állami tisztviselőt az (1) bekezdésben meghatározott okból történő kinevezés-módosítás közlésétől számított négy

munkanapon belül írásban benyújtott kérelmére - a nyilatkozattétel időpontjával kezdődően - fel kell menteni, ha

a) az új munkaköre szerinti illetmény összege nem éri el a korábbi illetménye 80%-át, illetve

b) vezetői munkakörből nem vezetői munkakörbe történő helyezésre kerül sor.

(4) A kormánytisztviselőt a (2) bekezdésben meghatározott okból történő kinevezés-módosítás közlésétől számított négy munkanapon belül írásban benyújtott kérelmére a Kttv. 63. § (2) bekezdés d) pontja alapján - a nyilatkozattétel időpontjával kezdődően - fel kell menteni, ha

a) az új munkaköre szerinti illetmény összege nem éri el a korábbi illetménye 80%-át, illetve

b) vezetői munkakörből nem vezetői munkakörbe történő helyezésre kerül sor.

(5) A kormányzati szolgálati jogviszonynak e § alapján történő állami szolgálati jogviszonná átalakulása esetén a jogviszonyváltás kezdő napja alatt azt a napot kell érteni, amikor a jogviszony e § alapján állami szolgálati jogviszonná változik.

(6) Az (1) bekezdés szerinti jogviszonyváltás esetén az állami szolgálati jogviszony megszűnése miatt végkielégítés nem jár.

33. § (1) E törvény hatálybalépésének napjától folyamatosnak tekintendő az e törvény szerinti állami szolgálati jogviszonya annak, aki az e törvény hatálybalépését megelőző napon kormányzati szolgálati jogviszonyban állt és jogviszonya állami szolgálati jogviszonná alakult át.

(2) A 30. § alapján 2016. július 1-jei hatállyal meghozott munkáltatói intézkedések nem minősülnek átszervezésnek.

(3) A kormányzati szolgálati jogviszonynak az e törvény hatálybalépését megelőzően kezdeményezett megszüntetése során a Kttv. szabályai szerint kell eljárni. Az érintett kormánytisztviselőt vagy kormányzati ügykezelőt nem kell állami szolgálati jogviszonyba sorolni.

(4) Az e törvény hatálybalépése napján folyamatban lévő fegyelmi és kártérítési ügyekben az eljárás megindulásakor hatályos szabályok alapján kell eljárni.

(5) E törvény hatálybalépése nem szakítja meg a Kttv. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonyból eredő igények elévülését.

(6) Az e törvény hatálybalépése előtt kikötött próbaidős kormányzati szolgálati jogviszony átalakulására a 30-32. § alkalmazandó azzal, hogy ha a próbaidő időtartama e törvény hatálybalépése napjáig nem telik le, az a kormányzati szolgálati jogviszony létesítésekor kikötött időtartamig áll fenn.

(7) Az a fővárosi és megyei kormányhivatalok járási (fővárosi kerületi) hivatalainál foglalkoztatott, állami szolgálati jogviszonyba sorolt állami tisztviselő, aki e törvény hatálybalépését megelőzően a Kttv. szerinti címadományozásban részesült vagy az e törvény hatálybalépését megelőző napon főtanácsadói vagy tanácsadói munkakört töltött be, e törvény hatálybalépésének napjától e cím használatára nem jogosult. Ebben az esetben, ha a Kttv. 126-128. §-a és a 133-142. §-a alapján járó illetménye magasabb, mint az e törvény alapján megállapított illetmény, akkor 2016. december 31-ig arra változatlanul jogosult. Az állami tisztviselő illetményét 2017. január 1-jétől e törvény szerint kell megállapítani.

(8) A jogviszonyváltás során a Kttv. összeférhetetlenségi szabályait azzal kell alkalmazni, hogy az e törvény hatálybalépését megelőzően engedélyezett vagy bejelentett tevékenységek ismételt engedélyezése, bejelentése nem szükséges, az engedélyt, bejelentést továbbra is érvényesnek kell tekinteni.

(9) Az e törvény hatálybalépését megelőző félévre vonatkozó teljesítményértékelést a Kttv. és a végrehajtására kiadott rendeletek szabályai szerint kell végrehajtani.

(10) Ha az állami tisztviselőt e törvény alapján kevesebb szabadság illetné meg, mint a Kttv. alapján, az állami tisztviselőt 2016. december 31. napjáig a Kttv. alapján számított szabadság illeti meg.

(11) Az állami tisztviselőt az e törvény hatálybalépésének napját megelőző napon fennálló kormányzati szolgálati

jogviszonya alapján megillető, ki nem adott szabadságát a kormányzati szolgálati jogviszony megszűnése és egyúttal állami szolgálati jogviszonná alakulása miatt nem váltható meg. Az ilyen, ki nem adott szabadságot az állami tisztviselőt e törvény alapján megillető szabadsággal össze kell számítani, és az állami tisztviselő részére a szabadság kiadására vonatkozó szabályok szerint ki kell adni.

(12) Ha az állami tisztviselő az e törvény hatálybalépését megelőző napon a munkáltatóval kormányzati szolgálati jogviszonyban állt, és a közigazgatási alapvizsga megszerzésére irányuló, Kttv. szerinti kötelezettségét e törvény hatálybalépésének napjáig nem teljesítette, a közigazgatási alapvizsga megszerzésére irányuló kötelezettsége tekintetében a Kttv. szabályait kell alkalmazni.

(13) Mentesül a 14. § szerinti továbbképzési kötelezettség alól a fővárosi és megyei kormányhivatalok járási (fővárosi kerületi) hivatalainál foglalkoztatott állami tisztviselő, ha e törvény hatálybalépésének napjáig közigazgatási szakvizsgára jelentkezett és azt e törvény hatálybalépését követő hat hónapon belül teljesíti.

34. § Akinek a kormányzati szolgálati jogviszonya e törvény hatálybalépésének napján állami szolgálati jogviszonná alakul, és a jogviszonyának átalakulását megelőző napon a Magyar Kormánytisztviselői Kar tagja volt, annak a Magyar Kormánytisztviselői Karral fennálló tagsági viszonyát folyamatosnak kell tekinteni.

35. § (1) Az 5. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott feltételek csak az e törvény hatálybalépését követően létesített állami szolgálati jogviszony tekintetében írhatóak elő.

(2) Annak az állami tisztviselőnek, akinek a munkáltatóval korábban fennállt kormányzati szolgálati jogviszonya e törvény hatálybalépésének napján állami szolgálati jogviszonná alakult, és e törvény hatálybalépésének napján vezetői munkakörben foglalkoztatják, a vezetői munkakör betöltéséhez e törvény alapján fennálló képzési kötelezettségét e törvény hatálybalépésének napjától számított öt éven belül kell teljesítenie.

36. § (1) A fővárosi és megyei kormányhivatalokkal kormányzati szolgálati jogviszonyban állók tekintetében e törvény rendelkezéseit 2017. január 1. napjától kell alkalmazni.

(2) Ha 2017. január 1-jét megelőzően a fővárosi és megyei kormányhivatalokkal jogviszonyban álló állami szolgálati jogviszonyba sorolt állami tisztviselő a Kttv. szerinti címadományozásban részesült, vagy 2016. december 31-én főtanácsadói vagy tanácsadói munkakört töltött be, 2017. január 1-jétől a cím használatára nem jogosult, azonban ha a Kttv. 126-128. §-a és a 133-142. §-a alapján járó illetménye magasabb, mint e törvény alapján megállapított illetmény, akkor arra 2017. június 30-áig jogosult. 2017. július 1-jétől e törvény szerint kell megállapítani az állami tisztviselő illetményét.

(3) Az (1) bekezdés szerinti kormánytisztviselőket, illetve kormányzati ügykezelőket 2017. január 1. napjával a jogviszonyváltásra vonatkozó szabályoknak az ezen alcímben meghatározott eltérésekkel történő alkalmazásával állami tisztviselőként, illetve állami ügykezelőként állami szolgálati jogviszonyba be kell sorolni azzal, hogy a jogviszonyváltás kezdő napja 2017. január 1. napja.

(4) Mentesül a 14. § szerinti továbbképzési kötelezettség alól a fővárosi és megyei kormányhivataloknál foglalkoztatott állami tisztviselő, ha 2017. január 1. napjáig közigazgatási szakvizsgára jelentkezett és azt 2017. június 30. napjáig teljesíti.

37. § Az állami szolgálati jogviszony - minisztériumokban, valamint a kormány, illetve a minisztériumok irányítása alatt álló, törvényben meghatározott központi államigazgatási szerveknél irányadó - szabályainak 2018. január 1. napjától történő bevezetéséről, valamint az ezzel összefüggő átmeneti szabályokról törvény rendelkezik.

38. § (1)

(2)

(3)

(4)

(5)-(10)

39. § (1)

(2)

(3) A Kttv.

a)

b)-c)

d)-n)

lép.

40. §

1. melléklet a 2016. évi LII. törvényhez

Az állami tisztviselők és az állami ügykezelők előmeneteli fokozatai és az azokhoz tartozó illetmények alsó és felső határai

1. Az általános ügyintézői osztály előmeneteli fokozatai (felsőfokú végzettséggel)

	A	B	C
	Előmeneteli fokozat megnevezése	Előmeneteli fokozat szerinti illetmény alsó határa (Ft)	Előmeneteli fokozat szerinti illetmény felső határa (Ft)
1.	Állami fogalmazó I.	180 000	300 000
2.	Állami tanácsos I.	230 000	380 000
3.	Állami főtanácsos I.	280 000	450 000
4.	Állami vezető-főtanácsos I.	350 000	500 000

2. Az általános ügyintézői osztály előmeneteli fokozatai (érettségi végzettséggel)

	A	B	C
	Előmeneteli fokozat megnevezése	Előmeneteli fokozat szerinti illetmény alsó határa (Ft)	Előmeneteli fokozat szerinti illetmény felső határa (Ft)
1.	Állami fogalmazó II.	160 000	200 000
2.	Állami tanácsos II.	180 000	280 000
3.	Állami főtanácsos II.	230 000	330 000
4.	Állami vezető-főtanácsos II.	250 000	400 000

3. A kiemelt ügyintézői osztály előmeneteli fokozatai

	A	B	C
	Előmeneteli fokozat megnevezése	Előmeneteli fokozat szerinti illetmény alsó határa (Ft)	Előmeneteli fokozat szerinti illetmény felső határa (Ft)
1.	Állami szakértő	300 000	400 000
2.	Állami szakértő tanácsos	340 000	500 000
3.	Állami szakértő főtanácsos	360 000	600 000

4. A vezetői munkakörökhöz tartozó illetmények alsó és felső határai

	A	B	C
	A vezetői szint megnevezése	A vezetői szint szerinti illetmény alsó határa (Ft)	A vezetői szint szerinti illetmény felső határa (Ft)
1.	Főosztályvezető	530 000	800 000
2.	Főosztályvezető-helyettes	470 000	750 000
3.	Osztályvezető	420 000	700 000

5. Az állami ügykezelő előmeneteli fokozatai

	A	B	C
	Előmeneteli fokozat megnevezése	Előmeneteli fokozat szerinti illetmény alsó határa (Ft)	Előmeneteli fokozat szerinti illetmény felső határa (Ft)
1.	Állami ügykezelő 1.	145 000	170 000
2.	Állami ügykezelő 2.	170 000	220 000
3.	Állami ügykezelő 3.	200 000	260 000
4.	Állami ügykezelő 4.	230 000	300 000

29/2012. (III. 7.) Korm. rendelet a közszolgálati tisztviselők képesítési előírásairól

[kivonatos közlés, hatályos: 2017. I. 1. –]

A Kormány a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 259. § (1) bekezdés 14. pontjában, valamint a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 95. § c) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (3) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. § (1) A rendelet hatálya - a (2) bekezdésben foglaltak kivételével - a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) hatálya alá tartozó közigazgatási szerveknél foglalkoztatott köztisztviselőkre és kormánytisztviselőkre (a továbbiakban együtt: közszolgálati tisztviselők) terjed ki.

(2) Nem terjed ki a rendelet hatálya

a) a Kttv. 1. § d) pontjában meghatározott szakmai vezetőkre;

b) - (3) bekezdésben foglaltak kivételével - a Kttv. 2. §-ában felsorolt szerveknél foglalkoztatott köztisztviselőkre;

c) a fővárosi és megyei kormányhivatal vezető kormány megbízottra, a fővárosi és megyei kormányhivatal főigazgatójára és igazgatójára, valamint a járási hivatalvezetőre és a hivatalvezető-helyettesre;

d) a miniszterelnöki főtanácsadói és miniszterelnöki tanácsadói, a kormány-főtanácsadói és kormánytanácsadói, a miniszteri főtanácsadói és miniszteri tanácsadói munkakörű, továbbá a politikai főtanácsadói és politikai tanácsadói, valamint az önkormányzati főtanácsadói és önkormányzati tanácsadói munkakörbe kinevezett közszolgálati tisztviselőkre;

e) az aljegyzőre, a jegyzőre, valamint a főjegyzőre;

f) a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál foglalkoztatott kormánytisztviselőkre.

(3) A (2) bekezdés b) pontjában meghatározott szervezeteknél a képesítési előírásokat a hivatal vezetője állapítja meg.

2. § (1) Köztisztviselőnek az nevezhető ki, aki rendelkezik - a (7) bekezdésben foglaltakra is tekintettel - a feladata ellátásához szükséges, az 1. mellékletben a feladatkörre meghatározott képesítések valamelyikével.

(2) Kormánytisztviselőnek az nevezhető ki, aki rendelkezik - a (7) bekezdésben foglaltakra is tekintettel - a feladata ellátásához szükséges, az 1. vagy a 3. mellékletben a feladatkörre meghatározott képesítések valamelyikével.

(3) Amennyiben az 1. és 3. mellékletben szereplő feladatkörök képesítési követelménye nem tartalmaz a II. besorolási osztály vonatkozásában képesítési előírást, a feladatkör ellátására csak felsőfokú iskolai végzettséggel és szakképzettséggel rendelkező közszolgálati tisztviselő nevezhető ki.

(4) Ha a közszolgálati tisztviselő munkakörében több feladatot lát el, legalább az egyik feladatköre ellátására előírt képesítéssel rendelkeznie kell.

(5) A közszolgálati tisztviselőnek a melléklet szerinti kiemelt munkakörre meghatározott képesítéssel kell rendelkeznie akkor is, ha e munkakör mellett más feladatkört is ellát.

(6)

(7) Az 1. és 3. melléklet alkalmazásában azoknál a feladatköröknél, ahol az I. besorolási osztályba soroláshoz képesítési követelményként egyes felsőoktatási képzési területeken szerzhető szakképzettségek is meghatározásra kerültek, a felsőfokú végzettséggel és a felsőoktatási alap- és mesterképzésről szóló jogszabályok szerinti megfelelő képzési

területeken szerzhető szakképzettséggel rendelkezőket is képesítettnek kell tekinteni.

(8) E rendelet alkalmazásában

a) *közszolgálati szakképzettség*: a közigazgatási, rendészeti és katonai képzési területen, valamint az államtudományi képzési területen szerzett szakképzettség,

b) *hittudományi képzettség*: a hittanár-nevelő tanár szakképzettség, valamint az egyházi felsőoktatási intézmények által közzétett, hittudománnyal összefüggő szakképzettség és szakképesítés,

c) *államigazgatási és szociális igazgatási felsőoktatásban szerzett szakképzettség*: a közigazgatási, társadalombiztosítási, igazgatásszervező, valamint munkaügyi kapcsolatok szakon szerzett szakképzettség, továbbá az a) pont szerinti szakképzettség.

3. § A közigazgatási szerv belső szabályzatában alkalmazási feltételként együttesen, illetve külön-külön, további szakképesítés, szakmai vagy közigazgatási gyakorlat, továbbá idegen nyelv ismerete is előírható.

4. § (1) A képesítési előírások alól felmentés - a (2) bekezdésben és a Kttv.-ben foglalt kivételekkel - nem adható.

(2) E rendelet rendelkezéseit

a) a 3. melléklet 70. pontjában meghatározott feladatkör tekintetében az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálatról, a népegészségügyi szakigazgatási feladatok ellátásáról, valamint a gyógyszerészeti államigazgatási szerv kijelöléséről szóló 323/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet 8. § (4)-(6) bekezdésében;

b) a 3. melléklet 139. pontjában meghatározott feladatkör tekintetében a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalról szóló 355/2011. (XII. 30.) Korm. rendelet 14. §-ában foglaltakkal együtt kell alkalmazni.

5. § Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

6. § Az e rendelet hatálybalépésekor közszolgálati, illetve kormányzati szolgálati jogviszonyban álló közszolgálati tisztviselőt - amennyiben a köztisztviselők képesítési előírásairól szóló 9/1995. (II. 3.) Korm. rendelet alapján feladatköre ellátására képesítettnek minősült - feladatköre megváltozásáig képesítettnek kell tekinteni.

7. § Aki az egyes építészeti és területrendezési tárgyú kormányrendeletek módosításáról szóló 105/2012. (V. 30.) Korm. rendelet hatálybalépésekor az 1. melléklet I. pont 4. alpontja alapján jogász végzettséggel, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvényben meghatározott szakirányú felsőfokú végzettség nélkül, döntés-előkészítésre vagy döntéshozatalra irányuló építészeti igazgatási feladatok feladat körben alkalmazásban áll, e feladatkört 2012. szeptember 1-ig töltheti be.

8. § Azt a kormánytisztviselőt, aki az egyes közszolgálati tárgyú kormányrendeletek módosításáról szóló 415/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Módr.) hatálybalépésekor a járáskor kialakításáról, valamint egyes ezzel összefüggő törvények módosításáról szóló törvény (a továbbiakban: járási törvény) alapján a fővárosi és megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) hivatalához 2013. január 1-jén átkerülő államigazgatási feladatot lát el és e rendeletnek a járási törvény 2. § (2) bekezdése szerinti átadás-átvételi megállapodás megkötése - megállapodás hiányában a járási törvény 5. § (5) bekezdése szerinti határozat meghozatala - időpontjában hatályos rendelkezései alapján a feladatkörre meghatározott képesítési előírásoknak - mint köztisztviselő - megfelelt, feladatköre megváltozásáig képesítettnek kell tekinteni.

9. § A Módr. hatálybalépésekor a közszolgálati tisztviselőt - a 8. §-ban foglaltak kivételével - feladatköre megváltozásáig képesítettnek kell tekinteni, amennyiben e rendeletnek a Módr. hatálybalépését megelőzően hatályos szabályai alapján feladatköre ellátására képesítettnek minősült.

10. § (1) Azt a közszolgálati tisztviselőt, aki a területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 70/2015. (III. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Módr1.) hatálybalépésekor feladatköre ellátására e rendeletnek a Módr1. hatálybalépését megelőzően hatályos szabályai alapján képezettnek minősült, feladatköre megváltozásáig képezettnek kell tekinteni.

(2)

11. § Az egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú kormányrendeletek módosításáról szóló 172/2016. (VII. 1.) Korm. rendelettel megállapított 3. melléklet 28. pontjában foglaltakat a 2016. június 30-át követően létrejött közszolgálati jogviszonyra kell alkalmazni.

1–2. melléklet a 29/2012. (III. 7.) Korm. rendelethez

[közlése mellőzve]

3. melléklet a 29/2012. (III. 7.) Korm. rendelethez

Az államigazgatási szerveknél egyes feladatkörökhöz meghatározott végzettségek és szakképzettségek, illetve szakirányú szakképesítések

1. Adatfeldolgozó, üzemviteli, rendszerszervező, programfejlesztő és szolgáltató feladatkör

Az I. besorolási osztályban:

egyetemi vagy főiskolai szintű programtervező matematikus, informatikatanár, számítástechnika-tanár, villamosmérnök, gépészmérnök, közlekedésmérnök, mérnökinformatikus, műszaki menedzser, közgazdasági programozó matematikus, mérnöktanári vagy programozó matematikus szakképzettség; egyetemi vagy főiskolai szintű közgazdasági felsőoktatásban szerzett szakképzettség; katonai felsőoktatást folytató intézményben (jogelőd intézményében) szerzett műszaki (technikai) szakirányú szakképzettség; főiskolai szintű rendészeti felsőoktatásban szerzett szakképzettség; egyetemi vagy főiskolai végzettség és ügyvitelszervező, programtervező, számítógép-programozó, rendszerszervező felsőfokú szakképesítés.

A II. besorolási osztályban:

közgazdasági szakközépiskola informatikai-számítástechnikai szakán szerzett szakképesítés vagy számítástechnikai szakképesítés; műszaki szakközépiskolai végzettség; érettségi végzettség és az OKJ szerint: informatikai statisztikus és gazdasági tervező szakképesítés, pénzügyi ügyintéző szakképesítés, számítástechnikai programozó, számítástechnikai szoftver üzemeltető, számítógép rendszerprogramozó, földügyi számítógépes adatkezelő, földügyi térinformatikus szaktechnikus szakképesítés.

[...]

14. Agrár-környezetgazdálkodási növény-egészségügyi és talajvédelmi szakigazgatás feladatkör

Az I. besorolási osztályban:

egyetemi szintű agrármérnök, agrárkémikus agrármérnök, erdőmérnök, növényorvos; egyetemi vagy főiskolai szintű kertészmérnök, környezetmérnök, környezetgazdálkodási agrármérnök szakképzettség; főiskolai szintű mezőgazdasági mérnök, növénytermesztési mérnök, meliorációs mérnök szakképzettség; egyetemi szintű vegyészmérnök, vegyész, biológus, gyógyszerész szakképzettség.

A II. besorolási osztályban:

agrár- és vegyészeti szakmacsoportban szerzett érettségi végzettség (állami vizsga), technikai képesítés, közgazdasági, számítástechnikai szakmacsoportban szerzett érettségi

végzettség; érettségi végzettség és az OKJ szerinti növényvédő és méregreaktár-kezelő szakképesítés.

[...]

42. Foglalkoztatással kapcsolatos humánpolitikai, valamint munkaügyi feladatkör

Az I. besorolási osztályban:

egyetemi szintű jogász, humánszervező, pszichológus, szociálpolitikus vagy szociológus szakképzettség; egyetemi vagy főiskolai szintű pedagógus, szociális munkás vagy közgazdasági felsőoktatásban szerzett szakképzettség; államigazgatási és szociális igazgatási felsőoktatásban szerzett szakképzettség, társadalombiztosítási szakképzettség, munkavállalási tanácsadó, humán erőforrás menedzser, vagy személyügyi szervező szakképzettség; főiskolai szintű rendészeti felsőoktatásban szerzett igazgatásrendészeti szakképzettség; katonai felsőoktatást folytató intézményben (jogelőd intézményében) szerzett szakképzettség; egyetemi vagy főiskolai szintű végzettség és munkaügyi, társadalombiztosítási, személyügyi, személyzeti szakképesítés vagy szakirányú továbbképzésben szerzett személyügyi szakigazgatás-szervező szakképzettség; közigazgatás-szervező szakképzettség; nemzetközi közszolgálati menedzser szakképzettség.

A II. besorolási osztályban:

érettségi végzettség és az OKJ szerint: felsőfokú munkaügyi, felsőfokú személyzeti, felsőfokú személyügyi, felsőfokú társadalombiztosítási, középfokú munkaügyi, középfokú személyügyi, középfokú társadalombiztosítási, szociális ügyintéző, szociális asszisztens szakképesítés.

[...]

146. Önkormányzatok költségvetésével összefüggő ellenőrzési feladatkör

Az I. besorolási osztályban:

jogász szakképzettség; egyetemi vagy főiskolai szintű pedagógus vagy közgazdasági felsőoktatásban szerzett szakképzettség; főiskolai szintű államigazgatási és szociális igazgatási felsőoktatásban szerzett szakképzettség; egyetemi vagy főiskolai végzettség és pénzügyi, mérlegképes könyvelői, költségvetési ellenőri, közigazgatási gazdálkodási és ellenőrzési szakértői, okleveles könyvvizsgálói, okleveles pénzügyi revizori, közoktatási szakértői szakképesítés; közigazgatás-szervező szakképzettség; nemzetközi közszolgálati menedzser szakképzettség.

[...]

150. Költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatkör

Az I. besorolási osztályban:

jogász szakképzettség; egyetemi vagy főiskolai szintű közgazdasági felsőoktatásban szerzett szakképzettség; műszaki felsőoktatásban szerzett mérnökinformatikus vagy műszaki menedzser szakképzettség; katonai felsőoktatást folytató intézményben (jogelőd intézményében) gazdálkodási (gazdasági) szakon szerzett szakképzettség; főiskolai szintű igazgatásszervező szakképzettség; egyetemi vagy főiskolai szintű végzettség és szakirányú továbbképzési szakon szerzett költségvetési ellenőr szakképzettség vagy mérlegképes könyvelői, felsőfokú pénzügyi, számviteli szakképesítés.

A II. besorolási osztályban:

érettségi végzettség és közgazdasági, pénzügyi-számviteli szakképesítés; közgazdasági szakközépiskolai általános ügyintéző titkár (menedzserasszisztens) szakképesítés; érettségi végzettség és az OKJ szerint: mérlegképes könyvelői, pénzügyi ügyintéző, számviteli ügyintéző, középfokú anyaggazdálkodói, általános gazdasági és statisztikai ügyintéző, gazdasági elemző és szakstatisztikai ügyintéző, költségvetési gazdálkodási szakügyintéző szakképesítés.

315/2016. (X. 20.) Korm. rendelet az állami tisztviselők képesítési előírásairól

[kivonatos közlés, hatályos: 2017. I. 2. –]

A Kormány az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi LII. törvény 28. § (1) bekezdés c) pontjában,

a 7. § tekintetében az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 62. § (1) bekezdés 1. pont 1.2. alpontjában,

a 8. § tekintetében a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 259. § (1) bekezdés 14. pontjában,

a 9. § tekintetében az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény 94. § b) pontjában,

a 10. § tekintetében a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 259. § (1) bekezdés 2. pontjában

kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. § (1) Állami tisztviselővé az nevezhető ki, aki rendelkezik az 1. mellékletben a feladatkörre meghatározott képesítések valamelyikével.

(2) Ha az 1. mellékletben szereplő feladatkör képesítési követelménye nem tartalmaz az érettségi végzettségű állami tisztviselők vonatkozásában képesítési előírást, a feladatkör ellátására kizárólag felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező állami tisztviselő nevezhető ki.

(3) Ha az állami tisztviselő munkakörében több feladatkört lát el, legalább az egyik feladatköre ellátására előírt képesítéssel rendelkeznie kell.

2. § Az e rendelet szerinti képesítési előírások alól felmentés nem adható.

3. § Ha a kormányablakokról szóló 515/2013. (XII. 30.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdésében meghatározott kormányablaknál lévő ügyfélszolgálati feladatkör ellátásához szükséges kormányablak ügyintézői vizsga megszerzésére irányuló képzés az állami szolgálati jogviszony létesítésének vagy az ügyfélszolgálati feladatkör betöltésének időpontját követően indul, a kormányablak ügyintézői vizsgát a képzés indulásától számított egy éven belül kell teljesíteni.

4. § Az 1. melléklet 31. pontja szerinti közlekedési, mérésügyi és műszaki biztonsági feladatkör képesítési előírásainál meghatározott mérésügyi hitelesítő vizsgát és műszaki-biztonsági felügyelői szakvizsgát a kinevezéstől számított egy éven belül kell teljesíteni.

5. § (1) Ez a rendelet - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 7. § b) pontja, a 9. § és a 10. § 2017. január 1. napján lép hatályba.

6. § Az e rendelet hatálybalépésekor állami szolgálati jogviszonyban álló állami tisztviselőt - ha a közszolgálati tisztviselők képesítési előírásairól szóló 29/2012. (III. 7.) Korm. rendelet alapján feladatköre ellátására képesítettnek minősült - feladatköre megváltozásáig képesítettnek kell tekinteni.

7. § Az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről szóló 343/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet

a)

b)

szöveg lép.

8. §

9-10. §

1. melléklet a 315/2016. (X. 20.) Korm. rendelethez

Az egyes feladatkörökhöz meghatározott végzettségek és szakképzettségek, szakirányú szakképesítések

1. Állami támogatásokkal kapcsolatos feladatkör

Felsőfokú végzettséggel:

a) felsőoktatásban agrár, természettudományi, műszaki, gazdaságtudományok képzési területen szerzett szakképzettség, vagy

b) felsőoktatásban jogi képzési területen szerzett jogász szakképzettség, vagy

c) közigazgatási, rendészeti és katonai képzési területen, valamint az államtudományi képzési területen szerzett szakképzettség, vagy

d) felsőoktatásban szerzett szakképzettség és az Országos Képzési Jegyzék (a továbbiakban: OKJ) szerinti közgazdasági szakmacsoportba tartozó, a feladatkörhöz kapcsolódó tanulmányi területen szerzett szakképesítés.

Érettségi végzettséggel:

érettségi végzettség és OKJ szerinti közgazdasági szakmacsoportba tartozó, a feladatkörhöz kapcsolódó tanulmányi területen szerzett szakképesítés.

[...]

13. Fejlesztési és projekt feladatkör

Felsőfokú végzettséggel:

a) felsőoktatásban agrár, természettudományi, műszaki, gazdaságtudományok képzési területen szerzett szakképzettség, vagy

b) felsőoktatásban jogi képzési területen szerzett jogász szakképzettség, vagy

c) közigazgatási, rendészeti és katonai képzési területen, valamint az államtudományi képzési területen szerzett szakképzettség, vagy

d) felsőoktatásban szerzett szakképzettség és OKJ szerinti közgazdasági, üzleti adminisztráció szakmacsoportba tartozó, a feladatkörhöz kapcsolódó tanulmányi területen szerzett szakképesítés.

Érettségi végzettséggel:

érettségi végzettség és OKJ szerinti közgazdasági, üzleti adminisztráció szakmacsoportba tartozó, a feladatkörhöz kapcsolódó tanulmányi területen szerzett szakképesítés.

[...]

19. Hatósági feladatkör

Felsőfokú végzettséggel:

a) felsőoktatásban agrár, gazdaságtudományok, természettudományi, bölcsészettudományi, társadalomtudományi, műszaki, közigazgatási, rendészeti és katonai képzési területen, valamint az államtudományi képzési területen szerzett szakképzettség, vagy

b) felsőoktatásban jogi képzési területen szerzett szakképzettség, vagy

c) felsőoktatásban szerzett szakképzettség és OKJ szerinti informatikai, ügyviteli, közgazdasági, kereskedelem-marketing, üzleti adminisztráció, szociális szolgáltatások, rendészeti, honvédelmi és közszolgálati szakmacsoportba tartozó, a feladatkörhöz kapcsolódó tanulmányi területen szerzett szakképesítés vagy kormányablak ügyintézői vizsga.

Érettségi végzettséggel:

a) rendészeti és közszolgálati, közgazdasági, műszaki ágazati tevékenységet végző szakközépiskolában szerzett érettségi végzettség, vagy

b) érettségi végzettség és OKJ szerinti informatikai, ügyviteli, közgazdasági, kereskedelem-marketing, üzleti adminisztráció, szociális szolgáltatások, rendészeti, honvédelmi és közszolgálati szakmacsoportba tartozó, a feladatkörhöz kapcsolódó tanulmányi területen szerzett szakképesítés vagy kormányablak ügyintézői vizsga.

[...]

30/2012. (III. 7.) Korm. rendelet a közszolgálati tisztviselők munka- és pihenőidejéről, az igazgatási szünetről, a közszolgálati tisztviselőt és a munkáltatót terhelő egyes kötelezettségekről, valamint a távmunkavégzésről

[hatályos: 2014. IX. 5. –]

A Kormány a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 259. § (1) bekezdés 10. pont a)-c) alpontjaiban, valamint a 12. pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (3) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

I. FEJEZET

HATÁLY

1. § (1) A rendelet hatálya - a (2) és (3) bekezdésekben foglalt kivétellel - a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) 1. és 2. §-ában meghatározott közigazgatási szervekre és az ott foglalkoztatott közszolgálati tisztviselőre, szakmai vezetőre, valamint az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumba beosztott bíróra és ügyészre (a továbbiakban együtt: közszolgálati tisztviselő), valamint munkavállalóra terjed ki.

(2) A rendelet II-IV. fejezeteinek hatálya a Kttv. 1. és 2. §-ában meghatározott közigazgatási szervekre és az ott foglalkoztatott közszolgálati tisztviselőre terjed ki.

(3) A rendelet V. fejezeteinek hatálya a minisztériumra, a kormányhivatalra - ide nem értve a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt -, és a központi hivatalra, valamint a kormányhivatal és a központi hivatal területi, helyi szerveire, a megyei, fővárosi kormányhivatalra, valamint területi szervére, továbbá a Kormány által intézményfenntartásra kijelölt szerve és az ott foglalkoztatott kormánytisztviselőre, kormányzati ügykezelőre, munkavállalóra, az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumba beosztott bíróra és ügyészre, továbbá a szakmai vezetőre terjed ki.

II. FEJEZET

A MUNKA- ÉS PIHENŐIDŐRE VONATKOZÓ RÉSZLETSZABÁLYOK

1. Eljárás a jogviszony munkaidőkeret lejártá előtti megszűnése esetén

2. § (1) A kormányzati szolgálati jogviszony vagy a közszolgálati jogviszony (a továbbiakban együtt: szolgálati jogviszony) megszűnésekor a közszolgálati tisztviselő illetményét az általános munkaidő-beosztás, a napi munkaidő és a teljesített munkaidő alapulvételével el kell számolni.

(2) E rendelet alkalmazásában általános munkaidő-beosztásnak minősül a munkaidő heti öt napra, hétfőtől péntekig való beosztása.

(3) A rendkívüli munkaidőre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni, ha a szolgálati jogviszony a munkaidőkeret lejártá előtt

a) a Kttv. 60. § (1) bekezdés a), b), d)-h) és j) pontjai szerint,

b) a Kttv. 60. § (2) bekezdés a) és b) pontja szerint,

c) a munkáltató által, a próbaidő alatt indokolás nélküli azonnali hatályú megszüntetésével [Kttv. 60. § (2) bekezdés e) pontja],

d) a Kttv. 63. § (1) bekezdésében foglalt okok, valamint a Kttv. 63. § (2) bekezdés c), d) és f) pontjában foglalt ok miatti felmentéssel

szűnik meg és a közszolgálati tisztviselő az általános munkaidő-beosztás, valamint a napi munkaidő alapulvételével meghatározott munkaidőnél többet dolgozott.

(4) Az állásidőre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni, ha a szolgálati jogviszony a munkaidőkeret lejártá előtt

a) a Kttv. 60. § (1) bekezdés a), b), d)-h) és j) pontjai szerint,

b) a Kttv. 60. § (2) bekezdés a) és b) pontja szerint,

c) a munkáltató által, a próbaidő alatt indokolás nélküli azonnali hatályú megszüntetésével [Kttv. 60. § (2) bekezdés e) pontja],

d) a Kttv. 63. § (1) bekezdésében foglalt okok, valamint a Kttv. 63. § (2) bekezdés c), d) és f) pontjában foglalt ok miatti felmentéssel

szűnik meg és a közszolgálati tisztviselő az általános munkaidő-beosztás, valamint a napi munkaidő alapulvételével meghatározott munkaidőnél kevesebbet dolgozott.

(5) Az előlegnyújtásból eredő követelésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni, ha a szolgálati jogviszony a munkaidőkeret lejártá előtt

a) a Kttv. 60. § (2) bekezdés c) pontja szerint,

b) a közszolgálati tisztviselő által, a próbaidő alatt indokolás nélküli azonnali hatályú megszüntetésével [Kttv. 60. § (2) bekezdés e) pontja],

c) a Kttv. 60. § (1) bekezdés i) pontja szerint, vagy

d) a Kttv. 63. § (2) bekezdés a), b), vagy e) pontjaiban foglalt okok miatti felmentéssel

szűnik meg és a közszolgálati tisztviselő a beosztás szerinti munkaidőre járó illetményénél magasabb összegű illetményben részesült.

2. Egyenlőtlen munkaidő-beosztás, a munkaidő vasárnapra történő beosztása

3. § (1) Munkaidőkeret alkalmazása esetén - a 4. §-ban, valamint a Kttv. 93. §-ában foglaltakra is tekintettel - a munkáltató a munkaidőt a hét minden napjára vagy az egyes munkanapokra egyenlőtlenül is beoszthatja (egyenlőtlen munkaidő-beosztás).

(2) A munkaidő-beosztást legalább tízennégy nappal korábban, legalább egy hétre előre írásban kell közölni. Ennek hiányában az utolsó munkaidő-beosztás az irányadó.

4. § (1) Vasárnapra rendes munkaidő

a) a rendeltetése folytán e napon is működő munkáltatónál vagy munkakörben,

b) az igényjellegű munkavégzés esetén,

c) a kizárólag szombaton és vasárnap részmunkaidőben,

d) társadalmi közszükségletet kielégítő, vagy külföldre történő szolgáltatás nyújtásához - a szolgáltatás jellegéből eredően - e napon szükséges munkavégzés esetén,

e) külföldön történő munkavégzés során

foglalkoztatott közszolgálati tisztviselő számára osztható be.

(2) Az (1) bekezdés a) pontja tekintetében a Kttv. 93. § (4) bekezdése megfelelően irányadó.

3. A heti pihenőnap, a heti pihenőidő

5. § (1) Egyenlőtlen munkaidő-beosztás esetén a heti pihenőnapok egyenlőtlenül is beoszthatók.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak alkalmazásakor - az igényjellegű tevékenység keretében foglalkoztatott közszolgálati tisztviselőt kivéve - a közszolgálati tisztviselő számára hat munkanapot követően heti egy pihenőnapot be kell osztani.

(3) A közszolgálati tisztviselő számára - a kizárólag szombaton és vasárnap részmunkaidőben foglalkoztatott közszolgálati tisztviselő kivételével - havonta legalább heti egy pihenőnapot vasárnapra kell beosztani.

6. § (1) Ezenlőttlen munkaidő-beosztás esetén a közszolgálati tisztviselő részére - a heti pihenőnapok helyett - hetenként legalább negyvennyolc órát kitevő, megszakítás nélküli heti pihenőidő is biztosítható.

(2) A közszolgálati tisztviselő számára a heti pihenőidő - a kizárólag szombaton és vasárnap részmunkaidőben foglalkoztatott közszolgálati tisztviselő kivételével - havonta legalább egy alkalommal vasárnapra kell beosztani.

(3) Ezenlőttlen munkaidő-beosztás esetén - az (1) bekezdésben meghatározott heti pihenőidő helyett és a (2) bekezdésben foglaltak megfelelő alkalmazásával - a közszolgálati tisztviselőnek hetenként legalább negyven órát kitevő és egy naptári napot magába foglaló, megszakítás nélküli heti pihenőidő is biztosítható. A közszolgálati tisztviselőnek a munkaidőkeret átlagában legalább heti negyvennyolc óra heti pihenőidőt kell biztosítani.

III. FEJEZET

A KÖZSZOLGÁLATI TISZTVISELŐT ÉS A MUNKÁLTATÓT TERHELŐ EGYES KÖTELEZETTSÉGEK

4. A közszolgálati tisztviselőt a szolgálati jogviszony létesítésével összefüggésben terhelő kötelezettségek

7. § (1) A szolgálati jogviszony létesítéséhez és a közszolgálati tisztviselő besorolásához szükséges, illetve a jogviszony fennállása alatt, azzal összefüggésben keletkezett adatokat és tényeket a közszolgálati tisztviselőnek igazolnia kell. Amennyiben az igazolás a közszolgálati tisztviselő számára jogosultságot igazol, a jogosultság fennállása csak az igazolás munkáltató részére történő átadás napjától vehető figyelembe. A közszolgálati tisztviselő legkésőbb a munkába lépése napján köteles átadni a közigazgatási szervnek a korábbi foglalkoztatási jogviszonyának megszűnésekor részére kiállított igazolásokat.

(2) Ha a közszolgálati tisztviselő nem kapja meg az (1) bekezdés szerinti igazolásokat a munkába lépése napjáig, a Kttv. 74. § (2) bekezdése szerinti határidőn belül kell átadnia a közigazgatási szervnek az igazolásokat.

5. A munkáltatót terhelő tájékoztatási kötelezettség

8. § (1) A kinevezéssel egyidejűleg a munkáltatói jogkör gyakorlója a közszolgálati tisztviselőt tájékoztatja:

- a) az irányadó munkarendről,
- b) a jubileumi jutalomra jogosító szolgálati idő kezdő időpontjáról, valamint a soron következő besorolási, fizetési fokozat elérésének várható időpontjáról,
- c) az egyéb juttatásokról és azok mértékéről,
- d) az illetmény átutalásának napjáról,
- e) a munkába lépés napjáról,
- f) a felmentési idő megállapításának szabályairól,
- g) a rendes szabadság mértékéről és kiadásának rendjéről, valamint
- h) a munkáltatói jogkör gyakorlójáról.

(2) A munkáltatói jogkör gyakorlója az (1) bekezdésben előírt tájékoztatást legkésőbb a kinevezéstől számított harminc napon belül írásban is köteles a közszolgálati tisztviselő részére átadni. Az írásbeli tájékoztatás jogszabály vagy belső szabályozás rendelkezésére történő hivatkozással kiegészítve is megadható. Az (1) bekezdés a)-d) és f)-g) pontjaiban meghatározottak változásáról a munkáltatói jogkör gyakorlója legkésőbb a változás bekövetkezését követő harminc napon belül köteles írásban tájékoztatni a közszolgálati tisztviselőt.

9. § (1) A közigazgatási szerv évente, illetve - ha a foglalkoztatás feltételei ezt indokolják - szükség szerint köteles

megvizsgálni, hogy - különös figyelemmel a feladatok hatékony, szakszerű és a jogszabályoknak megfelelő ellátására - mely munkakörben van lehetőség a részmunkaidőben történő munkavégzésre.

(2) A munkáltató a helyben szokásos módon köteles tájékoztatni a közszolgálati tisztviselőket azokról a munkakörökről, amelyeknél - közszolgálati tisztviselői kezdeményezés esetén - a kinevezés módosításával

- a) teljes vagy részmunkaidős,
- b) távmunkavégzésre irányuló, illetve távmunkavégzés helyett munkahelyi foglalkoztatásra irányuló, valamint
- c) határozott, illetve határozatlan idejű szolgálati jogviszony keretében történő foglalkoztatás köthető ki.

6. A kinevezéstől eltérő ideiglenes foglalkoztatáshoz kapcsolódó szabályok

10. § (1) A kinevezéstől eltérő ideiglenes foglalkoztatásról - ide nem értve az átirányítást - szóli írásbeli munkáltatói intézkedésben legalább meg kell határozni:

- a) munkavégzés helyét, időtartamát,
- b) a közszolgálati tisztviselő illetményét, külön és egyéb juttatását,
- c) az intézkedéssel felmerült egyéb költségeket,
- d) munkáltatói jogkör gyakorlójának személyét,
- e) a közszolgálati tisztviselő által ellátandó feladatokat.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti kinevezéstől eltérő ideiglenes foglalkoztatás tizenöt munkanapot meghaladó külföldi munkavégzésre irányul, a munkáltatói intézkedésben az (1) bekezdésben foglaltakon túl meg kell határozni

- a) a díjazás és az egyéb juttatások pénzmenet,
- b) a hazatérésre irányadó szabályokat is.

(3) A munkáltató legkésőbb a külföldre való kiutazást megelőző hét nappal korábban írásban tájékoztatja a közszolgálati tisztviselőt a kinevezéstől eltérő ideiglenes foglalkoztatásról szóló munkáltatói intézkedés tartalmáról.

IV. FEJEZET

A TÁVMUNKAVÉGZÉS

11. § (1) Távmunkavégzés a munkáltató telephelyétől elkülönült helyen rendszeresen folytatott olyan tevékenység, amelyet információtechnológiai vagy számítástechnikai eszközzel (együtt: számítástechnikai eszköz) végeznek és eredményét elektronikusan továbbítják.

(2) Távmunkavégzés esetén a kinevezésnek tartalmaznia kell a) a közszolgálati tisztviselő távmunkavégzés keretében történő foglalkoztatását,

b) a munkáltató és a távmunkát végző közszolgálati tisztviselő közötti, a szolgálati jogviszonyból származó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges kapcsolattartás (a továbbiakban: kapcsolattartás) feltételeit,

c) a távmunkavégzéssel összefüggésben a távmunkát végző közszolgálati tisztviselőnél szükséges és indokoltan felmerült költség elszámolásának módját.

(3) Eltérő megállapodás hiányában a munkavégzéshez, valamint a kapcsolattartáshoz szükséges eszközöket a munkáltató biztosítja.

(4) A munkáltató - a 8. §-ban foglaltakon túlmenően - írásban tájékoztatja a közszolgálati tisztviselőt

- a) a munkáltató általi ellenőrzés szabályairól,
- b) a számítástechnikai vagy elektronikus eszköz használata korlátozásának szabályairól, valamint
- c) arról a szervezeti egységről, amelyhez a közszolgálati tisztviselő munkája kapcsolódik.

(5) A munkáltató a távmunkát végző közszolgálati tisztviselőnek minden olyan tájékoztatást köteles megadni, amelyet más közszolgálati tisztviselőnek biztosít.

(6) A távmunkát végző közszolgálati tisztviselő köteles a kinevezés elfogadásával egyidejűleg tájékoztatni a munkáltatót a kapcsolattartáshoz szükséges elektronikus eszköz elérhetőségének adatairól, ha az elektronikus eszközt nem a munkáltató biztosítja.

(7) A munkáltató biztosítja, hogy a közszolgálati tisztviselő a munkáltató területére belépessen és más közszolgálati tisztviselővel kapcsolatot tartson.

12. § (1) A munkáltató utasítási joga - eltérő megállapodás hiányában - kizárólag a közszolgálati tisztviselő által ellátandó feladatok meghatározására terjed ki.

(2) A munkáltató írásban előírhatja, hogy az általa biztosított számítástechnikai vagy elektronikus eszközt a közszolgálati tisztviselő kizárólag a munkavégzéshez használhatja.

(3) A munkavégzés ellenőrzése során a munkáltató nem tekinthet be a közszolgálati tisztviselőnek a munkavégzéshez használt számítástechnikai eszközön tárolt, nem a szolgálati jogviszonyból származó kötelezettséggel összefüggő adataiba. A betekintési jogosultság tekintetében a szolgálati jogviszonyból származó kötelezettséggel összefüggő adatnak minősül a (2) bekezdés alapján előírt tilalom vagy korlátozás betartásának ellenőrzéséhez szükséges adat.

(4) Eltérő megállapodás hiányában a munkáltató állapítja meg az ellenőrzés módját és a munkavégzés helyeként szolgáló ingatlan területén történő ellenőrzés esetén annak bejelentése és megkezdése közötti legrövidebb időtartamot. Az ellenőrzés nem jelenthet a közszolgálati tisztviselő, valamint a munkavégzés helyeként szolgáló ingatlant használó más személy számára aránytalan terhet.

(5) Eltérő megállapodás hiányában a munkáltató a napi munkaidő legalább fele beosztásának jogát - a távmunkavégzés sajátos jellegére tekintettel - a közszolgálati tisztviselő számára írásban átengedi (kötetlen munkarend).

a) az 5. és 6. § a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, az Európai Parlament és a Tanács 2003/88/EK irányelve (2003. november 4.) 5. cikkének való megfelelést szolgálják,

b) a 8. és 9. § a munkaadónak a munkavállalóval szembeni, a szerződés vagy a munkaviszony feltételeiről való tájékoztatási kötelezettségéről szóló, a Tanács 91/533/EGK irányelve (1991. október 14.) 1-5. és 7. cikkének való megfelelést szolgálják.

V. FEJEZET

AZ IGAZGATÁSI SZÜNET

13. § (1) Az igazgatási szünet időtartama

a) nyáron öt egybefüggő naptári hét, amely augusztus 20-át közvetlenül követő vasárnapig tart,

b) télen két egybefüggő naptári hét, amely január 1-jét közvetlenül követő vasárnapig tart.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott igazgatási szünet időszaka alatt az esedékessége évében ki nem adott szabadság teljes egésze kiadható.

(3) A munkáltató az igazgatási szünet időszakára figyelemmel határozza meg a szabadságolási terv alapján kiadásra kerülő szabadságot.

14. § Az államigazgatási szerv hivatali szervezetének vezetője az igazgatási szünet alatt a szabadságot úgy adja ki, hogy biztosítsa a zavartalan ügymenetet és feladatellátást, valamint a lakossági ügyfélszolgálatlal rendelkező szervek esetében a folyamatos feladatellátást.

15. § A Kormány a Kttv. 232. § (3) bekezdése alapján a helyi önkormányzat képviselő-testülete, valamint a Kttv. 2. §-ában felsorolt szervek vezetője számára ajánlja igazgatási szünet elrendelése esetén az e rendeletben foglaltak figyelembevételét.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

16. § (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

(2)

17. § E rendelet az Európai Unió alábbi jogi aktusainak való megfelelést szolgálja:

31/2012. (III. 7.) Korm. rendelet a közszolgálati tisztviselőkkel szembeni fegyelmi eljárásról

[hatályos: 2014. IX. 5. –]

A Kormány a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 259. § (1) bekezdés 11. pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (3) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

I. FEJEZET

HATÁLY

1. § A rendelet hatálya a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) 1. és 2. §-ában meghatározott közigazgatási szervekre - ide nem értve a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt - és az ott foglalkoztatott kormányzati szolgálati jogviszonyban állókra, valamint a közszolgálati jogviszonyban állókra terjed ki.

II. FEJEZET

A FEGYELMI ELJÁRÁS SZABÁLYAI A KORMÁNYTISZTVISELŐK KORMÁNYZATI SZOLGÁLATI JOGVISZONYÁBAN

1. A fegyelmi eljárásra vonatkozó közös szabályok

2. § (1) A munkáltatói jogkör gyakorlójának személye, a vizsgálóbiztos személye, valamint a fegyelmi tanács összetétele a fegyelmi eljárás alá vont kormánytisztviselőnek a fegyelmi eljárás megindításának időpontjában betöltött munkaköréhez (kormánytisztviselő vagy vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő) és besorolásához igazodik.

(2) A rendelet 4. § (1) bekezdésében, az 5. § (1), (7) és (9) bekezdéseiben, valamint a 7. § (1) és (6) bekezdéseiben meghatározott határidők - indokolt esetben, figyelemmel a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményére, egy alkalommal - meghosszabbíthatók. A meghosszabbításról a munkáltatói jogkör gyakorlója dönt.

(3) A fegyelmi eljárással összefüggésben lényeges eljárási szabálysértésnek minősül,

a) ha a fegyelmi eljárást nem a fegyelmi jogkör gyakorlója rendeli el,

b) ha a fegyelmi tanács elnökének, valamint a tagjának a jogkörét nem az arra jogosult gyakorolja,

c) ha a 6. § (5) bekezdése szerinti összeférhetlenségi szabályokat megsértik,

d) ha a 3. §-ban meghatározott értesítési kötelezettséget megsértik,

e) ha olyan kötelezettségszegés miatt szabnak ki fegyelmi büntetést, amelyet a munkáltatói jogkör gyakorlója nem közölt írásban a kormánytisztviselővel a vizsgálat során,

f) ha a fegyelmi tanács nem a zárt ülésén hozza meg a határozatot,

g) ha a fegyelmi tanács zárt ülésén a tanács tagjai és a jegyzőkönyvvezetőn kívül más is részt vesz,

h) ha a fegyelmi határozat nem jelöli meg az elkövetett konkrét kötelezettségszegéseket, illetve a határozat nem tartalmaz indokolást, vagy indokolása nem tartalmazza a tényállás leírását, továbbá

i) ha a vizsgálat során az 5. § (4) bekezdésében foglaltakat nem tartják be.

(4) A fegyelmi eljárás lefolytatásával összefüggő költségeket mindenki maga előlegezi és az államigazgatási szerv viseli. Ha azonban a kormánytisztviselő fegyelmi felelősségét jogerősen

megállapították, a kormánytisztviselő viseli az általa indítványozott eljárási cselekmények, illetve a részéről igénybe vett jogi képviselő költségeit. A munkáltatói jogkör gyakorlója méltányosságból mérsékelheti vagy elengedheti a kormánytisztviselőt terhelő költségek viselését.

(5) Ha a fegyelmi eljárás során a vizsgálóbiztos, illetve a fegyelmi tanács tekintetében személycseré válik szükségessé, a munkáltatói jogkör gyakorlójának e rendelet szabályainak megfelelő alkalmazásával kell az új személyeket kijelölnie.

(6) A munkáltatói jogkör gyakorlója - a vizsgálóbiztos javaslatára - a fegyelmi eljárást felfüggesztheti

a) - legfeljebb az akadály megszűnéséig -, ha a kormánytisztviselő önhibáján kívüli okból védekezését az 5. § (7) bekezdésben meghatározottak szerint nem tudja előterjeszteni,

b) ha a kötelezettségszegés miatt büntető- vagy szabálysértési eljárás indult - legfeljebb az eljárás jogerős befejezéséig -, feltéve, ha enélkül a tényállás nem tisztázható.

Ha a felfüggesztés indoka megszűnik, a vizsgálóbiztos javaslatára a munkáltatói jogkör gyakorlója haladéktalanul elrendeli az eljárás folytatását.

(7) A fegyelmi tanács elnöke a fegyelmi eljárást az akadályoztatás okának megszűnéséig felfüggesztheti, ha a kormánytisztviselő tartós akadályoztatása miatt önhibáján kívül nem tud részt venni a tárgyaláson. Ha a felfüggesztés indoka megszűnik, a fegyelmi tanács elnöke haladéktalanul elrendeli az eljárás folytatását.

(8) Ha a kormánytisztviselő elháríthatatlan ok miatt tartósan nem tud munkavégzésre rendelkezésre állni, illetve munkavégzési kötelezettségét teljesíteni, az ok megszűnéséig nem lehet a kormánytisztviselőt a Kttv. 157. § szerint állásából felfüggeszteni.

2. Az eljárás megindítása

3. § A kormánytisztviselőt a fegyelmi eljárás megindításáról - a fegyelmi eljárás megindításával egyidejűleg - a munkáltatói jogkör gyakorlója írásban értesíti. Az írásbeli értesítésnek tartalmaznia kell, hogy mely kötelezettségszegéssel gyanúsítják.

3. A vizsgálat

4. § (1) A fegyelmi eljárás első szakasza a vizsgálat, amelynek lefolytatására a munkáltatói jogkör gyakorlója az eljárás megindításától számított három munkanapon belül írásban vizsgálóbiztost jelöl ki az államigazgatási szervnek a fegyelmi eljárás alá vontnál magasabb besorolású, ennek hiányában vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselői közül. Vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő esetén az államigazgatási szervnek a fegyelmi eljárás alá vonttal legalább azonos szintű vezetői munkakört betöltő kormányzati szolgálati jogviszonyban álló foglalkoztatottjai közül kell kijelölni a vizsgálóbiztost.

(2) Ha az államigazgatási szervnél az (1) bekezdésben foglalt feltételeknek megfelelő kormánytisztviselő nincs, az államigazgatási szerv irányítását, illetve felügyeletét ellátó államigazgatási szerv vezetője - ilyen szerv hiányában a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter - az (1) bekezdésben foglalt feltételeknek megfelelő kormányzati szolgálati jogviszonyban álló foglalkoztatottját jelölheti ki a vizsgálóbiztosi feladatok ellátására.

(3) Nem lehet vizsgálóbiztos az, akivel szemben a 6. § (5) bekezdés b)-d) pontjában meghatározott összeférhetlenségi ok áll fenn.

(4) Testület által kinevezett kormánytisztviselő fegyelmi ügyében a testület jelöli ki az (1)-(3) bekezdésben foglaltaknak megfelelően a vizsgálóbiztost.

(5) A vizsgálóbiztosnak a vizsgálóbiztosi feladatai ellátásáért külön nem jár díjazás.

5. § (1) A vizsgálóbiztos a kijelölésétől számított tíz munkanapon belül köteles a vizsgálatot lefolytatni.

(2) A vizsgálat időtartama alatt a munkáltatói jogkör gyakorlója a fegyelmi eljárás tárgyát képező eredeti kötelezettségzegés mellett - az eredeti kötelezettségzegéssel összefüggő - egyéb kötelezettségzegésre is kiterjesztheti a fegyelmi eljárást. A kötelezettségzegést írásban kell közölni a kormánytisztviselővel. Ebben az esetben a (3) és (4) bekezdések megfelelően alkalmazandóak.

(3) A vizsgálat során a vizsgálóbiztos köteles a kötelezettségzegés elkövetésével alaposan gyanúsított kormánytisztviselőt meghallgatni. A vizsgálóbiztos a tényállás tisztázása céljából tanúkat hallgathat meg, iratokat szerezhet be, szakértőt vehet igénybe, szemlét tarthat.

(4) A vizsgálat során a kormánytisztviselővel közölni kell a kötelezettségzegés elkövetésével kapcsolatos megállapításokat és azok bizonyítékait. Módot kell részére adni, hogy azokra észrevételt tehesen és további bizonyítást javasolhasson. Lehetővé kell számára tenni, hogy az ügy iratait megtekinthesse. A kormánytisztviselő védekezéséről, a lefolytatott bizonyításról, valamint arról, ha a kormánytisztviselő valamely eljárási cselekményen nem jelenik meg, jegyzőkönyvet kell felvenni.

(5) Nem akadály a fegyelmi eljárás lefolytatásának, ha a kormánytisztviselő - a Kttv. 21. § (3) bekezdése szerint közölt értesítés ellenére - nem jelenik meg a (3), illetve a (4) bekezdés szerinti eljárási cselekményen.

(6) A kormánytisztviselő a vizsgálat folyamán jogi képviselőt vehet igénybe. A kormánytisztviselő kérelmére a fegyelmi eljárás során az államigazgatási szervnél működő munkavállalói érdek-képviselői szerv, illetve a Magyar Kormánytisztviselői Kar képviselőjének (a továbbiakban: MKK képviselő) részvételét, illetve képviselői jogának gyakorlását lehetővé kell tenni. A kormánytisztviselő meghallgatását úgy kell kitűzni, hogy azon jogi képviselője, illetve - a kormánytisztviselő ilyen irányú kérését követően - az érdek-képviselői szerv, illetve az MKK képviselője is jelen lehessen.

(7) Ha a kormánytisztviselő meghallgatására tartós akadályoztatása miatt a vizsgálat időtartama alatt nem kerülhet sor, a kötelezettségzegés elkövetésével kapcsolatos megállapításokat és azok bizonyítékait vele írásban kell közölni, és nyolc napos határidő kitűzésével fel kell szólítani, hogy védekezését terjessze elő. Nem akadály a fegyelmi eljárás lefolytatásának, ha a kormánytisztviselő védekezését határidőben nem terjeszti elő.

(8) A vizsgálatot - a 2. § (6) bekezdésében foglalt eseteket kivéve - a fegyelmi eljárás megindításától számított hatvan napon belül be kell fejezni.

(9) A vizsgálóbiztos a vizsgálat lezárásától számított nyolc napon belül köteles megküldeni az ügy összes iratát saját véleményével ellátva a munkáltatói jogkör gyakorlójának.

(10) A munkáltatói jogkör gyakorlója - a vizsgálóbiztos javaslatára - a vizsgálóbiztos előterjesztésétől számított három munkanapon belül - a Kttv. 155. § (2) bekezdés a)-e) pontjai szerinti fegyelmi büntetést a tárgyalás nélkül is kiszabhat, ha

- a) a kormánytisztviselő a kötelezettségzegést a vizsgálat során elismeri és a tárgyalásról lemond és
- b) a tényállás megítélése egyszerű, valamint
- c) a büntetés célja tárgyalás nélkül is elérhető.

4. A tárgyalás

6. § (1) A fegyelmi eljárás második szakasza a tárgyalás, amely során az ügy érdeméről háromtagú fegyelmi tanács határoz.

(2) A fegyelmi tanács elnöke a munkáltatói jogkör gyakorlója.

(3) A fegyelmi tanács elnöke a vizsgálóbiztos előterjesztésétől számított három munkanapon belül írásban kijelöli a tanács tagjait, akik a fegyelmi eljárás alá vonttal legalább azonos besorolású, illetve vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselők lehetnek. Vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselő esetén az államigazgatási szervnél a fegyelmi eljárás alá vonttal legalább azonos szintű vezetői

munkakört betöltő kormányzati szolgálati jogviszonyban álló foglalkoztatottjai közül kell kijelölni a fegyelmi tanács tagjait.

(4) Ha az államigazgatási szervnél nincs a (3) bekezdésben foglaltaknak megfelelő kormánytisztviselő, az államigazgatási szerv irányítását, illetve felügyeletét ellátó államigazgatási szerv vezetője - ilyen szerv hiányában a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter - a (3) bekezdésben foglalt feltételeknek megfelelő kormányzati szolgálati jogviszonyban álló foglalkoztatottját jelölheti ki fegyelmi tanácsagnak.

(5) A fegyelmi tanács eljárásában és döntéshozatalában elnökként, tagként, illetve jegyzőkönyvvezetőként nem vehet részt:

- a) az ügyben vizsgálatot folytatott vizsgálóbiztos, illetve annak hozzátartozója,
- b) az eljárás alá vont kormánytisztviselő hozzátartozója,
- c) akit a vizsgálat során mint tanút vagy szakértőt meghallgattak, illetve meghallgatása szükséges, valamint
- d) akitől egyébként az ügy elfogulatlan elbírálása nem várható el.

(6) Ha a munkáltatói jogkör gyakorlójával szemben áll fenn az (5) bekezdés szerinti valamely összeférhetlenségi ok, az államigazgatási szerv irányítását, illetve felügyeletét ellátó államigazgatási szerv vezetője - ilyen szerv hiányában a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter - saját vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselőjét jelöli ki a fegyelmi tanács elnökének.

(7) Testület által kinevezett kormánytisztviselő fegyelmi ügyében a testület gyakorolja a fegyelmi tanács jogkörét vagy - választása szerint - e rendelet szabályaira figyelemmel a testület tagjaiból háromtagú fegyelmi tanácsot alakít. Ez utóbbi esetben a testület a fegyelmi tanács határozatát nem változtathatja meg.

7. § (1) A fegyelmi tanács a tanács kijelölésétől számított tizenöt napon belül tárgyalást tart. A tárgyalásról jegyzőkönyvet kell vezetni.

(2) A fegyelmi tanács tárgyalását úgy kell kitűzni, hogy arról a felek az értesítést a tárgyalás előtt legalább három munkanappal korábban megkapják.

(3) A tárgyaláson az államigazgatási szervet az ügy vizsgálóbiztosa képviseli, a kormánytisztviselő jogi képviselőt is igénybe vehet, vagy kérelmére az államigazgatási szervnél működő munkavállalói érdek-képviselői szerv, illetve az MKK képviselőjének a részvételét, illetve képviselői jogának gyakorlását lehetővé kell tenni.

(4) Ha a kormánytisztviselő vagy képviselője a tárgyaláson nem jelenik meg, tárgyalást tartani és az ügyet érdemben elbírálni csak akkor lehet, ha a kormánytisztviselőt vagy képviselőjét szabályszerűen értesítették. Az eljárás akkor is lefolytatható, ha a kormánytisztviselő vagy képviselője előzetesen bejelentette, hogy a tárgyaláson nem kíván részt venni.

(5) A fegyelmi tanács a tényállás tisztázása céljából tanúkat hallgathat meg, iratokat szerezhet be, szakértőt vehet igénybe, szemlét tarthat.

(6) Amennyiben az ügy a tárgyaláson nem volt tisztázható, további nyolc napon belül újabb tárgyalást kell tartani.

8. § (1) A fegyelmi tanács - a 2. § (6) és (7) bekezdésekben foglalt eseteket kivéve - az első tárgyalástól számított legkésőbb harminc napon belül, zárt ülésen, szótöbbséggel határoz, döntését indokolt írásbeli határozatba foglalja.

(2) A Kttv. 158. §-ban foglaltak esetén az eljárást megszüntető határozatot kell hozni.

(3) Nem kell fegyelmi büntetést kiszabni, ha a körülményekre tekintettel a legenyhébb fegyelmi büntetés kiszabása is indokolatlan.

III. FEJEZET

A FEGYELMI ELJÁRÁS SZABÁLYAI A KORMÁNYZATI ÜGYKEZELŐK KORMÁNYZATI SZOLGÁLATI JOGVISZONYÁBAN

9. § (1) A kormányzati ügykezelők kormányzati szolgálati jogviszonyára e rendelet kormánytisztviselőkre vonatkozó rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A kormányzati ügykezelők fegyelmi eljárásában a 4. § (1) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója a vizsgálóbiztost az államigazgatási szervnek a kormánytisztviselői közül jelöli ki.

(3) A kormányzati ügykezelők fegyelmi eljárásában a 6. § (3) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a fegyelmi tanács tagjai a munkáltatói jogkör gyakorlója által kijelölt kormánytisztviselők.

IV. FEJEZET

A FEGYELMI ELJÁRÁS SZABÁLYAI A SZAKMAI VEZETŐK KORMÁNYZATI SZOLGÁLATI JOGVISZONYÁBAN

10. § A szakmai vezetők kormányzati szolgálati jogviszonyára e rendelet kormánytisztviselőkre vonatkozó rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

11. § (1) Közigazgatási államtitkár fegyelmi ügyében a kijelölt vizsgálóbiztos legalább közigazgatási államtitkári tisztséget betöltött állami vezető, a fegyelmi tanács elnöke a miniszter, tagjai pedig - a miniszter javaslata alapján, a miniszterelnök által felkért - az eljárás alá vonttal azonos tisztséget betöltő szakmai vezetők.

(2) A fegyelmi tanács hivatalvesztés büntetés kiszabására irányuló javaslatát - amely együtt jár a közigazgatási államtitkár állásából való felfüggesztéssel - a közigazgatási államtitkár részére kézbesíteni kell. A közigazgatási államtitkár a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül a javaslattal szemben bírósághoz fordulhat. A kereset jogerős elbírálásáig a javaslat nem terjeszthető a miniszterelnök elé.

12. § (1) Helyettes államtitkár fegyelmi ügyében a kijelölt vizsgálóbiztos legalább helyettes államtitkári tisztséget betöltött állami vezető, a fegyelmi tanács elnöke a közigazgatási államtitkár, tagjai pedig - a miniszter által felkért - az eljárás alá vonttal legalább azonos tisztséget betöltő szakmai vezetők.

(2) A fegyelmi tanács hivatalvesztés büntetés kiszabására irányuló javaslatát - amely együtt jár a helyettes államtitkár állásából való felfüggesztéssel - a helyettes államtitkár részére kézbesíteni kell. A helyettes államtitkár a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül a javaslattal szemben bírósághoz fordulhat. A kereset jogerős elbírálásáig a javaslat nem terjeszthető a miniszter elé.

(3)

V. FEJEZET

A FEGYELMI ELJÁRÁS SZABÁLYAI A KÖZSZOLGÁLATI JOGVISZONYBAN

13. § (1) A köztisztviselők, közszolgálati ügykezelők, jegyzők közszolgálati jogviszonyára e rendelet kormánytisztviselőkre vonatkozó rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A 4. § (1) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy ha az ott meghatározottak szerint nincs olyan köztisztviselő, akit ki lehetne jelölni vizsgálóbiztosnak, akkor az önkormányzati képviselő-testület hivatalában a polgármester képviselő-testületi tagot kér fel.

(2a) Ha nincs a (2) bekezdés szerint felkérhető vizsgálóbiztos, akkor a vizsgálóbiztost az illetékes fővárosi és megyei kormányhivatal (a továbbiakban: kormányhivatal) vezető kormány megbízott jelöli ki a kormányhivatal 4. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelő kormánytisztviselői közül.

(3) Ha az önkormányzati képviselő-testület hivatalában nincs elegendő, a 6. § (3) bekezdése szerint meghatározott

köztisztviselő, a polgármester a képviselő-testület tagjai közül kér fel a fegyelmi tanácsba tagokat.

(3a) Ha a helyi önkormányzatnál indult fegyelmi eljárásban a munkáltatói jogkör gyakorlójával szemben áll fenn a 6. § (5) bekezdése szerinti valamely összeférhetlenségi ok, a polgármester a képviselő-testület tagjai közül kéri fel a fegyelmi tanács elnökét.

(3b) Ha nincs elegendő, a (3) bekezdés szerint a fegyelmi tanácsba felkérhető tag, illetve, ha nincs a (3a) bekezdés szerint felkérhető elnök, akkor a fegyelmi tanács valamennyi tagját - ideértve a fegyelmi tanács elnökét is - az illetékes kormányhivatal vezető kormány megbízott jelöli ki saját vezetői munkakört betöltő kormánytisztviselői közül.

(4) A közszolgálati ügykezelők fegyelmi eljárásában a 4. § (1) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója a vizsgálóbiztost a közigazgatási szervnek a köztisztviselői közül jelöli ki.

(5) A közszolgálati ügykezelők fegyelmi eljárásában a 6. § (3) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a fegyelmi tanács tagjai a munkáltatói jogkör gyakorlója által kijelölt köztisztviselők.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

14. § (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

(2) A rendelet szabályait a 2012. március 10-én és azt követően indult fegyelmi eljárásokban kell alkalmazni, függetlenül a kötelezettségszegés elkövetésének időpontjától.

(3) E rendeletnek a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésével összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 516/2013. (XII. 30.) Korm. rendelettel (a továbbiakban: Módr.) módosított rendelkezéseit - függetlenül a kötelezettségszegés elkövetésének időpontjától - a Módr. hatálybalépését követően indult fegyelmi eljárásokban kell alkalmazni.

168/2012. (VII. 20.) Korm. rendelet

a Kormánytisztviselői

Döntőbizottságról

[hatályos: 2016. VII. 23. –]

A Kormány a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 259. § (1) bekezdés 9. pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

I. Hatály

1. § A rendelet hatálya a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) 1. § a)-c) pontjában meghatározott államigazgatási szervekre, valamint a kormányzati szolgálati jogviszonyban állókra, az állami tisztviselőkről szóló törvény alapján állami szolgálati jogviszonyban állókra, továbbá a Kormánytisztviselői Döntőbizottságra (a továbbiakban: Döntőbizottság) terjed ki.

II. A Kormánytisztviselői Döntőbizottság szervezete

2. § (1) A Döntőbizottság független testület, a döntőbizottsági taggá történő kinevezés nem keletkeztet foglalkoztatási jogviszonyt.

(2) A Döntőbizottság legfeljebb tizenöt közszolgálati biztosból álló testület, amelynek - a Kttv. 191. § (1) bekezdése alapján - tagja az elnök és az elnökhelyettes.

(3) A Döntőbizottság tagjai megbízatásukat személyesen kötelesek ellátni.

(4) A Döntőbizottság tagjának összeférhetetlenségére alkalmazni kell a Kttv. 85. § (4) bekezdés a) és b) pontját. Összeférhetetlenség esetén a Kttv. 86. § (1) bekezdésében foglaltak szerint kell eljárni azzal, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlójának a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős minisztert (a továbbiakban: miniszter) kell tekinteni. Ha a Döntőbizottság tagja az összeférhetetlenséget a felszólítás kézbesítésétől számított harminc napon belül nem szünteti meg, a döntőbizottsági tagsága megszűnik.

(5) Ha a Döntőbizottság tagja nem kormányzati szolgálati jogviszonyban álló személy, a (4) bekezdésben foglaltak mellett a Kttv. 39. § (1) bekezdése szerinti feltételeknek is meg kell felelnie. A Kttv. 39. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltétel teljesülését a kinevezést követő harminc napon belül hatósági erkölcsi bizonyítvánnyal szükséges igazolni a miniszter által vezetett minisztériumnál kormányzati szolgálati jogviszonyban állókra irányadó rendelkezések szerint. Ha határidőben az érintett nem tesz eleget az e bekezdés szerinti kötelezettségének, döntőbizottsági tagsága megszűnik.

(6) A Döntőbizottság tagja megbízatásának időtartama alatt a társadalombiztosítás ellátásaira való jogosultság szempontjából kormányzati szolgálati jogviszonyban foglalkoztatott biztosítottak, tiszteletdíja nem önálló tevékenységből származó, járulékalapot képező jövedelemnek minősül.

(7) A Döntőbizottság tagja köteles törvényben meghatározott vagyonynyilatkozatot tenni. A vagyonynyilatkozat kezelésére és őrzésére a miniszter által vezetett minisztériumnál kormányzati szolgálati jogviszonyban állókra irányadó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(8) A Döntőbizottság működési szabályait az ügyrendje állapítja meg.

3. § (1) A Döntőbizottság elnökének feladatai:

a) dönt a Kttv. 191. § (4) bekezdésében, valamint a 8. § (6) bekezdésében meghatározott kizárási ok fennállásának kérdésében;

b) képviseli a Döntőbizottságot;

c) jóváhagyja az ügyrendet;

d) ellenőrzi az eljárási határidők megtartását;

e)

f) kijelöli az eljáró tanács tagjait és a véleményt kiadmányozó közszolgálati biztost;

g)

h) összehangolja a Döntőbizottság tevékenységét, közreműködik az egységes joggyakorlat biztosításában;

i) összehívja a Döntőbizottság üléseit;

j) ellátja azokat a feladatokat, amelyeket jogszabály és a Döntőbizottság ügyrendje számára előír.

(2) A Döntőbizottság elnökét távolléte esetén az elnökhelyettes teljes jogkörrel helyettesíti.

4. § A Döntőbizottság tagjai havonta tiszteletdíjra jogosultak, amelyet a miniszter állapít meg. Az ily módon megállapított tiszteletdíj mértéke nem haladhatja meg az illetményalap tizenötszörösét.

5. § (1) A Döntőbizottság tagjainak megbízatása felmentéssel szűnik meg. A felmentést nem kell megindokolni. A felmentési idő harminc nap.

(2) A Döntőbizottság tagját erre irányuló kérelme esetén, kötelező felmenteni, a felmentési idő harminc nap. A felek eltérő felmentési időtartamban is megállapodhatnak.

(3)

6. § (1) Ha az eljáró tanács elvi kérdésekre is kiterjedő határozatot hozott, arról az eljáró tanács elnöke tájékoztatja a Döntőbizottság elnökét, aki indokolt esetben dönthet a határozat Elvi Döntőbizottsági Határozatként történő közzétételéről a Döntőbizottság honlapján.

(2) Vitás jogalkalmazási kérdés esetén - a jogorvoslati gyakorlat egységességének biztosítása érdekében - a Döntőbizottság elnöke teljes ülést hív össze. Az ülésen a közszolgálati biztosok kétharmados többséggel a Döntőbizottság gyakorlatának elemzését követően Döntőbizottsági Állásfoglalást hozhatnak. Az erre vonatkozó részletszabályokat a Döntőbizottság ügyrendje állapítja meg.

7. § (1) A Döntőbizottság ügyviteli és döntéshozókészítési feladatait - a Döntőbizottság iránymutatása mellett - a Titkárság látja el. A Titkárság a miniszter által vezetett minisztérium szervezetében működő főosztálynak megfelelő szintű szervezeti egység, amelyet titkárságvezető vezet. A Titkárságon foglalkoztatottak a minisztériummal állnak kormányzati szolgálati jogviszonyban.

(2) A titkárságvezető főosztályvezető, a titkárságvezető-helyettes főosztályvezető-helyettesi besorolású és díjazású kormánytisztviselő. A Titkárságon foglalkoztatottak kormánytisztviselők, kormányzati ügykezelők.

(3)-(4)

III. A Kormánytisztviselői Döntőbizottság eljárása

8. § (1) A közszolgálati biztos a rábízott ügyekben folyamatosan, lelkiismeretesen köteles eljárni.

(2) A közszolgálati biztos minden ügyben befolyástól mentesen, és részrehajlás nélkül köteles eljárni, a döntés befolyásolására irányuló minden kísérletet köteles elhárítani és arról a Döntőbizottság elnökét haladéktalanul tájékoztatni.

(3) A közszolgálati biztos az eljárása során köteles az eljárásban részt vevő féllel szemben tisztességes és pártatlan magatartást tanúsítani.

(4) A közszolgálati biztos köteles a tisztességéhez méltó, kifogástalan magatartást tanúsítani és tartózkodni minden olyan megnyilvánulástól, amely a Döntőbizottság eljárásába vetett bizalmat vagy a Döntőbizottság tekintélyét csorbítaná.

(5) A közszolgálati biztosok függetlenek, a jogszabályok alapján meggyőződésüknek megfelelően döntenek, a

jogorvoslati tevékenységükkel összefüggésben nem befolyásolhatók és nem utasíthatók.

(6) A közszolgálati panasz (a továbbiakban: panasz) előkészítésében, elbírálásában, valamint a véleményezési eljárásban nem vehet részt

a) az, aki a panaszos vagy véleménykérő által sérelmezett intézkedés meghozatalában részt vett;

b) a panaszos vagy véleménykérő hozzátartozója;

c) az, akitől az ügy tárgyilagosa megítélése egyéb okból nem várható el.

(7) A közszolgálati biztos a Döntőbizottság elnökének köteles haladéktalanul bejelenteni, ha vele szemben a (6) bekezdés a)-c) pontja szerinti kizárási ok áll fenn. A kizárás tárgyában az elnök soron kívül dönt.

9. § (1) A Döntőbizottság eljárása a panasz benyújtásával indul. A panaszt írásban - az igényt alátámasztó okiratokkal együtt - három példányban kell benyújtani. A panasz szóban is előterjeszthető a Titkárságon, amelyről a Titkárság jegyzőkönyvet vesz fel. A panaszban meg kell jelölni

a) a panaszos (és képviselője) nevét, lakcímét (székhelyét), elérhetőségét (telefonszám, e-mail cím);

b) a munkáltató nevét és székhelyét;

c) a sérelmesnek tartott munkáltatói intézkedést;

d) az érvényesíteni kívánt jogot és az annak alapjául szolgáló tényeket, bizonyítékokat; és

e) a Döntőbizottság döntésére irányuló határozott kérelmet és ennek indokait.

(2) A Döntőbizottsághoz beérkezett panaszt a Titkárság nyilvántartásba veszi. A panaszt a titkárságvezető által kijelölt kormánytisztviselő vizsgálja meg.

(3) A kijelölt kormánytisztviselő vizsgálja a panasz befogadhatóságát. A panasz befogadhatósága vizsgálatának ki kell terjednie a Döntőbizottság hatáskörének ellenőrzésére és arra, hogy a panasz megfelel-e a jogszabályi követelményeknek. Ha szükséges, a Titkárság megfelelő határidő tűzésével hiánypótlásra szólíthatja fel a panaszost.

(4) Ha a (3) bekezdésben meghatározott vizsgálat alapján a panasz nem befogadható, a titkárságvezető javaslatot tesz a Döntőbizottság elnökének az eljárás megszüntetésére. Az eljárás megszüntetéséről a Döntőbizottság elnöke határozatot hoz, amelyet a Titkárság megküld a panaszosnak és a munkáltatónak. A munkáltató példányához csatolni kell a panasz másolatát.

(5) A befogadható panaszt a titkárságvezető felterjeszti a Döntőbizottság elnökéhez. A Döntőbizottság elnöke a Kttv. 190. § (11) bekezdése szerint jelöli ki az eljáró tanács tagjait, köztük a tanács elnökét és előadó tagját. A Döntőbizottság elnöke a kijelölésről tájékoztatja a titkárságvezetőt, egyúttal felkéri a döntéshozókészítésre. A Titkárság a kijelölésről szóló döntést megküldi az érintett tanács tagok részére.

(6) Az eljáró tanács kijelölését követően a titkárságvezető értesíti a munkáltatót a Döntőbizottság eljárásának megindításáról, megküldi számára a panaszt és felhívja nyilatkozatának előterjesztésére, amely az eljárás megszüntetésére irányul vagy érdemi védekezést tartalmaz.

(7) A panasszal kapcsolatban - az eljáró tanács tagjainak egyetértése mellett - a Titkárság

a) iratokat, adatokat kérhet be a panaszostól, a munkáltatótól;

b) a Kttv. 177. § (2) bekezdése szerinti célból a közszolgálati alapnyilvántartás adatkörével összefüggésben - az eljáró tanács által meghatározott - bizonyítékokat szerezhet be;

c) a (9) bekezdésben meghatározottakhoz képest a panasz kivizsgálásához szükséges további cselekményeket végezhet, így nyilatkozattételre hívhat fel.

(8) A Kttv. 190. § (9) bekezdése szerinti eljárási határidő (a továbbiakban: eljárási határidő) meghosszabbításáról - a titkárságvezető javaslatára - az eljáró tanács elnöke dönt. Az eljáró tanács elnökének döntését a Titkárság megküldi a panaszosnak és a munkáltatónak.

(9) Az eljáró tanács

a) személyesen meghallgathatja a panaszost, illetve a munkáltatót;

b) a felek indítványára tanúkat hallgathat meg;

c) a felek indítványára - a szakértői díj megelőlegezését követően - szakértőt rendelhet ki.

Az a) pont szerinti meghallgatásra a titkárságvezető is javaslatot tehet. A személyes meghallgatás a felek együttes jelenlétében történik. Az a) és b) pont szerinti meghallgatáson az eljáró tanács elnöke engedélyezheti a felek és képviselőik részére, hogy a meghallgatotthoz kérdéseket intézzenek. A meghallgatás nem nyilvános, arról jegyzőkönyvet kell felvenni. A tanú meghallgatásáról mindkét felet értesíteni kell.

(10) Az eljáró tanács az eljárás bármely szakaszában megkísérelheti, hogy a panaszos és a munkáltató a jogvitát, vagy a vitás kérdések egy részét egyezséggel rendezze. Ha az egyezség megfelel a jogszabályoknak, azt az eljáró tanács jóváhagyja, ellenkező esetben a jóváhagyást megtagadja, és az eljárást folytatja.

(11) A (7) bekezdés b) pontja szerinti bizonyítékok beszerzéséről a titkárságvezető - az előadó tag útján - tájékoztatja az eljáró tanácsot. Az eljáró tanács tagja további bizonyítást javasolhat vagy az eljáró tanács a rendelkezésre álló adatok alapján határozatot hozhat.

(12) A határozat nem terjedhet túl a panaszon. A határozat rendelkező részét az eljáró tanács a határozathozatal napján foglalja írásba, amit a tagok kézjegyükkel ellátnak.

(13) A Döntőbizottság a következő határozatokat hozhatja:

a) a panasznak egészben vagy részben helyt ad;

b) a panaszt elutasítja;

c) a felek közötti egyezséget jóváhagyja;

d) az eljárást megszünteti.

(14) A Döntőbizottság az eljárást megszünteti, ha

a) a panaszos követelésének érvényesítése bíróság vagy más hatóság hatáskörébe tartozik;

b) a panaszos követelése idő előtti;

c) a panaszos elmulasztotta a Kttv. 190. § (2) bekezdése szerinti igényérvényesítési határidőt;

d) a panaszos a hiánypótlási felhívásnak nem tett eleget, és emiatt a panasz nem bírálható el;

e) a felek között ugyanabból a ténybeli alapból származó ugyanazon jog iránt az eljárás már folyamatban van, vagy annak tárgyában a Döntőbizottság már határozatot hozott;

f) a panaszos a panaszt visszavonta;

g) a panaszos elhalálozott; vagy

h) a munkáltató jogutód nélkül megszűnt.

(15) A határozatnak tartalmaznia kell:

a) a Döntőbizottság megjelölését és az ügyszámot;

b) a panaszos és képviselője nevét, lakcímét (székhelyét);

c) a munkáltató és képviselője nevét, székhelyét;

d) a panasz tárgyának megjelölését, a sérelmezett munkáltatói intézkedést;

e) a határozat rendelkező részét és indokolását;

f) a határozathozatal helyét és idejét; és

g) az eljáró tanács összetételét, tagjainak aláírását és a Döntőbizottság bélyegzőlenyomatát. Az aláírásban akadályozott tanács tag helyett az eljáró tanács elnöke ír alá.

(16) A határozat rendelkező részének tartalmaznia kell a Döntőbizottság döntését, továbbá a jogorvoslat lehetőségét, benyújtásának helyét és az arra rendelkezésre álló határidőt.

(17) Az indokolásnak a következőket kell tartalmaznia:

a) a felek álláspontját és kérelmét;

b) a Döntőbizottság által megállapított tényállást és az annak alapjául szolgáló bizonyítékokat;

c) azokat a körülményeket, amelyeken a bizonyítékok mérlegelése alapul;

d) azon okokra történő utalást, amelyek miatt a Döntőbizottság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte;

e) a jogvita elbírálása szempontjából jelentőséggel bíró jogszabályokat; és

f) a Kttv. 190. § (13) bekezdésével összhangban az eljárási költség viselésére vonatkozó indokokat.

(18) Az indokolással ellátott határozatot - annak meghozatalától számított - nyolc napon belül írásba kell foglalni, amelyet az írásba foglalást követő öt napon belül a Titkárság megküld a panaszos és a munkáltató részére.

9/A. § (1) A panasz benyújtására nyitva álló igényérvényesítési határidő elmulasztása esetén, az elmulasztott határidő utolsó napjától számított tizenöt napon belül igazolási kérelem terjeszthető elő, amellyel egyidejűleg pótolni kell az elmulasztott cselekményt. Ha a mulasztás ténye később jutott a panaszos tudomására, vagy az akadály később szűnt meg, az igazolási kérelem előterjesztésének határideje a tudomásszerzéssel, vagy az akadály megszűnésével veszi kezdetét. Az igazolási kérelemben elő kell adni a mulasztás okát és a mulasztás véltenszégét valószínűsítő körülményeket.

(2) Ha az ügy eldöntése olyan előzetes kérdés elbírálásától függ, amely tárgyban az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, a Döntőbizottság saját eljárását - a más szervnél folytatott eljárás jogerős befejezéséig - felfüggesztheti. Az eljárás felfüggesztésével minden határidő megszakad, a felfüggesztés megszűnésekor - az eljárási határidő kivételével - a határidő számítása újrakezdődik. Az eljárás felfüggesztéséről - a titkárságvezető javaslata alapján - az eljáró tanács elnöke dönt. A felfüggesztésről szóló döntést a Döntőbizottság küldi meg a panaszosnak és a munkáltatónak.

(3) Ha az eljárás során a munkáltató jogutódlással megszűnik, az eljárás félbeszakad a jogutód eljárásba történő bevonásáig vagy belépéséig. Az eljárás félbeszakadását az eljáró tanács elnöke állapítja meg. Az eljárás félbeszakadásával minden határidő megszakad, a félbeszakadás megszűnésekor - az eljárási határidő kivételével - a határidő számítása újrakezdődik. A félbeszakadásról szóló döntést a Titkárság megküldi a panaszosnak, aki - a döntés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül - köteles bejelenteni új munkáltatóját. E bejelentést követően a Döntőbizottság az eljárást a jogutód munkáltatóval szemben folytatja le.

10. § (1) A panaszos, illetve a munkáltató helyett azok képviselője, meghatalmazottja is eljárhat. A panaszost meghatalmazás útján képviselheti a hozzátartozója, jogi képviselője, érdek-képviselői szerv, Magyar Kormánytisztviselői Kar.

(2) A Döntőbizottság az eljárása során a Titkárság útján gondoskodik arról, hogy a panaszos, illetve a munkáltató minden, az eljárás során felvetődött tény, iratot, nyilatkozatot megismerhessenek és azokkal kapcsolatban álláspontjukat kifejthessék.

(3) A panaszos a panaszt a Döntőbizottság határozatának meghozataláig módosíthatja, visszavonhatja.

11. § (1) Ha a Döntőbizottság a panaszt részben vagy egészben alaposnak találja, a munkáltatót részben vagy egészben kötelezheti a panaszos szükséges és igazolt költségei (a továbbiakban: eljárási költség) megtérítésére. E rendelet alkalmazásában eljárási költség mindaz a költség, ami a panaszos részéről a célszerű és jóhiszemű eljárással összefüggésben felmerült (különösen: szakértői díj, tanú megjelenésével összefüggő költség).

(2) A panaszos - az (1) bekezdés szerinti esetekben - igényelheti, hogy a Döntőbizottság kötelezze a munkáltatót

a) az ügyvéd munkadíjának és készkiadásainak címén az ő és képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint

b) a képviselője részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére.

(3) Az ügyvédi munkadíj összegét az eljáró tanács indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

(4) A Titkárság a felhívásra megjelent kormánytisztviselő, állami tisztviselő, valamint a tanú részére és kérelmére - a munkából kiesett idő igazolására - igazolást állít ki a megjelenés napjáról és időtartamáról.

12. § (1) A Döntőbizottság határozatának kiegészítését a panaszos, illetve a munkáltató a határozat közlésétől számított tizenöt napon belül kérheti, ha a Döntőbizottság a panasz valamely részéről nem döntött. A kiegészítés iránt előterjesztett kérelemnek a határozat elleni keresetlevél benyújtására halasztó hatálya nincs, a Titkárság a keresetlevél továbbításakor a kiegészítés iránti kérelemről köteles a bíróságot tájékoztatni.

(2) A Döntőbizottság a határozat kijavítását - hivatalból, illetve a panaszos vagy a munkáltató kérelmére - bármikor elrendelheti

a) névcseré vagy hibás névírás,

b) szám- vagy számítási hiba, továbbá

c) az a) és b) pontban nem említett más elírás esetén.

(2a) A kijavítás iránt előterjesztett kérelemnek a határozat elleni keresetlevél benyújtására halasztó hatálya nincs, a Titkárság a keresetlevél továbbításakor a kijavítás iránti kérelemről köteles a bíróságot tájékoztatni.

(3) A Döntőbizottság határozata jogerős, ha a panaszos, illetve a munkáltató a határozat közlésétől számított harminc napon belül nem terjeszt elő keresetet.

13. § (1) A Döntőbizottsághoz beérkezett véleménykérő ügyiratot a Titkárság nyilvántartásba veszi. A titkárságvezető kijelöli a Titkárság kormánytisztviselőjét a véleménykérő ügyirat befogadhatóságának vizsgálatára. E vizsgálat során a Titkárság a véleménykérőtől felvilágosítást, iratokat kérhet, továbbá felhívhatja őt a véleménykérő ügyirat kiegészítésére. A kérelem befogadhatóságának vizsgálata során megfelelően alkalmazni kell a 9. § (3) bekezdését.

(2) Ha a véleménykérő ügyirat nem befogadható, a titkárságvezető javaslatot tesz annak elutasítására a Döntőbizottság elnöke számára. A Döntőbizottság elnökének a véleménykérő ügyirat elutasításáról szóló döntését a Titkárság küldi meg a véleménykérő részére.

(3) Ha a véleménykérő ügyirat befogadható, a titkárságvezető azt felterjeszti a Döntőbizottság elnökéhez, aki kijelöli a véleményt kiadmányozó közszolgálati biztost.

(4) A befogadást és a közszolgálati biztos kijelölését követően a Titkárság a véleménykérőtől további adatokat, iratokat kérhet be, őt nyilatkozattételre hívhatja fel.

(5) A közszolgálati biztos az ügyirat tárgyában véleményt ad ki, amelyet a Titkárság küld meg a véleménykérő részére. A kiadott vélemény nem terjedhet túl a véleménykérő ügyiratban foglaltakon.

14. § Ez a rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

15. § E rendeletnek a Kormánytisztviselői Döntőbizottságról szóló 168/2012. (VII. 20.) Korm. rendelet módosításáról szóló 103/2016. (V. 13.) Korm. rendelettel (a továbbiakban: Módr.) megállapított rendelkezéseit a Módr. hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

249/2012. (VIII. 31.) Korm. rendelet a közszolgálati tisztviselők részére adható juttatásokról és egyes illetménypótlékokról

[hatályos: 2014. IX. 5 –]

A Kormány a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 259. § (1) bekezdés 6. pont *a)*, *c)*, *d)* és *e)* alpontjában, valamint 16. pont *a)* alpontjában foglalt felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

I. Hatály

1. § (1) A rendelet hatálya - a (2)-(5) bekezdésben foglalt kivétellel - a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) 1. és 2. §-ában meghatározott közigazgatási szervekre és az ott foglalkoztatott kormányzati szolgálati jogviszonyban állókra, valamint a közszolgálati jogviszonyban állókra terjed ki.

(2) A 3. § hatálya az államigazgatási szervnél foglalkoztatott kormánytisztviselőre, kormányzati ügykezelőre terjed ki.

(3) A szakmai vezetőre, a politikai tanácsadóra, politikai főtanácsadóra, a kormányzati ügykezelőre, közszolgálati ügykezelőre a 2. § hatálya nem terjed ki.

(4) A 9. § hatálya az (1) bekezdésben foglaltakon kívül kiterjed a politikai vezetőre is.

(5) A NAV állományába tartozó kormánytisztviselőkre és kormányzati ügykezelőkre a 2. § és 9. § hatálya nem terjed ki.

II. Képzettségi pótlék

2. § (1) A feladatkör szakszerűbb ellátását biztosító tudományos fokozat, valamint a feladatkörön belüli szakosodást elősegítő további szakképesítés, szakképzettség elismeréseként a közigazgatási szerv kormánytisztviselői, köztisztviselői számára a hivatali szervezet vezetője - a közigazgatási szerv személyi juttatása előirányzata terhére - képzettségi pótlékot állapíthat meg.

(2) Képzettségi pótlék állapítható meg annak a kormánytisztviselőnek, köztisztviselőnek is, aki a besorolásánál figyelembe vett iskolai végzettségénél magasabb szintű szakképesítéssel, szakképzettséggel rendelkezik, feltéve, ha az a munkakör ellátásához szükséges.

(3) A képzettségi pótlékra jogosító munkaköröket és képzettségeket a közszolgálati szabályzatban vagy ügyrendben kell feltüntetni.

(4) A képzettségi pótlék mértéke:

a) doktori (PhD) fokozat vagy a felsőoktatási törvényben meghatározott, azzal egyenértékű, vagy ennél magasabb tudományos fokozat esetén az illetményalap 75%-a,

b) felsőfokú iskolai rendszerű képzésben, továbbképzésben szerzett további szakképesítés, szakképzettség esetén az illetményalap 50%-a,

c) akkreditált iskolai rendszerű felsőfokú szakképzésben vagy iskolarendszeren kívüli felsőfokú szakképzésben szerzett szakképesítés, szakképzettség esetén az illetményalap 40%-a,

d) iskolarendszeren kívüli középfokú szakképzésben szerzett további szakképesítés, szakképzettség esetén az illetményalap 30%-a.

(5) A több feltételnek is megfelelő kormánytisztviselő, köztisztviselő csak egy, a magasabb összegű pótlékra jogosult. A (4) bekezdés *a)*-*d)* pontjában meghatározott több, a képzettségi pótlék szempontjából azonos szintű oklevél vagy szakképesítés esetén is csak egyszeres pótlék állapítható meg.

(6) A felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselő, köztisztviselő nem jogosult képzettségi pótlékra, ha a (4) bekezdés *d)* pontjában meghatározott további szakképesítéssel rendelkezik.

III. Munkaköri pótlék

3. § (1) Az államigazgatási szervnél a kormánytisztviselő, kormányzati ügykezelő számára a hivatali szervezet vezetője munkaköri pótlékot állapíthat meg.

(2) A munkaköri pótlék csak abban a munkakörben fizethető, amelyet munkakör-elemzést követően értékelték a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter által meghatározott szakmai módszertan alapján.

(3) A munkakör-elemzéseket és -értékeléseket, továbbá a pótlékra javasolt munkaköröket valamint a pótlék mértékét a személyügyi központnak kell megküldeni.

(4) A munkakör-értékelés alapján a hivatali szervezet vezetője közszolgálati szabályzatban határozza meg azokat a munkaköröket, amelyekben pótlék fizethető.

(5) A munkaköri pótlékra jogosító munkaköröket külön kell meghatározni a vezetőre, az I. besorolási osztályba tartozó, valamint II. besorolási osztályba tartozó kormánytisztviselőre, továbbá a kormányzati ügykezelőre.

(6) Az államigazgatási szervnél a megállapított eredeti személyi juttatások előirányzatának tíz százalékát nem haladhatja meg a munkaköri pótlékra kifizethető összeg.

(7) A kormánytisztviselő részére legfeljebb a besorolása szerinti alapilletménye 30%-ának megfelelő összeg fizethető munkaköri pótlékként. Amennyiben a kormánytisztviselő számára alapilletmény-eltérítést is megállapítottak, akkor a munkaköri pótlék és az eltérítés együttes összege nem haladhatja meg a kormánytisztviselő besorolása szerinti alapilletménye 50%-ának megfelelő összeget.

(8) Kormányzati ügykezelő esetében a (7) bekezdés rendelkezéseit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy részére legfeljebb az illetménye 30%-ának megfelelő összeg fizethető munkaköri pótlékként.

(9) A munkakör ismételt elemzésére és értékelésére akkor kerülhet sor, ha megváltozik a munkakör tartalma. Ha egy munkakör ismételt elemzésére és értékelésére kerül sor, akkor arról a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős minisztert a személyügyi központ útján tájékoztatni kell.

(10) A munkakör-elemzéseket és értékeléseket az államigazgatási szerv tárolja.

(11) A munkakör-elemzéseket a munkaköri leírások alapján kell végezni.

(12)

IV. Céljuttatás

4. § (1) A közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető számára a Kttv. 154. § (2) bekezdésben foglaltak szerint állapítható meg célfeladat, illetve céljuttatás.

(2) A közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető a céljuttatásra akkor jogosult, ha a célfeladat eredményesen teljesült és azt a hivatali szervezet vezetője igazolta.

(3) A célfeladat nem lehet azonos a teljesítményértékelés során a közszolgálati tisztviselő, részére megállapított feladattal.

(4) A céljuttatással kapcsolatos adatokról (a célfeladat megnevezéséről, a céljuttatás kifizetéséről, annak összegéről, a közszolgálati tisztviselők besorolásáról, a szervezet megnevezéséről, amennyiben a céljuttatás uniós forrásból kerül kifizetésre, akkor a projekt elnevezéséről és számáról) a hivatali szervezet vezetője a tárgynegyedévet követő hónap 15. napjáig tájékoztatja a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős minisztert.

(5) A Kttv. 154. § (3) bekezdése szerint megállapított célfeladat, illetve céljuttatás esetében a céljuttatás fedezetét

a célfeladatot tűző államigazgatási szerv költségvetéséből kell biztosítani.

5. § A Kttv. 154. § (3) bekezdése szerinti célfeladat meghatározása során a 4. §-ban foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

V. Kutatási megállapodás

6. § (1) A kormányzati tevékenység támogatására a hivatali szervezet vezetője legfeljebb egy éves időtartamra kutatási megállapodást köthet a közszolgálati tisztviselővel, szakmai vezetővel.

(2) A kutatás eredményes végrehajtása esetén a közszolgálati tisztviselőt, szakmai vezetőt kutatói céljuttatás illeti meg.

(3) A kutatás időtartamára a közszolgálati tisztviselőt, szakmai vezetőt mentesíteni kell a munkavégzés alól. A munkavégzés alóli mentesítés feltételeiről és a mentesítés idejére járó díjazásról a felek külön megállapodást köthetnek.

(4) Az e §-ban nem szabályozott kérdésekben a 4. §-t kell megfelelően alkalmazni.

VI. Az állam által vállalt készfizető kezesség

7. §

VII. Kegyeleti juttatás

8. §

VIII. Cafetéria

9. § (1) A közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető, politikai vezető írásban vagy elektronikus úton a tárgyév március 1-ig, illetve a jogviszony létesítésekor vagy az áthelyezésekor nyilatkozik arról, hogy a cafetéria-juttatás összegén belül milyen juttatásokra tart igényt. A nyilatkozat ezt követően csak akkor módosítható, ha azt a hivatali szervezet vezetője a közszolgálati szabályzatban lehetővé teszi. A hivatali szervezet vezetője a közszolgálati szabályzatban előírhatja, hogy a közszolgálati tisztviselőnek, szakmai vezetőnek, politikai vezetőnek a helyi utazására szolgáló bérlet választására vonatkozó nyilatkozatát a tárgyévre vonatkozó nyilatkoztatási időszakot megelőzően kell megtennie.

(2) A közszolgálati tisztviselőt, szakmai vezetőt, politikai vezetőt megillető cafetéria-juttatás éves összegét - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - a hivatali szervezet vezetője a közszolgálati szabályzatban határozza meg tárgyév február 15-ig.

(3) A Kttv. 151. § (2) bekezdésében meghatározott esetben, illetve ha a közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető, politikai vezető jogviszonya a tárgyév közben szűnik meg, az időarányos részt meghaladó mértékben igénybe vett cafetéria-juttatás értékét a távollét vége utáni első munkanapon, illetve a jogviszony megszűnésekor vissza kell fizetni, illetve - a közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető, politikai vezető választása szerint, ha a juttatás természete ezt lehetővé teszi - vissza kell adni (a továbbiakban együtt: visszafizetés). Nem kell visszafizetni a cafetéria-juttatás értékét, ha a jogviszony a Kttv. 60. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott okból szűnik meg.

(4) Ha a közszolgálati tisztviselőt, szakmai vezetőt a tárgyév közben áthelyezik, cafetéria-juttatásra az egyes munkáltatóknál a (10) bekezdésben meghatározottak szerint időarányosan jogosult.

(5) Az éves keretösszeg az adott évben a közszolgálati szabályzatban meghatározott cafetéria-juttatás igénybevételére használható fel. A tárgyévben igénybe nem vett összeg a következő évre nem vihető át. A közszolgálati

tisztviselő, szakmai vezető, politikai vezető a tárgyévben igénybe nem vett összeg felhasználásáról - a közszolgálati szabályzatban meghatározott eljárási rendben - november 30-ig írásban nyilatkozik. Amennyiben a keretösszegeből ezer forintot meg nem haladó összeg marad, azt a közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető, politikai vezető nem veheti igénybe.

(6) Az éves keretösszeget ezer forintra kerekítve kell megállapítani, kivéve, ha a keretösszeg megfelel a Kttv. 151. § (1) bekezdésében meghatározott legalacsonyabb, illetve a költségvetési törvényben meghatározott legmagasabb összegnek.

(7) Ha a közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető, politikai vezető a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 71. § (3) bekezdésben szereplő juttatások közül választ, akkor a keretösszegeből legalább akkora összeget kell felhasználnia, amekkora összegű az adott pénztár, intézmény által előírt minimum tagdíj összege. E követelmény olyan módon is teljesíthető, hogy a közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető, politikai vezető a minimum tagdíj összegére kiegészíti a felhasznált cafetéria-juttatás összegét.

(8) Ha a juttatások év közbeni módosításának lehetőségét biztosítja a közigazgatási szerv a közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető, politikai vezető számára, akkor annak módját, feltételeit a közszolgálati szabályzatban meg kell állapítani. A módosítás névre szóló utalvány esetében csak akkor lehetséges, ha azt a közigazgatási szerv még nem rendelte meg a közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető, politikai vezető részére annak korábbi nyilatkozata alapján.

(9) Ha a közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető, politikai vezető jogviszonya év közben keletkezik, vagy a közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető áthelyezésére kerül sor, illetve tartós távollétéről tér vissza, akkor az első munkában töltött napot követő 10 munkanapon belül nyilatkozik az általa választott cafetéria-juttatásról.

(10) Ha a közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető, politikai vezető jogviszonya év közben keletkezik, a közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető, politikai vezető a keretösszeg időarányos részére jogosult. A keretösszeget ezer forintra kerekítve kell megállapítani. A jogosultsági idő számításakor az adott év naptári napjainak számát kell figyelembe venni.

(11) Ha a közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető, politikai vezető önhibájából nem nyilatkozik határidőben az általa választott cafetéria-juttatásról, akkor a hivatali szervezet vezetője által meghatározott juttatásra jogosult.

(12) A juttatás elszámolásakor figyelembe kell venni a közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető, politikai vezető nevére szóló, a szerv által már megrendelt utalvány összegét is. Továbbá igénybe vett juttatásnak kell tekinteni az elszámolás során az Szja tv. 71. § (3) bekezdése szerinti juttatások esetében a kiutalt tárgyhavi munkáltatói hozzájárulást.

(13) A hivatali szervezet vezetője által kiadott közszolgálati szabályzat a szervezet személyi állományának egyes csoportjai tekintetében nem állapíthat meg valamely szempont alapján eltérő mértékű keretösszeget, illetve eltérő választható juttatásokat.

IX. Juttatások nyugállományú közszolgálati tisztviselők, szakmai vezetők részére

10. § (1) A nyugállományú közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető a szociális helyzetére figyelemmel, rászorultság alapján pénzbeli vagy természetbeni támogatásban részesíthető.

(2) Szociális és kegyeleti támogatás céljára a közigazgatási szerv költségvetésében fedezetet kell biztosítani (szociális keret), amely más célra nem használható fel és nem csoportosítható át.

(3) A szociális támogatások körülményeként felhasználásának biztosítására, a nyugállományú közszolgálati tisztviselő,

szakmai vezető szociális helyzetének folyamatos figyelemmel kísérésére, az igényjogosultság megállapítására és a támogatások folyósítására - szociális bizottságok bevonásával - a szerv vezetője a személyügyi szervezet útján köteles intézkedni.

(4) A szervek vezetői a személyügyi szervezet útján, a szociális bizottságokkal és a társadalmi és érdek-képviselői szervezetekkel együttműködve kötelesek figyelemmel kísérni a nyugdíjas közszolgálati tisztviselői, szakmai vezetői állomány szociális helyzetét, nyilvántartani a tartósan gondozásra szorulókat, folyamatosan kapcsolatot tartani a gondozottakkal.

(5) A szociális keret terhére nyújtható pénzbeli és természetbeni támogatások:

- a) eseti szociális segély,
- b) jövedelem-kiegészítés,
- c) temetési segély,
- d) kedvezményes étkeztetés,
- e) kedvezményes üdültetés,
- f) egyes szolgáltatások kedvezményes igénybevétele.

11. § (1) A 10. § (4) bekezdésében meghatározott feladatokat annak a szervnek a vezetője látja el, ahonnan az érintett nyugállományba került.

(2) A szerv megszűnése esetén ezt a feladatot a jogutód szerv, ennek hiányában a felettes vagy az általa kijelölt szerv látja el.

12. § (1) A nyugállományú közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető szociális gondozásának, illetve szakmai tapasztalata hasznosításának elősegítésére, a velük való kapcsolattartás biztosítására a munkáltató nyugdíjas bizottságot hozhat létre, illetve támogathatja az e célokat szolgáló egyesületek létrehozását. A rendkívüli feladatok végrehajtása során, így különösen választás, népszámlálás, egyéb statisztikai felmérések keretében elsősorban az életpályájukat a közszolgálatban letöltő, tapasztalt nyugdíjas közszolgálati tisztviselőt, szakmai vezetőt előnyben kell részesíteni. A nyugdíjas bizottság javaslatot tehet nyugdíjas közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető elismerésére a Közszolgálati Tisztviselők Napja alkalmából.

(2) A központi államigazgatási szerv vezetője legalább kétfévente áttekinti, értékeli az (1) bekezdésben, valamint a 10-11. §-okban meghatározott rendelkezések érvényesülését, és szükség esetén a nyugdíjas közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető helyzetét javító intézkedést hoz. Az értékelés megvitatására a nyugdíjas bizottság képviselőjét is meg kell hívni.

(3) Ha nyugdíjas bizottságot nem hoznak létre, a nyugdíjas közszolgálati tisztviselő, szakmai vezető ügyeinek intézésével referens bízható meg.

X. Záró rendelkezések

13. § Ez a rendelet a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.

14. §

15. §

273/2012. (IX. 28.) Korm. rendelet a közzszolgálati tisztviselők továbbképzéséről

[hatályos: 2017. I. 1. –]

A Kormány a közzszolgálati tisztviselőről szóló 2011. évi CXCV. törvény 259. § (1) bekezdés 16. pont a) alpontjában és a 17. pont c) alpontjában foglalt felhatalmazás alapján,

a 29. § tekintetében a csőd eljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 84/A. § (1a) bekezdésében,

a 30. § tekintetében a közzszolgálati tisztviselőről szóló 2011. évi CXCV. törvény 259. § (5) bekezdés a) pontjában, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. Hatály

1. § (1) E rendelet hatálya a közzszolgálati tisztviselőről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) 1. és 2. §-ában meghatározott közzszolgálati szervekre, továbbá az e szerveknél foglalkoztatott kormánytisztviselőkre és köztisztviselőkre, valamint a Nemzeti Közzszolgálati Egyetemre, a nyilvántartásba vett továbbképzési programmal rendelkező képzőintézményekre, továbbá a személyügyi központra terjed ki.

(2) A rendelet hatálya - az (5) bekezdésben meghatározott kivétellel - kiterjed a kormányzati ügykezelőre, közzszolgálati ügykezelőre abban az esetben, ha a munkáltató döntése alapján, vagy önként vállalt továbbképzésen vesz részt.

(3) A rendelet hatálya nem terjed ki a szakmai vezetőkre.

(4) A polgármester, helyi önkormányzati képviselő közzszolgálati továbbképzése esetén e rendelet szabályait kell megfelelően alkalmazni.

(5) A rendelet hatálya nem terjed ki a Nemzeti Adó- és Vámhivatalra, valamint a személyi állományába tartozó kormánytisztviselőkre és kormányzati ügykezelőkre.

2. Értelmező rendelkezések

2. § (1) E rendelet alkalmazásában:

a) *felnoítképzési intézmény*: a felnoítképzésről szóló törvényben szabályozott feltételeknek megfelelő, engedéllyel rendelkező, felnoítképzést folytató intézmény;

b) *belső továbbképzés*: közzszolgálati szerv, felsőoktatási vagy felnoítképzési intézmény által folytatott szakmai továbbképzés, amely a megrendelő közzszolgálati szerv számára speciális intézményi vagy munkaköri ismereteket, illetve képességeket közvetít;

c) *egyéni továbbképzési terv*: a közzszolgálati tisztviselő tárgyévra meghatározott tanulmányi kötelezettségeinek és egyéni fejlesztési igényeinek teljesítését biztosító képzési terv;

d) *egyszerűsített nyilvántartásba vétel*: a belső továbbképzési program és az azt megvalósító közzszolgálati szerv, felsőoktatási vagy felnoítképzési intézmény nyilvántartásba vétele, amelynek eredményeként a továbbképzési program felkerül a továbbképzési programjegyzékre;

e) *éves továbbképzési terv*: a munkáltatónál foglalkoztatott kormánytisztviselők, köztisztviselők egyéni továbbképzési terveinek összessége;

f) *képzésfejlesztés*: a közzszolgálati továbbképzési programokban felhasznált szakanyagok létrehozása, a képzés során alkalmazott oktatásmódszertan, a képzések követelményrendszerének megfelelő tanmenet és a

képzésekben felhasznált tananyagok, oktatási segédanyagok fejlesztése;

g) *közzszolgálati továbbképzési program*: általános közzszolgálati, szakmai és vezetői ismeretek megszerzésére irányuló, a közzszolgálati szakvizsgára való felkészülést moduláris rendszerben szolgáló, továbbá a jogalkalmazás javítására irányuló továbbképzések, melyek fejlesztéséről és megvalósításáról a Nemzeti Közzszolgálati Egyetem (a továbbiakban: NKE) gondoskodik;

h) *minőségirányítási szabályzat*: a továbbképzés minőségirányítási szempontból történő vezetésére és szabályozására szolgáló szabályzat, amely irányítási kézikönyvként tartalmazza a továbbképzés tervezésének, fejlesztésének, szervezésének, végrehajtásának és ellenőrzésének eljárásait;

i) *tanulmányi pont*: a közzszolgálati továbbképzésben végzett tanulmányi munka mértékegysége, amely a továbbképzési programok, illetve az egyes kurzusok vonatkozásában arányaiban kifejezi azt a tanulmányi munkaórát, amely meghatározott ismeretek elsajátításához, a követelmények teljesítéséhez szükséges;

j) *továbbképzési időszak*: a továbbképzési kötelezettségek teljesítésére rendelkezésre álló négy éves időszak;

k) *továbbképzési modul*: a továbbképzési rendszerben meghatározott programot alkotó, logikailag összetartozó ismeretanyagok, önállóan is elsajátítható tanulási egységek;

l) *továbbképzési programjegyzék*: a közzszolgálati továbbképzési és belső továbbképzési programokat tartalmazó, az NKE által vezetett nyilvántartás;

m) *továbbképzési programminősítés*: továbbképzési programok megfelelőségének vizsgálata a minőségirányítási szabályzat és a szakmai követelményrendszer feltételei alapján.

(2) E rendeletben meghatározott továbbképzési programjegyzéken szereplő minősített programok a honvédelmi és rendvédelmi szerveknél foglalkoztatottak képzése esetén igénybe vehetők.

(3) A nemzetközi kötelezettség teljesítéséhez kapcsolódó speciális szakmai ismeretek, készségek megszerzésére irányuló kül- és belföldi képzésre, illetve nemzetközi konferenciára, tanulmányútra a belső továbbképzési programra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

3. A közzszolgálati továbbképzés ágazati irányítása

A közzszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter feladatai

3. § (1) A kormánytisztviselő, köztisztviselő továbbképzése állami feladat.

(2) A kormánytisztviselők, köztisztviselők továbbképzésének, vezetőképzésének ágazati irányítása a közzszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) feladata.

(3) A miniszter irányítási és felügyeleti jogkörében különösen:

a) irányítja a továbbképzés intézményrendszerét, kialakítja és működteti - az NKE közreműködésével - a továbbképzés minőségirányítási rendszerét;

b) felügyeli az NKE továbbképzési tervezéssel összefüggő, valamint módszertani és minőségirányítási tevékenységét;

c) felügyeli - az NKE bevonásával - a közzszolgálati szervek éves továbbképzési tervezési tevékenységét, a tervek végrehajtását;

d) az e rendelet alapján minősített továbbképzési programot központiilag előírt továbbképzési programnak nyilváníthat;

e) egyetértési jogot gyakorol minősített továbbképzési program - ágazati miniszter által az adott ágazatban dolgozó közzszolgálati tisztviselők számára - kötelezően előírt továbbképzési programmá nyilvánításával kapcsolatban;

f) jóváhagyja a megvalósított közszolgálati továbbképzésekről és az éves továbbképzési tervek végrehajtásáról szóló, az NKE által elkészített jelentést;

g) a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszterrel közösen kiadja az állami tisztviselői továbbképzés és a közszolgálati továbbképzés egységes minőségirányítási szabályzatát az NKE - az Állami Tisztviselői Továbbképzési Kollégium és a Közigazgatási Továbbképzési Kollégium (a továbbiakban: KTK) által véleményezett - javaslata alapján, és az NKE bevonásával ellenőrzi a továbbképzési programok minőségét;

h) 15 munkanapon belül elbírálja a programminősítési eljárással kapcsolatban benyújtott panaszt.

4. A közszolgálati továbbképzés szervezetrendszere

Közigazgatási Továbbképzési Kollégium

4. § (1) A KTK a miniszter továbbképzéssel összefüggő feladatait segítő szakmai tanácsadó és véleményező testülete.

(2) A KTK elnöke az NKE mindenkor rektora, a KTK tagjait - az NKE rektorának javaslatára - a miniszter kéri fel. A KTK tagjainak megbízatását a miniszter - az NKE rektorának javaslatára - indokolás nélkül visszavonhatja.

(3) A KTK működési rendjének szabályait ügyrendjében állapítja meg.

(4) A KTK feladatai:

a) meghatározza a minősített továbbképzési programok tartalmával kapcsolatos szakmai követelményeket, és dönt a továbbképzési programok minősítéséről, felfüggesztéséről vagy törléséről;

b) véleményezi a megvalósított közszolgálati továbbképzésekről és az éves továbbképzési tervek végrehajtásáról szóló, az NKE által elkészített jelentést;

c)

d) dönt a programminősítési szakértői névjegyzékbe és az oktatói névjegyzékbe való felvételről, illetve a névjegyzékből való törlésről;

e) dönt a belső továbbképzési program egyszerűsített nyilvántartásba vételét elutasító döntéssel szemben benyújtott panaszról.

(4a) A KTK - a miniszter, az ágazati irányítást, illetve felügyeletet ellátó intézmények, valamint a közigazgatási szervek által meghatározott képzési igények alapján - képzésfejlesztési feladatot határoz meg az NKE számára.

(5) A KTK feladatainak ellátását a KTK Titkársága segíti. A KTK Titkársága a KTK ügyrendje alapján a KTK üléseinek előkészítésével, lebonyolításával, valamint dokumentálásával kapcsolatos döntés-előkészítési és adminisztratív feladatokat látja el.

(6) A KTK Titkárság feladatait - az NKE bevonásával - a miniszter által vezetett minisztérium látja el.

5. §

A Nemzeti Közszolgálati Egyetem

6. § Az NKE a közszolgálati továbbképzési rendszer működtetése során az alábbi feladatokat látja el:

a) a továbbképzési programok fejlesztésével összefüggő feladata körében kifejleszti, minősítésre benyújtja és fenntartja a KTK által meghatározott követelményrendszer szerinti közszolgálati továbbképzési programokat;

b) a továbbképzési tervezéssel összefüggő feladatai körében:

ba) működteti a közszolgálati tisztviselők továbbképzésének országos tervezési rendszerét,

bb) kialakítja és működteti a továbbképzésekkel összefüggő tervekészítési feladatok ellátását támogató informatikai alkalmazást,

bc) kidolgozza a tervekészítéshez és az értékeléshez szükséges módszertani eljárásokat,

bd) elvégzi a továbbképzési tervek összesítését,

be) a tervek végrehajtása alapján éves összefoglaló jelentést készít a miniszter részére a tárgyévét követő év április 30-áig;

c) a közszolgálati továbbképzési programok megvalósításával összefüggő feladatai körében:

ca) az éves továbbképzési tervek alapján kialakítja oktatási programját, meghirdeti és megszervezi a továbbképzéseket,

cb) a továbbképzések megvalósításáról nyilvántartást vezet, statisztikai célú adatszolgáltatást végez a miniszter részére,

cc) éves összefoglaló jelentést készít a miniszter részére a tárgyévét követő év április 30-áig a megvalósított közszolgálati továbbképzésekről, valamint az ezek megvalósításához felhasznált pénzügyi forrásokról;

d) a továbbképzési programok minőségügyi követelményeinek biztosítása érdekében:

da) fejleszt és működteti a továbbképzés minőségirányítási rendszerét a miniszter által kiadott továbbképzés minőségirányítási szabályzata alapján,

db) a továbbképzési programok minőségének megfeleltetése érdekében minőségügyi ellenőrzéseket végez,

dc) biztosítja a továbbképzésekkel összefüggő képzésmenedzsment feladatokhoz szükséges informatikai alkalmazást, valamint fejleszt és működteti az elektronikus képzési programok és vizsgák igénybeviteléhez szükséges központi oktatásinformatikai rendszert,

dd) a továbbképzési programok minőségügyi követelményeinek biztosítása érdekében módszertani irányelveket határoz meg, előkészíti a továbbképzés minőségirányítási szabályzatát;

e) tervszerűen és rendszeresen gondoskodik a továbbképzések során közreműködő oktatók és vizsgáztatók szakmai, oktatás-módszertani és felnőtt-oktatói továbbképzéséről;

f) közreműködik a továbbképzési programok minősítésében;

g) gondoskodik a belső továbbképzési programok egyszerűsített nyilvántartásba vételéről és a továbbképzési programjegyzék kezeléséről.

6/A. § Az NKE által szervezett továbbképzésen kizárólag olyan természetes személy lehet továbbképzési oktató, aki a NKE által kiírt pályázat alapján a 4. § (4) bekezdés d) pontjában szereplő oktatói névjegyzékbe felvételt nyert, és a 6. § e) pontjában megjelölt továbbképzésen részt vett.

A belső továbbképzési programmal rendelkező
képzőintézmények

7. § (1) Belső továbbképzési program folytatásának feltétele, hogy azt az NKE egyszerűsített nyilvántartásba vételi eljárás keretében felvegye a továbbképzési programjegyzékre.

(2) A nyilvántartásba vételt a képzést igénylő közigazgatási szerv kezdeményezi. A kérelem elutasításával szemben a kezdeményező részéről a 15. § (5a) bekezdésben foglalt panasz van helye.

(3) Ha a képzés szolgáltatója felsőoktatási vagy felnőttképzési intézmény, a nyilvántartás a képzés szolgáltatójának adatait is tartalmazza.

(4) A nyilvántartásba vett belső továbbképzési programot más közigazgatási szerv a (2) bekezdésben meghatározott nyilvántartásba vételi eljárás nélkül veheti igénybe. A közigazgatási szerv jogosult az általa megvalósított belső továbbképzést másik közigazgatási szervnél foglalkoztatott számára belső továbbképzésként nyújtani, feltéve, hogy a belső továbbképzési program a kormánytisztviselő, köztisztviselő egyéni továbbképzési tervében szereplő képzési igényhez illeszkedik.

(5) A képzést igénylő közigazgatási szerv kezdeményezheti a belső továbbképzési program e rendelet szerinti minősítését (a továbbiakban: belső belső továbbképzés).

A közigazgatási szerv feladatai

8. § (1) A közigazgatási szerv elkészíti a kormánytisztviselő, köztisztviselő éves egyéni továbbképzési tervét, valamint az egyéni tervek összesítésével elkészíti az intézmény éves továbbképzési tervét.

(2) A közigazgatási szerv gondoskodik a kormánytisztviselő, köztisztviselő munkaköri feladataihoz illeszkedő belső, választható továbbképzésekről

a) saját vagy más közigazgatási szerv, illetve a szervezetrendszer kiszolgáló belső képzőintézmény által nyilvántartásba vett, vagy minősített belső továbbképzés lebonyolításával,

b) felsőoktatási vagy felnőttképzési intézmény által biztosított képzési szolgáltatással.

(3) A közigazgatási szerv a belső továbbképzési programok megvalósításával összefüggő feladatai körében a belső továbbképzésekről nyilvántartást vezet, a képzések eredményét rögzíti az NKE által biztosított informatikai alkalmazásban.

5. A kormánytisztviselő, köztisztviselő továbbképzési kötelezettsége

9. § (1) A kormánytisztviselő, köztisztviselő továbbképzési kötelezettsége a közszolgálati, valamint belső továbbképzési programokkal teljesíthető.

(2) A továbbképzések teljesítésének mérése tanulmányi pontrendszerrel történik.

(3) A felsőfokú végzettséggel rendelkező kormánytisztviselőnek, köztisztviselőnek a továbbképzési időszak alatt legalább 128 tanulmányi pontot, a középfokú végzettséggel rendelkező kormánytisztviselőnek, köztisztviselőnek legalább 64 pontot kell teljesíteni.

(4) A kormánytisztviselő, köztisztviselő a munkáltató egyetértésével és támogatásával a (3) bekezdésben minimálisan előírtnál több pontot is teljesíthet a továbbképzési időszakban. A továbbképzési időszakra a kormánytisztviselő, köztisztviselő számára előírt pontértéken felül megszerzett tanulmányi pontokból maximum 32 pont számítható be a következő továbbképzési időszakban előírt tanulmányi pontok javára, feltéve, ha a tanulmányi többletpontok megszerzése a továbbképzési időszak utolsó 12 hónapjában történt.

(5) A továbbképzési kötelezettségek teljesítésébe - legfeljebb az előírt kötelezettség 25%-áig - beszámíthatóak a kormánytisztviselő, köztisztviselő által teljesített belső továbbképzési programok.

(6) A kormánytisztviselő, köztisztviselő által teljesített tanulmányi pontokról a továbbképzést megvalósító képzőintézmény állítja ki a tanúsítványt.

(7) A tanúsítványnak tartalmaznia kell különösen:

a) a kormánytisztviselő, köztisztviselő nevét és születési nevét, születési helyét, idejét és anyja születési nevét,

b) a program megnevezését,

c) a megszerzett tanulmányi pontok számát,

d) a tanúsítvány kiállításának dátumát,

e) a tanúsítvány kiállítójának megnevezését.

(8) A megszerzett tanulmányi pontokat a kormánytisztviselő, köztisztviselő munkáltatója tartja nyilván. A munkáltató a kormánytisztviselő, köztisztviselő által megszerzett tanulmányi pontokról, a tanulmányi kötelezettség teljesítéséről a személyügyi központ részére statisztikai célú adatszolgáltatást köteles nyújtani.

9/A. § A kormánytisztviselő, köztisztviselő továbbképzési időszakonként legalább egy, a korrupció-megelőzés témakörét érintő közszolgálati továbbképzést köteles teljesíteni.

9/B. § A kormánytisztviselő, köztisztviselő továbbképzési időszakonként legalább egy, az Alaptörvény értékeit bemutató közszolgálati továbbképzést köteles teljesíteni.

6. A továbbképzési időszak

A továbbképzési időszak kezdete, tartama

10. § (1) A kormánytisztviselő, köztisztviselő továbbképzési kötelezettsége a közigazgatási alapvizsga letételének napjával kezdődik. Amennyiben a kormánytisztviselő, köztisztviselő közigazgatási alapvizsga letétele alól mentesül, akkor a továbbképzési kötelezettség a próbaidő leteltét követő napon kezdődik.

(1a) Az egységes államigazgatási telefonos és elektronikus ügyfélszolgálatnál ügyfélszolgálati munkakörben foglalkoztatott kormánytisztviselő továbbképzési kötelezettsége a próbaidő leteltét követő napon kezdődik.

(2) A kormánytisztviselő, köztisztviselő továbbképzése továbbképzési időszakokban történik. A továbbképzési időszak időtartama négy év.

(2a) A kormánytisztviselő, köztisztviselő a továbbképzési időszak egyes éveiben köteles megszerezni a továbbképzési időszakban teljesítendő összes továbbképzési pont legalább 15%-át úgy, hogy a továbbképzési időszak harmadik évének végére a továbbképzési időszakban teljesítendő összes továbbképzési pont legalább 75%-át elérje.

(3) A kötelező részmunkaidőben foglalkoztatottak továbbképzési időszakát és az általuk teljesítendő tanulmányi pontok számát arányosan kell megállapítani.

A továbbképzési időszak megszakadása, megszűnése

11. § (1) A továbbképzési időszak megszakad, ha a továbbképzésre kötelezett kormánytisztviselő, köztisztviselő jogviszonya megszűnik. A továbbképzési időszak tovább folytatódik és a megszerzett pontokat a tanulmányi pontok teljesítésekor figyelembe kell venni, ha a volt kormánytisztviselő, köztisztviselő a továbbképzési időszak alatt ismételt kormányzati szolgálati, közszolgálati jogviszonyt létesít.

(2) Amennyiben a továbbképzésre kötelezett csecsemőgondozási díj, gyermekgondozást segítő ellátás, gyermekgondozási díj igénybe vétele miatt, vagy egyéb okból három hónapot meghaladóan fizetés nélküli szabadságot vagy táppénz ellátást vesz igénybe, vagy tartós külszolgálatot teljesít a továbbképzési időszakban szerzendő tanulmányi pontokat időarányosan kell teljesíteni.

(3) A kormánytisztviselő, köztisztviselő továbbképzési kötelezettsége megszűnik, ha a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár eléréséhez öt évnél rövidebb idő van hátra.

7. A továbbképzési kötelezettség teljesítésének finanszírozása

12. § (1) A kormánytisztviselő, köztisztviselő számára előírt továbbképzési kötelezettségek teljesítéséhez szükséges pénzügyi forrást legalább az előírt tanulmányi kötelezettségek teljesítését biztosító mértékben a közigazgatási szerv biztosítja.

(2) A közszolgálati továbbképzés, valamint a közigazgatási szakvizsgák költségeit a közigazgatási szerv az NKE-nek a foglalkoztatotti létszám alapján továbbképzési hozzájárulásként (a továbbiakban: normatív hozzájárulás) fizeti. A normatív hozzájárulás alapja az illetményalap 73%-a, amelyet a közigazgatási szerv két egyenlő részletben minden év január 31-éig, illetve június 30-áig a közigazgatási szervnél tárgyév január 1-jén foglalkoztatott kormánytisztviselők, köztisztviselők létszámának alapulvételével fizet meg az NKE részére. Az NKE a közigazgatási szerv részére igazolást állít ki a továbbképzési hozzájárulás megfizetéséről.

(3) Ha a közigazgatási szerv a normatív hozzájárulást megfizeti, azonban a kormánytisztviselői, köztisztviselői nem vesznek részt a továbbképzésben, az NKE utólag nem számol el a fel nem használt normatív hozzájárulás összegével, a keletkezett többletet az NKE a továbbképzési rendszer működtetésére használja fel.

(4) A közigazgatási szerv közszolgálati továbbképzési vagy közigazgatási szakvizsga igényei az év folyamán intézményi szinten legfeljebb 25%-kal haladhatják meg a továbbképzési

kötelezettség időarányos teljesítéséhez szükséges tanulmányi pontszámot.

(5) Ha a közigazgatási szerv által megfizetett normatív hozzájárulás év végén meghaladja a foglalkoztatott kormánytisztviselők, köztisztviselők létszámárányosan befizetett normatív hozzájárulás összegét, akkor az NKE a következő továbbképzési időszakra beszámítja a többletet.

(5a) Ha

a) a munkáltató személyében bekövetkező jogutódlásra,

b) végleges áthelyezésre,

c) a Kttv. 72. § (10) bekezdése alapján jogviszonyváltás következtében a kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszonyának közszolgálati jogviszonnyá alakulására, vagy

d) a Kttv. 229. § (3) bekezdése alapján jogviszonyváltás következtében a köztisztviselő közszolgálati jogviszonyának kormányzati szolgálati jogviszonnyá alakulására

kerül sor, a jogutód, illetve az áthelyezés szerinti közigazgatási szerv a tárgyévre vonatkozó normatív hozzájárulás időarányos részét megfizeti a jogelőd, illetve az áthelyező közigazgatási szerv részére.

(5b) Ha a közigazgatási szervnél a tárgyév január 1-jét követően keletkezik továbbképzési kötelezettség, akkor a kormánytisztviselő, köztisztviselő után a közigazgatási szerv a normatív hozzájárulást időarányosan fizeti meg az NKE részére a tárgyév végéig.

(5c) Az NKE a tárgyév kezdetén intézményi éves tanulmányi pontkeretet számol.

(5d) Az (5a) bekezdésben meghatározott esetekben a kormánytisztviselő részére megszerezni ajánlott éves tanulmányi pontmennyiségből a tárgyévben még nem teljesített továbbképzési pontok a jogelőd vagy áthelyező közigazgatási szerv intézményi pontkeretéből levonásra, a jogutód vagy az áthelyezés szerinti közigazgatási szerv intézményi pontkeretébe jóváírásra kerül.

(6) A kormánytisztviselő, köztisztviselő továbbképzési kötelezettségeinek teljesítésére felhasznált költség kizárólag a programjegyzéken szereplő programok útján használható fel.

(7) A normatív hozzájárulás az NKE költségvetésében meghatározott mértékben az NKE működési kiadásainak fedezetet biztosít. A normatív hozzájárulás felhasználásával az NKE éves költségvetési beszámolójában kell elszámolni.

(8) A munkakörhöz kapcsolódó speciális szakmai továbbképzési igényeket a közigazgatási szerv a programjegyzékre felvett belső továbbképzésekkel teljesíti.

(9) Minősített belső továbbképzés esetén a minősítést kérő közigazgatási szerv, valamint a 7. § (4) bekezdése szerinti esetben más közigazgatási szerv is jogosult arra, hogy a képzés megvalósítását követően, költségelszámolás alapján az adott képzés lebonyolításának költségeit visszaigényelje az NKE-től a közigazgatási szerv által befizetett normatív 15%-ának erejéig. Az NKE az igénylés benyújtásától számított 60 napon belül köteles a visszaigénylésnek eleget tenni.

(10) A költségek megtérítése kizárólag olyan mértékben igényelhető az NKE-től, amely megfelel a közszolgálati programok minősítését, a képzésfejlesztést, a képzések megvalósítását és ellenőrzését szolgáló díjaknak. Amennyiben az NKE vitatja a költségek mértékét, egyeztetést folytat az érintett közigazgatási szervvel.

8. A továbbképzési programok

A továbbképzési programjegyzék

13. § (1) A kormánytisztviselő, köztisztviselő továbbképzése kizárólag továbbképzési programjegyzéken szereplő, nyilvántartásba vett programok alapján végezhető.

(2)

A továbbképzési programok minősítése

14. § (1) A közszolgálati továbbképzési program, illetve a 7. § (5) bekezdése szerinti belső továbbképzési program programminősítési eljárás alapján kerül a programjegyzékben nyilvántartásba vételre - az NKE által - a beérkezéstől számított 60 napon belül.

(2) Az e rendelet szerinti szakértő a KTK-nak javaslatot tesz a program minősítésére és ennek részeként a továbbképzési programmal teljesíthető tanulmányi pontértékre vonatkozóan.

(3) A KTK dönt a program minősítéséről, illetve annak elutasításáról. A minősített program a döntéssel válik a továbbképzési programjegyzék részévé.

(4) Az elutasító döntéssel szemben a kérelmező a 7. § (5) bekezdése szerinti eljárásban a döntés közlésétől számított 5 munkanapon belül - jogsértésre hivatkozással - panasszal élhet. A panaszt a miniszternek címezve a KTK Titkárságához kell benyújtani, amely 15 napon belül javaslatot tesz a miniszternek a döntés megalapozottságáról.

(5) A panasz megalapozottsága esetén a miniszter a KTK-t a panaszban foglaltaknak megfelelő intézkedésre utasítja. A miniszter a panasz megalapozatlansága esetén a panaszt elutasítja, a döntés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

(6) A KTK jogosult a továbbképzési program programjegyzékről való törlésére, amennyiben a továbbképzési program nem felel meg a minőségirányítási szabályzatban előírt feltételeknek.

A belső továbbképzések egyszerűsített nyilvántartásba vétele

15. § (1) A kormánytisztviselő, köztisztviselő tanulmányi kötelezettségének mérhetősége és a tanulmányi pontok megállapítása érdekében a belső továbbképzési programokat és a képző szervezetet is nyilvántartásba kell vetetni a továbbképzési programok jegyzékére.

(2) A belső továbbképzési programok egyszerűsített nyilvántartásba vételi eljárása során a belső továbbképzési program alapadatait és a képzést végző szervezet adatait kell nyilvántartásba venni a továbbképzési programok jegyzékére, valamint meg kell állapítani a programhoz rendelt tanulmányi pontértéket is.

(3) Az egyszerűsített nyilvántartásba vételi eljárást az NKE folytatja le.

(4) A továbbképzési program akkor vehető nyilvántartásba, ha

a) a nyilvántartásba vételt az arra jogosult intézmény kezdeményezi és

b) a nyilvántartásba vételi kérelem megfelel a minőségirányítási szabályzat vonatkozó rendelkezéseinek.

(5) Ha a belső továbbképzési program nyilvántartásba vételére irányuló eljárásban az NKE megállapítja, hogy a továbbképzési program nem felel meg a (4) bekezdésben foglaltaknak, a nyilvántartásba vételt elutasítja.

(5a) A belső továbbképzési program egyszerűsített nyilvántartásba vételét elutasító döntéssel szemben a kérelmező a döntés közlésétől számított 5 munkanapon belül - jogsértésre hivatkozással - panasszal élhet. A panaszt a KTK elnökének címezve kell az NKE-nél benyújtani. Az NKE a panaszt az azzal kapcsolatos álláspontjával együtt 5 munkanapon belül a KTK titkárságán keresztül terjeszti fel a KTK-hoz, amely a döntés megalapozottságáról 15 napon belül dönt.

(5b) A KTK a panasz megalapozatlansága esetén a panaszt elutasítja, a döntés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

(6) Ha a belső továbbképzésnek minősülő továbbképzési program adataiban változás áll be, a kérelmező köteles az NKE részére 15 napon belül a változás bejelentésére.

(7) A belső továbbképzési program szakmai tartalmáért és minőségéért a nyilvántartásba vételt kérelmező szervezet felel.

(8)

A programminősítésben közreműködő szakértők

16. § (1) A programminősítési eljárásban az NKE felkérésére szakértők működnek közre. A szakértőkről az NKE névjegyzéket vezet.

(2) A szakértői névjegyzékre az a szakértő vehető fel, aki

a) felsőfokú iskolai végzettséggel,

b) általános közszolgálati ismeretek területén, valamely szakigazgatási területen, a vezetőképzési vagy a felnőttképzés területén szerzett legalább 5 éves szakmai gyakorlattal rendelkezik és

c) az NKE által szervezett módszertani felkészítőn részt vett.

(3) A névjegyzéken szereplés feltétele, hogy az NKE által szervezett rendszeres módszertani továbbképzéseken a szakértő részt vegyen. Amennyiben a szakértő az NKE felszólítására sem vesz részt a módszertani továbbképzéseken, akkor az NKE törli a névjegyzékről.

9. A közszolgálati továbbképzések ellenőrzése (minőségirányítás)

17. § (1) A minősített továbbképzések minőségi megfelelőségének biztosítása érdekében minőségirányítási rendszert kell működtetni.

(2) A minősített továbbképzési programok minőségirányítási folyamatairól, így különösen a képzésfejlesztés, a képzésmegvalósítás folyamatáról, az ellenőrzés módjáról, az ellenőrzés végzésére jogosult személyekről, az ellenőrzési megállapítások következményeiről, a minőség értékelésének módjáról, a panaszkezelési eljárásról és az ellenőrzési jelentésről a minőségirányítási szabályzat rendelkezik.

(3) A közszolgálati továbbképzés minőségirányítási szabályzatát - az NKE és a KTK közreműködésével - a miniszter adja ki.

10. A közszolgálati tisztviselők továbbképzésének tervezése

A tervszerű továbbképzés

18. § (1) A kormánytisztviselő, köztisztviselő továbbképzése tervszerűen, továbbképzési tervek alapján történik.

(2) Kötelező továbbképzésnek minősül minden olyan képzés, ami a továbbképzési tervekben szerepel.

(3) A közigazgatási szerv köteles a kormánytisztviselőnek, köztisztviselőnek biztosítani a éves továbbképzési tervvel összhangban a továbbképzésben való részvétel feltételeit.

(4) A továbbképzési tervek tartalmaznak a tanulmányi kötelezettség teljesítésének alapjául szolgáló közszolgálati és belső továbbképzési programokat.

(5) Az éves továbbképzési tervet a munkáltatói jogkör gyakorlója az év közben felmerülő továbbképzési igények alapján - a (6) bekezdésben foglaltak figyelembe vételével - módosíthatja. Az év közbeni módosítás során nincs lehetőség az intézmény éves tervének teljes körű, átfogó módosítására.

(6) Az éves továbbképzési tervet az NKE által működtetett informatikai rendszer útján módosíthatja a munkáltatói jogkör gyakorlója.

Egyéni továbbképzési terv

19. § (1) Az egyéni továbbképzési tervek elkészítéséről a munkáltatói jogkör gyakorlója gondoskodik az éves teljesítményértékelés figyelembevételével, az NKE által biztosított informatikai alkalmazás használatával, tárgyév február 1-je és március 15-e között. Az egyéni továbbképzési terv elkészítéséhez szükséges útmutatót az NKE adja ki és teszi közzé.

(2) Az egyéni továbbképzési tervben a közigazgatási szerv köteles szerepeltetni mindazon továbbképzéseket, amelyeket

a) az adott munkakört betöltő kormánytisztviselő, köztisztviselő munkaköréhez és fejlesztéséhez a munkáltató szükségesnek ítél,

b) a Kormány, a miniszter vagy az ágazati miniszter elrendel.

A közigazgatási szerv éves továbbképzési terve

20. § A közigazgatási szerv éves továbbképzési terve a tárgyévben a közigazgatási szervnél foglalkoztatott kormánytisztviselők, köztisztviselők egyéni továbbképzési terveinek összesítésével keletkezik.

Az éves továbbképzési tervek összesítése

21. § (1) A közigazgatási szerv éves továbbképzési tervét tárgyév március 15-éig megküldi az NKE részére.

(2) Az NKE tárgyév március 31-éig elvégzi az országos szintű tervösszesítést, amelynek eredményeit megküldi a KTK részére, továbbá nyilvánosságra hozza az összesített országos terveket.

(3) A közigazgatási szervek az éves tervek végrehajtásának eredményeiről, tapasztalatairól, adatairól szóló értékelő jelentésüket a tárgyévot követő március 15-éig megküldik az NKE részére. Az értékelő jelentést a közigazgatási szervek az NKE által kiadott útmutató alapján állítják össze. Az NKE a beérkezett jelentések alapján a tárgyévot követő év április 30-áig a miniszternek jelentést készít.

11. A kormánytisztviselők, köztisztviselők vezetői utánpótlás képzése, a vezető rendszeres továbbképzése és a vezető kiválósági képzése

22. § (1) A közszolgálati vezetőképzés rendszere a vezetői utánpótlás képzését, a vezető rendszeres továbbképzését és a vezető magas szintű kiválósági képzését (a továbbiakban: közszolgálati vezetőképzés) foglalja magában.

(2) A közszolgálati vezetőképzés programjait a közszolgálati továbbképzési programkínálaton belül az NKE fejleszti és működteti. A közszolgálati vezetőképzési programok megvalósítására az NKE jogosult. A közszolgálati vezetőképzésben alkalmazott programot, minősítést követően a KTK felveszi a minősített programjegyzékre.

(3) A közszolgálati vezetőképzésben teljesítendő programot fel kell tüntetni a vezető kormánytisztviselő, köztisztviselő éves egyéni beiskolázási tervében.

12. A 2013. évre vonatkozó átmeneti rendelkezések

Átmeneti rendelkezések

23. § (1) A személyügyi központ a 2013. évi továbbképzések tervezésének támogatására 2012. november 15-ig módszertani útmutatót bocsát ki.

(2) A közigazgatási szerv a 2013. évre vonatkozó éves továbbképzési terveit a továbbképzési programjegyzéken szereplő képzési programok kínálata alapján készíti el 2013. március 15-ig.

(3) A közigazgatási szerv a 2013. éves továbbképzési tervét 2013. március 31-ig megküldi a személyügyi központ részére.

(4) A továbbképzések minősítésére vonatkozó, a 14. § (6) bekezdésében megjelölt határidő 2013. évben 2013. szeptember 15-én kezdődik akkor is, ha ezen időpontot megelőzően nyújtja be a kérelmező szervezet a minősítési kérelmét.

Továbbképzési kötelezettség

24. § A továbbképzési kötelezettséget 2012-2013. évben

a) a közigazgatási szakvizsgára kötelezett kormánytisztviselő, köztisztviselő a közigazgatási szakvizsga sikeres letételével teljesíti,

b) a közigazgatási szakvizsgával rendelkező, vagy az alól mentesített kormánytisztviselő, köztisztviselő a továbbképzési

programjegyzéken szereplő képzéseken való részvétellel teljesíti.

13. Záró rendelkezések

25. § (1) Ez a rendelet - a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel - a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 32. § (2) és (3) bekezdése 2012. október 1-jén lép hatályba.

(3) A 9-12. § és a 19-22. § 2014. január 1-jén lépnek hatályba.

(4) A KTK tagjainak megbízatása a KTK új tagjainak felkérésével megszűnik. A KTK új tagjait a rendelet hatálybalépését követő 60 napon belül kell felkérni.

26. § Az első továbbképzési időszak 2014. január 1-jével indul és 2017. december 31-ig tart. A továbbképzési időszakban előírt tanulmányi pontokat időarányosan teljesítik azok a kormánytisztviselők, köztisztviselők, akiknek a továbbképzési időszak alatt keletkezik továbbképzési kötelezettségük.

27. § (1) A 2014. évben teljesített közszolgálati továbbképzés, vezetőképzés és az NKE által nyújtott minősített szakmai továbbképzés egységesen közszolgálati továbbképzésnek, a 2014. évben teljesített belső továbbképzés, illetve felnőttképző vagy az NKE-n kívüli felsőoktatási intézmény által nyújtott minősített szakmai továbbképzés egységesen belső továbbképzésnek tekintendő.

(2) Amennyiben a 2014. évben teljesített belső, illetve minősített szakmai továbbképzések tanulmányi pontértéke meghaladja a tanulmányi pontkötelezettség 25%-át, az ezen felüli részt közszolgálati továbbképzésként kell figyelembe venni a képzési kötelezettség teljesítésének kiszámításánál.

28. § Az egyes közszolgálati tárgyú kormányrendeletek módosításáról szóló 108/2016. (V. 18.) Korm. rendelettel megállapított 9/A. §-ban előírt továbbképzés a 2018. január 1-jén vagy azután indult továbbképzési időszak tekintetében alkalmazandó, azzal, hogy az a 2017. december 31-én foglalkoztatott kormánytisztviselő vagy köztisztviselő, aki a 2014. január 1. és 2017. december 31. közötti továbbképzési időszakban korrupció-megelőzés témakörét érintő közszolgálati továbbképzést nem teljesített, a 9/A. §-ban meghatározott továbbképzést 2019. december 31. napjáig köteles teljesíteni.

29. § E rendeletnek a közszolgálati tisztviselők képesítési előírásairól szóló 29/2012. (III. 7.) Korm. rendelet, valamint a közszolgálati tisztviselők továbbképzéséről szóló 273/2012. (IX. 28.) Korm. rendelet módosításáról szóló 443/2016. (XII. 16.) Korm. rendelettel megállapított 9/B. §-ában előírt továbbképzés a 2018. január 1-jén vagy azt követően indult továbbképzési időszak tekintetében alkalmazandó azzal, hogy az a 2017. december 31-én jogviszonyban álló kormánytisztviselő vagy köztisztviselő, aki - a 2014. január 1. és 2017. december 31. közötti továbbképzési időszakban - 2017. január 1. és 2017. december 31. között az Alaptörvény értékeit bemutató témakörben közszolgálati továbbképzést nem teljesített, a 9/B. §-ban meghatározott továbbképzést 2018. december 31. napjáig köteles teljesíteni.

30-31. §

32. § (1)

(2)-(3)

33-34. §

35. § Ez a rendelet a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

1-3. melléklet a 273/2012. (IX. 28.) Korm. rendelethez

321/2016. (X. 27.) Korm. rendelet az állami tisztviselők képzéséről és továbbképzéséről

[hatályos: 2016. X. 29. -]

A Kormány

az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi LII. törvény 28. § (1) bekezdés d) és e) pontjában,

a 8. alcím tekintetében a fővárosi és megyei kormányhivatalokról, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok kialakításával és a területi integrációval összefüggő törvénymódosításokról szóló 2010. évi CXCV. törvény 21/A. § c) pontjában,

a 15-17. § tekintetében a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 259. § (1) bekezdés 17. pont c) alpontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. Általános rendelkezések

1. § E rendelet hatálya a továbbképzésben a munkáltató döntése vagy önkéntes vállalása alapján részt vevő állami ügykezelőre is kiterjed.

2. § Az állami tisztviselők továbbképzésére a közszolgálati tisztviselők továbbképzéséről szóló 273/2012. (IX. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) szabályait az e rendeletben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

3. § E rendelet alkalmazásában

1. *képzési díj*: a közigazgatási tanulmányok szakirányú továbbképzés, a kormányzati tanulmányok szakirányú továbbképzés, valamint az államtudományi és közigazgatási felsőfokú képzés szervezéséért felelős intézmény által megállapított költség;

2. *szállásköltség*: az állami tisztviselők részére, az oktatási esemény ideje alatt biztosított szállás ellenértéke;

3. *tananyagköltség*: a képzéshez, szakképzettséghez kapcsolódó jegyzetek, tankönyvek, egyéb tanulási segédletek beszerzési ára;

4. *utazási költség*: az állami tisztviselő lakóhelye vagy tartózkodási helye, valamint az oktatási esemény helyszíne között - a képzésen, vizsgán történő részvétel céljából - helyközi (távolsági) utazással az oktatási eseményre utazás és hazautazás díja.

2. Az állami tisztviselők képzésének és továbbképzésének ágazati irányítása

4. § (1) Az állami tisztviselők képzésének és továbbképzésének ágazati irányítása a közigazgatási minőségpolitikáért és személyzetpolitikáért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) feladata.

(2) A miniszter a továbbképzéssel összefüggő irányítási és felügyeleti jogkörében eljárva az állami tisztviselői továbbképzés vonatkozásában különösen

a) irányítja a továbbképzés intézményrendszerét;

b) felügyeli a Nemzeti Közszolgálati Egyetem (a továbbiakban: NKE) továbbképzési tervezéssel összefüggő tevékenységét;

c) felügyeli - az NKE bevonásával - az állami tisztviselőket foglalkoztató közigazgatási szervek éves továbbképzési tervezési tevékenységét, a tervek végrehajtását;

d) jóváhagyja a megvalósított továbbképzésekről és az éves továbbképzési tervek végrehajtásáról szóló, az NKE által elkészített jelentést;

e) a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszterrel közösen kiadja az állami tisztviselői továbbképzés és a közszolgálati továbbképzés egységes minőségirányítási szabályzatát az NKE - az Állami Tisztviselői Továbbképzési Kollégium (a továbbiakban: ÁTTK) és a Közigazgatási Továbbképzési Kollégium (a továbbiakban: KTK) által véleményezett - javaslata alapján, és az NKE bevonásával ellenőrzi a továbbképzési programok minőségét, valamint

f) tizenöt napon belül elbírálja a programminősítési eljárással kapcsolatban benyújtott panaszt.

5. § (1) Az ÁTTK a miniszter állami tisztviselői továbbképzéssel összefüggő feladatait segítő szakmai tanácsadó és véleményező testülete.

(2) Az ÁTTK elnöke az NKE mindenkor rektora, az ÁTTK tagjait - az NKE rektorának javaslatára - a miniszter kéri fel. Az ÁTTK tagjainak megbízatását a miniszter - az NKE rektorának javaslatára - indokolás nélkül visszavonhatja.

(3) Az ÁTTK működési rendjének szabályait ügyrendjében állapítja meg.

(4) Az ÁTTK feladatai az állami tisztviselői továbbképzés vonatkozásában:

a) meghatározza a minősített továbbképzési programok tartalmával kapcsolatos szakmai követelményeket, és dönt a továbbképzési programok minősítéséről, felfüggesztéséről vagy törléséről;

b) meghatározza az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi LII. törvény (a továbbiakban: Áttv.) 5. § (6) bekezdése, 11. § (6) bekezdése, valamint 14. § (3) bekezdése szerinti szakképzettségekkel és fokozatokkal egyenértékűnek minősülő szakképzettségeket és fokozatokat;

c) véleményezi a megvalósított továbbképzésekről és az éves továbbképzési tervek végrehajtásáról szóló, az NKE által elkészített jelentést;

d) dönt a programminősítési szakértői névjegyzékbe és az oktatói névjegyzékbe történő felvételtől, illetve a névjegyzékből való törlésről;

e) dönt a belső továbbképzési program egyszerűsített nyilvántartásba vételét elutasító döntéssel szemben benyújtott panaszról.

(5) A (4) bekezdés b) pontja szerinti egyenértékűség megállapítására a munkáltató vagy az állami tisztviselő kérésére kerül sor.

(6) Ha a (4) bekezdésben meghatározott feladatok az állami tisztviselői továbbképzést és a közszolgálati továbbképzést egyaránt érintik, az ÁTTK és a KTK döntésének összehangolásáért az NKE mindenkor rektora felel.

(7) Az ÁTTK - a miniszter, az ágazati irányítást, felügyeletet ellátó intézmények, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok által meghatározott képzési igények alapján - képzésfejlesztési feladatot határoz meg az NKE számára.

(8) Az ÁTTK feladatainak ellátását az ÁTTK Titkársága segíti. Az ÁTTK Titkársága az ÁTTK ügyrendje alapján az ÁTTK üléseinek előkészítésével, lebonyolításával, valamint dokumentálásával kapcsolatos döntés-előkészítési és adminisztratív feladatokat látja el.

(9) Az ÁTTK Titkárságának feladatait - az NKE bevonásával - a miniszter által vezetett minisztérium látja el.

3. A fogyatékkal élő állami tisztviselők védelme

6. § (1) A közigazgatási tanulmányok szakirányú továbbképzésben és a kormányzati tanulmányok szakirányú továbbképzésben részt vevő fogyatékkal élő állami tisztviselőre a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 87/2015. (IV. 9.) Korm. rendelet 20. alcímének rendelkezéseit az e paragrafusban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A képzés, továbbképzés szervezéséért felelős intézmény a fogyatékkal élő állami tisztviselő kérelmére, a fogyatékkosságot igazoló szakvélemény megállapításai alapján köteles az alábbi kedvezmények biztosítására

a) a fogyatékosághoz igazodó, egyenlő esélyű hozzáférést biztosító tananyagok rendelkezésre bocsátása;

b) a nem fogyatékosággal élő hallgatókra megállapított felkészülési időnél legalább 30%-kal hosszabb felkészülési idő megállapítása;

c) az írásbeli vizsga szóbelivel, a szóbeli vizsga írásbelivel történő helyettesítése, mely a fogyatékoság típusához igazodva kiegészülhet hallgatói igény esetén

ca) hallássérült (süket, nagyothalló) hallgató esetében szóbeli vizsgáztatás során jelnyelvi vagy orális tolmács biztosításával,

cb) látássérült (vak, aliglátó, gyengénlátó) hallgató esetében az írásbeli számonkérés esetén speciális technikai eszközök használatával,

cc) beszéd fogyatékos (diszfázia, diszlália, diszfónia, dadogás, hadarás, afázia, orrhangzós beszéd, dizázia, mutizmus, súlyos beszédészlelési és beszédmegértési zavar, centrális pőszeség, megkéssett beszédfejlődés) hallgató esetében a számonkérések során speciális technikai eszközök használatával.

(3) A hallgató kérelmére - indokolt esetben a fogyatékoságot igazoló szakvélemény alapján - a képzés szervezéséért felelős intézmény a (2) bekezdésben szabályozott kedvezményektől eltérő, további vagy más kedvezményt is biztosíthat a hallgató részére.

4. A továbbképzési időszak

7. § (1) Az állami tisztviselő továbbképzési kötelezettsége a próbaidő leteltét követő napon kezdődik.

(2) Ha az állami szolgálati jogviszony jogviszonyváltással keletkezik és az állami tisztviselő továbbképzési kötelezettsége már megkezdődött, a továbbképzési időszak kezdete a jogviszonyváltást megelőzően a munkáltató közigazgatási szervnél jogszabály alapján megállapított időpont.

(3) A továbbképzési kötelezettségek teljesítésébe - a Korm. rendelet 9. § (5) bekezdésében foglaltaktól eltérően - legfeljebb az előírt kötelezettség 50%-áig beszámíthatóak az állami tisztviselő által teljesített belső továbbképzési programok.

5. A továbbképzési időszak szünetelése és a továbbképzési kötelezettség teljesítésének finanszírozása

8. § (1) Ha az állami tisztviselő

a) közigazgatási tanulmányok szakirányú továbbképzésen,

b) kormányzati tanulmányok szakirányú továbbképzésen,

c) a munkáltató által az Áttv. 5. § (3) bekezdése alapján meghatározott képzésen,

d) a miniszter által az Áttv. 5. § (7) bekezdése alapján meghatározott képzésen, vagy

e) az állami tisztviselő által vállalt államtudományi, közigazgatási felsőfokú képzésben vesz részt, a képzés megkezdése hónapjának első napjától a képzés befejezése naptári évének végéig a továbbképzési időszak szünetel.

(2) A továbbképzési időszak szünetelése alatt az állami tisztviselő tanulmányi pontokat nem szerez, így a közigazgatási szervet nem terheli a továbbképzési időszak szünetelése alatt normatív hozzájárulás megfizetésének kötelezettsége az állami tisztviselő tekintetében.

(3) A továbbképzési időszak szünetelése alatt a Korm. rendelet 9. § (3) bekezdésében előírt tanulmányi pontok száma évente 25%-kal csökken.

(4) Ha az állami tisztviselő az (1) bekezdésben meghatározott, NKE-n folytatott tanulmányok során passzív félévvel rendelkezik, passzív félévneként 12,5%-kal nő a továbbképzési időszak alatt teljesítendő tanulmányi pontok száma.

6. A képzés, továbbképzés, átképzés költségtípusai

9. § (1) Az állami tisztviselő számára az Áttv. alapján kötelező vagy a munkáltató által kötelezően előírt képzés, továbbképzés, átképzés elismert költségtípusai

a) a képzési díj,

b) a tananyagköltség,

c) az utazási költség,

d) a szállásköltség.

(2) A képzési díjat és a tananyagköltséget a képzés szervezéséért felelős intézmény határozza meg és a képzés első oktatási napját megelőző kilencven nappal honlapján közzéteszi.

7. Képzési megállapodás

10. § (1) Az állami tisztviselő a közigazgatási tanulmányok szakirányú továbbképzés, valamint a kormányzati tanulmányok szakirányú továbbképzés megszerzésére irányuló hallgatói jogviszony létesítésével egyidejűleg a munkáltatójával és a képzés szervezéséért felelős intézménnyel háromoldalú képzési megállapodást köt.

(2) Az állami tisztviselő a képzési megállapodás keretében vállalja különösen, hogy

a) a képzésben folyamatosan részt vesz és teljesíti az előírt képzési követelményeket,

b) képzési kötelezettségeit munkarendjével összehangoltan, a munkáltatóval egyeztetett módon teljesíti.

(3) A munkáltató a képzési megállapodás keretében a képzés sikeres elvégzése érdekében vállalja különösen, hogy az állami tisztviselőt mentesíti a munkavégzési kötelezettség alól

a) a kötelező konzultációs napokon és a jelenléti képzési napokon,

b) vizsgánként - ha egy vizsganapon az állami tisztviselőnek több vizsgatárgyból kell vizsgáznia, vizsgatárgyanként - egy munkanapra,

c) a szakdolgozat elkészítéséhez és a záróvizsgára történő felkészüléshez három-három munkanapra.

(4) A képzés szervezéséért felelős intézmény a képzési megállapodás keretében vállalja különösen, hogy

a) a konzultációs napokat a munkáltató munkarendjének figyelembevételével határozza meg,

b) a vizsgaalkalmak számát a képzésben részt vevő állami tisztviselők számának megfelelően határozza meg, a munkáltató érdekét figyelembe véve, olyan módon, hogy a folyamatos feladatellátás a munkáltatónál biztosított legyen.

(5) A munkáltatót és a képzésért felelős intézményt tájékoztatási kötelezettség terheli egymás irányában az állami tisztviselő állami tisztviselői jogviszonyában és hallgatói jogviszonyában bekövetkezett lényeges változással kapcsolatban.

8. A kormányablak ügyintézői képzés és vizsga

11. § (1) A kormányablak ügyintézői képzésre és a kormányablak ügyintézői vizsgára az állami tisztviselők továbbképzési rendszerén belül kerül sor.

(2) A kormányablak ügyintézői képzés

a) a Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés g) pontjában meghatározott közszolgálati továbbképzési részből, valamint

b) a Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott belső továbbképzésből (a továbbiakban: Munkába Illesztő Képzés) áll.

(3) A kormányablak ügyintézői képzés és a kormányablak ügyintézői vizsga tekintetében a miniszter által vezetett minisztérium szakmai iránymutatást nyújt és koordinál, különösen

a) a tananyagfejlesztés,

b) a képzésszervezés,

c) a vizsgalebonyolítás tekintetében.

(4) A kormányablak ügyintézői képzés
a) közszolgálati továbbképzési részének megszervezéséért az NKE,

b) Munkába Illesztő Képzés részének lebonyolításáért a fővárosi és megyei kormányhivatal felel.

(5) A közszolgálati továbbképzési rész, valamint a Munkába Illesztő Képzés sikeres teljesítését követően a miniszter az 1. melléklet szerinti bizonyítványt állítja ki.

(6) A kormányablak ügyintézői képzés és vizsga részletes követelmény- és szabályrendszerét a miniszter adja ki.

12. § (1) Az újonnan kinevezett és a kormányablakban kormányablak szakügyintézői vagy kormányablak ügyintézői munkakörben foglalkoztatott állami tisztviselőnek a kinevezésétől számított egy éven belül - ha a kormányablak ügyintézői vizsga megszerzésére irányuló képzés az állami szolgálati jogviszony létesítésének időpontjához képest később indul, a képzés indulásától számított egy éven belül - kormányablak ügyintézői vizsgát kell tennie.

(2) Az állami szolgálati jogviszony jogviszonyváltással történő keletkezése esetén a kormányablakban kormányablak szakügyintézői vagy kormányablak ügyintézői munkakörben foglalkoztatott állami tisztviselőnek a jogviszonyváltástól számított egy éven belül - ha a kormányablak ügyintézői vizsga megszerzésére irányuló képzés az állami szolgálati jogviszony létesítésének időpontjához képest később indul, a képzés indulásától számított egy éven belül - kormányablak ügyintézői vizsgát kell tennie.

(3) Kormányablakban kormányablak szakügyintézői vagy kormányablak ügyintézői munkakörbe történő sorolás esetén az állami tisztviselőnek egy éven belül - ha a kormányablak ügyintézői vizsga megszerzésére irányuló képzés a kormányablak szakügyintézői vagy kormányablak ügyintézői munkakörbe történő sorolás időpontjához képest később indul, a képzés indulásától számított egy éven belül - kormányablak ügyintézői vizsgát kell tennie.

(4) Ha a kormányablak ügyintézői vizsgakötelezettségét az állami tisztviselő az (1)-(3) bekezdésben meghatározott határidőn belül számára felróható okból nem teljesíti, másik munkakörbe kell áthelyezni.

(5) A kormányablak ügyintézői vizsga letételére nyitva álló határidőbe nem számít bele a harminc napot meghaladó fizetés nélküli szabadság vagy keresőképtelenség, továbbá a harminc napot meghaladó kiküldetés időtartama.

(6) Az (1)-(3) bekezdés szerinti képzési kötelezettség alól mentesül a Kormányablakkal összefüggő feladatokat ellátó személyek kiválasztásának és képzésének szabályairól szóló 148/2012. (VII. 6.) Korm. rendelet alapján kormányablak ügyintézői képesítést szerzett állami tisztviselő.

9. Záró rendelkezések

13. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

14. § E rendeletet a fővárosi és megyei kormányhivatalok tekintetében - ide nem értve a járási (kerületi) hivatalt - 2017. január 1-jétől kell alkalmazni.

15-17. §

1. melléklet a 321/2016. (X. 27.) Korm. rendelethez

Sorszám:/20...

BIZONYÍTVÁNY **kormányablak ügyintézői vizsgáról**

(Magyarország címere többszín-nyomással)

Ezen bizonyítvány tanúsítja, hogy

[név]

(született: [hely és idő], anyja születési neve: [név])

eredményes kormányablak ügyintézői vizsgát tett.

[Hely], [év], [hónap] [nap]

P. H.

.....
közigazgatási minőségpolitikáért
és személyzetpolitikáért felelős miniszter

10/2013. (I. 21.) Korm. rendelet a közzszolgálati egyéni teljesítményértékelésről

[hatályos: 2017. I. 1. –]

A Kormány a közzszolgálati tisztviselőről szóló 2011. évi CXCV. törvény 259. § (1) bekezdés 5. pontjában, 16. pont a) alpontjában, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 342. § (1) bekezdés p) pontjában, valamint a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény 238. § (1) bekezdés d) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

I. FEJEZET

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. Hatály és általános rendelkezések

1. § (1) A rendelet hatálya a (2)-(6) bekezdésben meghatározott kivételekkel

a) a közzszolgálati tisztviselőről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) 1. és 2. §-ában meghatározott közigazgatási szervekre és - a kabinetfőnök, a politikai tanácsadó és politikai főtanácsadó, valamint szakmai vezető, önkormányzati tanácsadó és főtanácsadó kivételével - az ott foglalkoztatott kormánytisztviselőre és köztisztviselőre (a továbbiakban együtt: közzszolgálati tisztviselő),

b) a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 1. § (1) bekezdésében meghatározott rendvédelmi feladatokat ellátó szervekre és ezek hivatásos állományának tagjára (a továbbiakban: hivatásos állomány tagja), valamint,

c) a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) 1. § (1) bekezdésében meghatározott hivatásos és a szerződéses állományú tisztekre és altisztekre (a továbbiakban együtt: katonai állomány tagja) terjed ki.

(2) A rendelet 11. § (7) bekezdése, 17. § (2) bekezdése, 19. § (1) bekezdés b) pontjának, 25. § (2) bekezdésének a hatálya az (1) bekezdés a) és b) pontjában foglaltakra terjed ki.

(3) A rendelet III. fejezetének, 12. §-ának, VII. fejezetének, 24. §-ának, 25. § (3) bekezdésének, 4. mellékletének a hatálya az (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra terjed ki.

(4) A rendelet 13. §-ának, 20. § (2) bekezdésének a hatálya az (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra terjed ki.

(5) A rendelet 14. §-ának a hatálya az (1) bekezdés c) pontjában foglaltakra terjed ki, a rendelet 25. § (4) bekezdésének a hatálya az (1) bekezdés c) pontjában foglaltakra és az Információs Hivatal hivatásos állomány tagjára terjed ki.

(6) A rendelet hatálya a Nemzeti Adó- és Vámhivatal kormánytisztviselőire és hivatásos állományú tagjaira nem terjed ki.

2. § (1) A teljesítményértékelés kötelező elemeinek megállapítása, továbbá mérése, illetve értékelése e rendelet 1-3. mellékleteiben szereplő értékelő lapokon történik, elektronikus formában.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően a hivatásos állomány tagja vonatkozásában az Országgyűlési Őrség esetén a rendészetért felelős miniszter, a katonai állomány tagjai vonatkozásában a honvédelemért felelős miniszter rendelkezhet úgy, hogy a teljesítményértékelés kötelező elemeinek megállapítása, továbbá mérése, illetve értékelése papír alapon e rendelet 1-3. mellékleteiben szereplő értékelő lapokon történik.

3. § (1) A közzszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter által kiadott módszertani ajánlás (a továbbiakban: módszertan) támogatást nyújt a teljesítményértékelés szabályainak alkalmazásához.

(2) A rendvédelmi feladatokat ellátó szervezet irányító miniszter, valamint a honvédelemért felelős miniszter a teljesítményértékelés ajánlott elemeit, szintjeit, valamint az ajánlott elemek alkalmazásához kapcsolódó részletes eljárási szabályokat, továbbá a rendvédelmi feladatokat ellátó szervezet irányító miniszter a minősítés tartalmi és eljárási szabályait a módszertan figyelembe vételével készíti elő.

2. Értelmező rendelkezések

4. § E rendelet alkalmazásában

a) *értékelés*: a teljesítmény megállapítására irányuló tevékenység, amikor - mérhető mutatók hiányában - az értékelő vezető megítélésén alapul a teljesítmény megállapítása;

b) *értékelő vezető*: a munkáltatói jogkör gyakorlója, illetve akire a munkáltatói jogkör gyakorlója a teljesítményértékeléssel kapcsolatos jogkört átruházza;

c) *értékelt személy*: a közzszolgálati tisztviselő, a hivatásos állomány tagja, továbbá a katonai állomány tagja, akinek a teljesítményét e rendeletben meghatározott szabályok szerint kell értékelni, illetve mérni;

d) *fejlesztési célok*: az egyén fejlődését és a munkavégzést együttesen támogató olyan célok, amelyek lehetnek munkavégzéshez kötődőek és a munkavégzésen kívüliek;

e) *kompetencia*: a közzszolgálati feladatok ellátásához szükséges ismeret, jártasság, készség, képesség, szociális szerep, vagy érték, az én-kép, valamint az alkalmazást segítő személyiségvonások és a hatékonysági motiváció együttese;

f) *mérés*: a teljesítmény megállapítására irányuló tevékenység, amikor konkrét eredményeken, határidőkön, mérőszámokon, indikátorokon alapul a teljesítmény megállapítása;

g) *minősítés*: a közzszolgálati tisztviselő tárgyévire vonatkozó teljesítményértékelései eredményének százalékban meghatározott számtani átlaga;

h) *munkaköri egyéni teljesítménykövetelmény*: az értékelt személy munkaköri leírásában foglalt állandó, valamint az adott évben aktuálisan felmerülő, időszakosan a munkaköri leírásába bekerülő feladataiból kiválasztott, tárgyévben teljesítendő feladat;

i) *munkavégzésen kívüli fejlesztési cél*: az intézményes keretek között zajló iskolarendszerű vagy iskolarendszeren kívüli képzések (például továbbképzés, vezetőképzés, önképzés) eredményeként elérendő cél;

j) *munkavégzéshez kötődő fejlesztési cél*: az értékelő vezető által irányított, támogatott, a munkavégzéshez kapcsolódó tudatos egyéni fejlesztés;

k) *stratégiai egyéni teljesítménykövetelmény*: a szervezet stratégiai célkitűzéséből lebontott egyéni feladat, amelynek teljesítésével a közzszolgálati tisztviselő a stratégiai célok elérésére a munkavégzése során befolyással lehet, és amellyel elő tudja mozdítani a szervezet eredményes és hatékony munkáját;

l) *teljesítményértékelés*: a közzszolgálat egyéni teljesítményértékelésének a rendszere. Ismétlődő, e rendeletben meghatározott vezetői tevékenység, amelynek során az értékelő vezető az értékelt személy részére meghatározza a teljesítményértékelés kötelező, valamint - a közzszolgálati tisztviselők vonatkozásában - ajánlott elemeit, valamint ezeket méri, illetve értékeli és erről az értékelt személy részére érdemi visszajelzést ad;

m) *teljesítményértékelés ajánlott elemei*: a 8. § (1) bekezdése szerinti stratégiai egyéni teljesítménykövetelmények, egyéni fejlesztési célok, többletfeladatok és kompetenciák;

n) *teljesítményértékelés kötelező elemei*: az 5. § szerinti munkaköri egyéni teljesítménykövetelmények, valamint a kompetencia alapú munkamagatartás értékelési tényezők.

II. FEJEZET

A TELJESÍTMÉNYÉRTÉKELÉS KÖTELEZŐ ELEMEI

3. A teljesítményértékelés kötelező elemei

5. § (1) Minden értékelt személy részére

a) meg kell határozni legalább három, legfeljebb négy munkaköri egyéni teljesítménykövetelményt, valamint

b) elő kell írni a 3. melléklet szerinti értékelt lapon meghatározott kompetencia alapú munkamagatartás értékelési tényezők alkalmazását.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában foglaltaktól eltérően az értékelt személy részére kevesebb egyéni teljesítménykövetelmény is meghatározható, ha a munkaköri feladatok száma nem teszi lehetővé három munkaköri egyéni teljesítménykövetelmény meghatározását.

4. Az egyéni teljesítménykövetelmények meghatározása

6. § (1) Az értékelt vezetőnek - az értékelt személlyel történt előzetes megbeszélést követően - meg kell határozni

a) a közszolgálati tisztviselők és a katonai állomány tagjai vonatkozásában a tárgyév január 31-ig az értékelt személy első féléves, illetve éves munkaköri egyéni teljesítménykövetelményeit,

b) a hivatásos állomány tagjai vonatkozásában a tárgyév március 15-ig az értékelt személy éves munkaköri egyéni teljesítménykövetelményeit.

(2) Az értékelt vezetőnek az (1) bekezdés a) pontja szerinti személyek vonatkozásában - az értékelt személlyel történt előzetes megbeszélést követően - tárgyév július 15-ig meg kell határozni az értékelt személy második féléves munkaköri egyéni teljesítménykövetelményeit.

(3) A munkaköri egyéni teljesítménykövetelményeket év közben - az értékelt személlyel történt előzetes megbeszélést követően - az értékelt vezető módosíthatja, ha ez a körülményekben beállott lényeges változás miatt szükséges. A körülményekben beállott lényeges változást az értékelt vezetőnek indokolnia kell. A módosított teljesítménykövetelményeket az értékelt személlyel írásban közölni kell.

(4) A módosítás előtti teljesítménykövetelmények teljesítését - amennyiben azok mérhetőek, illetve értékelhetőek - a módosított teljesítménykövetelmények teljesítésével együtt, a soron következő teljesítményértékeléskor kell mérni, illetve értékelni.

7. § (1) Az értékelt személy munkaköri egyéni teljesítménykövetelményeit szövegesen kell meghatározni az 1. melléklet vagy a 2. melléklet szerinti értékelt lapon, attól függően, hogy az adott teljesítménykövetelmény teljesítése mérhető vagy értékelhető.

(2) Az 1. melléklet szerinti értékelt lapon az (1) bekezdésben foglaltakon túl meg kell határozni a teljesítménykövetelmény végrehajtásának elvárt eredményét, elvárt határidejét, elvárt mérőpontját, indikátorait.

III. FEJEZET

A TELJESÍTMÉNYÉRTÉKELÉS AJÁNLT ELEMEI A KÖZSZOLGÁLATI TISZTVISELŐK VONATKOZÁSÁBAN

5. A teljesítményértékelés ajánlott elemei

8. § (1) A közszolgálati tisztviselő részére

a) stratégiai egyéni teljesítménykövetelményeket,

b) egyéni fejlesztési célokat,

c) év közben többletfeladatokat,

d) kompetenciákat

is meg lehet határozni.

(2) Az (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladat lehet munkaköri egyéni teljesítménykövetelmény, illetve stratégiai egyéni teljesítménykövetelmény is.

(3) A közszolgálati tisztviselő részére a 4. mellékletben meghatározott teljesítményértékelés kompetencia térképe alapján lehet előírni kompetencia-értékelés alkalmazását.

6. A teljesítményértékelés ajánlott elemeinek alkalmazása

9. § (1) A teljesítményértékelés ajánlott elemeinek szervezeti szintű egységes alkalmazásáról a szervezet sajátosságainak figyelembevételével a hivatali szervezet vezetője dönt.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően a fővárosi és megyei kormányhivatal esetében az ajánlott elemek alkalmazásáról - a járási hivatalvezetők véleményének kikérésével - a kormány megbízott dönt. A járási hivatal kormánytisztviselőinek teljesítményértékeléséről és minősítéséről a járási hivatalvezetők összefoglaló értékelésben évente tájékoztatják a kormány megbízottat.

(3) A teljesítményértékelés ajánlott elemeit belső szabályzatban kell meghatározni. Az ajánlott értékelési elemek alkalmazását tárgyév elején felül lehet vizsgálni és ezeknek a köre - tárgyév január 1-je és január 31-e között - módosítható.

7. A teljesítményértékelés ajánlott elemeinek meghatározása

10. § (1) Ha a 9. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási szerv vezetője a teljesítményértékelés ajánlott elemeinek az alkalmazásáról döntött, ezeket e § rendelkezései szerint kell meghatározni.

(2) A teljesítményértékelés ajánlott elemei meghatározásának módjára és határidejére, módosítására a 6. § rendelkezései e §-ban foglaltakra figyelemmel alkalmazandók.

(3) Az egyéni fejlesztési célok lehetnek a munkavégzéshez kötődő egyéni fejlesztési célok és munkavégzésen kívüli egyéni fejlesztési célok. A közszolgálati tisztviselő tárgyév január 31-ig javaslatot tesz egyéni fejlesztési céljaira, amelyek figyelembevételével az értékelt vezető határozza meg a közszolgálati tisztviselő részére az adott év célkitűzéseit. A közszolgálati tisztviselő javaslata nem köti az értékelt vezetőt.

(4) A közszolgálati tisztviselő részére többletfeladatokat év közben is meg lehet határozni.

(5) A közigazgatási szerv vezetője a 4. mellékletben szerelt kompetenciák közül hat értékelendő kompetenciát határoz meg, amelyeken kívül a munkáltatói jogkör gyakorlója további három, a 4. mellékletben szereplő értékelendő kompetenciát határoz meg.

IV. FEJEZET

A TELJESÍTMÉNY ÉRTÉKELÉSE, ILLETVE MÉRÉSE

11. § (1) Az értékelt személy teljesítményét 0-100%-ig terjedő, öt teljesítményfokozatra bontott mérőskálán kell mérni, illetve értékelni.

(2) A teljesítménykövetelményekhez, munkamagatartás értékelési tényezőkhöz, kompetenciákhoz, többletfeladatokhoz (a továbbiakban együtt: értékelési szempontok) rendelt százalékos értékhez adott teljesítményfokozat tartozik.

(3) Az egyes értékelési szempontokhoz rendelt százalékos értékek együttes számtani átlaga adja a teljesítményszintet, ami a teljesítményértékelés eredménye.

(4) A százalékos értéksávok, a hozzá kapcsolódó teljesítményfokozatok és teljesítményszintek a következők:

Teljesítményszint	Teljesítményfokozat	Százalékos értéksávok
A szint	kivételes teljesítmény	100-90%
B szint	jó teljesítmény	89,99-70%
C szint	megfelelő teljesítmény	69,99-50%
D szint	átlag alatti teljesítmény	49,99-40%
E szint	elfogadhatatlan teljesítmény	39,99-0%

(5) Az igazságügyért felelős miniszter, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervet irányító miniszter, illetve a honvédelemért felelős miniszter rendelkezhet úgy, hogy a teljesítményértékelés kötelező, illetve ajánlott elemei teljesítményértékelésének az eredményeit - az általa meghatározottak szerint - súlyozott értékkel kell figyelembe venni.

(6) A teljesítményértékelésnek tartalmaznia kell az értékelt személy észrevételeit a teljesítményértékelésével kapcsolatban, valamint javaslatait, elképzeléseit életpályájával kapcsolatban.

(7) A közszerzői tisztviselő, illetve a hivatásos állomány tagjának kérésére a munkavállalói érdekképviselői szerv, illetve a területi szinten működő Magyar Kormánytisztviselői Kar (a továbbiakban: MKK) vagy a Magyar Rendvédelmi Kar (a továbbiakban: MRK) a teljesítményértékelésre írásban észrevételt tehet, melyet a teljesítményértékelésen fel kell tüntetni.

V. FEJEZET

A TELJESÍTMÉNYÉRTÉKELÉS KÜLÖNÖS ELJÁRÁSI SZABÁLYAI

8. A teljesítményértékelés eljárási szabályai a Kttv. vonatkozásában

12. § (1) A közszerzői tisztviselők vonatkozásában az értékelő vezetőnek a teljesítményértékelés kötelező és - a (2) bekezdésben foglaltak kivételével - ajánlott elemeit évente kétszer,

a) tárgyév első félévére vonatkozó teljesítményértékelési elemeket június 15-e és július 15-e között,

b) tárgyév második félévére, valamint egész tárgyév vonatkozó teljesítményértékelési elemeket tárgyévét követő év január 1-je és január 31-e között kell mérnie, illetve értékelnie.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően a kompetenciák szintjeit évente egyszer, az egész tárgyév vonatkozásában kell az értékelő lapon értékelni, tárgyévét követő év január 1-je és január 31-e között.

(3) A munkáltatói jogkör gyakorlója - a szervezet sajátosságaira tekintettel - tárgyévben további teljesítményértékeléseket is végezhet. Két teljesítményértékelés között legalább két hónapnak el kell telnie.

(4) Amennyiben az egyéni fejlesztési célok végrehajtása átnyúlik a tárgyév értékelési időszakán, az áthúzódás tényét és a teljesülés várható befejezési időpontját az értékelő vezetőnek az értékelő lapon rögzítenie kell.

12/A. § Az országgyűlési képviselők megválasztásának évében, ha a Kormány tagjai feladat- és hatáskörének változása miatti átszervezés során az értékelő vezető személye megváltozik, a 6. § (2) bekezdésében és a 12. §-ban foglaltak alkalmazása a felettes vezető - ha az értékelő vezető a miniszter, abban az esetben a miniszter - döntése alapján mellőzhető.

9. A teljesítményértékelés eljárási szabályai a Hszt. vonatkozásában

13. § (1) A hivatásos állomány tagja vonatkozásában az értékelő vezetőnek a teljesítményértékelés kötelező elemeit évente, a tárgyévét követő év február 15-e és március 15-e között kell mérnie, illetve értékelnie.

(2) A munkáltatói jogkör gyakorlója - a szervezet sajátosságaira tekintettel - a tárgyévben további teljesítményértékeléseket is végezhet. A munkáltatói jogkör gyakorlójának döntésén alapuló teljesítményértékelésre tárgyévén legfeljebb háromszor kerülhet sor. Két teljesítményértékelés között legalább két hónapnak el kell telnie.

(3) Ha a (2) bekezdés vagy a 19-22. § rendelkezéseire figyelemmel a hivatásos állomány tagjának tárgyévén belül több teljesítményértékelése készül, azok eredményét az éves teljesítményértékelés során a 11. § (3) bekezdése alapján - az egyes teljesítményértékelésekkel érintett időszakok hosszának megfelelően súlyozva - összesítve is meg kell állapítani.

10. A teljesítményértékelés eljárási szabályai a Hjt. vonatkozásában

14. § (1) Az értékelő vezetőnek a teljesítményértékelés kötelező elemeit egész tárgyév vonatkozásában tárgyévét követő év január 1-je és január 31-e között kell mérnie, illetve értékelnie.

(2) A munkáltatói jogkör gyakorlója - a szervezet sajátosságaira tekintettel - tárgyévben további teljesítményértékeléseket is végezhet. Két teljesítményértékelés között legalább két hónapnak el kell telnie.

VI. FEJEZET

AZ ÉRTÉKELT SZEMÉLY JOGAI, ÉRTÉKELŐ MEGBESZÉLÉS, ÖNÉRTÉKELÉS

11. Az értékelt személy jogai

15. § (1) Az értékelő vezetőnek

a) az értékelt katonai állomány tagját tárgyév január 1-je és január 31-e között,

b) az értékelt közszerzői tisztviselőt tárgyév január 1-je és január 31-e között, valamint július 1-je és július 15-e között,

c) az értékelt hivatásos állomány tagját tárgyév február 15-e és március 15-e között

tájékoztatnia kell a részére meghatározott, valamint előírt kötelező, illetve - a közszerzői tisztviselők vonatkozásában - ajánlott teljesítményértékelési elemekről.

(2) Az (1) bekezdés szerinti tájékoztatás során az értékelő vezető ismerteti a teljesítményértékelés, illetve - a közszerzői tisztviselők vonatkozásában - a minősítés célját, alapelveit, a mérés és az értékelés szempontjait, a mérés és az értékelés folyamatát.

(3) A teljesítményértékelés és - a közszerzői tisztviselők vonatkozásában - a minősítés eredményét az értékelt személy jogosult megismerni.

12. Önértékelés

16. § (1) A munkáltatói jogkör gyakorlója írásban rendelkezhet úgy, hogy az értékelő vezető általi teljesítményértékelés előtt az értékelt személy az értékelő lapon önértékelést végezzen. Ebben az esetben az értékelt személy az értékelő vezető által végzett értékeléssel azonos módon méri, illetve értékeli a saját teljesítményét.

(2) Az értékelt személy részére önértékelése elkészítéséhez annyi időt szükséges biztosítani, amennyi - figyelemmel különösen az önértékelését megalapozó értékelési szempontok számára, összetettségére, feladatai jellegére - elegendő ahhoz, hogy azt megalapozottan el tudja készíteni.

(3) Az önértékelést az értékelő vezető jogosult megismerni, azonban azt nem köteles figyelembe venni.

13. Értékelő megbeszélés

17. § (1) A teljesítményértékeléskor az értékelő vezető és az értékelt személy között értékelő megbeszélésre kerül sor, amelyen az értékelő vezető részletesen ismerteti és indokolja az értékelt személlyel az általa kialakított teljesítménymérési, illetve teljesítményértékelési eredményeket. Ezekre az értékelt személy észrevételt, javaslatot tehet, amelyet írásban kell rögzíteni.

(2) A közszolgálati tisztviselő, illetve a hivatásos állomány tagjának kérésére az értékelő vezető az értékelő megbeszélésbe a szervnél működő munkavállalói érdekképviselői szervet, a területi szinten működő MKK-t, illetve az MRK-t köteles bevonni.

VII. FEJEZET

A MINŐSÍTÉS A KÖZSZOLGÁLATI TISZTVISELŐK VONATKOZÁSÁBAN

18. § (1) Az értékelő vezetőnek a tárgyévre vonatkozó minősítést tárgyévet követő év január 1-je és január 31-e között kell elkészítenie.

(2) A minősítés szintjei azonosak a teljesítményértékelés 11. § (4) bekezdésében meghatározott szintjeivel.

(3) A minősítést két példányban kell kinyomtatni, melynek egy példánya aláírással a közszolgálati tisztviselőhöz kerül.

VIII. FEJEZET

EGYÉB ELJÁRÁSI SZABÁLYOK

14. Az értékelő vezetőre vonatkozó egyéb szabályok

19. § (1) Nem lehet értékelő vezető,

a) aki etikai vagy fegyelmi büntetés hatálya alatt áll,

b) akinek a munkavégzéstől való egybefüggő távolléte a teljesítményértékelési időszak alatt meghaladja a két hónapot.

(2) Az értékelő vezető figyelemmel kíséri az értékelt személy év közbeni teljesítményét és a teljesítményértékelések alkalmával - ha indokolt - felhívja a figyelmét a teljesítmény javítására.

20. § (1) A 19. § (1) bekezdése szerinti esetben, továbbá ha az értékelő vezető munkaköre tárgyév során módosul vagy jogviszonya megszűnik, az általa értékelt személyek teljesítményértékelésére a munkáltató jogkör gyakorlója új értékelő vezetőt jelöl ki.

(2) A hivatásos állomány tagja esetében az értékelő vezető kijelölésére a munkáltatói jogkör gyakorlója az értékelt személy és az értékelő vezető munkaköri leírásában intézkedik. Értékelő vezető olyan előjáró lehet, akinek irányítása alá legfeljebb ötven értékelendő személy tartozik.

15. Szabályok új belépők, kilépők, tartós távollét és munkakör-módosulás esetén

21. § Ha az értékelt személy jogviszonya év közben keletkezik, a jogviszony keletkezésétől számított harminc napon belül, a katonai állomány és az Információs Hivatal állományának tagja esetében a próbaidő leteltéig meg kell

állapítani részére a teljesítményértékelés kötelező és - a közszolgálati tisztviselők vonatkozásában - ajánlott elemeit.

22. § (1) A teljesítményértékelésre - a 20. § (1) bekezdésében, valamint a (2)-(4) bekezdésekben foglalt eltéréssel - csak akkor kerülhet sor, ha az értékelt személy az értékelés alapjául szolgáló időszakban legalább két hónapig az értékelő vezetőjének irányítása alatt állt.

(2) Ha az értékelt személy jogviszonya év közben megszűnik, vagy ha a munkavégzéstől való előre tervezett tartós távolléte előreláthatóan nem ér véget a soron következő teljesítményértékeléséig - így különösen, ha hosszabb fizetés nélküli szabadságot vesz igénybe vagy tartósan vezénylésre kerül -, teljesítményértékelését jogviszonya megszűnésekor, illetve a tartós távollét kezdetéig akkor is el kell végezni, ha kevesebb, mint két hónapig állt az értékelő vezetőjének az irányítása alatt.

(3) Ha az értékelt személy munkaköre a tárgyév során módosul,

a) a korábbi munkakörében a korábbi munkakör tekintetében illetékes értékelő vezető végzi el a teljesítményértékelését a soron következő teljesítményértékeléskor,

b) az új munkakörben az új munkakör szerint illetékes értékelő vezető az értékelt személy munkába lépését követő harminc napon belül új kötelező és - a közszolgálati tisztviselők vonatkozásában - ajánlott teljesítményértékelési elemeket állapít meg.

(4) A (3) bekezdés rendelkezései megfelelően alkalmazandók az értékelt személy végleges áthelyezése esetén. Az új munkáltatónak figyelembe kell vennie az értékelt személyre vonatkozó - az áthelyezése előtti munkáltató által végzett - tárgyévi teljesítményértékeléseket.

16. Közreműködő személyek, szervezetek

23. § (1) A személyügyi központ - a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter által meghatározott szempontrendszer alapján - minden év március 31-éig jelentést készít a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter részére a tárgyévet megelőző év teljesítményértékelésének tapasztalatairól.

(2) A közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter tájékoztatást kérhet a rendvédelmi feladatokat ellátó szervezet irányító minisztertől és a honvédelemért felelős minisztertől a teljesítményértékelések tapasztalatairól.

(3) A személyügyi központ módszertani támogatást nyújt a teljesítményértékelések elvégzéséhez.

(4) A módszertan módosítását a személyügyi központ bevonásával a közszolgálati életpálya kidolgozásáért felelős miniszter adja ki.

IX. FEJEZET

A TELJESÍTMÉNYÉRTÉKELÉSHEZ, MINŐSÍTÉSHEZ FÜZŐDŐ JOGKÖVETKEZMÉNYEK

24. § (1) A Kttv. 65. § (1) bekezdésének a) pontjában foglaltak vonatkozásában a közszolgálati tisztviselő munkaköri feladatainak ellátása nem megfelelő színvonalú, ha tárgyévet megelőző évre vonatkozó minősítése E szintű.

(2) A Kttv. 118. § (1) bekezdésének a) pontjában foglaltak alapján „megfelelt fokozatú minősítés” a C szintű minősítés.

(3) A Kttv. 121. § (1) bekezdésében a „megfelelnél alacsonyabb fokozatú minősítés” a D és az E szintű minősítés.

(4) A Kttv. 235. § (1) bekezdésében a köztisztviselő akkor nyújt kimagasló teljesítményt, ha minősítése A szintű.

X. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

25. § (1) Ez a rendelet 2013. július 1-jén lép hatályba.
(2)-(5)

Értékelő lap az egyéni teljesítménykövetelmények meghatározásáról és értékeléséről

sz	Teljesítménykövetelmények	Az értékelés formája és az értékelő funkciója	Teljesítményfokozatok																				
			a teljesítés értékelése, ha nem volt eredmény, határidő, mérőpont, indikátor meghatározása																				
1.	az értékelt egyéni teljesítménykövetelményének szöveges meghatározása	a teljesítés értékelése, ha nem volt eredmény, határidő, mérőpont, indikátor meghatározása	kivételes teljesítmény		jó teljesítmény		megfelelő teljesítmény		átlag alatti teljesítmény		elfogadhatatlan teljesítmény												
2.	az értékelt egyéni teljesítménykövetelményének szöveges meghatározása	értékelő vezető értékelése																					
3.	az értékelt egyéni teljesítménykövetelményének szöveges meghatározása	értékelő vezető értékelése																					
	a részértékelések összesítése	értékelő vezető értékelése	kivételes teljesítmény 100-91 %			jó teljesítmény 90-71 %			megfelelő teljesítmény 70-51 %			átlag alatti teljesítmény 50-41 %			elfogadhatatlan teljesítmény 40-0 %								
			100-99	98-97	96-95	94-93	92-91	90-87	86-83	82-79	78-75	74-71	70-67	66-63	62-59	58-55	54-49	48-47	44-43	40-33	2-16	3-8	

3. melléklet a 10/2013. (I. 21.) Korm. rendelethez

A kompetencia alapú munkamagatartás értékelő lap

SZAKMAI PROFESSZIONALITÁS ÉRTÉKELÉSI TÉNYEZŐI												
	Figyelem a feladatok végrehajtására (annak jellemzése, hogy az értékelő mennyire figyel oda feladatai végrehajtására)	feladatát mindig, vagy szinte mindig nagy odafigyeléssel, kellő alapossággal végzi	feladatát általában nagy odafigyeléssel, kellő alapossággal végzi	többször előfordul, hogy feladatai elvégzése nem figyel oda eléggé	feladatát általában kevés odafigyeléssel és alapossággal végzi	soha, vagy szinte soha nem figyel eléggé feladatai végrehajtására, nem alapos						
1.	az értékelő vezető értékelése											
	Határidők betartása (annak jellemzése, hogy az értékelő mennyire tartja be az egyes feladatokhoz rendelt határidőket)	mindig, vagy szinte mindig tartja a feladat-végrehajtására megadott határidőket	általában tartja a feladat-végrehajtására megadott határidőket	többször előfordul, hogy nem tartja a feladat-végrehajtására megadott határidőket	általában nem tartja a feladat-végrehajtására megadott határidőket	soha, vagy szinte soha nem tartja a feladat-végrehajtására megadott határidőket						
2.	az értékelő vezető értékelése	100%										
	Szakzszerűség, jogszzerűség betartása, az írásbeli feladatok ellátásának színvonala (annak jellemzése, hogy az értékelő mennyire szakzszerűen és jogszzerűen végzi munkáját, valamint annak jellemzése, hogy az értékelő - amennyiben ezt a munkaköri feladatai megírva látnak - mennyire figyel az általa készített írásos munkák rendezett kiállítására, helyesírására, stílusára és nyelvhelyességére)	soha, vagy szinte soha nem merül fel munkájával kapcsolatban szakzszerűségi és/vagy jogszzerűségi kifogás, valamint az írásos munkáinak rendezettségével, helyesírásával, stílusával és nyelvhelyességével kapcsolatos probléma	általában nem merül fel munkájával kapcsolatban szakzszerűségi és/vagy jogszzerűségi kifogás, valamint az írásos munkáinak rendezettségével, helyesírásával, stílusával és nyelvhelyességével kapcsolatos probléma	többször előfordul, hogy munkájával kapcsolatban szakzszerűségi és/vagy jogszzerűségi kifogás merül fel, valamint az írásos munkáinak rendezettségével, helyesírásával, stílusával és nyelvhelyességével is alkalmanként problémák mutatkoznak	általában, hogy munkájával kapcsolatban szakzszerűségi és jogszzerűségi kifogás merül fel, valamint az írásos munkáinak rendezettségével, helyesírásával, stílusával és nyelvhelyességével problémák mutatkoznak	mindig, vagy szinte mindig felmerül szakzszerűségi és jogszzerűségi kifogás munkájával kapcsolatban, valamint az írásos munkáinak rendezettségével, helyesírásával, stílusával és nyelvhelyességével is állandóan problémák mutatkoznak						
	az értékelő vezető értékelése											
	A fejlődés igénye és üteme (annak jellemzése, hogy az értékelő mennyit foglalkozik a munkájához szükséges általános és szakmai ismeretek elsajátításával, azokat milyen gyorsan tudja magáévá tenni, továbbá mennyire tartja fontosnak a szakmai feladatellátásához szükséges elméleti és gyakorlati tudásának, tapasztalatainak fejlesztését, illetve önteljesítését, milyen ütemű a tanulási, következtetési, megérzési és alkalmazási képessége)	kifejezetten sokat foglalkozik a munkavégzéshez szükséges általános és szakmai, elméleti és gyakorlati ismeretek lehető leggyorsabb elsajátításával	az átlagnál többet foglalkozik a munkavégzéshez szükséges általános és szakmai, elméleti és gyakorlati ismeretek gyors elsajátításával	az átlagnak megfelelő mértékben foglalkozik a munkavégzéshez szükséges általános és szakmai, elméleti és gyakorlati ismeretek gyors elsajátításával	az átlagnál kevesebbet foglalkozik a munkavégzéshez szükséges általános és szakmai, elméleti és gyakorlati ismeretek gyors elsajátításával	egyháztalan nem foglalkozik a munkavégzéshez szükséges általános és szakmai, elméleti és gyakorlati ismeretek gyors elsajátításával, továbbá a fejlődése ütemét sem lehet érdemben értékelni						
4.	az értékelő vezető értékelése											
	Az elvégzett feladatok ellenőrzése, korrigálása, felelősségvállalás az elkövetett hibáért (annak jellemzése, hogy az értékelő mennyire ellenőrzi feladatellátását, mennyire vállal felelősséget saját hibáért, és hogyan javítja ki azokat)	mindig, vagy szinte mindig ellenőrzi, esedéges tévedéseit önállóan korrigálja és vállalja a felelősséget saját hibáért	elvégzett feladatát általában ellenőrzi, esedéges tévedéseit részben önállóan korrigálja és az esetek többségében vállalja a felelősséget saját hibáért	többször előfordul, hogy elvégzett feladatát nem ellenőrzi, esedéges tévedéseit önállóan nem korrigálja és nem vállalja a felelősséget	elvégzett feladatát általában nem ellenőrzi, esedéges tévedéseit figyelmen kívül hagyja, a legrosszabb esetben nem vállalja a felelősséget saját hibáért	elvégzett feladatát soha, vagy szinte soha nem ellenőrzi, esedéges tévedéseit figyelmen kívül hagyja, a legrosszabb esetben nem vállalja a felelősséget saját hibáért						
5.	az értékelő vezető értékelése											

II.	RENDEZETTSÉG ÉRTÉKELÉSI TENYEZŐJE									
	A közszolgáltatástól és a szervezeti kultúrából fakadó magatartási, viselkedési, öltözködési szabályok és/vagy az alakiság betartása, valamint a munkakörnyezet rendezettségére (annak jellemzése, hogy az értékelten mennyire tartja be a közszolgáltatásban dolgozóktól elvárható általános magatartási, viselkedési és/vagy az alakisággal összefüggő előírásokat, továbbá annak jellemzése, hogy az értékelten mennyire figyel munkakörnyezetének rendezettségére, tisztaságára)	mindig, vagy szinte mindig betartja a közszolgáltatásban elfogadott, a szervezeti kultúrából fakadó magatartási, viselkedési, öltözködési és/vagy alaki szabályokat, munkakörnyezete mindig, vagy szinte mindig rendezett	általában betartja a közszolgáltatásban elfogadott, a szervezeti kultúrából fakadó magatartási, viselkedési, öltözködési és/vagy alaki szabályokat, munkakörnyezete általában rendezett	többször előfordul, hogy nem tartja be a közszolgáltatásban elfogadott, a szervezeti kultúrából fakadó magatartási, viselkedési, öltözködési és/vagy alaki szabályokat, munkakörnyezete	általában nem tartja be a közszolgáltatásban elfogadott, a szervezeti kultúrából fakadó magatartási, viselkedési, öltözködési és/vagy alaki szabályokat, munkakörnyezete általában rendezetlen	soha, vagy szinte soha nem tartja be a közszolgáltatásban elfogadott, a szervezeti kultúrából fakadó magatartási, viselkedési, öltözködési és/vagy alaki szabályokat, munkakörnyezete mindig, vagy szinte mindig rendezetlen				
6.										
III.	TERHELHETŐSÉG ÉRTÉKELÉSI TENYEZŐI									
	Munkatempó és feladatváltás (annak jellemzése, hogy az értékelten milyen gyorsan végzi el feladatait, továbbá, hogy mennyi feladatot vállal, mennyire szorgalmas)	feladatait a lehető leggyorsabban végzi el mindig, vagy szinte mindig többet vállal, mint mások, és a többletfeladatokat is kiváló színvonalon látja el	feladatait általában gyorsabban végzi el, általában többet vállal, mint mások és a többletfeladatokat is megfelelő színvonalon látja el	feladatait elfogadható ütemben végzi el, legtöbbször annyit vállal, mint mások, vagy ha mégis többet vállal másoknál, akkor a többletfeladatokat sokszor nem megfelelő színvonalon látja el	feladatait általában lassan végzi el, és a legtöbbször kevesebbet is vállal másoknál	elfogadhatóan lassan végzi el és soha, vagy szinte soha nem vállal többletfeladatokat				
7.										
8.	Aktivitás, reagálás (annak jellemzése, hogy az értékelten milyen gyorsan, milyen aktívan reagál az új helyzetekre, kihívásokra)	mindig, vagy szinte mindig aktív és a lehető leggyorsabban reagál az új helyzetekre	általában aktív és gyorsan reagál az új helyzetekre	többször előfordul, hogy passzív és késve reagál az új helyzetekre	általában passzív és késve reagál az új helyzetekre	mindig, vagy szinte mindig passzív és késve reagál az új helyzetekre				
9.	Stressztűrés és pszichés terhelhetőség (annak jellemzése, hogy az értékelten mennyire bírja azt a stresszt és pszichés terhelést, ami munkájából adódóan rá nehezedik)	a munkával járó stresszt és pszichés terhelést kitűnően bírja	a munkával járó stresszt és pszichés terhelést jól bírja	a munkával járó stresszt és pszichés terhelést az átlagnak megfelelően bírja	a munkával járó stresszt és pszichés terhelést az átlagnál kevésbé bírja	a munkával járó stresszt és pszichés terhelést elfogadhatóan rosszul bírja				
	az értékelő vezető értékelése									

150

IV.	MUNKAKÖZMŰVÉZETI TÖRTÉNET	indokolatlanul nem hiányzott az értékelt időszakban, mindig, vagy szinte mindig időben érkezett, illetve távozott, mindig több rendkívüli munkaidőben vállalt, mint mások, munkaidőben soha, vagy szinte soha nem intézett személyes ügyeket	általában indokolatlanul nem hiányzott, időben érkezett, illetve távozott, több rendkívüli munkaidőben vállalt, mint mások, munkaidőben általában nem intézett személyes ügyeket	többször előfordult, hogy indokolatlanul hiányzott, készt, illetve a munkaidő befejezése előtt távozott, nem vállalt rendkívüli munkaidőt és munkaidőben személyes ügyeket intézett	nagyon gyakran előfordult, hogy indokolatlanul hiányzott, készt, illetve a munkaidő befejezése előtt távozott, nem vállalt rendkívüli munkaidőt és munkaidőben személyes ügyeket intézett	munkaidejének nagyobb hányadában indokolatlanul hiányzott, soha, vagy szinte soha nem érkezett időben, mindig, vagy szinte mindig a munkaidő befejezése előtt távozott, soha, vagy szinte soha nem vállalt rendkívüli munkaidőt, a munkaidőben szinte csak személyes ügyeit intézte
	az értékelt vezető értékelése					
V.	SZEMÉLYES ÉS SZOCIÁLIS KOMPETENCIÁK ÉRTÉKELÉSE					
11.	Eredmény-orientáció, motiváltság (annak jellemzése, hogy az értékelt a számára meghatározott teljesítménykövetelményeket mennyire eredmény-orientáltan és motiváltan teljesíti)	munkáját mindig, vagy szinte mindig kiemelt motiváltsággal, a meghatározott követelmények kiváló eredménytelenséggel fejezi be	munkáját általában megfelelő motiváltsággal, a meghatározott követelmények eredménytelenséggel fejezi be	többször előfordult, hogy munkáját átlag alatti motiváltsággal, a meghatározott követelmények jelentős hányadát tekintve eredménytelenül fejezi be	munkáját általában motiváltsággal, a meghatározott követelmények legnagyobb részét eredménytelenséggel fejezi be	munkáját mindig, vagy szinte mindig kiemelt motiváltsággal, a meghatározott követelmények kiváló eredménytelenséggel fejezi be
12.	Kommunikáció (annak jellemzése, hogy az értékelt milyen a verbális és a non verbális kommunikációja, mennyire képes a másokkal együttműködni, elmondottakat megérteni, a kapott információkat másokkal megosztani, nyíltan kommunikálni és ráhangolódni mások gondolkodására)	soha, vagy szinte soha nem merül fel kommunikációjaival kapcsolatos probléma, hiányosság	általában nem merül fel kommunikációjaival kapcsolatos probléma, hiányosság	többször előfordult, hogy kommunikációjaival és/vagy annak bizonyos területével kapcsolatban alkalmanként problémák, hiányosságok mutatkoznak	általában, hogy kommunikációjaival és/vagy annak bizonyos területével kapcsolatban problémák, hiányosságok vannak	mindig, vagy szinte mindig felmerül, hogy kommunikációja és/vagy annak bizonyos területi nem éri el a kívánt szintet
13.	Csapatmunka, együttműködés (annak jellemzése, hogy az értékelt munkavégzése során hogyan képes másokkal együttműködni, velük a feladatokat, illetve a felelősséget úgy megosztani, hogy közben az elvárható cél és az eredmény ne kerüljön veszélybe, továbbá hallgató-e magától segítséget felajánlani, ötleteket és információkat átadni másoknak)	soha, vagy szinte soha nem merül fel kommunikációjaival és/vagy annak bizonyos területével kapcsolatban probléma, hiányosság	általában nem merül fel kommunikációjaival és/vagy annak bizonyos területével kapcsolatban probléma, hiányosság	többször előfordult, hogy csoportmunkájában és/vagy együttműködésében alkalmanként problémák, hiányosságok mutatkoznak	általában, hogy csoportmunkájában és/vagy együttműködésében problémák, hiányosságok vannak	mindig, vagy szinte mindig felmerül, hogy csoportmunkája és/vagy együttműködési készsége nem éri el a kívánt szintet
14.	Problémamegoldás (annak jellemzése, hogy az értékelt mennyire képes a munkavégzés során felmerülő problémákkal szembesülni, keresni azok okait és megoldási lehetőségeit, továbbá a megoldás lehetséges következményeit is)	soha, vagy szinte soha nem merül fel problémamegoldásával kapcsolatos nehézség, hiányosság	általában nem merül fel problémamegoldásával kapcsolatos nehézség, hiányosság	többször előfordult, hogy problémamegoldásában alkalmanként nehézségek, hiányosságok mutatkoznak	általában, hogy problémamegoldásával kapcsolatban nehézségek, hiányosságok vannak	mindig, vagy szinte mindig felmerül, hogy problémamegoldási készsége nem éri el a kívánt szintet
	az értékelt vezető értékelése					

A teljesítményértékelés kompetencia térképe

Sor-szám	Kompetenciák	A vezetők kompetencia osztályába ajánlott kompetenciák	A munkatársak kompetencia osztályába ajánlott kompetenciák
1.	döntésképeség		X
2.	csoportok irányítása	X	
3.	egyéb ismeretek alkalmazásának képessége	X	X
4.	etikus magatartás/megbízhatóság	X	X
5.	felelősségtudat	X	X
6.	határozottság, magabiztosság	X	X
7.	integritás	X	X
8.	kapcsolattartás	X	X
9.	konfliktuskezelés	X	X
10.	mások megértése (empátia)	X	X
11.	mások motiválása	X	X
12.	munkatársak fejlesztése	X	
13.	önállóság	X	X
14.	rendszer gondolkodás	X	X
15.	rugalmasság	X	X
16.	stratégiai (analitikus, koncepcionális) gondolkodás	X	
17.	szabálytudat és fegyelmezettség	X	X
18.	szakmai ismertek alkalmazásának szintje	X	X
19.	szervezet iránti lojalitás	X	X
20.	szervezőkészség		X
21.	teljesítményértékelés készsége	X	
22.	tervezőkészség		X
23.	ügyfél-orientáltság (partnerközpontúság)	X	X
24.	változások irányítása	X	
25.	változásokra való nyitottság, kezdeményezőkézség	X	X
26.	vezetési technikák (tervezőkészség, szervezőkészség, vezetés, irányítás, döntésképeség, követelménytámasztás, delegálás, ellenőrzés)	X	